

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(<http://www.thrinaina.com>)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

Dutt, Ramesh Chunder

ప్రాథమిక బ్రిటీషుపాలనమునందలి
హిందూదేశ ఆర్థికచరిత్రము

పిఠాపురము, 1910

Record no. 795

Dutt, Ramesh Chunder, 1848-1907.

Prāthamika

Br̥iṭīṣupālanamunandali Hindūdēśa

Ārthikacaritramu

Piṭhāpuramu, 1910.

Record no. 795

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM

1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Dutt, Ramesh Chunder, 1848-1907.

ప్రాథమిక బ్రీటీషుపాలనమునందలి హిందూదేశ ఆర్థికచరిత్రము /
రమేశచంద్రదత్తుగారిచే రచియింపబడిన ఇంగ్లీషుగ్రంథముననుసరించి తల్లాప్రగడ
సూర్యనారాయణరావుచే భాషాంతరీకరింపబడినది.- పితాపురము : తల్లాప్రగడ
సూర్యనారాయణరావు, 1910.

v. <1 > ;18 cm.

Record no. 795

Dutt, Ramesh Chunder, 1848-1907.

Prāthamika Brīṭiṣupālanamunandali Hindūdēśa Ārthikacaritramu
/ Ramēśacandradattugōricē Raciypambadīna Iṅglīṣugranthamu
nanusariṅci Tallāpragaḍa Sūryanārāyaṇarāvucē
bhāṣāntarīkarimpambadīnadi.- Piṭhāpuramu : Tallāpragaḍa
Sūryanārāyaṇarāvu, 1910.

v. <1 > ;18 cm.

Record no. 795

35 mm microfilm

Image placement: IA IB IIB

Date filming began:

ಶ್ರೀ ಮಹಾಶಯ

ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ

ಶ್ರೀಮಹಾಶಯ

ಶ್ರೀಮಹಾಶಯ

సువర్ణ లేఖాగ్రంథమంజరి 10.
మొదటిసంపుటము.

పుట 1-266.

ప్రాథమిక ప్రతిఘటనము

నందలి

హిందూదేశ ఆర్థిక చరిత్రము.

ప్రసిద్ధికెక్కిన రమేశ చంద్రదత్తుగారిచే

రచియింపబడినది.

ఇంగ్లీషుగ్రంథముననుసరించి

తనకు డిప్రీటు ముద్రపఱచుకొన్న స్థలము

తల్లాపగడ సూర్యనారాయణరావుచే

భాషాంతరీకరింపబడి

ప్రకటింపబడినది.

పితాపురము.

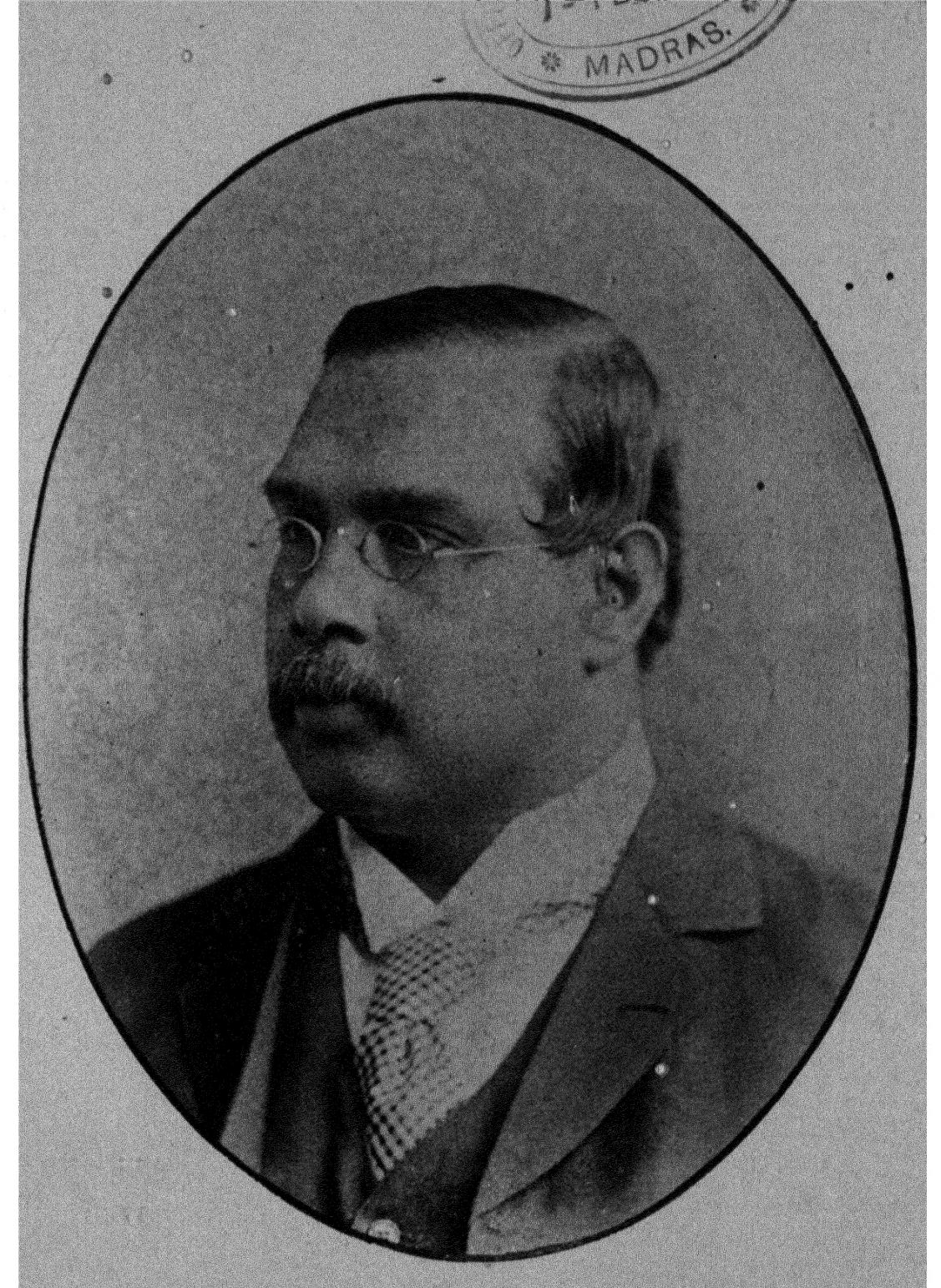
శ్రీ విద్యజ్ఞాన మనోరంజనీ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడినది.

చందాదారులకు }
ఇతరులకు }

పోస్టేజికాక.

{ వెల రు 1-0-0.
1-8-0.

Romesh Chandra Dutt, Calcutta.
रोमेशचंद्र दत्त. चित्रशाळा, पुणे.

విషయసూచిక.

	పుట.
ఉపోద్ఘాతము ...	1—27
మొదటి ప్రకరణము ...	1—26
(అంక్షేయాల రాజ్యాభివృద్ధి)	
రెండవ ప్రకరణము ...	27—49
(బంగాళాదేశమునందలి దైశికవాణిజ్యము)	
మూడవ ప్రకరణము ...	50—76
(లాహుర్ ద్వారా అతనియనంతరము బెంగాలుదేశమును పరిపాలించినవారును)	
నాల్గవ ప్రకరణము ...	77—113
(బంగాళాదేశమున వారణాశి పేష్టింగ్సు)	
అయిదవ ప్రకరణము ...	114—134
(వారణాశి పేష్టింగ్సు ప్రభువు, బంగాళాదేశమునందలి శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు)	
ఆఱవ ప్రకరణము ...	135—161
(చెన్న పట్టణములోని పన్ను లయిజారా)	
ఏడవ ప్రకరణము ...	162—186
(నూతనస్వాస్థ్యములు, పూర్వస్వాస్థ్యములు)	
ఎనిమిదవ ప్రకరణము ...	187—209
(గ్రామసముదాయములు, ప్రత్యేకవ్యవసాయదారులు, మదరాసులోనిచర్య)	
తొమ్మిదవ ప్రకరణము ...	210—234
(మద్రాసు, మదరాసురాష్ట్రమునందలి రైతువారీ సెటిల్ మెంటు)	
పదియవ ప్రకరణము ...	235—252
(వెల్లక్లీప్ ప్రభువును, ఉత్తరహిందూస్థానమునందలి జయములును)	
పదునొకండవ ప్రకరణము ...	253—266
(పేష్టింగ్సు ప్రభువు, ఉత్తరహిందూస్థానమునందలి మహల్వారీ సెటిల్ మెంటు)	

ప్రీతి క.

ప్రసిద్ధికెక్కిన రమేశ చంద్రదత్తుగారిచే రచియింపబడిన “The Economic History of India under early British rule, and Victorian Era” అను గ్రంథరాజముల ఆంగ్లేయ భాషాపరిచితిం గన్న వారలందఱు నెఱుంగును. ఆగ్రంథరాజములు హిందూ దేశ వాసు ల యోగక్షేమముల నారసి వ్రాయఁబడి యుండుటచే, నయ్యవి హిం దూ దేశమునందలి దేశభాషలన్నిటియందును భాషాంతరీకరింపఁబడనల సి యుండెను. ఆకొడువ నాంధ్రభాషయందు తీర్ప తలంచి భాషాంతరీ కరణమునకు గడంగి గ్రంథము పెద్దది యగుటచే నంతయు నొక్క సారి ముద్రించి ప్రకటించుట పాఠకులకును లేఖకులకును గష్టముగా నుండు నని తలంచి నువర్ణ లేఖాగ్రంథమంజరియందు వేరువేరు సంపుటము లుగ ప్రకటించునని పత్రికలలో ప్రకటించి యుంటిని. ఆప్రకటనలు పత్రి కాపరిచితిం గన్న పాఠకు లందఱును నెఱింగియే యుందురు. గ్రంథము ముగియునప్పటికి దాదాపు 1200 పుటలు కాంగలదు. ప్రథమసంపుటము నందు పదునొకొండు ప్రకరణములుమాత్రమే ప్రకటింపఁబడియెను. మొ దటిది దత్తుగారిచే వ్రాయఁబడిన యుపోద్ఘాతము. ఇందు గ్రంథమునం దతఁడు వ్రాసినవిషయము లన్నియును సంగ్రహముగ వినరింపఁబడినవి. ప్రథమప్రకరణమున హిందూ దేశము బ్రిటిషువారికి లభ్య మైనమార్గ మును, కాలమును, వ్రాయఁబడెను. రెండవప్రకరణము దైనికవాణి జ్యము బంగాళా దేశమున పూర్వ మెట్లుండెనో, అది యెట్లు రూపుమా సెనో అది విపులముగ తెలుపఁబడెను. మూడవప్రకరణమున కైపు ప్రభువుగారి పరిపాలనావ్యాపారమును, నానిప్రభుత్వమందలి ఆర్థికవిష యములను చెప్పఁబడియెను. ఇట్లే తక్కినవిచూచినయెడల విషయ

ములన్నియునుఁ దెలియగలవు. ఏకాలమునుగూర్చి తాను వ్రాయఁదలంచెనో, ఆకాలమునాఁటి పరిపాలకులయొక్కయు, తత్సంబంధికులయొక్కయు నభిప్రాయముల నెవ్వరు వ్రాసినది వారు వ్రాసినట్లే పాఠకులకు విశదీకరించుటయే గ్రంథకర్తగారి యుద్యమమై యుండుటచే ఇంచాదిమొదలంత్వమునఱకును అన్నియును గ్రంథభాగములుగనే కాని పొందును. అట్టిది యిక్కాలమున మిక్కిలి యుపయోగకరమై యున్నది.

ఇయ్యది కేవలభాషాంతరీకరణమై యుండుటచే గ్రంథకర్తగారి యుద్దేశములను ఆంధ్రపాఠకులు కేవలభాషామాత్రముగనే తెలిసికొనసమర్థులగుదురు. ఇం దేభాగమైనను సరిగా నుండ దందురేని అయ్యది భాషాంతరీకరణచైకల్య నుగుం గాని గ్రంథకర్తగారిలోప మని యెంచఁజనదు. ఈగ్రంథపాఠకులు విశేషముగ జనసామాన్యమై యుండు రనుసాశయముచేతను నీగ్రంథము జనసామాన్యమునిమిత్తమే యుద్దేశింపఁబడియుండుటచేతను ఇచ్చును నాడుకలోనున్న అన్యదేశపదములను వాడుకలో నున్నమాదిరినే వాడియుంటిని. అట్లు వాడుకను గ్రంథము సుగ్రంథకముగా నుండ దని అట్లు చేయవలసి వచ్చెను. భాషాంతరీకరణమున చేతనై సంతనూకు అన్యభాషావాక్యవిరచనను విడిచి సులభమగు తెలుఁగువాక్యవిరచనమే చేయం దలంచితిని గాని ఆదిగ్రంథ మన్యభాషాగ్రంథమై యుండి అయ్యది యెరుట పెట్టుకొని వ్రాయుచుండుటచేత అట్టివాక్యవిరచన ప్రమాదమున నైన దొరలక మానదు. పాఠకమహాశయులును, గ్రంథకర్తయును, ఇం దేమేని లోపములు కనిపెట్టిరేని వానిని దెలుపఁబ్రార్థితులు.

త ణ కు, }
9-11-09. }

ఇట్లు
తల్లాప్రగడ సూర్యనారాయణరావు.

హిందూదేశార్థికచరిత్రము.

ఉ పో థ్వా త ము.

హిందూదేశమునం దాండ్లైయు లొనరించినరాజకీయవ్యాపారములనుగూర్చియు, సైనికకార్యములనుగూర్చియు, సమర్థు లగుచరిత్రకారులు మంచిమంచిగ్రంథముల రచించి యున్నారు. మనదేశ మాండ్లైయప్రభుత్వముక్రిందకు వచ్చినతరువాత వారియొక్క వాణిజ్యస్థితిని గూర్చియు, పరిశ్రామికన్యవసాయస్థితులనుగూర్చియు ఆర్థికస్థితినిగూర్చియు నింతవరకును జరిత్రలను వ్రాసినవా రెవ్వరును లేరు.

ఈదేశము నీనడుమ పట్టి పీడించుచున్న కాటకములవలన నీదేశవాసు లందరకును బ్రాముఖ్యమగునీవిషయమును దెలిసికొనవలె ననునానక్తి యెల్లెడ వ్యాపించి తమకుఁ గలరాఁబడిమార్గములును ఇంత పేదతన మలవడుటకుఁ గలమూలకారణములును దెలిసికొన శ్రద్ధ హెచ్చయినది. అందువలన నిప్పు డాండ్లైయులకాలమునందలి హిందూదేశ పుటార్థికచరిత్రను సంగ్రహముగనైనఁ దెలిసికొన జనుల కవసరమయ్యెను.

హిందూదేశమునం దాండ్లైయు లొనరించినపనులఁ దడవిచూచుకొనినచో, సంత నిష్కళంకమైనసంతుష్టిఁ జెందుటకుఁ దగినకారణమేమియును వారికి లేదుకాని కొంతవరకు న్యాయమయిన గర్వమును బొందుటకునూత్రము దగినకారణము లేకపోలేదు. మానవులొందఁ

దగిన సుఖములలో మేటియనడగు దేశస్వాస్థ్య మొకటి యీదేశప్రజలకు వారు లభింప జేసినారు. పాశ్చాత్యవిద్య దేశమునందు ప్రవేశపెట్టినారు. అందువలన జరకాలముక్తిందట నాగరికత నందినమనజాతివారికి, నవీనశాస్త్రములతోడను, నవీనవిమర్శనలతోడను, నవీనవిద్యాబుద్ధులతోడను, నవీనజీవనముతోడను సంయోగము తటస్థించినది. వారేర్పాటుచేసిన పరిపాలనాపద్ధతి యన్ననో, ప్రజల మయినదియు, నమోఘ మయినదియు ననుటకు నందియములేనిదయ్యును, గాలానుసరణముగ నభివృద్ధి జెంది సంస్కరింపబడవలసినదియై యుండెను. వారును బ్రజ్ఞాసమన్వితములైన చట్టముల నేర్పఱచి న్యాయసభలఁ బ్రతిష్ఠించిరి. అవి యన్నియుఁ బ్రసంఘమునం దితరప్రదేశము లన్నిటియందు వలెనే యుత్కృష్టముగఁ బనిచేయుచున్నవి. ఆంగ్లేయు లీదేశమునందుఁ జేసిన కార్యముల నన్నిటిని పరికించి చూచిన ప్రతివిమర్శకుఁడు నట్టికార్యములఁగూర్చి ఘొచ్చుకొనక తీరదు.

కాని, మనదేశము వీరిచేతఁ బడినదిమొదలు మనజాతివారియార్థికస్థితినిగూర్చి నిష్కపటముగఁ దలంచి చూచునాంగ్లేయుఁ డెవ్వఁడును సిగ్గుపడక మానఁడు. మనదేశమునం దిప్పుడు తులతూఁగుచున్న దార్ద్రదశ నాగరికతనందిన మరియేదేశమునందునను గూడఁ గానరాకున్నది. పందొమ్మిదవశతాబ్దాంత్యభాగమున మనదేశమును నిర్మూలించిన కాటకములయతివ్యాప్తి భూతవర్తమానచారిత్రములయం దుపమానరాహిత్యముగ నున్నది. సామాన్యముగ మనము లెక్కించి చూచినచో 1877 & 78, 1889 & 1892, 1897 & 1900, సంవత్సరములలో మనదేశమునఁ దాండవమాడిన క్షౌమదేవతవాతఁ బడినజనులసంఖ్య కొటియేబదిలక్షలు. ఐరోపాఖండమునందలి మంచి విశాలమగుదేశమున నుండునంతటిజనసంఖ్య 25 సంవత్సరములకాలములో నీదేశమున నాశనమై

పోయినది. నడివయసులో నున్న వారు కొంచెము వెనుకకుఁ జూచి లెక్కించుకొనినచో నాంగ్లేయదేశపుజనసంఖ్యలో నర్థభాగము తామెరిగినతరువాత మనదేశమున నీరీతిని మరచించిపట్లు గనిపెట్టఁగలరు.

కాటకము లింతతఱచుగ నీదేశమునే పట్టిపీడించుటకును దార్ద్రమితటిమహోన్నతపదవి నిచ్చటనే పడయుటకును గలమూలకారణ మేమియనునంతము నిట్టితరుణమునం దరయనివా రెవ్వరునుండరు. దీనికి కల్లబొల్లినమాధానము లేవియో కొన్నియంతరువులుగఁ జెప్పుచు వచ్చిరికాని తరిచిచూచిన నవి యెవ్వియును నిలుచునవి కావు. దేశమునందు జనసంఖ్య యభివృద్ధి యగుచున్న దనియు నందువలన దేశమునఁ గాటకములు సంభవింపక తప్ప దనియును గొందఱుచెప్పిరి. ఆంగ్లేయదేశమునందలి పడినవత్సరముల జనాభాయభివృద్ధియు మనయభివృద్ధియుఁ బరిగణించిచూచినప్పుడు మనదేశమున నావరుస యభివృద్ధి కనుపడనేకను పడినది కాదు. మనదేశపువ్యవసాయదారు లజాగ్రత్తమనుష్యులనియును దూరదృష్టి లేనివా రనియును గలిగినరోజులలో నార్జించుకొనలేనివాఁడు లేనికాలమునఁ దప్పక చావవలసినదే యనియు నొకప్పుడు చెప్పసాగిరి. తమజన్మమంతయు నీవ్యవసాయదారులతోఁ గడపువా రందఱును, మనదేశపుకాపులకంటె నూర్జితమయినమనుష్యులును, అంతకంటె మితాహారులును, అంతకంటె గుప్తహస్తులును మరియొకరు లేరని కనుఁ గొనిరి. మనదేశమునందలి ఋణదాతలవలన మనకాపువాండ్రొకందఱి కిట్టియనర్థము సంభవించుచున్న దనియు, వారిమోసకృత్యములవలనను వారియన్యాయద్రవ్యాకర్షణవలనను దున్నుకొని బ్రతుకువా రందఱును తీరనిఖుణముల పాలయి పోవుచున్నారనియు కొంతకాలము చెప్పిరి. దొరతనమువారు పన్నులు వసూలుచేయుటయందు వహించుకొనినమువలననే మనదేశపురయితు లందఱును ఋణదాతలకు దాస్యము

చేయవలసినవా రగుచున్నా రని మొన్న నీనడుమ నేర్పశినతామవిమ
ర్శనాసంఘమువారి విచారణలో తేలినది. కేవలమును పంటలే తమదీ
ననాధారముగ నెన్నుకొనుదేశములోనిప్రజలందరు ననావృష్టిదోషము
వలన పంటలేమియుఫలించనప్పుడు చావవలసినదే యని మఁకొంతకా
లము చెప్పిరి. కాని అదియును యథార్థమునకు చేరువయినవాద మ
యినది కాదు. హిందూదేశమునం దంతటను పంట లొక్కసారి నష్టమ
యినసంవత్సర మేదియును లేదు. దేశములోని ప్రజల కందరకును జా
లినంతపంట దేశమున పండనిసంవత్సరము లేదు. కాని, యొకరాష్ట్రము
నఁ బంటలు పండి మరియొకరాష్ట్రమున లేనపుడు లేనిచోటవా రున్న
చోటకు వచ్చి కొనుక్కొనుట కేల యుపపత్తి లేకుండఁ బోయినదో
దానికి మాత్రము సదుత్తర మిచ్చువారు కానరా కున్నారు.

ఈ పయిపయిననూధానములు విడిచి మనహిందూదేశ దారిద్ర్య
మునకును మనదేశ తామములకును, నిజమయినకారణము లెవ్వయో
ఆచూఘ్నికగఁ గనుఁగొనుటకు మనము ప్రయత్నింపవలసి యున్నది.
ప్రపంచమునందలి యితరదేశములం దేయాధికశాసనము లుపయోగప
డుచున్నవో యీదేశమునందును నవియే యుపయోగపడుచున్నవి. ఇ
తరజాతులనా రైశ్వర్యవంతు లగుటకుఁ గలకారణములే వీరికిని కలవు.
వార లందరును వేదపడుట కెట్టికారణము లున్నవో వీరికి నట్టికారణ
ములే యున్నవి. కావున హిందూదేశమునకు సంభవించినయీదుస్థితిని
విచారింపఁబూను నాధికచరిత్రకారుఁ డితరదేశపుకలిమిలేములు విచారిం
చుట కనువుపడుమార్గమే యీదేశమునకు నన్వయించి చూడవలయు
ను. దేశమున వ్యవసాయ మభివృద్ధిలో నున్నదా? పరిశ్రామికములును
చేతిపనులును నర్దిల్లుచున్నవా? జనులు రాజునకు పన్నులమూలమున
చెల్లించుద్రవ్య మంతయును దేశమునకుఁ దగినప్రయోజనము కలుగు

నటుల యుక్తముగ తిరిగి వెచ్చింపఁబడుచున్నదా? జనులయాధికయో
గక్షేమములకై కుతూహలపడుప్రభుత్వమువారిచే జనులయైశ్వర్యము
నభివృద్ధి నొందించుమార్గములు వృద్ధిపఱపఁబడుచున్నవా? అను నంశము
లు ప్రపంచములోని యేదేశపుక్షాధికస్థితి విమర్శింపవలె నన్నను సామా
న్యముగఁ బ్రతిష్ఠాంగిలేయునకును దోచునంశయములు హిందూదేశ
మునుగూర్చిన వాస్తవ మగునాధికవిషయమును విచారించవలసినప్పు
డిమార్గములు వారికి పొడకట్టవా యేమి?

మనదేశ మొంగిలేయులయధిన మయినదిమొదలు మనజాతివా
రియైశ్వర్య మభివృద్ధియగుటకుఁ దగినయాధారము లన్నియు మనదుర
దృష్టవశమున నన్నగిల్లినవి. ఈవిషయము బాగుగ పరిశీలించి చూచిన
ప్రతిహిందూదేశపురుషోగఘనకును దెలిసినవిషయమే. పదునెనిమిదవ
శతాబ్దమున మనదేశమునందు చేతిపనులు విరివిగ జరుగుచుండెను. న్య
వసాయ మభివృద్ధియం దుండెను. హిందూదేశమునందలి మగ్గములమీ
ద తయూ రయినసరకులే ఆసియా, ఐరోపాఖండములయందలి వర్తక
శాలలయం దెచ్చటఁ జూచినను మారునలుకుచుండెను. ఇంగ్లండుదేశ
మునం దప్పుడప్పుడే తలచూపుచున్న చేతిపనుల యభివృద్ధినిమిత్రమై బ్రి
టిషుపార్లమెంటువారును, తూర్పుయిండియాసంఘమువారును, నూరుసం
వత్సరములక్రిందట కేవలస్వలాభాపేక్షిత మగువాణిజ్యనీతి ననుసరించి
మనపనివాండ్రీ నందర నణగఁ దొక్కి తమవారి నుత్సాహపరచిరి. ప
దునెనిమిదవ శతాబ్దాంత్యభాగమునను, పందొమ్మిదవశతాబ్దప్రథమభా
గమునను వారనలంబించినవ్యవస్థితనీతియును గూడ నిటులే యున్నది.
గ్రేటుబ్రిటనుదేశమున జరుగుచేతిపను లన్నిటికిని హిందూదేశము దా
న్యము సేయుచు నచ్చట పనిచేయు కర్మ (యంత్ర) శాలలకును మ
గ్గములకును వలయువస్తువుల నెల్ల పండించి పుట్టినసరకులఁ బుట్టినట్లుగఁ

బంపవలసి వచ్చెను. ఈనీతి ననుసరించుటయందు వారి కీషణ్మాత్ర మయిన కొంకును జంకును లేక యెదుటిపార్శ్వాణముల మీదికిఁ దెచ్చి తాము జయప్రదముగఁ బని చేసికొనిరి. మనదేశమునం దున్న శిల్పు లందరిచేతను కంపెనీవారికర్మశాలలయందే పనిచేయింపవలయునుగాని మరయొకచోట పనిచేయనీయకూడ దనునట్టిరవులు పుట్టెను. హిందూదేశమునందలి నేతగాండ్రసరకులమీఁదను, వారిగ్రామములమీఁదను విదేశవర్తకులయధికారము నిరంకుశముగ నుండెను. వా రేదుండగము లొనరించినను, అవి యన్నియు మంచివే యనుటకు చట్టములు పుట్టెను. అంతకుము న్నాంగ్లేయదేశమున కెగుమతి చేయఁబడు పట్టువస్త్రములకును నూలువస్త్రములకును విశేష మయినపన్నులుకట్టి యాదేశమున కెగుమతిగాకుండఁ జేసిరి. ఆంగ్లేయదేశమునందు తయా రయిన సరకు లన్నిటికిని పన్నులు లేకుండనో, లేక నామకార్థము కొలదిపన్నులు వసూలు చేసియో మనదేశమున బ్రదుకుతెరపు చూపఁబడెను.

. బ్రిటనుదేశపుపనివాండ్రు “తమతోడ పోటీకి పనిచేయుహిందూదేశపుపనివాండ్రును జయింపలేక రాజకీయాధర్మ మనుశత్రుమును బూని వారి గొంతుకలనుంగోసివేసిరి. లేకున్న సమానధర్మముగ పని చేయునంతవఱకును వీ రెప్పుడును వారిని జయింపలేకపోయి యుందురు ” అని “హెచ్. హెచ్. విల్సను.” అనుచరిత్రకారుఁడు వ్రాసి యున్నాడు. వేనవేలు హిందూదేశపుపనివాండ్ర నోటికడ నన్నము పోయెను. మనదేశపుజనుల యైశ్వర్యమున కిందుమూలమున నొకగొప్పయాధారము పోయెను. ఇయ్యది బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారి మనదేశపరిపాలనాచరిత్రములోని దుఃఖకర మయిన యుపాఖ్యానము. అయిన నిది హిందూదేశవాసులు కేవలమును వ్యవసాయమునే యేల యపేక్షించియుండవలసివచ్చినదో దానికి తగుసమాధానము చెప్పటకును, హిందూదేశవా

సులయ్యొకస్థితిని తెలియఁజేయుటకును చెప్పవలసినకథ యయియుండెను ఐరోపాఖండమునందు మరమ్మము లుత్పన్న మయినతోడనే మనదేశపరిశ్రామికముల నాశనము పూర్ణ మయ్యెను. ఈనడుమ మనదేశమునందు కూడ మరమ్మములమీఁద పనిచేయుయంత్రశాల లేర్పరుపఁబడినపు డాంగ్లేయులు స్వలాభాపేక్షిత లయి మరల సన్న్యాసుముగఁ బ్రవర్తించిరి. హిందూదేశమున తయా రయిననూలువస్త్రముల కెల్ల నొక యెగుమతిపన్ను వసూలు చేయఁబడు చున్నది. అందువలన మనదేశపుపనివాండ్రు జపాను, చీనాదేశపుపనివాండ్రతో పోటీగ నిలుచుటకు శక్యముగాకున్నది. ఈకారణముచేత మనదేశమునందలి యావిరియంత్రములుకూడ పైకి వాలేకుండ నున్నవి.

ఇంక వ్యవసాయ మొక్కటియే యిప్పుడు హిందూజాతివారియై శ్వర్యమునకు మూలాధార మయినది. నూటి కెరుబదిమంది వ్యవసాయమే జీవనాధారముగాఁ గలవారయి యున్నారు. కాని బ్రిటిషుదొరతనమువారిచే వసూలు చేయఁబడుచున్న భూమిపన్ను లమితముగా నున్నవి. ఈపన్ను లయినను శాశ్వతముగ నొక్కమాదిరినే వసూలుచేయఁబడునవికాక, యిచ్చవచ్చినపు డెల్ల ననేకర్హములలో మారుచుండును. ఆమార్పు లెంతటితో నిలుచునోకూడ తెలిసికొనుట కవకాశము లేకయున్నది. 1798 సంవత్సరమునకుపూర్వ మొకనూరుసంవత్సరము లాంగ్లేయదేశమున రాబడిలో భూమిపన్ను నూటికి 5 మొదలు 20 వరకు నుండెడిది. దానిని కూడ “విల్లియమ్ పిట్టు” అనునాతడు ఎన్నటికిని మార్పు లేకుండ శాశ్వతముగ నుండుటకును అసలే ఇయ్యనక్కర లేకుండ విడిపించుకొని యనుభవించుటకును దగినశాసనము లేర్పరచెను. 1793-1822 సంవత్సరములమధ్య బంగాళాదేశమునందు రాబడిలో నూటికి తొంబదినంతునను ఉత్తరహిందూస్థానమున నూటి కెను

బదివంతునను భూమిపన్ను లేర్పరుపబడెను. వీరిపూర్వపరిపాలకు లగు మహమ్మదీయులు కూడ వీరివలెనే యమితముగ పన్నులు కట్టుచు వచ్చిరి. వీ రనుసరించినదియు కట్టుటలో వారిమార్గమే కాని వారు కట్టిన పన్ను లన్నియును వసూలుమాత్ర మయ్యెడివి కావు. మనయిప్పటిదొరతనమువారిపన్ను లన్న నో నిష్కర్షగ దమ్మిడిలతో నుమాలు చేయబడు చున్నవి. బంగాళాదేశమును బరిపాలించినకడపటిమహమ్మదీయ ప్రభునికాలమున అనగా 1764 వ సంవత్సరములో భూమిపన్ను 8,17,553 పౌనులు (1 పౌను=15 రూ). తరువాతి ముప్పదిసంవత్సరములలో బ్రిటిషుదొరతనమువారు 26,80,000 పౌను లారాష్ట్రమునం దొక్కయేట రాబట్టిరి. 1802 వ సంవత్సరమున నయోధ్యనవాబు బ్రిటిషుదొరతనమువారి కుత్తరహిందూస్థానమున “అల్లహాబాదును” దానితో జేరినభాగ్యవంతులగుమరికొన్ని జిల్లాలను నిచ్చివేసెను. ఆజిల్లాలు ఆనవాబు బ్రిటిషువారి కిచ్చువరకు కట్టియున్న భూమిపన్నులు 13,52,347 పౌనులు. మనదొరతనమువారిచేతబడినమూడుసంవత్సరములలో 16,82,306 పౌనులకువృద్ధి యయ్యెను. చెన్నరాష్ట్రమున మొదట కంపెనీవారిపరిపాలనాకాలమున భూమిపన్ను పండినపంటలో సగభాగము. బొంబాయిరాజధానిలో 1817 వ సంవత్సరమున మహారాష్ట్రులవద్దనుండి గైకొనినప్రదేశములయం దప్పటికి భూమిపన్ను లక్షపౌను లుండెడిది. తరువాత వీరిచేతబడిన కొన్ని సంవత్సరములలోనే 15 లక్షలకు వృద్ధిచేయబడెను. అప్పటినుండియు: గ్రమక్రమముగా వృద్ధి నేయబడు చున్నవి. హిందూదేశములయును దిరిగి యందుగలస్వదేశరాష్ట్రములను, బ్రిటిషురాష్ట్రములను చూచిన “హెబ్బరు” అను మతశోధకుడు “స్వదేశ పరిపాలకు డెవ్వఁడును మనము కట్టినన్ని పన్నులు కట్టి నేరఁడు” అని 1826 వ సంవత్సరమున వ్రాసి యున్నాడు. “ఐరోపాఖండమునందుఁ

గాని ఆసియాఖండమునందుగాని భూమిఖామందునకు వచ్చెడురాబడి యావత్తును లాగి వేయునిప్పటిహిందూదేశపుపన్నులవంటి పన్నులు మున్నెప్పుడు నేపరిపాలకుఁడును కట్టి యొందుఁగఁడు” అని 1830 సంవత్సరమున “కర్నలుబ్రిగ్సు” అనునతఁడు వ్రాసెను.

బ్రిటిషుపరిపాలనాప్రారంభమున బంగాళాదేశమునందును ఉత్తరహిందూస్థానమునందును గట్టినపన్నులబాధనుండి యారాష్ట్రములప్రజలు క్రమశః కొంత విశ్రాంతి నొందిరి. బంగాళాదేశమున శాశ్వతపన్ను లేర్పడియెను. వ్యవసాయాభివృద్ధిలోకూడ పన్నులు వృద్ధికాలేదుగనుక రోడ్డుపన్నులును, తీర్వాజాస్తి, మొదలయిన వన్నియును గలుపుకొని భూమిఖామందునకు వచ్చెడునాదాయములో ఇప్పుడు నూటికి రు 35 లవంతున తేలినది. ఉత్తరహిందూస్థానమున శాశ్వతపు పన్ను లేర్పడలేదుకాని, 1855 సంవత్సరమునఁ బన్నులు కొంతవరకుఁ దగ్గింపఁ బడినవి. అప్పుడు అన్ని శెస్సులు చేరి రాబడిలో నూటికి ఏ బదివంతున నుండునట్లు తగ్గింపఁబడినది. ఇప్పుడు నూరనముగఁ గొన్ని శెస్సులు చేర్పబడినవి. రాబోవుపంట లన్నిటిని లెక్కలు వేసి రాబడిమీఁద నూటికి 60 వంతున వచ్చువరకు వృద్ధిచేయఁబడినది.

బొంబాయి, మదరాసు రాష్ట్రములయం దీవిషయము లింతకన్న ఘోరముగా నున్నవి. ఇచ్చట పన్నులు చెల్లించువా రందరును సామాన్యముగ వ్యవసాయదారులే. వ్యవసాయదారులకును, దొరతనమువారికిని జాలప్రదేశములలో నడుమ భూస్వాములనువారు వేరే యొకరులేరు. 1864 వసంవత్సరమున దొరతనమువారు, రైతుకు మిగిలెడునికరాదాయములో సగభాగము భూమిపన్ను కట్టఁబడు నని ప్రకటించి యున్నారు. అయితే, ఆలర్ధభాగ మనునది నికరాదాయములో గాక పండినపంటలో సగభాగమును వసూలు చేయుచున్నారు. వ్యవసాయదా

ఈనకు వానికూలిపనియును, విత్తనములఖర్చును తప్ప గురి యేమియు ను మిగుల కుండునట్లుచేసిరి. భూమిపన్ను ముప్పదిసంవత్సరముల కొక తూరి మార్పు చేయబడుచుండును. వ్యవసాయదారుల కాపన్ను లే ప్రకారమున హెచ్చుచేయబడుచున్నవో తెలియదు. మార్పు చేసిన ట్లెల్ల శిస్తు లిచ్చుకొనవలెను. లేదా తాతెతరములనుండి యున్న భూములను విడిచి చావవలెను. భూమిపన్ను లిట్లంతము లేక మార్పు చెందుటచేతనే వ్యవసాయమంతయును క్షీణించినది. అదాయము నశించినది. దున్నుకొని బ్రతికెడువానికి ఋణములు హెచ్చినవి. దారిద్ర్యదశ వానియింట మారుపలుకుచున్నది.

ఈసంగతులనుబట్టి చూడగా మనదేశమున భూమిపన్నులు మిగుల హెచ్చుగ నుండుటయును, నవియైనను నిరంతరమును మార్పుచెందుటయునేగాక చక్కగఁబరిపాలింపఁబడు నితరదేశములయందుపన్నులు హెచ్చించెడుపద్ధతులకును మనదేశమునందు గట్టడుపద్ధతులకును నేమియును సరిబడమే లేకయున్నది. ఇతరదేశములలోని యైశ్వర్య మభివృద్ధియగుటకుఁ బ్రభువులు సహాయము జేయుదురు. జనులు ద్రవ్యము నార్జించుకొనుటకుఁ దగినయిరవుఁ జూపుదురు. వారు బాగుగ నుండి భాగ్యవంతులగునో చూచి సంతసించుదురు. అట్లుపైని దేశపరిపాలనకై వారియాదాయములఁ గొలదిభాగమును గైకొందురు. హిందూదేశమునందన్ననో భూమివలన దొరికెడుఫల మేదయినను నేకరింపవలెనన్న తామందులోఁగూడ జోక్యము కలుగఁజేసికొనుచున్నారు. దున్నుకొని బ్రతికెడువారియాదాయ మంతయును దారిలోనిది. దారిలోనే యడ్డుకొట్టుచున్నారు. క్రొత్త సెటిల్ మెంటు వచ్చినపు డెల్లభూమిపన్నులు వృద్ధిచేయుచు వ్యవసాయదారుల నండఱును నిత్యదరిద్రులఁజేసి విడుచుచువార్తురు. ఇంగ్లండు, ఇర్లాండ్, ఫ్రాన్సు దేశములయందేమి, సంయుక్తరా

ష్ట్రములయందేమి, తదితరదేశములయందేమి దొరతనమువారు జనుల యొక్కరాబడి వృద్ధిచేయుదురు. వారిసరకుల నమ్ముటకుఁ గ్రొత్తకొత్తప్రదేశములను జూపెదరు. వారి ఐశ్వర్య మభివృద్ధి యగుటకుఁ దగినయాధారములఁ గనిపెట్టెదరు. జనులతో వా రేకీభావము నుండెదరు. వేయేలఁ జనులను భాగ్యవంతులను జేసి తాము భాగ్యవంతు లగుదురు. మనదేశమునందట్లుకాదు. దొరతనమువారు జనులనిమిత్తమై కొత్త పరిశ్రామికముల నేమియు సంతోషించుట లేదు. అడు గంటినపురాతన పరిశ్రామికముల పునరుద్ధింపఁ జేయుటయునైన లేదు. పైపెచ్చు కొత్త సెటిల్ మెంటు వచ్చినపుడెల్ల భూమిపంటలోఁ దమ కేమిరావలెనో దానిని తామే నిర్ణయించుకొని లాగుకొనుచుండుదురు. అట్టిసమయముల యందెల్ల దొరతనమువారేమి తమక్రింద దిగఁదొక్కుకొని రైతుల కేమి నిలుపుదురో యని మదరాసు, బాంబాయి గాష్ట్రములయందు ప్రజల గుండెలు పీచువీచు మనుచుండును. ఈపోరాట మను దానికి నిది శాస్త్రమని లేదు. ఇది హద్దని చెప్ప వీలులేదు. పన్నులు వసూలుచేయు నధికారులయభిప్రాయమే కడపటియభిప్రాయము. దానిపై నప్పీలు లేదు. దీనిని తీర్చుటకు న్యాయాధిపతులు లేరు. కోర్టులు లేవు. పన్నులభివృద్ధి యగుచున్నది. జనులు కూటికిఁగూడ టికాణ లేకుండ పోవుచున్నారు.

“గీ॥ ఇలను గల చెమ్మ యెల్లను • నినుఁడు కీర్తి
యవని కడుసారవంతమై • యలరుకొఱకు
వర్షధారలఁ గురిసెడు • పగిది నెవును
రాజు పన్నులు గొనవలె • ప్రజలకడను.”

మనదేశములోని చెమ్మ యంతయును విశేషముగ నితరదేశముల ఫలవంతమునైన వర్షించుచున్నది కాని మనదేశమున వర్షించుట లేదు. దే

శమునఁ బన్నులమూలముగఁ జెల్లెడుద్రవ్య మంతయు నితరదేశమున కుఁగాక తనదేశమునకే యుపయోగపడవలె నని ప్రతిజ్ఞాతీయుఁడును గోరుచుండును. హిందూదేశమును బూర్వము పరిపాలించినప్రభుత్వ మెంతపాడుప్రభుత్వ మయినను నీవిషయమునమాత్ర మిట్లు జరుగలేదు. ఆఫ్ఘన్ చక్రవర్తులును, మొగలాయిచక్రవర్తులును సైన్యములకై యెంతసొమ్ము వెచ్చించినను, ఆసొమ్మువలనఁ గొన్నికొన్ని రాజకుటుంబములు బాగుపడినవి. లక్షలకొలదిసిపాయిలకును వారికుటుంబములకును బ్రతుకు తెరువు గలిగెను. వారెన్నెన్నిదివ్యమందిరము లెంతెంతయద్భుతముగఁ గట్టించినను, వారిపేరును వీరిపేరును జెప్పి జ్ఞాపకార్థమునకై యెట్టికట్టడములనిర్మాణముఁ గావించినను, ఎంతెంతసొమ్ము వినోదములకని తమాషాలకని కొల్లవెట్టినను, ఆద్రవ్య మంతయు మనదేశములోని పనివాండ్ర యుదరపోషణమునకే వినియోగపడినది. అందువలన నాయాపనీవాండ్రశిల్పములన్నియును వృద్ధి నొందఁగలిగినవి. సరదారులు, సేనానాయకులు, గుబేదారులు, దివానులు, ఖాజీలు మొదలగువారందరునుగూడఁ బ్రతిరాష్ట్రమునందును, బ్రతిజిల్లాయందును తమతమదొరలమార్గమునే యనుసరించిరి. మసీదులు, దేవాలయములు, రాచబాటలు, కాలువలు, చెరువులు మొదలయిన వన్నియును వారిదాతృత్వమునేచాటుచున్నవి. అవి యొకవేళ డాంబికమునకే యొనర్చి రనుకొందము. అట్లయినను దేశమునకుఁగలిగినకొడుకు యేమియును లేదు. మంచిప్రభుత్వమునందును, జెడ్డప్రభుత్వమునందును గూడ పన్నులమూలముగఁ బోవుద్రవ్య మంతయును బ్రజలదిక్కునకే తిరుగఁబ్రవహించి వారివాణిజ్యములును, వారిపరిశ్రామికములు నభివృద్ధిగావించి దేశమునుఫలవంతముఁ జేసెను.

కాని, తూర్పుఇండియాసంఘమువారియేలుబిడ్డికింద మనదేశము

నకు మార్పు పార్శరంభమయినది. వారికన్నుల కీహిందూదేశ మైరోపాఖండవానుల స్వంతజాగీరుగఁ గానుపించినది. అందువలన నిందలిసొమ్ములెల్ల నేదో యొకవిధముగ నాకర్షించి తమదేశమునందు పోగుఁబెట్టుటయే వారికి విధ్యుక్తధర్మ మయ్యెను. హిందూదేశపరిపాలనమునందలి పెద్దపెద్దజీతములు గలయుద్యోగము లన్నియు వారివారికయ్యి యుద్దేశింపఁబడినవి. ధనాపేక్షచే మనదేశమున కచ్చటనుండి చేరువారికి యుద్యోగము లన్నియు నీయఁబడుచు వచ్చినవి. మనదేశమునఁ జెల్లెడుపన్నులలోనిద్రవ్యముపెట్టియే యిక్కడ వర్తకపుసరకులను గొనియాసరకు లన్నియు నింటికిఁ దీసికొనిపోవు యుమ్ముకొనసాగిరి. వర్తకమునకై పెట్టుబడి పెట్టినధనముమీద దాకుణముగ వడ్డీ లాగఁజొచ్చిరి. పన్ను లపరిమితముగఁ గట్టిరి. పరిపాలనకై కావలసినఖర్చులు మిక్కిలి కుదించుచు వచ్చిరి. ఏదో యొకవిధమున సొమ్ము మిగిల్చి యది యంతయును దమదేశమునకు లాగుకొనిపోవ మొదలుపెట్టిరి.

1833 సంవత్సరమున తూర్పుఇండియాసంఘమువారివర్తకమునకు స్వస్తి చెప్పఁబడినది. 1858సంవత్సరమున కంపెనీయే రూపుమాపఁబడెను; కాని వారిరాజనీతిమాత్ర మింకను నచ్చుచునే యున్నది. తూర్పుఇండియాసంఘసంస్థాపనమునకై వెచ్చింపఁబడినమూలధన మంతయును దొరతనమువారప్పుతెచ్చి తీర్చివేసిరి. ఆయప్పు మనజాతీయము. దానికి చెల్లించవలసినవడ్డీయెల్లను మన మిచ్చుపన్నులలోనుండి చెల్లింపఁబడుచున్నది. కంపెనీవారిసామ్రాజ్య మంతయు ప్రభువులయధీనమయినది; కాని యందులకుఁ గావల్సినకొనుబడిసొమ్మంతయును మనదేశపుప్రజలే యిచ్చుకొన్నారు. 1857సంవత్సరమున హిందూదేశపు ఋణము 51కోట్లరూపాయలు. 1862 సంవత్సరములో నిది 97 కోట్లయినది. తరువాత నలువదిసంవత్సరములు రాజ్యము నిమ్మకు నీరువోసిన

ట్లున్నది; కాని 1901 సంవత్సరమునం దీటుణము లెక్కచూడగా 200 కోట్లయినది. మనదేశమునుండి మహాబలిటనుదేశమునకు “యింటిఖర్చులు” (Home charges) క్రింద ఇరసాలు చేయబడుసాముమొత్తము పూర్వముకంటె 16కోట్లరూపాయాలు హెచ్చినది. పెద్దపెద్దయుద్యోగము లన్నియు నైరోపావాస్తవ్యులవే. వారియుద్యోగములకిచ్చు జీతములు 10కోట్లరూపాయాలు. 44 కోట్లరూపాయ లీగ్రంథము వాయునప్పుడు మనదేశమున వచ్చేడునిక రాదాయము. అందులో సగము సాము ప్రతిసంవత్సరమును మనదేశమునుండి తరలిపోవుచున్నది. దీనినిబట్టి చూడ’ మనదేశపుసామువలనకాదా యితరదేశములు సారవంశము లగుచున్నవియును; శ్రీమంతము లగుచున్నవియును?

హిందూదేశపరిపాలనమునందే తనజీవితకాలములోని మేలిభాగమునెల్లఁ గడవినవానికి ఆపరిపాలనమునందలి లోపములనే బయటపెట్టుట చాల కష్టమయినసంగతియే యగును; కాని చిరకాలమునుండి యిచ్చుటనే యధివసించుచున్న నీవారిద్రవ్యదేవతయొక్కపూర్వోత్తరములు కనుఁగొనుటకై యీకథ యంతయును జెప్పట యత్యవసర మయ్యెను. అందువలన హిందూదేశపరిపాలనమువారి యార్థికసీతి యంతయును విశదముగఁ జెప్పవలసివచ్చెను. దేశములోని పరిశ్రామికము లన్నియు నశించిపోయినవి. వ్యవసాయ మంతయును పన్నులభారముచే లేవలేకయుండెను. దేశమున సమకూరెడుద్రవ్యములో సగపాలు యితరదేశములనుండి వచ్చిన యుద్యోగిగణుల జీతములకే పోవుచుండెను. ఇట్టిస్థితిలో నున్నప్పుడు దేశ మంతభాగ్యవంత మైనదైన నేమికి కరవుల కేమికోడువ యుండునో యోచించిచూడుడు! ఐశ్వర్య మభివృద్ధియగునా భారములు విడివిడైనయెడల, పన్నులమూలముగఁ జెల్లెడుద్రవ్యమంతయు బ్రజలకొలుకే వెచ్చింపబడినయెడల, దేశమభివృ

ద్ధిలోనికి రాగలదు. డబ్బువచ్చెడునాభారము లన్నియు నన్నగిల్లి, వచ్చేడుడబ్బులురెండును దేశమునుండి తరలిపోవునేని దేశము పేదపడగలదు. ఈరెండును ఆర్థికశాసనములలోని ప్రథమనిబంధనలు. ఇవి హిందూదేశమున కొక్కటియును, మరియొకదేశమునకు మరియొక్కటియును కావు; దేశమునందలిపరిశ్రామికములు వృద్ధియగునంతవరకును, భూమిపైఁబడెడుపన్నులకేదియో యొకశాశ్వతపద్ధతి యేర్పడి యది యంత యని తేలెడువరకును, దేశమున పన్నులుమూలమున వచ్చెడుడబ్బు విశేషముగ దేశముననే ఖర్చుపడుటకు తగిననూర్గ మేర్పడువరకును, హిందూదేశదారిద్ర్యము వదలనేరదని ప్రతిరాజనీతివిశారదునకును, ప్రతిపరిపాలకునకునుగూడ నాత్మానుభవమయ్యెడివిషయము.

మనదేశమున రాజకీయవ్యవహారములును, బరిపాలకులును నొకవిధమయినచిక్కులోఁ బడి కొట్టుకొనుచున్నారు. తెలిస్లిప్రభువును, మనయిప్పటిగవర్నరుజనరలుగారి తాతగారగుమింటోప్రభువును, హేస్టింగ్సుప్రభువును, వరుసగ ముగ్గురుగవర్నరుజనరలులు మనదేశమున భూమిపన్నున కేదో యొకశాశ్వతపద్ధతి నేర్పరుపవలెనని చూచిరి; కాని యదియెల్ల తూర్పుయిండియాసర్కారువారు సాగనిచ్చినారుకారు. రాజ్యము ప్రభువులయధీన మయినతరువాతగూడ “కానింగు” “లారెన్సు” “రిప్పను” అనుముగ్గురుగవర్నరుజనరలు అందులకు మరలఁబ్రయత్నించిరి. ఈసారి వీరియాలోచనను స్టేటుశేక్రెటరీగారు సాగనిచ్చినారుకారు. బ్రిటిషుదేశపు పనివాండ్రు యాజ్ఞాచొప్పున మనతరమున మూడుసారులు సరుకులమీద దేశలాభమునకు హానికరముగఁ బన్నులు వృద్ధిచేయఁబడెను. చాలసారులు గవర్నరుజనరలు కమిటీలోని మెంబరులయభిప్రాయముగూడ నీవిషయమునఁ ద్రోసివేయఁబడెను. అస్సాముదేశమున తేయాకుతోటలు విదేశీయులవలన వేయఁబడినవి. అక్కడకూలీ

లులేరు. అచ్చటికి బంపబడినకూలీలు కేవల మా తోటలయజమానులకు బానిసలై స్వేచ్ఛయంతయుఁ గోల్పోయినారు. ఆదేశమునకుఁగూలీలను సస్లయిచేయుట కొక చట్టము పుట్టినది. అటకుఁ బంపెడివారి కంఠరికిని గొన్నికరారులు చేసి వారిసల్లఁ గంట్రాక్టు వ్రాయించుకొని పంపించెదరు. ఆకంట్రాక్టు లన్నియును సామాన్యముగ నిచ్చటనుండి లాభమునుపొందు ఏజంట్ల మోసకృత్యములవలనఁ బుట్టుచుండును. ఈ కరారునామాలవలన స్వతంత్రమెల్లను బోయి జీవించువారిబ్రతు కెల్ల చూచి, యీనధుమ మూడుదభాలను వారి కుపకారముఁ జూపవలయుములు జరిగెను; కాని యవి యెవ్వియు నెరవేరినవి కావు వారిని వారి తోటలకే దాసులనుజేయు శిక్షాశాసనము లింకను శాసనములసంపుటముల నలంకరించుచున్నవి. అస్సాముచీఫ్ కమిషనరుగా నుండి యిప్పుడు పార్లమెంటులో మనయిండియాచార్టీకి నాయకుఁడుగా నున్న “నర్ హెన్రీ కాటన్” గారు ఆయాకూలీలకుఁ దగినవేతన మియవలెనని చేసినయేర్పాటులన్నియును, గవర్నరుజనరలువారిసభలోఁ దోసివేయఁబడెను. తేయాకుతోటలపై పెట్టుబడి పెట్టినబిట్టిషుభాగస్వాములు వలదనుటచే “కర్జన్” ప్రభువువా రాయేర్పాటులను రెండుసంవత్సరములవరకును నిలిపియుంచుట కుత్తరువులుచేసిరి. ఇట్టిసమయములయందు హిందూదేశమునందలి పరిపాలకులు కేవలము చేతగానివారలగుచున్నారు. మనదేశమునందలి పన్నుల కొకన్యాయమున మితి యేర్పరుపఁబడవలెనని చేసినప్రయత్నము లన్నియు నాంగ్లేయస్థానికపరిపాలకులవలనఁ దోసివేయఁబడినవి. మనదేశప్రజల సంరక్షణకై వలయువిధు లన్నియు భిన్నముగావింపఁబడెను. ఇది యంతయును పార్లమెంటుసభికుల నేర్పాటుచేయనమర్థులగు నాంగ్లేయదేశధనికులకుఁగాని పనివాండ్రకుఁగాని యేదో నష్టముసంభవించు ననుభయముచేత నేనుడి!

మనదేశప్రజలరక్షణనిమిత్తము యున్న పరిపాలకు లందునను పట్టుదలగలవారు కాకయుండిరి. ఇండియన్ దొరతన మనఁగా గవర్నర్ జనరల్ గారును, సేనాధిపతియును, సైనికసభ్యుఁడును, వల్లికుపతుల శాఖాపక్షమున నేర్పడిన సభ్యుఁడును, ఆయవ్యయముల నడుపుచుండునభ్యుఁడును, శాసననిర్మాతయును; నై యున్నది. జనులపక్షమున నీసభలో నుండువారెవ్వరును లేరు. వారివ్యవసాయమునుగాని వారిభూస్వాస్థ్యమునుగాని, వారివాణిజ్యములనుగాని, వారిపరిశ్రామికములనుగాని యీసభయందు సమర్థింపఁబూనువా రెవ్వరును లేరు. ఈసభయందు స్వదేశీయుఁడైనసభ్యుఁడిదివర కప్పుడును లేడు. హిందూదేశవ్యయవిమర్శననిమిత్తమై యేర్పడినసంఘములో సభ్యులు నిచ్చియున్న “కార్లిన్” గారును, “బార్బరు” గారును ఈసభికులనుగూర్చి ప్రసంగించుచు వీరు కేవల ధనవ్యయమును జేయనేర్పడినశాఖల కధిపతులని చెప్పినారు. ఈసభికు లందరు నిస్సంశయముగ ప్రజలయోగక్షేమమును సంరక్షింపవలసిన యాంగ్లేయదేశవాసులగు గొప్పగొప్పయుద్యోగస్థులే యయి యున్నారు. వారివారియుద్యోగధర్మములనుబట్టి వారివారిదీపార్థమెంటు బాగుగ పనిజరుగుటకై యుపసరమునుబట్టి విశేషద్రవ్యమును బోగుచేయవలసినవారగుచున్నారు. ఈసంగతులను తెప్పకొనుస్వదేశీయు లెవ్వరు నీసభయందు లేరు. అందుఁ జెప్పవారందరును కర్వుచేయు ముఠావారలేకాని యడ్డుచెప్పవారొక్కరును గానరాకున్నారు. “అధిక శాఖవారిచే నేదో యొకవిధముగ ద్రవ్యము ఖర్చుచేయించుటకై యొత్తుడు చెచ్చిపెట్టుటయే వారికి ప్రాంతమైపోయినది. ఇతర దీపార్థమెంటువారెల్లప్పుడు ఖర్చుచేయు నునువారలే. వారికోరికలకు విరుగు తరుగు నుండదు” అని “బార్బరు” గారు చెప్పియున్నారు. ఇట్టి దుర్గమము ముఠావారగాని, సమూహ విరోధముగఁ బుచ్చుకొను దను

టకుఁగాని, ప్రజల వ్యవసాయక్షేమమును సంరక్షించు మనుటకుఁగాని, వారిపరిశ్రామికములకును జీతిపనులకు నుత్సాహము గలిగించు మనుటకుఁగాని యెదిరించి చెప్పువా రెవ్వరును లేరు. మనదేశప్రభుత్వమే, వీదేశీయ మైనది. దానియవయవ నిర్మాణ వైచిత్ర్యమునలన నది మఱింత బలక్షీణము నొందుచున్నది. ఎంతెంత పెద్దవిషయము లైనను గొంచె మించుమించు ఏకపక్షవిమర్శనముమీఁదనే తీర్మాన మగుచున్నది. ఆసభలో నుండుసభ్యు లందరును సమర్థులు, బుద్ధిమంతులు, అనుభవజ్ఞులు, మనస్సాక్షికి వ్యతిరేకముగఁ బ్రవర్తించువారు కారు; కాని న్యాయవిమర్శకుఁ డెంతవివేకవంతుఁ డైన నెక్కపక్షమువాని సాక్ష్యమును మాత్రమే వినినయెడల 'కేజులు న్యాయముగాఁ దీర్మానింపలేడు. మనదేశప్రభుత్వమున వారు చేయవలసినపనిని విధ్యుక్తముగఁ జేయవలెనని యెంతదొరలినను బ్రజలతోఁ దమకుఁ గలయిక లేనంతవరకును బ్రజలతోఁ గూడి పనిచేయుటకు వా రంగీకరించ నంతవరకును బ్రజల యొక్క యార్థికయోగక్షేమములు సమకూడనేరవు. ఇప్పటివారిప్రభుత్వపద్ధతి యందులకు మిక్కిలి భిన్నమైనదిగా నున్నది.

“ఏజాతివారి నాజాతివారే పరిపాలించుకొనినచో నది యన్వర్థముగ నుండును. అందు పరమార్థ మున్నది. ఒకజాతివారిని మరియొక జాతివారు పరిపాలించుట పొసంగదు. పొసంగిన నది నిలుపుట శక్యము కాదు. ఒకజాతివారిని మరియొకరు పరిపాలింతురుగాని యది కేవలస్వప్రయోజనమునకే; అప్పు డది ద్రవ్యార్జన కేర్పడిన స్థానము. తనప్రజలలాభమునిమిత్తమై యుపయోగించుకొను మనుష్యరూపముగ నున్న పశుక్షేత్రము.” అని “జానువ్టానర్బుమిల్” అను చరిత్రకారుఁడు వ్రాసియున్నాఁడు.

చాల గాంభీర్యముగ వ్రాయఁబడిన నీతని యీవాక్యము మొ

ట్టమొదట సామాన్యముగనే కానుపించును గాని విమర్శించినకొలఁది దానియాధార్థ్యస్థితి తేటపడక మానదు. ఒకజాతివా రన్యజాతివారిని పరిపాలించుదొరతన మెట్టిదొరతన మయినను దమకు లోబడియుండు ప్రజలక్షేమమునిమిత్తమయి ప్రభుత్వము గావించిన యుదాహరణ మొక్కటియును జరిత్రయం దెందును గాన్పించదు; పరిపాలనావిషయమున వారికిఁ గూడ కొంతసంబంధ ముండిన నేగాని పరిపాలింపఁబడు జాతివారి యోగక్షేమము పరిపాలకజాతియే సంరక్షించుటకుఁ దగినయేర్పాటు లెవ్వియును మాననజాతియం దింతవరకును జరిగి యుండలేదు. పయిపెచ్చు అట్టి యహంకర్తృత్వ మవలంబించిన ప్రత్యేకప్రభుత్వము నా పరిపాలకసంఘమునకైనను క్షేమకారి కాదు. 'అంగ్లేయదేశవాణిజ్యము, హిందూదేశమునం దాంగ్లేయులకుఁ గల్గెప్రియతమ మేయినవ్యాపారములలో మేటియైనది. అది గడచిన పదినవత్రురములనుండియు నొక్కరి తిగ నున్నది. హిందూదేశమున దిగుమతివర్తకపుసరకులలోఁ జాలభాగము బ్రిటిష్ దేశపుసరకులే. అవి గడచిన పదిపండ్రెండు నవత్రురములనుండి మొత్త మేఁబడికోట్లరూపాయలకు మించి దిగుమతి యగుటలేదు. సరకులదిగుమతి నిలువఁబడి యున్నది గాని యభివృద్ధిలో లేదు. ఈదిగుమతుల విలువ జనసంఖ్యపై అర్జించి చూచినచో తలకు సంవత్సరమునకు మూడుపిల్లింగు లనఁగా ఇప్పటిలెక్కను రు 2-4-0, పూర్వపులెక్కను రు 1-8-0, అగుచున్నది. మనదేశపు ఐశ్వర్య మభివృద్ధియే గాంచినచో నది తలకు అయిదారు పిల్లింగులకు హెచ్చి యుండును. హిందూదేశమునఁ గాటకములును దారిద్ర్యమును హెచ్చినకొలఁది ఈఖర్చు తగ్గుచుండును. హిందూదేశమునకును మహాబ్రిటిష్ దేశమునకును గూడ నైశ్వర్యాభివృద్ధికర మగునాధారములలో బ్రిటిష్ దేశపు వాణిజ్యము మేలయినది. అది హిందూదేశపు సేదతనముతో

క్షీణించి పోవుచున్నది. సరియైన లాభముగ నలుగఁజేయుక హిందూదేశపు పనులనుండి దీసికొనిన పన్ను హిందూదేశమును బేదవరచుచున్నదనియు, నందువలన నాంధ్రదేశమునకు బలము హెచ్చునేరదనియు, స్వతంత్రముగ నుండవలసిన యాదేశపువర్తకములకు వృద్ధి కలుగనేరదనియు “సాల్పుబరీ” ప్రభువు చెప్పియున్నాడు. తేలిపనులఁ జేసిదాని యురి యొత్తరపనులఁ జేసిదాని యభివృద్ధి నొందు జాతీయశక్తి సమానమైనలాభము గలుగఁజేయకయే పొందిన యైశ్వర్య మభివృద్ధి నొందనేరదు. అది మనుజున కెట్లో జాతికి నట్లే. మనము కష్టపడి తినిన తిండి దేహమున కుత్సాహమును బుట్టివి గలిగించును. పనిచేయకయే మనము తినిన తిండి మనదేహమునకు విషప్రాయ మయినదగును. పూర్వకాలనుండేమి ప్రస్తుతపుకాలమునందేమి సామంతరాజ్యములనుండి విశేషములుగఁ గప్పములు దైకొపఁబడవేని యవియెల్ల మభోషభోగములకు హేతుభూతములై యవర్థదాయకము లగునని పూర్వపుచరిత్రలవలన మనము నేర్చుకొనదగియున్నది. ఇదియే మనము చరిత్రలవలనఁ బెరిసికొనఁజాల మేని చరిత్రలు వ్రాయుట వృథాప్రయాస మని చెప్పవలయును.

బ్రిటిష్ కాలనీలు ప్రాముఖ్యమును బొందుటకుమున్నె హిందూదేశసామ్రాజ్య మాంధ్రేయులకు లభించెను. ఈరోజులలో మనము చెప్పిన నది నిండాన్నదముగఁ దానించుచు దాని బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యము నుండి కాలనీ లన్నియును విడివడి తమబంధవిముక్తిఁ జెందినతరువాతఁ గూడ హిందూసామ్రాజ్య మిప్పటికఁజేయుదు నని యాహింసవలసియున్నది. కాలనీలన్నియును పండ్లవంటివి. అది పక్వముగుటయెల్ల తల్లివృక్షమునుండి వీడిపోవుటకే ఇప్పుటి జనశంఖ్యయును, బలమును, ఆధారమును గొంచెము వృద్ధియైనఁ జాలును. జిన్నేబియా, కెనడా

లో, నీయరువదవ శతాబ్ద మధ్యకాలమువర కైనను దల్లిరాజ్యమున కొదిగి యుండు ననిచెప్ప శక్యము గాకున్నది. హిందూదేశపుప్రజలు మహాబిటనుదేశముతోఁ జాలకాలము తమ కనుబంధ ముండవలెనని మనఃపూర్వకమైన కోరిక గలిగియున్నారు. “డఫ్రిన్” ప్రభువుగారు చెప్పినట్లది తమ స్వలాభాపేక్షచేతనేగాని కేవల గాజభక్తిచే గాదు. పాశ్చాత్యప్రభుత్వమువలన పశ్చిమఖండవాసుల సంబంధము కలుగఁజేసికొని విశేషలాభము నొందవలె నని యిప్పటికిని నమ్మియున్నవారు. మహాబిటన్ దేశమునకును దమకు నీసంబంధము విధిలిఖిత మని యెంచుకొనినారు. బ్రిటిష్ పరిపాలనము దమ కనుగుణ్యముగ నుండినట్లు లేకీభావము నొందియున్నారు. ఈపరిపాలనమే నిలిచియుండవలెనని నిష్పక్షముగఁ గోరుచున్నారు; కాని యీపరిపాలన మీరీతి నుండుట, ప్రత్యేక మొకనిలాభమునకే యేర్పడియుండుట, మాత్రము వారికిఁ గిట్టకున్నది. ఈపరిపాలనారూపము “వారన్ హేస్టింగ్సు” “కారన్ వాలిస్” అనువారలచే నేర్పరుపఁబడి, “మన్రో” “ఎల్ఫిన్ స్టన్” “బెంటింక్” అనువారలచే వృద్ధిచేయఁబడి డెబ్బదినంవత్సరము లైనది. ఇప్పటికైనను సంస్కారము నభిలషింప కుండునా? ఈడెబ్బదినంవత్సరములనుండి విద్య యభివృద్ధియైనది. విద్యావంతులు గ్రమగ్రమముగ దేశమున బలవంతులగుచున్నారు. తమదేశములోని గొప్పయుద్యోగములలోఁ దమకుఁ గొంతయధికారము గావలెనని వాంఛించుచున్నారు. ఈకోరికలను నూత్నముగాఁ దిరస్కరింపవచ్చును. హిందూదేశవాసులలో విద్యావంతుల యొక్కయు, పలుకుబడిగలవారియొక్కయు హృదయముల నన్యధాకరింపవచ్చును. అందువలన దేశములో నసంతృప్తియును విరక్తియును వృద్ధిచేయవచ్చును. ఈప్రత్యేకప్రభుత్వమునలన దేశమును క్షీణదశ నొందింపవచ్చును; కాని యిప్పు డిప్పుడు తలచూపుచున్న ప్రబలశక్తుల

నన్నిటిని దొరతనమువారిపక్షమునకుఁ జేర్చుకొనుటయు, ప్రభుత్వవ్యాపారమునఁ బలుకుబడి కలవారికిఁ గొందరికిని విద్యావంతులకు గొందరుకు నధికారము గలుగజేయుటయును దన్నులమున వారివారిపరిశ్రామికములును వారివ్యవసాయవిషయములును వారికి లాభకరమగు నన్ని వ్యాపారములును వారే సమర్థించుకొన నిచ్చుటయును వారిదేశవాసుల యార్థికస్థితి నభివృద్ధిలోనికిఁ దెచ్చుకొని కాటకముల నింక, దేశములోనికిఁ జొరఁబడకుండఁ జేయుప్రయత్నములయందు వారే యుత్తరవాదులై యుండునట్లు చేయుటయును వివేకమయిన పనియైయుండును. “ఇతరులవ్యాపారములను జక్కఁబెట్టుటయందు మనమెంత నిష్కళంకమయిన యుద్దేశముతోఁ బ్రవర్తించుచున్నను వారిని జేతులు ముడుచుకొని కూర్చుండు మనుట శ్రేయస్కరము గాదు. ఎవ్వరైన నెవరివ్యాపారములను వారు స్వంతముగఁ జక్కఁబెట్టుకొనిననేగాని వారివ్యాపారములయందు వారికి స్థిరమయిన యభివృద్ధి కలుగనేరదు” అను “జాన్ స్టూవర్టుమిల్” అనుచరిత్రకారుని వాక్యము మరల మొకసారి మనము స్మరించుకొనవలసియున్నది.

హిందూదేశవాసు లొక్కసారిగఁ బ్రళయ మగునూర్పుల నపేక్షించువారు కారు. అందులకై వారు పెద్దపెద్ద విప్లవములకు లోను గారు. రాజ్యాంగపద్ధతుల నొక్కమారుగఁ దిప్పివేయు మని కోరఁబోరు. ఇదివర కేర్పడియున్న మార్గములనే పనిచేయ మేలుగ నెంచురు. ప్రస్తుతప్రభుత్వమును బలపరచి దొరతనమువారికిని బ్రజలకును చేరిక హెచ్చుగు మార్గముల నపేక్షింతురు. శెక్రిటరీ ఆఫ్ స్టేటు నభిలోఁ గొందరు హిందూదేశసభ్యులును గవర్నరుజనరలు కార్యనిర్వాహకసంఘములోఁదమవ్యవసాయ పరిశ్రామిక వ్యాపారములను సమర్థించుకొందరు సభ్యులు నుండవలె ననుచున్నారు. ప్రతిగాష్ట్రమునందును గార్య

నిర్వాహకసభయందుఁ గొందరు హిందూసభ్యు లుండవలె ననియును, బరిపాలనావిషయకమగు ప్రాముఖ్యమయిన ప్రతివ్యాపారములను జనులపక్షమునఁ గొందరుండి తమలాభసృష్టములను బ్రభుత్వమువారితో చర్చించు చుండవలయు ననియు దేశప్రభుత్వ మంతయును ప్రభువులు ప్రజలతోఁ గూడి నడపుచుండవలెననియును వారితోరిక.

పెద్దపెద్దప్రతిరాష్ట్రమున కొక్కొక్క శాసననిర్మాణసభయున్నది. ఆసభలలో సభ్యులను గొందరిని ప్రజలు కోరుకొనుటకు 1892 సంవత్సరమున నొకచట్టము వుట్టినది. దానిని వ్యవహరించి చూడగా జయప్రదముగ నున్నది. ఆసభల నింకను వృద్ధిచేసి ప్రజాస్వాతంత్ర్యమందెక్కుడుగఁ గలుగఁ జేసినచోఁ బరిపాలన మభివృద్ధి నొందఁగలను. ప్రతిరాష్ట్రమునం దిరువదియో ముప్పదియో జిల్లా లున్నవి. ప్రతిజిల్లాలోను పదిలక్షలకుఁ దక్కువకాని జను లున్నారు. శాసననిర్మాణసభలో జిల్లా కొక సభ్యు నెన్నుకొనుటకుఁ దగిన కాలము వచ్చినది. ముప్పదిజిల్లాలను గలిగి మూడుకోట్ల జనసంఖ్య గలిగియుండు రాష్ట్రమున ముప్పదిమంది సభ్యులుగల శాసననిర్మాణసభ యుండుట యొకఘనకార్యము గాదు. రాష్ట్రపరిపాలనమున ప్రతిజిల్లాలోనివారును దమకు కొంతపలుకుబడి యుండవలెనని కోరుకొనుట వింతయా?

1833, 1853 సంవత్సరములలోను తరువాత 1858 వ సంవత్సరమున విక్టోరియా రాణిగారు బాహాటముగఁ బ్రకటించిన వాగ్దానములను హిందూదేశమునందలి పెద్దపెద్దయద్యోగము లన్నియు మాటకుమాత్రము ప్రజలకుఁగూడ నీయవచ్చునని చెప్పఁబడినవి. అట్టి వాగ్దానములన్నియును బాశ్చాత్యదేశమునుండి యీదేశమునఁ బనులను సంపాదించుకొనవలెనని వచ్చు నాంగ్లేయబాలుర కొక్కరికే నిలిపియుంచకుండ బాహాటముగ జనుల కీయఁ బడవలెను. ఇండియన్ సివిల్ సర్వీసు యు

ద్యోగములే గాక విద్యాశాఖయందును ఇంజనీయరింగు డిపార్టుమెంటు నందును తపాల తంతిశాఖలయందును పోలీసు డిపార్టుమెంటు వైద్యశాఖలయందును గూడ పెద్దపెద్ద యుద్యోగములు తమకు లభించు ననునాస ప్రజలకు గలుగజేయవలెను. ఈడిపార్టుమెంటు లన్నిటియం దాంగ్లేయులుగూడ నుండవచ్చును. అట్టివారికి మేమును స్వాగత మొసంగుదుము ; కాని దేశమున పుట్టిపెరిగిన వారి నందరి నొత్తిగించి పెద్దయుద్యోగము లన్నియుఁ దామే గుత్తచేయవలె ననువారి యాసమా త్రిమంగీకారముకాదు.

ప్రతిజిల్లా కొక్కొక్క జిల్లాయాఫీసరున్నాడు. ఆతని కిప్పుడు రివిన్యూ, క్రిమినల్, పోలీసు వ్యాపారములయందు సంపూర్ణాధికారమున్నది. ఇవి యన్నియు నిప్పుడు విడదీయవలయును. పరిపాలనాభార మంతయు వహించి పోలీసుఆఫీసరుగా నుండు నాతనికి మేజిస్ట్రేటు పనిలేకుండినచో నీదేశమునందు పరిపాలనము గలుపవిరహితమై జనసమ్మతముగ నుండఁగలదు. ప్రతిజిల్లాయందు నొక్కొక డిప్టీక్లర్కు గలదు. గ్రామపంచాయితీ లిప్పుడిప్పుడేర్పడుచున్నవి. హిందూ మహమ్మదీయ ప్రభుత్వములలో దేశమం దంతట నీగ్రామపంచాయితీలే చిన్నచిన్న పరిపాలనాసంఘములుగా నుండి స్వతంత్రపరిపాలన మొనరించెడివి. వానినిగూర్చి తరువాతిప్రకరణములందు విశేషముగా చర్చింపఁబడును. బ్రిటిష్ పరిపాలనమున నివియన్నియును ఘుండునెనుక లాలోచింపకయే రూపుమాపఁబడినవి. ఇప్పటికిని దూరదృష్టిగలిగి కొంచెము శ్రద్ధచేసినచో వానిని పునరుజ్జీవింప జేయవచ్చును. కొంతవరకు నమ్మిక యట్టివానియం దుంచవలయును. ఉపయోగకరములైన పనులు కొన్ని వానియధికారమునం దుంచవలెను. గ్రామమునం దుత్పన్నములగు సివిలుక్రిమినలు తగాయిదా లన్నియును రాజీనామాలమూలముగ

పరిష్కరించుటకయి వారియొద్దకుఁ బంపవలయును. ఇరువదిముప్పదిమైల్లదూరమునందున్న మనకోర్టులలోకన్న నాయావివాదములను బుట్టినచోటనే వారుబాగుగఁ దీర్మానింపఁగలరు. దూరదేశములకు వచ్చి శ్రమపడు లక్షలకొలది సాక్షులకు శ్రమ లేకుండఁబోవును. ఈకోర్టుల వెంటఁ దిరుగుటవలన నేర్పుకొనెడు తప్పుసాక్ష్యములును శ్రీచీకోరుతనమును లేకుండఁబోయి యనేకమంది పల్లెటూరిప్రజలు తమఋణపర్తనమును నిలుపుకొనఁగలరు. పైపెచ్చు ఈగ్రామపంచాయితీలును పంచాయితీదారులును ప్రజలకును ప్రభువులకును నడుమ రాయబారులుగ నుండి పని జరుపఁగలుగుదురు. అట్టి దిప్పుడు లేకయున్నదికదా!

ఇప్పటి మనప్రభుత్వమువారికిని బ్రజలకును సంబంధ మతిశయించుటకును ప్రజలసౌఖ్య మభివృద్ధియై ప్రభుత్వము ప్రజాసమ్మతముగ నుండుటకును దెలివితేటలతో నవలంబింపవలసిన పద్ధతులు కొన్నియున్నవి. దొరతనపురోటుఁ జూపి మనకొకరితో సంబంధములేకుండ నుండవలె నన్నంతవరకుఁ బ్రభుత్వ మభివృద్ధి నొందనేరదు. అందువలన గాగుగ యోచింపకయే కొన్నికొన్ని యవివేక శాసనములను తొందరగడిచేయవలసివచ్చును. ప్రజల కిది యసంతృప్తికే గారణ మగును. మహాబ్రిటనుదేశమునందున్న పార్టీ గవర్నమెంటుమూలమున మన దేశపరిపాలనమువారిరాజనీతియం దద్భుతమగు మార్పు లొకస్మికముగఁ గలుగవలసివచ్చును. అందువలన వ్యయ మభివృద్ధి యగును. ఈవ్యయము నలనఁగలుగు ఫలిత మేమియు నుండదు. వ్యయమువలనఁ గలుగుఫలిత మెప్పుడును పన్నులు చెల్లించువారి జాగరూకతవలనఁ గలుగవలెను. అయ్యది యితరదేశము లన్నిటియం దిట్లే కలుగుచున్నది. ప్రజల యాధికస్థితి సభివృద్ధిలోనికిఁ దేగలశక్తి ప్రభుత్వమునకు నశించును. అట్టి యభివృద్ధిప్రజలతోఁ గూడి పనిచేసినసేగాని కలుగనేరదు. హిందువుల

లో నెంతటివిద్యావంతులతో నైన నెంతటిమితవాదులతో నైన నెంత టిషలుకుబడికలవారితో నైన మనఃకలహము గలుగుటకు కారణమగు ను. దేశవాసుల యోగక్షేమములకై పాటుపడవలసిన వారందరును ప్రభుత్వమునందుఁ బనిచేయుటకు హితవుచేడి యుందురు. జాతీయంత యును మిక్కిలి పేదవడును. ప్రభుత్వబలము క్షీణదశనొందును.

“మన్రో, “ఎల్ఫిన్ స్టన్,” “బెంటింకు” మొదలగు వివేకవంతు లయిన పరిపాలకులు శమకాలమునఁ బ్రజలతో కలసిమెలసి పనిచేసి ప్ర జల యోగక్షేమముల సభివృద్ధి చేయవలెనని శక్తివంచనలేకుండ ప్ర యత్నముచేసిరి. ఇప్పుడు కావలసినదిగూడ వారినీతి ననుసరించుటయు ను దాని సభివృద్ధిచేయుటయేగాని భేదభావమువహించి యవిశ్వాసము తో పనిచేయఁగల నీతి నవలంబించుట కాదు. ఏబడిసంవత్సరములకుఁ బూర్వము తమపూర్వులకుఁ దెలిసినంతయయినను దేశస్థితి తెలియని యిప్పటి బ్రిటిషుప్రభువులు చేయవలసిన దెల్ల తామెక్కినగుట్టయును దిగి దొరతనపునీటు వదలి ప్రజలతో కలసిమెలసి పనిచేయుటయే. ప్ర జలను దమసోదరులుగను కూడిపనిచేయువారుగను జేసికొనవలెను. ప్రభుత్వము చక్కఁబడుటకయి ప్రజలనే యుత్తరవాదులను జేయవలె ను. నాగరికతనొందిన ప్రతిదేశమునందును జయప్రదముగనుండిన దొ రతనము ప్రజలతో కలసిమెలసి యుండినదియే. ఇట్టి ప్రజానురాగ మితరదేశములన్నిటికన్న హిందూదేశమునం దత్యావశ్యకమై యున్న ది. రోజులు గడచినకొలది దేశమునందలి శాధ లభివృద్ధియై చరిత్ర లయం దంతకుముం దెన్నఁడును గనివిని యెఱుంగని యనంతస్థి గాఢ ముగా నాటుకొనఁగలదు. ఒకయేడు టామము పట్టిన ప్రదేశముకన్న మరెయిదయేడు కఱవుపట్టిన ప్రదేశ మెక్కువయై దేశమున ప్రజానాశ నము హెచ్చుచున్నది. కాటకము లేనిదేశమునందయినను జనులలో

చాలమంది కడుపుల నాయగట్టుకొని కూటికి లేక మలమలమాడుచు జీర్ణదశనొందిన దేహములతోఁ దమతిండిలేనిస్థితిని చాటుచుందురు. అందులో ననేకులు దినదినమును తిండిలేక మలమలమాడుచుందురు. ఎల్లప్పుడును దిండిలేమిచే శాధపడుచుండు పేదజాతులన్నియును దేహ మునకువలయు నాహారమును గొనకయే బ్రతుకు మార్గముల నేర్వన లవడుదురు. ఇట్టి సంగతులన్నియుఁ గనఁబడుచుండఁగ వీరిని జర్పించువా రి నోరు మూతవేయుదురు. బ్రిటిషుపరిపాలనమునందు విశ్వాసముగ లిగి ప్రభుత్వానుభవముగలిగిన యేయాంక్లేయుఁడుగాని యేహిందువుఁడు గాని యెన్నఁడును హిందూసామ్రాజ్యమునకు సంభవింపని యియుప ద్రవమును తొలగింప నమవుపడు మార్గములు జూపక యెట్లారకుండఁ గలఁడు ?

హిందూదేశార్థికచరిత్రము.

మొదటి ప్రకరణము.

అంగ్లేయుల రాజ్యాభివృద్ధి.

“ఉద్ధరించెద దేశ మే నెక్కరుడనె
నిశ్చయంబిది సేయంగ నేర్పొరుడను”

ఇయ్యది యాంగ్లేయదేశ ప్రధానమంత్రి యగు “విలియమపిట్టు” అను నాతని వాక్యము, ఈతఁడు బలికినది గర్వోక్తి కాదు. మహత్కార్యావేశముగల మానవుల నునంబుల కప్పుడప్పుడు తలచూపుచుండు స్వశక్తి పరిజ్ఞానమును స్వచ్ఛముగఁ గాన్పించు భావ్యర్థనూచనలును నిట్టి వాక్యములఁ బలికించుచుండును. తాను చెప్పిన దానికన్న “పిట్టు” ప్రభు వెక్కుడుగఁ దన వాగ్దానమును జెల్లించి చూపెను. 1757 సంవత్సరము మొదలు 1761 సంవత్సరము వరకును నీతఁడు తన దేశపరిపాలనమును స్వీకరించెను. అది యేమివింతయో గాని యాంగ్లేయ సామ్రాజ్యముయొక్క యభివృద్ధి యంతయును నీయైదు సంవత్సరము లలోపలనే లభించెను. 1757 సంవత్సరమున నాంగ్లేయ దేశమునకు మిత్రుఁడుగానుండు “మహాభిడరిక్కు” అను జర్మనీ దేశప్రభువు “రాస్బుక్” యుద్ధమున జయమునొంది ఫ్రాన్సుదేశము నణగఁదొక్కి ప్రాప్య గాజ్యమును స్థాపించెను. 1759 సంవత్సరమున “పూల్పు” అను నాతఁడు “క్విబెక్” ను జయించెను. 1760 సంవత్సరమున “కనడా” దేశమంతయు ప్రైంచివారిని జయించి చేకొనియెను. 1757

సంవత్సరమున “క్లెవు” పలాసి యుద్ధమున విజయమునొందెను. “ఐరికూటు” అను నాతడు ఫ్రెంచివారి బలము నెల్ల 1761 సంవత్సరమునం దణగఁ ద్రొక్కెను. ఇట్లు 5 సంవత్సరములలో నాంగ్లేయదేశము ప్రపంచమున నొక మహాన్నతపదవి నొందెను. ఫ్రాన్సుదేశ మైరో పాఖండమునఁ దలయెత్తుకుండఁ బోయెను. ఆసియా అమెరికా ఖండములయందు నిర్మూలమే యయ్యెను.

మనకథ హిందూ దేశమునందలి యాంగ్లేయుల రాజ్యాభివృద్ధితో సంబంధించినదియును, ఆసామాన్యమునందలి జనులయొక్క యాధిక స్థితిగతులను గూర్చినదియునై యున్నది. 1757న సంవత్సరమున జరిగిన పలాసి యుద్ధము మొదలు 1837 సంవత్సరమున విక్టోరియా రాణిగారి సింహాసన స్వీకారము వరకును గల యెనుబది సంవత్సరములయందును బ్రిటిషువారి యధికారము, ఏకరీతిని వృద్ధి చెంది విజృంభించుటకు, ఆధారములయిన గొప్ప రాజకీయ కార్యముల మన మీప్రకరణమున సంగ్రహముగ ముచ్చటెంతము. అందువలన జనులయొద్దక చరిత్రము చక్కగఁ దెలిసికొన నవకాశము కలుగును.

ఈయెనుబది సంవత్సరములలోను హిందూసామాన్యమును విజృంభింపఁ జేసి స్థిరీకరించుటకు మూడుతరముల బ్రిటిషు రాజ్యవ్యవహారమును బరిపాలకులను బనిచేసిరి. ఒక్కొక్క తరము వారొక్కొక్క రీతి రాజనీతి ననుసరించిరి. మొదటి తరమునఁ బని చేసినది క్లెవును, వారన్ హేస్టింగ్సును. వీరికాలమున వర్తక సంఘములకు హిందూదేశమున రాజ్యాధికారమును గలిగించుటకై యత్యంత సాహసిక కార్యములును, యుద్ధములును జరిగినవి. ఈకాలము 1784వ సంవత్సరమున జరిగిన పిట్టప్రభువుగారి ఇండియాచట్టముతోడను, ఆమరుచటి

సంవత్సరమున “వారన్ హేస్టింగ్సు” గారు, ఇండియా ప్రభుత్వమునుండి విశ్రాంతి గైకొనుటతోడను సమాప్తమయినది. రెండవ కాలము “కారన్ వాలీసు” “వెలెస్లీ” “హేస్టింగ్సు” ప్రభువులనాటిది. ఈకాలమున మైసూరుయుద్ధములును మహారాష్ట్రయుద్ధములును జరిగి హిందూదేశమున కంపెనీరాజ్య మేకచ్ఛత్రముగ స్థాపనమయ్యెను. ఆంగ్లేయులు 1817 సంవత్సరమున బొంబాయి రాష్ట్రమును దమ రాజ్యముతో జేర్చుకొనిరి. ఈకాలము, ఆమరుచటి సంవత్సరమున గడపటిపేషాను బట్టికొనుటతో ముగిసెను. మూడవయుగము “మన్రో” “ఎల్ఫిన్ స్టౌన్” “బెంటింకు” అనునాథులనాటిది. ఈకాలము యుద్ధము లేనియును లేక పరిపాలనా సంస్కారము జరిగిన కాలము. వీరినామములు, ఆవిజయమునందిన పారియొక్కయు, యోధులయొక్కయు, నామములకన్న మిగుల కృతజ్ఞతగ నేటివరకును జూడఁబడుచున్నవి. 1836 సంవత్సరమున “ఆక్లండు” ప్రభువుయొక్క రాజప్రతినిధిత్వ స్వీకారముతోడను, ఆమరుచటి సంవత్సరమున విక్టోరియారాణిగారి సింహాసనాధిష్ఠితతోడను సంత్యమైనది.

I. క్లెవు, వారన్ హేస్టింగ్సులకాలము.

1785సం॥ మువరకు.

తూర్పు, ఇండియాసంఘము 70,000పౌనుల మూలధనముతో 1600 సంవత్సరమున స్థాపింపఁబడినది. 1639 సంవత్సరమున నీకంపెనీ వారు చెన్నపట్టణమున సెంటుజార్జికోటను కట్టినారు. రెండవ ఛార్లెసు ప్రభువు వద్దనుండి బొంబాయి ద్వీపమును గ్రయమునకుఁ బుచ్చుకొని 1687 సం॥రములో తమ ఛార్టర్ల నచ్చటికి మార్పుకొనిరి. 1700 సంవత్సరమున బంగాళాదేశమును దమకు రాజధానిగాఁ జేసికొనిరి. చెన్నపట్టణమునకు దక్షిణభాగమున, ప్రదుర్చేరియును, కల

కత్తా కుత్తరభాగమున చంద్రనగరమును ఫ్రెంచిరాజ్యమునకు చేరి యున్నది. “మహాభీడరిక్” యొక్క యుద్ధముల మూలమున ఫ్రెంచివారికిని, నాంగ్లేయులకును ఐరోపా, ఆసియా, అమెరికాఖండముల యందు 1744 సం॥ రము మొదలు 1763 సం॥ రమువరకు నించుమించు 20 సం॥ రములు పరస్పర విరోధము కలిగియుండెను. ఈకాలముల నూతగాఁగొని హిందూదేశమున పనిచేయుచున్న యాంగ్లేయులయొక్కయు ఫ్రెంచివారియొక్కయు కంపెనీలలోని నౌకర్లు హిందూరాజులతో సఖ్యమునుజేసి యొకరి వర్తకస్థానముల నొకరు ముట్టడించుకొనుచు పశ్చిమ ఖండమునందు వారివారికిఁ గల పగయెల్ల నిచ్చటఁగూడఁ జూపుకొన నారంభించిరి. ఇందుమూలమున నింగ్లేషువారికిని ఫ్రెంచివారికిని నీయిరువది సంవత్సరములలోను మూఁడుయుద్ధములు తటస్థించెను. ఇవియే కర్ణాటక యుద్ధములు.

ప్రథమ కర్ణాటక యుద్ధమున ఫ్రెంచివారికి పూర్ణమైన జయము కలిగెను. చెన్నపట్టణము నింగ్లేషువారివద్దనుండి లాగికొని యాపట్టణమును దిరిగి స్వాధీనము చేసుకొనవచ్చిన కర్ణాటక నవాబు సైన్యమును దరిమివైచిరి. కాని 1748 సంవత్సరమున జరిగిన “యైలాషపిల్” సంధిషరతుల మూలమున చెన్నపట్టణము తిరిగి యాంగ్లేయుల కీయఁబడెను. ఫ్రెంచికంపెనీకి డైరెక్టరుజనరలుగానుండిన “డూప్లే” యను నాతనికి హిందూదేశమున తనదేశస్థుల సర్వస్వతంత్రులఁ జేయవలెనను గొప్పయాశ యుదయించెను. కొంతవరకాతఁడా విషయమున సంపూర్ణ విజయము నందెను. తన మిత్రునొకనిని దక్షిణ హిందూస్థానమునకు నైజాముగుటకు సహాయముచేసి మరియొకని కర్ణాటక రాజ్యమునకు నవాబుగాఁజేసెను. ఈరీతిని దక్షిణహిందూస్థానమున నీతఁడు మిక్కిలి బలవంతుడగు ప్రభునిర్మాతయై బ్రిటిషువారియధికారమునెల్ల

నిర్మూలము గావించెను. ఈతరుణమున “రాబర్టు కెన్సెన్” అనునాతని బుద్ధివైపుణ్యము ఆస్థితగుతుల నన్నింటిని తారుమారు చేసెను. బ్రిటిషువారికి మిత్రుఁడుగానుండు కర్ణాటరాజ్యకాంతకుండగు మటియొకనవాబునకు దానిరాజధానియగు “ఆర్కాటు” పట్టణమును జయించి యిచ్చి ప్రఖ్యాతుఁ డయ్యెను. ఇది రెండవకర్ణాటకయుద్ధము. ఈయుద్ధావసానమున కర్ణాటదేశమునకు నింగ్లేషువారిమిత్రుఁడు నవాబుగాను, దక్కనునకు ఫ్రెంచివారిమిత్రుఁడు నవాబుగను నిలిచిరి. అందువలన దక్షిణహిందూస్థానమున నీరెండుజాతులవారికిని సమానాధికారము కలిగెను. దక్కను నైజామువద్దనుండి తూర్పుసముద్రతీరమున ఫ్రెంచివారు, ఉత్తరసర్కారులను సంపాదించిరి.

మూడవకర్ణాటకయుద్ధమున ఫ్రెంచివారిబలమంతయును పూర్ణముగ నాశన మయ్యెను. దేశభక్తిప్రేరితుండగు “లాల్” యనుఫ్రెంచి నాయకుఁడు చెన్నపట్టణపుకోటను ముట్టడించి యపజయము నొందెను. 1761 వసంవత్సరమున నాతఁడు “ఐర్ కూటు” చే “వందవాసి” యుద్ధమున నోటువడియెను. ఫ్రెంచివారు తమస్వాధీనమందుండు “పుదుచ్చేరి” యెంతపట్టుదలతోఁ గాచుకొనినను, తుదకు దాని నింగ్లేషువారు పట్టుకొనిరి. 1763 సంవత్సరమున జరిగిన “పారిస్” పట్టణసంధివలన తిరిగి పుదుచ్చేరి ఫ్రెంచివారిస్వాధీన మైనదికాని హిందూదేశమునందు ఫ్రెంచివారిబలము మరల నెప్పటికిని తలయెత్తకుండ రూపుమాసి పోయెను. 1764 సంవత్సరమునాటికి హిందూదేశమున నాంగ్లేయులతో పోటీగ పనిచేయునైరోపాబల మేమియును లేకుండఁ బోయెను.

ఈనడుమ బంగాళాదేశమున గొప్పప్రయోజనములు కొన్ని సంప్రాప్త మయ్యెను. 1756 సంవత్సరమున బంగాళానవాబుగానుండి

న “సురాజదాలా” ఇంగ్లీషువారివద్దనుండి కలకత్తాపట్టణమును లాగి కొనెను. అప్పుడే చీకటికొట్టని చెప్పుకొనఁబడు వెల్తురును, గాలియును బాగుగ లేనియొకచిన్నచెరసాల (గది) లో నెండకాలమునం దొక నాటిరాత్రి చాలమందియాంగ్లేయ ఖైదీలు మడిసిరి. ఐరోపాఖండమునుండి మరలినచ్చిన క్లైవు, ఆమడుసటిసంవత్సరముననే కలకత్తాను తిరిగి సంపాదించి యొకమూల నవాబుతో సంధిచేసుకొని మఱియొకమూల నాతనికి వ్యతిరేకముగ రహస్యముగ కుట్రలు పన్నుచుండెను. అంతయును నన్నద్ధమైనవెనుక నాతఁడు నవాబుపైకి వెడలి 1757 సంవత్సరమున పలాసియుద్ధమున నతని నోడించి కొంచె మిరుచుమించు బంగాళాదేశము నంతను జయించెను. ఫ్రెంచివారి కుండునుత్తరసర్కారులనుగూడ జయించి 1760 సంవత్సరమున నాతఁ డింగ్లాండునకు పోవక పూర్వము హిందూదేశమునందు, ఈతూర్పు, యిండియాసంఘము నొకపెద్దరాజ్యశక్తిగా స్థాపించి పోయెను.

బంగాళానవాబు లిప్పుడు కంపెనీవారి నొకర్ల చేతిలోనికీలుబామ్మలవలె ప్రవర్తించినారు. పలాసియుద్ధ మైనవెనుక “మిర్జాఫర్” ను నవాబుగాఁ జేసి 1760 సంవత్సరమున మరల నాతని లాగివేసిరి. అప్పుడు “మిర్జాఖాసిమ్” అను మఱియొకఁడు నవాబుగాఁ జేయఁబడెను. ఈమయరుఖాసిమ్ బలవంతుఁడును సమర్థుఁడు నై నపరిపాలకుఁడగుటచే బంగాళాదేశికవాణిజ్యమునఁ గంపెనీనొకర్లు గావించుదుర్మార్గములను నడ్డుపెట్ట నారంభించెను. అందువలన యుద్ధ యొకటి సంపాద్య మయ్యెను. ఈయుద్ధమున మిర్జాఖాసిమ్ ఓటువడి పలాయితుఁ డయ్యెను. మరల నొకసారి మిర్జాఫరును నవాబుఁ గావించిరి. బలహీనుఁ డగునీ వృద్ధుఁడు కొలఁదికాలములోనే మృతినొందెను. పేరునకుబంగాళాదేశమున కతనియుంపుడుకత్తెకొడుకు నొకనిం దెచ్చి యాసింహాసనము

నలంకరించిరి. బంగాళాదేశపు విభజన కెంతపాడుగనుం డవలయునో యంతపాడుగ నున్నది. పక్షిలు ఛాల నలిగిపోయిరి.

1765 సంవత్సరమున క్లైవు కడపటిసారి యిండియాకు వచ్చి యొప్పటికిని మరపురానికొత్తరాజనీతి యొకటి యనలంబించెను. అప్పుడెందునకుం బనికిరాని ఢిల్లీచక్రవర్తి వంశీయుఁడగు నొకబలహీనుఁడు ఇస్లువానికిలిలేక యాతతాయీగా నుండెనుకాని హిందూదేశమున కతని చక్రవర్తినామముమాత్ర మింకను పేరునకు శౌరవింపఁబడుచుండెను. ఈమహాదేశమునందలి రాజులును, సామంతులును పేరున కిశనికేగప్పములు కట్టువారుగ నుండిరి. వారివారిస్వాధీనమునం దున్నరాష్ట్రములెల్ల వారు స్వయముగనే యుద్ధము చేసి సంపాదించుకొనినను నీతని వలనఁ దమకు లభించినట్లుగనే చెప్పుకొనుచుండిరి. క్లైవును నీమార్గమునే యనుకరించెను. 1757 సంవత్సరమున బంగాళాదేశ మంతయును తనమూలమున సంపాదించఁబడినను 1765 వసం॥రమున ఢిల్లీచక్రవర్తి యొద్దనుండి, తూర్పుఇండియాసంఘము నారాష్ట్రమునకు పరిపాలకులుగా నుండునటుల దివాన్ పదము సంపాదించుచు క్లైవునొకపట్టాను పొందెను. ఈరీతిని యీస్టిండియాకంపెనీ తక్కినహిందూదేశ రాజ్యము లన్నిటివలెనే యొకశాస్త్రవిహిత మైనస్థానమును గైకొని 80 సం॥రములకు పూర్వమే తాము సంపాదించినయారాష్ట్రముయొక్క పరిపాలనాభారమును తనయం దుంచుకొనెను. “క్లైవు” ప్రభువు తదుపరి సివిల్ మిలిటరీపరిపాలనమునఁ గొన్ని సంస్కారములను గావించి తుట్టతుదకు 1767 సం॥రమున హిందూదేశమును విడిచిపోయెను.

ఆతఁడు పన్ని నయింపరిపాలనాపద్ధతిమాత్రము పనిచేసినదికాదు. కంపెనీవారియొక్కయు, నవాబుయొక్కయు, ద్వంద్వపరిపాలనమున

బంగాళాదేశప్రజలకు మిగుల నొత్తుడు కలిగి పన్నులు వసూలైచి కావు. 1770-71 సం॥రములలో గొప్పకాటకము సంభవించి బంగాళాదేశపుజనసంఖ్యలో 3 వవంతు నాశనము పొందెను.

చెన్నపట్టణమున నాంగ్లేయాధికారులకును హైదరాబాద్ కిని యుద్ధము తటస్థించెను. ఈ హైదరాబాద్ పదునెనిమిదవశతాబ్దాంత్యభాగమున హిందూదేశమునందు పుట్టిన సేనాధ్యక్షులలో మిక్కిలి సమర్థుడు. ఈ తండ్రి కర్ణాటదేశమునెల్ల నాశనముచేసి చెన్నపట్టణమునకుఁ గొన్నిమైళ్లదూరములో వచ్చి నిలిచెను. అందుల కాంగ్లేయసభవారు భయకంపితులై 1769 సం॥రముననా ఘోరశత్రువుని(inneder) తోసంధి చేసుకొనిరి.

1773 సంవత్సరమున హిందూదేశమునందలి స్థితిగతుల నభివృద్ధిచేయుటకై బ్రిటిషుదేశమునందలి పార్లమెంటువారు “రిగ్యులేటింగు ఆక్టు” అనుపేర నొకచట్టమును నిర్ణయించిరి. ఈచట్టమువలన హిందూదేశమునందలి కంపెనీవారిపాలనమునకు ధర్మశాస్త్రవిహితమైనహక్కు కలిగినది. ఈదేశమునందున్న కంపెనీవారిస్వాస్థ్యముల కన్నిటికి నొక గవర్నరుజనరలు ఉద్యోగ మీచట్టమువలన నేర్పడెను. అప్పటివరకును బంగాళాదేశమున గవర్నరుగానున్న “వారన్ హేస్టింగ్సు” 1774వసంవత్సరమున మొదటిగవర్నరుజనరలు అయ్యెను.

అప్పు డీదేశమునం దున్నఆంగ్లేయులలో “వారన్ హేస్టింగ్సు” కన్న నెక్కువసమర్థుఁడును, దేశముతోడను బ్రజలతోడను సంతకన్న నెక్కువ పరిచయముగలవాఁడును మఱియొకఁడు లేడు. 1750 సంవత్సరమున నాతఁడు హిందూదేశమునకు నచ్చువరకు కొంచె మించుమించు బాల్యావస్థలో నుండెను. బంగాళాదేశమునందును, చెన్నరాష్ట్రమునందును తనదేశప్రజలు చేయునధికారదౌర్జన్యములను నడ్డుపె

ట్టుచు వచ్చెను. అప్పు డాతనికి స్వతంత్రాధికారము వచ్చుటచే దేశపరిపాలనము నభివృద్ధిచేయ నవ్యాజమగుకోరిక కలిగెను. కాని ద్రవ్యసహాయమున నాతనికిఁ గలిగెడునంతరాయములచేతను, “ఫిలిప్ హెస్సెన్” అనుతనసభలోని సభ్యుఁ డొక, డొనరించునడ్డంకులచేతను నాతనికాలమునఁ దటస్థించినవిశేషయుద్ధములచేతను, నిరంకుశప్రభుత్వము చేయవలె నను యాతని నైసర్గికలక్షణముచేతను నాతఁడు స్వచ్ఛందకార్యము లెన్నియో చేయవలసి వచ్చెను.

ఇవియే తరువాత బ్రిటిషుపార్లమెంటువారిచే నాతనిపై మోపబడినయభియోగమువిషయములుగ నేర్పడినవి.

ఢిల్లీచక్రవర్తి కీయవలసియుండుకప్పమును, హేస్టింగ్సు నిలిపివేసెను. ఆచక్రవర్తి స్వాస్థ్యములగు “కోరా” “అల్హాబాదు” లను లాగికొని బేడ్ (అయోధ్య) నవాబున కయిదులక్షలపానుల కమ్మివేసెను. ఆనవాబునకే యింగ్లీషుసైన్యము నొకదానిని 4,00,000 పానులొచ్చుట కేర్పాటు చేసుకొని రోహిలాలను నణగఁ దొక్కుటకై సహాయ మంపెను.

బొంబాయిదొరతనమువారు హిందూదేశమునం దప్పుడు మిక్కిలి బలవంతులుగ నుండుమహారాష్ట్రలతో నైరము తెచ్చుకొని చిక్కులకు లోనైరి. మహారాష్ట్రసంఘమునకు నాయకత్వము వహించియున్న “పీషా” అనునుద్యోగమున కప్పు డిరువురు హక్కుదారులుండిరి. బొంబాయిదొరతనమువారందొకనికి సహాయము చేయ నేర్పాటుచేసికొనుటచే ప్రథమమహారాష్ట్రయుద్ధము సంభవించెను. అహమ్మదాబాదు, గ్వాలియరు, పట్టణములను పట్టుకొనుటలో బ్రిటిషుసైన్యము ప్రఖ్యాతివహించెనుకాని యుద్ధమున కావలసినకార్య మైనదికాదు. బ్రిటిషువారికి మిత్రుఁడగునాతఁ డుపజీవితమును గైకొని విశ్రాంతి నొందవలసి వ

చ్చెను గాని 1782 సం॥రమున జరిగినసంధిపరతులప్రకారము “శాత్రుత్వ” యును మఱికొన్ని యితరద్వీపములును బ్రిటిషువారిస్వాధీనములోఁ గలిసెను.

మైసూరుమహావీరుడగు హైదరాబీతో మరల రెండవయుద్ధము తటస్థ మైనది. 20 సంవత్సరములకు పూర్వము “వందవాసి” యుద్ధమునందు ఫ్రెంచివారి నోడించిన “ఐరికూటు” అనునాతనిచే నాలుగైదుస్థలములయం దీహైదరాబీ యోటువడియెను. కాని ప్రతిరంగము నుండియును నాతఁడు తనసేనలను నేర్పుగ సంరక్షించుకొని తనబలమావంతయు చెదరిపోకుండఁ జేసికొనెను. ఇరతేకాక తనవ్యూహమైన పుణ్యములచే “కర్నల్ జెయిలే” “కర్నలుబ్రాత్ వైటు” అనువారలచే సంరక్షింపఁబడుచుండు రెండొంగ్లేయసైన్యములను ముట్టడించి వానిని సంపూర్ణముగ రూపుమాఱునుకాని హైదరాబీ 1782 సం॥రమున మృతినొందెను. 1783 సం॥రమున నతనికిమారుడు “టిప్పుసుల్తాన్” తో సంధియై యాయుద్ధము చల్లారినది.

1775 సం॥రమున నయోధ్యనవాబు మరణించెను. ఆతనిరాజ్యమునకు వచ్చిననవాబు వారణ్ హేస్టింగ్సునకు కాశీరాజ్యము నిచ్చివేసెను. అంతటినుండి కాశీరాజు బ్రిటిషుదొరతనమువారిసామంతుడయ్యెను. ఆతఁ డేర్పాటుచేసిన కప్పమేగాక కాశీరాజుకడనుండియెక్కువసొమ్ములు కావలె నని హేస్టింగ్సు తగాయిదా పరచెను. అందులకాతఁడు సమ్మతింపమిచే నాతని కపరాధము విధించి పట్టుకొని చెరసాలలో వైచెను. ఆదేశప్రజల నంసరి రాజుపైఁ దిరుగఁబడఁ బురికొలిపెను. అంతట రాజును సింహాసనస్థుని గావించి యాతనిబంధుగు నొకని పూర్వముకంటె హెచ్చుకప్పము చెల్లించుపద్ధతిని, ఆరాజ్యమున నిలిపెను. ఈక్రొత్త అయోధ్యనవాబును, ఆతనిపూర్వు లీయవలసిన

భాక్తపైకమున్నగుగూర్చి తగాదా చేయగా నాతఁడు తనయశక్తతను వెల్లడించెను. అందుపై నాతనితల్లియొద్దను, ముత్తవద్దను విశేషద్రవ్యముండఁగా దానిని దోచుకొన సాయము చేసెను. ఈరీతిని తనకు భాక్తియున్నసొమ్ము కోటిరూపాయలను వసూలు చేసుకొనెను. చెన్నరాష్ట్రమునందును, నయోధ్యయందును రావలసినభూమిపన్నులు, ఆంగ్లేయముఖప్రదాతలు గుత్తకు పుచ్చుకొనిరి. అందువలనఁ బ్రజలకుభాధలు మెండ్లైనవి. బంగాళాదేశమునందు వారణ్ హేస్టింగ్సు జమీందారులయొక్కయు, భూస్వాములయొక్కయు పారంపర్యపుహక్కులను పరిగణింపక కంపెనీవారి కెక్కువపన్నులను రాబట్టుటకై యెట్టేటులను యేలము వేసి విక్రయింపసాగెను.

ఇట్టికార్యము లెల్ల వారణ్ హేస్టింగ్సుయొక్క పరిపాలనమునకు మాల్విన్యమును గలిగించినవి. 1784 సం॥రమున “పిట్టు” గారియిండియాచట్టము నిర్మాణమై కంపెనీవారిహిందూదేశపరిపాలనము ఆదేశప్రభువులయాజమాన్యమునకు లోనయ్యెను. మరుసటిసంవత్సరమున “వారణ్ హేస్టింగ్సు” ఇండియా విడిచి పోయెను.

ప్రారంభమునుండి 1785 సంవత్సరమువఱకును బ్రిటిషువారియధికారాభివృద్ధి యీమాదిరి నున్నది. ఫ్రెంచివారితోఁ గలిగినమూఁడుయుద్ధములవలన బ్రిటిషుజాతి కర్నాటదేశమునందు ప్రాముఖ్యమునుపహించెను. “సురాజుడౌలా” తోను, “మిర్ ఖాసిమ్” తోను కలిగినరెండుయుద్ధములతోడను వీరు బంగాళాదేశమునకు యజమానులైరి. మైసూరు, మహారాష్ట్రయుద్ధములు హిందూదేశమున “క్లైవు” “హేస్టింగ్సు” తరములలో జరిగినప్రధానసైనిక కార్యములు. బంగాళాదేశమును, ఉత్తరసర్కారులును, కాశీరాజ్యమును, చెన్నపట్టణము బాంబాయి సమీపములయందలి చిన్నచిన్న ప్రదేశములును, 1780 సం॥రమున “వా

ర౯హేస్టింగ్సు " ఇండియాను విడిచి పోవునాటికి కంపెనీవారి స్వాస్థ్యములు.

ii. కారణవాలీసు, వెల్లెస్లీ లార్డుహేస్టింగ్సులకాలము.

1785—1817

పిట్టుగారి యిండియాచట్టము 13 ఆగష్టు 1784 సం॥రమున నేర్పడియెను. కంపెనీవారి అన్నివిధములైన సివిలు, మిలటరీ, రివిన్యూ వ్యాపారములు ప్రభువులపలన నియామకమైన 6 గురు కమిషనర్ల యాజమాన్యమునం దుంచబడెను. హిందూదేశపరిపాలనావిషయములభివృద్ధిచేయవలెననియు, బ్రిటిషురాజ్యప్రథమదశలో ప్రజలుపొందిన బాధలును, పరిపాలనాలోపములును, తొలగింపవలెననియు నవ్యాజమైన కోరికతోడ పనిజరిగెను. కంపెనీదైర్యులుకూడఁ దమవ్యాపారములను చక్కఁజేసుకొన నభిలషించిరి. వార౯హేస్టింగ్సు ఇండియాను విడిచిపోయినతరువాత నుదారప్రవర్తకుఁ డగునట్టియు, నైస్సర్గికముగ సత్స్వభావముకలిగినట్టియు, " కారణవాలీసు " ప్రభువును గవర్నరుజనరలుగాఁ బంపిరి. ఆతఁడు భూమిమీఁదనుండి రాజునకు వచ్చురాబడిని శాశ్వతముగా నేర్పాటుచేయనుత్తరవులనుపొందిమఱివచ్చెను. అందువలన న్యవసాయమభివృద్ధియై భూములకుఁ దగినమరమ్మతులు చేసికొందురనియును తత్కాలమున వాణిజ్యిగతులభివృద్ధిచొందుననియును, వాణియాహ అనేకతపానులు పట్టి యంధకారబంధురమై యల్లకల్లోలముగా నుండు హిందూదేశమునకు చిరకాలమున కీతనికాలమున నొక్కింత సూర్యకిరణప్రసారము కలిగెను. ఆతనివలన గలుగునని నిరీక్షించియున్న యాళ లేమియును " కారణవాలీసు " ప్రభువు వ్యర్థముచేయలేదు. ఈతఁ

డు పరిపాలన మభివృద్ధిచేసెను. బలవంతముమీఁద కంపెనీవారిచే నొకర్లకు నేగినజీతము లిప్పించి వారిని ఋజువర్తనముతో నుద్యోగముచేయునట్లు చేసెను. ఈతనికాలములోనే " ఇండియన్ సివిల్ సర్వీసు " పరీక్ష లేర్పడెను. ఆపరీక్షాపద్ధతులే యిప్పటివఱకును నిలిచి యున్నవి. ఈతనికి మైసూరున టిప్పుసుల్తాన్తో నొక్కయుద్ధము తటస్థించెను. ఆతనిరాజధానినిజయించి యాతని బలమును క్షీణింపఁజేసి రాజ్యము బ్రిటిషువారిస్వాధీనము చేసి తదుపరి సంధి యొనరించెను. 1793 సం॥రమున నీతఁడు హిందూదేశమును విడిచి పోవకపూర్వము బంగాళాదేశమునందలిభూమిపన్నును ఎన్నటికిని మార్కుండ నుండుపద్ధతిని జమీందారీసెటిల్ మెంటు చేసెను. హిందూదేశమునందు బ్రిటిషుదొరతనము వారు చేసినసదుపాయములలో నెల్ల నిది యొక్కటియే మేలయినది. ఇదియే ప్రజలసౌఖ్యమునకును, ఐశ్వర్యమునకును మూలాధారమైన కార్యము.

1793 సం॥రమున తూర్పుఇండియాసంఘమువారి కిచ్చినకవులు షరతు మరల నీయఁబడెను. హిందూదేశపుస్థితిగతులు పార్లమెంటులో చర్చింపఁబడి 1784 సం॥రములోని " పిట్టు " గారి యిండియాచట్టము యొక్క ముఖ్యనిబంధనలు నిలుపుచేయఁబడెను; కాని, యీసారి తూర్పున షర్తకముచేయునితరవర్తకులకు 3000 టన్నులఓడలను రానిచ్చుటకు తూర్పుఇండియాసంఘమువారు ఒప్పుకొనవలసివచ్చెను. ఇదివఱకు తామొక్కరే సర్వాపోషనముగ ననుభవించుచున్న వ్యాపారమునకు దీనితో నంతరాయము కలుగ నారంభ మయ్యెను. లార్డుకారణవాలీసునకు తరువాత " సర్ జాన్ షోర్ " అనునాతఁడు గవర్నరుజనరలుగా వచ్చెను. ఆతఁడును తనపూర్వపరిపాలకుని శాంతనీతిననుసరించి పనిచేసి బంగాళాదేశమునకు " కారణవాలీసు " ఒసంగినభూమిపన్నుల శా

శ్వతప్రసెటిల్ మెంటురీతిని, కాశీరాజ్యమునఁగూడ భూమిపన్నుల కెప్పుడును మార్పులేని శెటిల్ మెంటును చేసి పోయెను.

1798 సంవత్సరమున “సర్ జాన్ షోక్” తరువాత “మార్క్విస్ ఆఫ్ వెల్లస్లీ” అనునతఁడు ప్రభు వయ్యెను. పూర్వతరమున మహాభీడరిక్కుయొక్క యుద్ధములు బ్రిటిషురాజనీతిని తారుమాటుచేసినటులే “నెపోలియన్ బోనపార్టు” తో కలిగిన యుద్ధములవలన హిందూదేశమునందలిరాజనీతి మాటిపోయెను. “విలియమ్ పిట్టు” అనునతఁడు నెపోలియన్ దండయాత్రలనుండి కాపాడుకొనుటకు ఐరోపాఖండమునందు గల పెద్ద పెద్దరాజ్యము లన్నిటికిని సహాయసైన్యపద్ధతి యేర్పాటు చేయుచుండెను. యీ వెల్లస్లీ పిట్టుగారికి స్నేహితుఁడును, మిగుల భక్తిగల శిష్యుఁడునుగూడనై యుండెను. ఆతఁడై ఐరోపాఖండమునం దొనరించిన యీ యుపబలపద్ధతిని హిందూదేశమునందుకూడఁ బ్రవేశపెట్టి దానియం దొకగొప్పమార్పు కలిగించెను. హిందూదేశరాజులయొద్దనున్న యసమర్థము లగు సైన్యములను సహాయసైన్యములుగ మేపుట యనుపయోగమని “వెల్లస్లీ” వారివారిరాష్ట్రములందు బ్రిటిషుసైన్యములను పోషించుటకు తగినధనమును వారియొద్దనుండి రాఁబట్టుటకు తగినయేర్పాటు చేసెను. ఈపద్ధతివలన కంపెనీకి విశేషద్రవ్యలాభము కలుగుటయేగాక హిందూరాజు లెల్ల బ్రిటిషువారియధికారమునకు లోబడియుండవలసివచ్చెను. ఈరాజనీతివే సహాయసైన్యనీతి యని గాని, యుపబలసైన్యనీతి యని గాని చెప్పుదురు.

మైసూరునం దున్న మనశ్శాంతిలేని టిప్పుసుల్తాన్ ఫ్రెంచివారితో రాయబారములు మొదలు పెట్టెను. ఆతని నణచివేయుట కర్తవ్యమగుటచే మైసూరుపైని నాల్గవయుద్ధము ప్రారంభ మయ్యెను. 1799 సంవత్సరమున తనరాజధానిని కాపాడుకొనఁబోయి టిప్పు మడిసెను.

మైసూరుభాగముల నింగ్లీషువారు కలుపుకొనిరి. సహాయసైన్యభారము వహించేడుపద్ధతిని మహారాష్ట్రులకు కొంతభాగమియఁజూపిరి కాని, వారందుల కంగీకరింపరైరి. దక్కను నైజామునకు కొంతభాగ మియఁబడినది కాని, యాతడు బ్రిటిష్ సైన్యమునకు సహాయార్థముగ నేలేట నీయవలసియుండుసామునకు బదులుగ మరల నాప్రదేశము “వెల్లస్లీ” ప్రభువుచే నాకర్షింపఁబడెను. ఇంక మైసూరురాష్ట్రము కింది దవశిష్టముగ మిగిలినది. దానికి పూర్వపుహిందూరాజులలో నొకనిని దెచ్చిప్రతిష్ఠించిరి.

బలహీనముగ నున్న రాష్ట్రముల నింతకంటె మిక్కిలి నులుపుగఁ గలుపుకొనిరి. వెల్లస్లీ ప్రభువునకు తా నవలంబింపవలసినమార్గములు సరిగానే యుండవలయుననునియమములేదు. 1799 సంవత్సరమున సూరతునవాబుమరణించెను. ఆతనిసోదరునకు కొంతపింఛనుక్రింద నిచ్చి యీ తనిరాష్ట్రము వెల్లస్లీ కలుపుకొనెను. తంజావూరురాజుగారిని రాజ్యమునుండి తప్పించెను. ఆతనిసోదరుఁడు బ్రిటిషువారికి తనయధికార మంతయు స్వాధీనముచేసి వారివలన కొంతపింఛను పుచ్చుకొనెను. కర్ణాటకనవాబు 1801 సంవత్సరములో మృతినొందెను. కానియాతనితరువాత వాఁడు తనరాజ్యమును వదలుకొనుట కంగీకరింపలేదు. ఆతనిస్థానమునకు మరియొకరాజును పురికొల్పి వానికి సహాయముచేయఁగా నీరెండవవాఁడుతన కామూలముగ లభించినరాజ్యమును బ్రిటిషువారి కొసంగి తా నుపజీవితమును గైకొనెను. పిల్లవాఁడు గానుండిన ఫర్కాబాదునవాబునకు యుక్తవయసు వచ్చెడుతరుణమున నాతనిరాష్ట్రమును బ్రిటిషువారు ట్రాన్సుఫరు చేయించుకొని యాతనికి పింఛను నిచ్చిరి. ఆయోధ్యనవాబును తనరాష్ట్రమునందలి సివిలుమిలటరీయధికారములను నాంగ్లేయుల కీయ నెననీయమనెను, లేదా బ్రిటిషువారి సైన్యపుకర్చులకై

తనరాజ్యమునం దర్థభాగము నిచ్చి యుపబలపద్ధతికి లోబడ్డ నైన లోబడమనెను. ఆతఁ డతిబలవంతముమీఁద రెండవదాని కొప్పుకొని 1801 సంవత్సరములో ఆంగ్లేయులకు “ అలహాబాదును ” మరికొన్నియితర జిల్లాలను యిచ్చెను.

హిందూ దేశమున నింక మహారాష్ట్రదేశ మొకటిమాత్రము పెద్దది మిగిలెను. మహారాష్ట్రబలమునకు నాయకుఁడుగా నుండినయ ప్పటిపీష్వా తదితరమహారాష్ట్రసామంతులవలన ఒత్తుడు చెంది వెల్లసీ ప్రభువు గారియదృష్టవశమున నాంగ్లేయులసహాయము నభిలషింపవలసి నవాఁడయ్యెను. 1802 సంవత్సరమున సహాయోపబలపద్ధతి కాతఁడు ఒప్పుకొనెను. అంతట సింధియాహోల్కారు “ బాన్సలే ” యనునితర మహారాష్ట్రసామంతులందరును నీవ్రిధమున తమరాష్ట్రములోనికి జొరఁ బడినయాంగ్లేయబలమును జూచి నిర్విణ్ణు లైరి. ఆకారణమున రెండవ మహారాష్ట్రయుద్ధము సంభవించెను. ప్రసిద్ధికుఁడై తరువాత తరువాత “ వెల్లిగ్ ” ప్రభు వనుపేరుపొందిన వెల్లసీయను సేనాయకుఁ డొకమూల 1803 సంవత్సరమున అస్సే, ఆర్గా, యుద్ధములలో సింధియా, బాన్సులేలపై నైత్యముల నోడించెను. “ లార్డు లేక్ ” అనునాతఁడు మరియొకవైపున నాసంవత్సరముననే ఢిల్లీనగరమున జయప్రదముగ ప్రవేశించి సింధియాపై నైత్యమును లాసారీయుద్ధమునం దోడించెను కాని, యింతవఱకును నెటు వీలైన నటువైపునకు నొరగవలె నని వేచియున్న హోల్కారు ఇట్టిసమయమున బ్రిటిషువారిచెట్టుబట్టెను. ఆనేకములగుమొనలుగలిగిన మహారాష్ట్రపై నైత్యముతో సంప్రాప్తములైన తెంపులేనిఈ పోరాటములకు, ఈస్టిండియాకంపెనీడైరక్టరు అలజడిచెంది యుద్ధమునందు మితిమీరినయత్సాహముతోనున్న తమగవర్నరుజనరలును వెనుకకు రప్పించి దేశమున నెమ్మది నెలకొల్పుటకై కారణవాలీనుప్రభువును గ

వర్నరుజనరల్ గా తిరుగ హిందూ దేశమునకుఁ బంపిరి.

అంత నతిశీఘ్రముగ, హిందూ దేశమునందు అధికారము నవలంబించియున్న యావెల్లసీప్రభు వాంగ్లేయ దేశప్రజానాయకుఁడగుపిట్టు గారిదర్శనము చేసెను. ఈపిట్టుగా రా దేశమునం దనుసరించినరాజనీతి యే హిందూ దేశమునందు వెల్లసీప్రభువునకు మార్గప్రదర్శక మయ్యెను. పిట్టుగా రాసన్నమరుణులైయున్న తరుణమున వెల్లసీప్రభు వాతని చూచుట లభించెను. హిందూ దేశమునందలియుద్ధములు వెల్లసీ పూర్తి చేయలేకపోయెను. పిట్టుగారును నట్లే ఐరోపా దేశమునందలియుద్ధములు ముగించలేకపోయిరి. అప్పుడు పిట్టుగారు వెల్లసీప్రభువుతో, ఐరోపాఖండమును జూపుచు “ నీపటము నింక ఛుట్టచుట్టుము. ఇంక పదినంవత్సరములవఱకు దీనితో పని యుండదు.” అని చెప్పి మరణించెను. మంచముపట్టియున్న యాప్రధానమంత్రికిని, యుద్ధోగమునుండి యింటికి రప్పింపఁబడినమనగవర్నరుజనరల్ గారికిని జరిగినయీకడవృత్తిసంభాషణము మిగుల సంతాపకరముగ నుండును. పిట్టుగారు మృతినొందుటకుపూర్వము కడపటిసారి చూచిన దీవెల్లసీప్రభువే. అప్పుడు జగుగుచున్నయుద్ధము లింకను కొంతకాలమునకు గాని ముగిసినవికావు. 1815 సంవత్సరమున నైరోపాయుద్ధములు ముగిసెను. 1817 సంవత్సరమున హిందూ దేశయుద్ధములు ముగిసెను.

ఈలోపుగా హిందూ దేశము కొంతకాలము నెమ్మదిగా నుండెను. హిందూ దేశమునకు వచ్చినకొలదికాలమునకే కారణవాలీనుప్రభువు మృతినొందెను. ఆతనితదనంతరపరిపాలకులై ననల్ బాబార్లోగారును, మింట్ ప్రభువును మహారాష్ట్రులజోక్యము కలుగచేసుకొనరైరి. 1813 సంవత్సరమున తూర్పుఇండియాసంఘమువారికవులు మరల త్రిప్పి వ్రాసెను. కానియీసారి కేవలమును గుత్తగ ననుభవించుచు

న్న వీరివాణిజ్యస్థితి యంతయును నశించెను. 1600 సంవత్సరమున తూర్పు ఇండియా సంఘమువారి కీయఁబడినకవులుల్లో హిందూ దేశమునందు వర్తకము చేసుకొన వీరి కొక్కరికిమాత్రమే స్వాతంత్ర్య ముండెను. చైనా దేశముతోడి తేయాకువర్తక మొక్కటి వినా తక్కినవ్యాపారమున కంతకును బ్రతిష్ఠవర్తకు లందరికిని స్వాతంత్ర్యము కలిగెను.

మార్క్విస్ ఆఫ్ హేస్టింగ్సును పేరొందిన మాయిరాప్రభువు 1813 సంవత్సరమున మింటోప్రభువునకు తరువాతిపరిపాలకుఁడుగా వచ్చి మహారాష్ట్రలతోడికడపటియుద్ధమున జయమునొందెను. నేపాలయుద్ధము వలన హిమాలయప్రాంతమునందలి దేశము కంపెనీవారికి లభ్యమయ్యెను. తదనంతరము పిండారీల రూపుమాపుట కొకయుద్ధము జరిగెను. ఆఫ్ గనుగు, జాట్లు, మహారాష్ట్రీలును తుంటరులగువారు కొందరును కలిసి, యూరూరున తిరుగుచుండుగుంపులకు పిండారీలని పేరు. వీరు ధనమెవ్వరిచ్చిన వారిపక్షమున నుండి పని చేయుచుండెడివారు. పనులు లేనప్పుడు శూల్లమీఁదబడి దోచుకొనుటయే వీరిపని. తరువాతమహారాష్ట్రలతో మూడవయుద్ధము జరిగెను. దీనితోడనేమహారాష్ట్రలయధికారమంతయును నశించెను. 1802 సంవత్సరమున ఫీష్వాఆంగ్లేయులతో సహాయోపబలపద్ధతి కొడంబడెను. కాని, యది మనస్ఫూర్తిగ జరిగిన యొకంబడిక కాదు. కొంతకాల మట్లుండి యుండి తనమనోగతి వెల్లడి చేయఁగా నితరరాష్ట్రసామంతు లందరును వచ్చి యాతనిని జేరిరి. అప్పుడు మరియొకపోరాటము సంప్రాప్తమయ్యెను. ఇందు కిరీయుద్ధమున ఫీష్వా యోటువడియెను. భాస్కరేశ్వరము సితాబద్దీవద్ద పరాజయమునొందెను. మహిమపురమువద్ద హోల్కారు సైన్యము “నర్ జాన్ మాల్యుమ్” అనువానిచే నోటువడియెను. 1817 సంవత్సరమున ఫీష్వారాష్ట్రములన్నియును నింగ్లీషువారు స్వాధీనము చేసుకొనిరి. యిప్పుడు

డు బొంబాయిరాష్ట్ర మని పేరుపొందిన రాష్ట్రమేర్పడినది. అప్పుడే ఆరాష్ట్రాధిపతిగూడ 1818 సంవత్సరమున పరాజితుడై యపజీవితమునందుకొనెను. “సింధియా, హోల్కారు, భాస్కరేశ్వర, గయక్వార్” అను తక్కినచిన్నచిన్న సామంత రాజులందరును నాంగ్లేయుల రాజ్యాధికారమునకు లోబడి తమతమరాష్ట్రములఁ బరిపాలించుకొన ననుమతిని పొందిరి.

హిందూ దేశమున బ్రతిష్ఠప్రభుత్వమువారి రెండవయుగమున జరిగినరాజకీయసంబంధములైనట్టియు, మిలటరీతో చేరినట్టియు వ్యాపారములసంగ్రహచారిత్ర మిట్టిదై యుండెను. భూమిపన్నుల శాశ్వతపు శెటిల్ మెంటు బంగాళా దేశమున 1793 సంవత్సరముతో సంపూర్ణ మయ్యెను. అయ్యది 1795 సంవత్సరమున కాశీ దేశమునందుగూడ వ్యాపింపఁజేయబడెను. 1802 మొదలు 1805 సంవత్సరములోపల ఉత్తరసర్కారులలోను, తదితరప్రదేశములలోను ఈ శెటిల్ మెంటు కొంతమట్టుకు చేయబడెను. ఈయుగమున జరిగినశివిల్ పరిపాలనలో నిదియే ప్రజలకు లాభకరమైనదియును, చెప్పకొనతగినదియు నై యుండెను. మహారాష్ట్రలయొక్కయు, మైసూరురాష్ట్రముయొక్కయు సాధికార బలనిర్మూలనము ఈయుగమున జరిగినరాజకీయకార్యములలో ప్రాముఖ్యమైనది.

iii. మన్రో, ఎల్విన్స్టన్ బెంటింకులకాలము,
1817 మొదలు 1837 వరకు.

ఈకాలమున హిందూ దేశమునందును, ఐరోపాయందును గూడ ప్రజలకు నెమ్మది కలిగెను. అనవసరవ్యయములన్నియు తగ్గింపఁబడెను. రాజ్యసంస్కారములు కొంతవరకు జరిగెను. వాటరులూయుద్ధమైనతరువాత ఐరోపాఖండమున నన్నిజాతులవారును నెపోలియనుయుద్ధముతో వి

సిగి చాలాకాలము విశ్రాంతి నొందిరి. ఎక్కడచూచినను సంస్కారములు చేయవలెననుప్రయత్నములును ప్రజలకు స్వాతంత్ర్యములు కలుగచేయవలె ననుప్రయత్నములును జరుగుచువచ్చెను. ఫ్రాన్సుదేశమున నీవిధమయినప్రయత్నములుజరుగుచు రాగారంగా 1830 సంవత్సరమున ప్రజావిప్లవము తటస్థ మయ్యెను. ఆంగ్లేయదేశమున 1832 సంవత్సరమున సంస్కరణచట్ట మొకటి యేర్పడెను. హాలండుదేశమునుండి జెల్లియము విడివడి స్వరాజ్యమును స్థాపించుకొనెను. జర్మనీదేశమునందును, ఇటలీదేశమునందును, జాతీయ ఐకమత్యమునుగూర్చియు, జాతీయస్వాతంత్ర్యమునుగూర్చియు కొన్ని కార్యములుజరిగెను. 1830 సంవత్సరమున గ్రీసుదేశము స్వాతంత్ర్యమును పొందెను. 1833 సంవత్సరమున బానిసత్వము నిర్మూలమయ్యెను. ఎచ్చటచూచినను ప్రజలస్థితిగతులు బాగుచేయవలెననియు, సంస్కారములను చేయవలెననియు, తలంపులుగలుగుట యాకాలలక్షణ మైయుండెను. ఈలక్షణములె మన హిందూ దేశ పరిపాలకులరాజనీతికిగూడ మార్గదర్శక మయ్యెను.

హేస్టింగ్సుప్రభువు 1817 సంవత్సరమున కలకత్తానగరమునహిందూకళాశాలనొకదానిని ప్రతిష్ఠించెను. 1827 సంవత్సరమున నతనితరువాత “ఆమహారెస్టు” ప్రభువు గవర్నరుజనరలుగా వచ్చెను. 1826 సంవత్సరమున నొకచిన్న బర్తాయుద్ధముజరిగి, అస్సాము, ఆరగా, తెనాసరీమ్, అనురాష్ట్రములు కంపెనీవారిస్వాధీనము లయ్యెను. మరిరెండుసంవత్సరములకు తరువాత విల్లియమ్ బెంటింకుప్రభువు గవర్నరుజనరలుగా వచ్చెను. ఇతఁడును ఆంగ్లేయులరాజ్యమునకు మరికొన్నిచిన్నచిన్నరాష్ట్రములు కలిపి వృద్ధిచేసెను. కొడగుదేశము ఆంగ్లేయులకప్పుడు చేరినదే. మైసూరుపరిపాలనముగూడ 1830 సంవత్సరమునం దీతనికాలముననే వీరికి వచ్చి చేరెను. ఇప్పుడు మనము ప్రసంగించుచున్నయాయు

గమున, ఆంగ్లేయులకు కలిగినయూచిన్నచిన్న దేశవిజయములు మనో, ఎల్ఫిన్స్టన్, బెంటింకు, అనువారికాలమునందుజరిగినసంస్కారములతో పోల్చిచూచిన మిక్కిలి లెక్కలేనివిగా చెప్పవలసియుండును.

వారణాసింగ్సు, కారణవాలీనులకాలమునాఁడు ఏర్పడినన్యాయపరిపాలనాపద్ధతి పనిచేసినది కాదు. ఇందుకు కారణము పరిపాలనావిషయమున దేశప్రజల కేమియు జోక్యము లేకుండచేయుటయేయైయుండెను. న్యాయపరిపాలనాకార్యములన్నియు బాకీలుపడిగుట్టలుక్రింద పడియుండెను. ఆంగ్లేయన్యాయపరిపాలకులుతగవుతీర్చుటకు చేసెడుఆలస్యమువలన నన్యాయములు హెచ్చునారంభించెను. కంపెనీవారిరాష్ట్రములందు నేరములు వృద్ధియయ్యెను. ఆచోకీ తీయువారిచే రహస్యముగ, చేయించుపనులవల్లను కేవలము అనుమానముమీఁదనే మనుష్యులను బట్టి బంధించుకార్యములవల్లను ప్రజాక్షోభ మెక్కువయ్యెను. 1810 సంవత్సరమున బంగాళాదేశమునం దేమూలచూచినను దోపిడులును, తద్విషయికమగుఖానీలును హెచ్చుగ నున్నవని మింటోప్రభువుగారు వ్రాసి పోయిరి. మిక్కిలి సమర్థులగుకంపెనీయుద్యోగిగను లప్పడీ దారుణములను కనిపెట్టి దేశప్రజలకు పరిపాలనమునందు విశేషస్వాతంత్ర్యము కలుగఁజేయ నవసరమును కనిపెట్టిరి. కలకత్తాకోర్టుజడ్జీగా నుండిన “ప్రెస్టాచీ” యనునాతఁడు విశేషజనసంఖ్య కలిగినట్టియు, నాగరికత నందినట్టియు హిందూ దేశమువంటిదేశమున స్వదేశవాసులకు పరిపాలనాకార్యము లొప్పగించిననేకాని న్యాయము పమకూరనేర దని వ్రాసెను.

“థామస్ మన్రో” అనునాతఁ డీయువదేశము నాచరణలోనికి దెచ్చి దేశప్రజలయందు పరిపాలనాకార్యములవిషయమున విశ్వాసముంచుటకు ప్రారంభించెను. ఈరాజనీతి ననుసరించినయాంగ్లేయులలో

నీతఁడే మొదటివాఁడు. 1780 సంవత్సరమునం దీతఁడు హిందూదేశమున కొకశిపాయిగా వచ్చెను. హైదరాబాద్ సంతానమైన యధ్యక్షులలో పని చేసెను. దక్షిణహిందూస్థానములోను మైసూరుదేశములనుండి ఆంగ్లేయులు సంపాదించిన ప్రదేశములలో నీతని కొప్పగించిన ప్రదేశములం దీతఁడు డివిన్యూఅధికారము వహించి 1793-1797-1800 సంవత్సరములలో చేసిన డివిన్యూ సెటిల్ మెంటులో పేరు పొందెను. 1814 సంవత్సరమునందే మరల హిందూదేశమునకు వచ్చి మదరాసు న్యాయ పరిపాలనావిషయికమగు పరిపాలనాపద్ధతుల సవరించి యభివృద్ధి చేయుట కేర్పడిన సంఘమునకు నాయకుఁడుగా నుండి జవాబుదారీగల పరిపాలనోద్యోగములను హిందూదేశ ప్రజల కిచ్చుటకై తగిన నిబంధనలను కొన్ని యేర్పాటు చేసెను. 1820 సంవత్సరమున మూడవసారి యీతఁడు మదరాసు రాష్ట్రమునకు గవర్నరుగా వచ్చెను. అప్పుడు మదరాసు రాష్ట్రమున రైతువారీ సెటిల్ మెంటు నేర్పరచి 1827 సంవత్సరమునం దీ దేశమున నె మృతుఁ డయ్యెను. ప్రజల నిమిత్తమై తన జీవితము నెల్ల ధారపూసిన యీతని నిచ్చయింపని వారును ఇతనిని గూర్చి విచారింపని వారును దేశమునం దొక్కరును గానరాజరైరి.

మదరాసు రాష్ట్రమునందు “ సర్ థామస్ మన్రో ” యేమి చేసెనో, బొంబాయి రాష్ట్రమున “ ఎల్ఫిన్ స్టన్ ” అనునాతఁ డదియే చేసెను. ఈ తఁడు మన్రో కంటె 18 సంవత్సరములు చిన్నవాఁడు. 1796 సంవత్సరమున మిక్కిలి చిన్నతనమున హిందూదేశమునకు వచ్చి తన పనియందు పేరు నొందెను. 1803 సంవత్సరమున వెల్లింగ్టన్ ప్రభువు అస్సేయు ధమున జయించినప్పు డాతని యొద్ద నీతఁ డొక విధమయిన రాజకీయ కార్యదర్శిగా నుండెను. ఆఫ్ఘన్ స్థానమునందు కలిగిన యొక కార్యమునకై యీతఁడు మింటో ప్రభువుచే 1803 సంవత్సరమున నియోగింపఁబడి, ఆఫ్

ఘనులను గూర్చియు, వారి దేశమును గూర్చియు, శాశ్వతమైన చరిత్ర నొకదానిని వ్రాసెను. 1811 సంవత్సరమున పూనా నగరమునకు వచ్చి పీష్వా కోర్టులో రెసిడెంటుగా నుండి 1817 సంవత్సరమున నాలుగవ మహారాష్ట్ర యధ్యక్షమున ప్రాముఖ్యమైన కార్యభారము లెల్ల తానే పై నెచుకొనియెను. 1819 సంవత్సరమున మహారాష్ట్ర దేశమంతయు బొంబాయి రాష్ట్రమునకు చేర్పఁబడిన పిమ్మట నీతనికి మహారాష్ట్ర వ్యాపారములందు కలిగిన యనుభవమునుబట్టి యీతనిని బొంబాయి గవర్నరుగా నియమించిరి. ఈ పెద్ద యద్యోగమునం దీతఁ డెనిమిది సంవత్సరము లుండెను. అప్పటికి బొంబాయి రాష్ట్రమునందున్న రెగ్యులేషను లన్నియు నీతఁడు చట్టములను చేసెను. ప్రజలకు పరిపాలనా కార్యములయందు దెక్కువ స్వాతంత్ర్యము నిచ్చెను. రాష్ట్రమునందు విద్యాభివృద్ధి చేసెను. మదరాసునందు ‘మన్రో’ మరణించిన కొన్ని మాసములకే యనగా 1827 సంవత్సరము నవంబరు నెలలో బొంబాయి రాష్ట్రమునుండి యీతఁడు విశ్రాంతిగైకొన నింగ్లాండునకు పోయెను.

ఈ కారణములనుబట్టి 1828 సంవత్సరమున బెంటింకు ప్రభువు గవర్నరుజనరలుగా వచ్చునప్పటికి సర్వసర్వ కార్యములు చాలభాగము జరిగిపోయెను. బెంటింకు ప్రభువు యొక్క పరిపాలనా ప్రథమ భాగము బహుకార్య విశిష్ట మైనది. పందొమ్మిదవ శతాబ్ద ప్రథమమున బెంటింకును మదరాసు రాష్ట్రమునకు గవర్నరుగా పంపిరి. కాని, సైన్య సంక్షోభము కలిగిన కారణమున నాతని నాయుద్యోగమునుండి వెనుకకు రప్పించిరి. అంతట నైరోపారాజకీయ వ్యాపారములయందు మగ్నుఁడై 1814 సంవత్సరమున జినోవాను జయించి పూర్వపురాజ్యతంత్రముల నన్నిటిని మరల నెలకొల్పెను. ఇట్టి దేశమునం దైకమత్యమును నెలకొల్పి స్వతంత్ర రాజ్యమును కలుగ చేయనలెనను తలంపు కలిగెను. ఆతఁడు పదు

నాల్గుసంవత్సరములకు వెనుక పూర్వవయసును పొంది 54 సంవత్సరము న నిండియాకు గవర్నరుజనరలుగా వచ్చెను.

చెన్నరాష్ట్రమునందు మన్రోగారిచే సిఫార్సుచేయఁబడినఅన్ని రె గ్యులేషనులును అంగీకరింపఁబడినవి. ఆకారణముచేత సివిల్ న్యాయపరి పాలన మంతయు హిందూన్యాయాధిపతులచేతిలోనికి వచ్చెను. బొం బాయిరాష్ట్రమున ఎల్ఫిన్స్టాన్ గూడ నిట్టిసంస్కరణములనేయొనర్చెను. విల్లియమ్ బెంటింకుప్రభువు బంగాళాదేశమునందలిసివిల్ న్యాయపరిపాల న మంతయును హిందూన్యాయాధిపతుల కొప్పగించెను. వారియధికా రములును వారివచ్చుబడియును విరివియైనవిగా నుండెను. రివిన్యూపరి పాలనలో నై రోపియచుకలెక్టరుల కందరకును డిప్యూటీకలెక్టరులను స హాయ మొసంగిరి. పరిపాలనావిషయమున హిందూదేశప్రజల కెక్కు వయధికార మిచ్చియుండుటచే నేటెటను పదిలక్షలు బాకీపడుచుండెడి పన్నులు 20 లక్షలవరకును వృద్ధిచేయుటకు విల్లియమ్ బెంటింకుకు వీలు కలిగెను. 1833 సంవత్సరమున ఉత్తరహిందూస్థానమున కొన్ని క్రొత్త మార్పులను చేసి మహల్వారి సెటిల్ మెంటును చేయ నారంభించెను. బొంబాయియందు 1835 సంవత్సరమున రైతువారీ సెటిల్ మెంటు ప్రారంభ మయ్యెను.

1833 సంవత్సరమున తూర్పుయిండియాసంఘమువారికవులుతిరుగ నీయఁబడెను. ఆకవులు షరతులనుబట్టి కంపెనీవారదివరకు చేయుచుండువర్తకము నెల్ల మానుకొని కేవలము పరిపాలనాకార్యములే చక్కఁబెట్టుకొన షరతు వ్రాయఁబడెను.

హిందూదేశవాసుఁ డెవ్వఁడును తనమతప్రతిబంధకమువలనగాని, జన్మమువలనగాని, జన్మస్థానమువలనగాని, రంగుభేదమువలనగాని, యేయచ్చపదవినిగాని, యుద్యోగమునుగాని, నౌకరీనిగాని పొందుటక

నేర్పఁడు కాఁగూడదని యాకవులులోనేషరతు వ్రాయఁబడినది.

బెంటింకుప్రభువుతరువాత “ సర్ ఛార్లెస్ మెట్ కాఫ్ ” అనునాతఁడు గవర్నరుజనరలుగా వచ్చెను. ఆతనికి తరువాత నాపదవికి, ఆక్లండు ప్రభువు నియమింపఁబడి 1836 సంవత్సరమున నాతఁడు హిందూదేశమునకువచ్చి చేరెను. ఆమరుచటినంవత్సరముననే విక్టోరియాగాణి బ్రిటిషుసామ్రాజ్యసింహాసనాసీనురా లయ్యెను.

ఆమహామహురాలు సింహాసన మధిష్ఠించినదినము బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమునందలి సకలదేశములవారును జ్ఞాపక ముంచుకొనతగినదియును, చారిత్రకవిషయమున నుపయోగకరమైనదిగను నుండెను; కాని యిక్కండ చెప్పబోవునంశములనుబట్టి యయ్యది హిందూదేశమునందొకచారిత్రకయుగము నంతము నొందించి మరియొకదానిని ప్రారంభింపఁ జేసెను. 1837 సంవత్సరమునకు పూర్వము బంగాళా, మదరాసు, బొంబాయిరాష్ట్రములును, ఉత్తరహిందూస్థానమునందలి మంచిమంచి ప్రదేశములును, బ్రిటిషుదొరతనమువారియేలుబడిక్రిందికి వచ్చెను. ఇప్పుడు ఘనముగా నెంచఁబడుచున్న ఇండియన్ సివిల్ సర్వీసువరీక్ష మంచి కట్టుదిట్టముల నొందెను. దేశముయొక్క ధర్మపరిపాలన మెన్నియో యపజయములను పొంది యనేకములగుమార్పులను జెంది తుదకు తృప్తికరమైనమార్గమునకు తేబడెను. ల్యాండురివిన్యూపరిపాలనావిషయ మన్నిటికంటె చిక్కగువిషయము. ఇయ్యది బాగుగనో, ఓగుగనో 1793 సంవత్సరమున బంగాళాదేశమునందును, చెన్నరాష్ట్రమున 1820 సంవత్సరమునను, ఉత్తరహిందూస్థానమున 1833 సంవత్సరమునను, బొంబాయిరాష్ట్రమున 1835 సంవత్సరమునను, స్థిరపడెను. దేశ మంతటను నెమ్మది నెలకొనెను. 1833 సంవత్సరమున కంపెనీవారికి వర్తకవ్యాపారము వదలి హిందూదేశరాజ్యపరిపాలనావ్యాపారము సిద్ధించెను. 1817

సంవత్సరమున కలకత్తానగరమునందును, 1834 సంవత్సరమున బొంబాయినగరమునందును, ఆంగ్లేయకళాశాలలు స్థాపింపబడెను. 1836 సంవత్సరమున పత్రికాప్రకటనాస్వాతంత్ర్యమియ్యబడెను. హిందూదేశమునకును, ఐరోపాఖండమునకును ధూమనొక్కప్రయాణము లేర్పడెను. కర్చులు కుదింపబడెను. సాలుసరికికొంత నిలన యేర్పడెను. ప్రిజాక్షేమమునకై పరిపాలనావ్యాపారము విజృంభణము చేయబడెను. బ్రిటిషుదొరతనమువారిపరిపాలనము హిందూదేశప్రజలమేలునకే యను మహదాశయము మాటమట్టుకెనను నంగీకరింపబడెను. ప్రజలును వారియిష్టానుసారము వర్తించిరి. ప్రజలకు బుద్ధివికాస మంకురింపఁదొడగెను. దేశమునందభివృద్ధిలక్షణములు పొడచూపెను. ఈకారణములనుబట్టి హిందూదేశచరిత్రకు 1837 సంవత్సరమున సహజమైనవిశ్రాంతి యొకటి యున్నది. మనము చెప్పఁదలచిన బ్రిటిషుపరిపాలనమువారి యెనుబదియేండ్ల హిందూదేశచరిత్రమును నీసంవత్సరముతో ముగియచున్నది.

హిందూదేశార్థికచరిత్రము.

రెండవ ప్రకరణము.

బంగాళాదేశమునందలిదైశికవాణిజ్యము.

(1757 మొదలు 1765)

ప్రపంచమునందలి యితర దేశము లన్నిటియందువలె నెహిందూదేశమునందుగూడ పదునెనిమిదవశతాబ్దమున బాటలవెంటను పడవల వెంటను బోవుసరకు లన్నిటికిని దైశికమగుపన్నులు కొన్ని చెల్లింపబడుచుండెను. కాని తూర్పుఇండియాసంఘమువారు తాము ఎగుమతీచేయుసరకులకుగాని దిగుమతీచేయుసరకులకుగాని యీవిధమయినపన్ను లేమియు లేకుండ పర్తానా యొకటి సంపాదించిరి. ఐరోపాఖండమునుండి కంపెనీవారు దిగుమతీచేయుసరకులును, మనదేశమున కొని ఐరోపాదేశమున కెగుమతీచేయుసరకులును దేశమున నెచ్చటతిరిగినను, నీపన్నులు లేకుండ నంగీకరింపబడియెను. ఇంగ్లీషుప్రసిడెంటుగాని, యింగ్లీషుప్యాక్టోరీలలోని మరియేనాయకుఁడుగాని సంతకముచేసి యిచ్చినదస్త్రకుగనుక గాతీలయొద్ద చూపింపబడియెనా కంపెనీసరకుల కీపన్నులు లేకుండ నుండెను.

1757 సంవత్సరమున పలాసియుద్ధమున గలిగినజయముతో నాంగ్లేయులకు బంగాళాదేశమున ప్రతిష్ఠ హెచ్చెను. బంగాళాదేశమున తాము స్వంతముగ వర్తకము చేసుకొనెడుకంపెనీవారిప్రతినొకరును గూడ కంపెనీవారియెగుమతిదిగుమతీసరకులకుమాత్రమే యొసఁగబడిన

యీమినహాయింపు తమకుఁగూడ నుండవలెనని కోర మొదలుపెట్టిరి. ఈయంశము మనకు పూర్వముగ తెలియవలసిన యావశ్యకతమెందుగ నున్నది. ఏమందుచేని బంగాళాదేశముయొక్క ఆర్థిక చరిత్రయును, వాణిజ్యరాజకీయచరిత్రములును తెలిసికొనుటకు నిదియే ముఖ్యాశ్రయమై యున్నది.

బంగాళానవాబులు కంపెనీవారికి దిగుమతీవ్యాపారమునకును, ఎగుమతీవ్యాపారమునకునుగూడ పన్నులులేకుండఁ జేసుకొనుట కుత్తరపు లుచ్చిరి. కాని, కంపెనీనౌకర్లు కంపెనీపక్షముననేగాక తాము స్వంతముగ గూడ వర్తకము చేసికొనుచు బంగాళాదేశ మంతటను సరకులను ద్రిప్పించు తమకుఁగూడ నీపన్నులు మాపుచేయవలెనని నిరోధించుచు వచ్చిరి.

పలాసియుద్ధ మైనపిదప 1757 సంవత్సరమున క్లైవు మీర్జా ఘరుచు బంగాళాదేశమునకు నవాబుగాజేసెను. మీర్జాఘరు పరిపాలనా విషయమున నసమర్థుడై యాంగ్లేయులకును, తనకును జరిగినషర తొక్కటియైనను నెఱవేర్చలేకపోయెను. అందువలన 1760 సంవత్సరము న నాతనిని తప్పించి టిప్పుయరుఖాసిమును నవాబునుగా ప్రతిష్ఠించిరి. ఈ క్రొత్తనవాబుగారు తూర్పుఇండియాసంఘమునకు, బరదావా, మిథున పురము, చిట్టిగాంగు, అను మూడుజిల్లాలపన్నులను వారి కిచ్చివేయుట కు నిర్ణయించుకొనెను. ఇంతియేగాక మీర్జాఘరు చెల్లించగో దిగఁబడి నబాకీలను వసూ లిచ్చుటకును, దక్షిణహిందూస్థానమున కంపెనీవారికి తటస్థించినయుద్ధపుఖర్చులకై అయిదులక్షలరూపాయలు బహుమతిగ నిచ్చుటకును, గూడ నేర్పాటులు జరిగెను. మీర్జాసిం ఈయేర్పాటు లన్నియును చెప్పినట్లు నెఱవేర్చి రెండుసంవత్సరములలో ఇంగ్లీషువారికితా నీయవలసినసొమ్ముసర్బభమైనయావత్తు పేచీపూచీలను వదల్చుకొనెను

కాని, అంతర (ద్వైశిక) వర్తకసంబంధమైనచిక్కులారోజున కారోజు వృద్ధిగాజొచ్చెను. కంపెనీనౌకర్లు తమసరకులను పన్నులులేకయే ప్రతిస్థలమునకును తీసికొని పోజొచ్చిరి. దేశీయవర్తకులనఁకులకు ఒకస్థలము నుండి మరియొకస్థలమునకు కొనిపోవుటలో తగులుబట్లు విశేషము లయ్యెను. స్వదేశవర్తకులు చెడిపోయిరి. నవాబునకు రావలసినపన్నులు తగ్గిపోయెను. కంపెనీనౌకర్లు వర్తకమునెల్ల గుత్తగొని యమితమైనధనమును పోగుచేసుకొనిరి.

1760 సంవత్సరమున క్లైవునకు వెనుక గవర్నరుగావచ్చిన “హెన్రీవాన్సీటార్టు” అనునాతఁడు దినదినప్రవర్ధమాన మగుచున్న యీ దుస్థితిని కనిపెట్టి దానికారణము లిట్లువివరించెను. “వర్తకమునుగూర్చి మీర్జాఘరు నడిపుచ్చుకొనినకొత్త హక్కు లేవియును మనకులేవు. కంపెనీవారు తమకు 1617 సంవత్సరమున నిచ్చినషరతులతో తృప్తి చెంది నవాబుయొక్క స్వేచ్ఛాధికారమునుండి తమ కేమియును బాధకలుగకుండ తగినయేర్పాటు చేయుమని మాత్రము కోరిరి. దేశమున మనపలుకుబడి వృద్ధియైనకొలఁది కంపెనీనౌకర్లు కొందరును వారియధికారము క్రింద నేర్పాటైన ప్రజలు కొందరును టక్కరితనముల నవలంబించిరి. ఇంతకు పూర్వము నిషేధింపఁబడినసరకుల వర్తకముచేసి స్వదేశవిషయములతో శోక్యము కలుగచేసుకొనిరి.”

అతనికి వెనుక గవర్నరుగా వచ్చిన “వెన్లీష్టు” అనునాతఁడు కూడ నీరీతిన వ్రాసెను. “పన్నులు చెల్లించకయే వర్తకము చేయుసాగిరి. దీనిని సాగించుటలో దురాగతము లనేకములు ప్రబలెను. ఇంగ్లీషువజంట్లును, గుమాస్తాలును, ప్రజల హింసించుటతో తృప్తి చెందక దొరతనమువారి యధికారములెల్ల నణగఁదొక్కి తమపని కడ్డము వత్తురనునవాబుడద్యోగస్థులనెల్ల కాలికిని మెడకును గట్టి శిక్షింపజొచ్చిరి.

మియరుఖాసిముతో తటస్థమైనయుద్ధమున కిదియే తరుణకారణము.”

నవాబుమియరుఖాసిమ్కూడ కంపెనీనౌకరు లొనరించుచున్న యీమరాఠగతములనెల్ల ధిక్కరించుచు నింగ్లీషుగవర్నరున కీక్రిందిరీతి నొకయుత్తరమువ్రాసెను. “కలకత్తాప్యాక్టరీయొద్ద ప్రారంభించి కా సింబజారు, పాట్నా, డక్కావరకునుగలప్రదేశములలో ఇంగ్లీషువారి లో పేరుగలవారును, వారిగుమాస్తాలును, ఉద్యోగస్థులును, ఏజంట్లును చేరి గవర్నమెంటువారిప్రతిజిల్లాయందును తామె కలెక్టర్లమనియును, భూస్వాముల మనియు, జమీందార్ల మనియు, తాలూకాదార్ల మని యు, జెప్పకొనుచు కంపెనీవారిజెండాల నెత్తి మాయుద్యోగస్థులయధి కారములు సాగనీయకున్నారు. ఇదిగాక ప్రతిజిల్లాలోను, ప్రతిపట్టణమం దును, ప్రతిపరగణాయందును, ప్రతిగ్రామమునందును, గుమాస్తాలును తదితరనపుకరులును, నూనె, చేపలు, గడ్డి, వెదురు, బియ్యము, ధాన్య ము, పోకలు మొదలగుసరకుల వర్తకము చేయుచున్నారు. కంపెనీవారిఫరమానాచేతనున్న ప్రతివారును కంపెనీవారి కున్నంతయధికారము తమకును గలదని విజ్ఞప్తిగుచున్నారు.”

మియర్ ఖాసిమ్యొక్క యీఫిర్యాదులు కారణము లేకయె పుట్టినవి కావు. పాట్నానగరమున కంపెనీవారియేజంటుగా నుండిన “ఎల్లిసు” అనునాతనిచర్య లన్నియును నవాబున కసహ్యకరములై మిక్కిలి యనిష్టమును బుట్టించెను. ఆర్థేనియావర్తకుఁ డొకఁడు నవాబునకు కొంచెము సూరేకారము కొనినాఁ డనియును, అయ్యది కంపెనీవారిస్వాతంత్ర్యములకు ప్రతిరోధక మైన దనియు నేరస్థాపన చేసి వానిని పట్టి బంధించి సంకెలలు వేసి కలకత్తాకు బంపిరి. ఆంగ్లేయుల సైన్యమునందలి యిద్దరుద్రోహులు మాంఘిరుపట్టణమునందలి నవాబు గారి కోటలో దాగి యున్నారను ననుమానము పుట్టెను. అందుపైన

“ఎల్లిసు” ఆకోటను వెదుక పంపగా నచ్చట వా రెవ్వరును కనబడరైరి. గవర్నరుజనరలుసభయం దప్పుడు మెంబరుగా నుండిన వారణ్ హేస్టింగ్సు, నవాబుయెడల ముందు వెనుక లాలోచింపకకనపరచినయీ తిరస్కారమునకు, మనస్సు చివుక్కుమని యేదో పెద్దకలహము సంభవమగునని యనుకొనెను. “ఎల్లిసువిషయమై నా కేమిచేయుటకును తోచకున్నది. వానిప్రవర్తన మిక్కిలి యయుక్తముగా నున్నది. నవాబు యెదుట నాతఁడు కనపరచినరాజద్రోహము ప్రత్యక్షముగా కనిపించుచున్నది. ఈవిషయమంతయును కంపెనీవారికి నివేదించినపక్షమున వారికాతనిపై దప్పక యాగ్రహము రాకమానదు. జరిగినచర్య లన్నిటిని బట్టి నవాబుగారియధికారమును మనము బహిరంగముగ ధిక్కరించి నార మనియు, వారియద్యోగస్థుల పైదు చేసినామనియును, తనకోటపై సిపాయిలను పంపినా మనియును, తలంచి ఈప్రాంతముల నుండుఇంగ్లీషువారి ప్రముఖుఁడు నవాబుగారికి తననుబా (రాజ్యమున) కే హక్కులేదని యనుకొనులా గున్నారని ప్రపంచమంతయు ననుకొనుచుండెను. దీనివల్ల కలిగెడుఫలితమే బాహుళ్యమైనపోరాట మని స్పష్టముగా కనబడుచున్నది.” అనిహేస్టింగ్సుగవర్నరుగారికి 1762 సంవత్సరము మేనెల 13-26 తేదీలను ఉత్తరములువ్రాసెను.

కంపెనీనౌకరులు పన్నులు లేకుండఁగనే తమస్వంతవర్తకము కూడ సాగించుకొనఁ జూచుప్రయత్నము లన్నియు సరియైనవికావని నిషేధింపుచు, బంగాళాదేశపుప్రజలవర్తకమున కిందుమూలమున కలిగినవినాశమునకు మిక్కిలి విచారించుచు, నీవిషయమున వారణ్ హేస్టింగ్సు ప్రవర్తించినప్రవర్తనకు మన మాతని కొనియాడ తగియున్నది. కేవల స్వలాభాపేక్ష యాతనికన్నుల పొరకప్పలేదు. తనదేశవాసులపై సహజముగ నాతని కెంతయభిమానమున్నను వారణ్ హేస్టింగ్సు

మాత్రము బంగాళాదేశ వాసులకు జరిగినయీయక్రమములకు తనవారి ని సాధించుటలో నించుకంతయును వెనుదీయలేదు.

“ఇప్పుడు గొప్పయక్రమ మొకటి మీయాదిలోనికి వచ్చి నివారణ కావలసియున్నది. దీనివిషయమై తగుశ్రద్ధ తీసుకొనివనేగాని మన మెన్నిప్రయత్నములు చేసినను కంపెనీవారికిని, ఈనగాబుగానికిని శాశ్వతమైనస్నేహము కలుగనేరదు. ఇంగ్లీషువారంగీకరించినారని వారి పేరుపెట్టి వీరిపేరుపెట్టి పెట్టుచుండెడిబాధయే నేచెప్పబోవుగొప్పయక్రమము. నేను దిరిగినస్థలములయం దెక్కడచూచినను, ఇంగ్లీషుజెండాలై ప్రజ్వరిల్లుచుండెను. ఇదిచూడ నా కెంతయు వింతగ నున్నది. గంగా నదిమీదజూచినపడవ యేదియును ఇంగ్లీషుజెండా లేనిది లేనేలేదు. నాకన్నులార నేజూచినసంగతి యొకరి నడుగ వేరె ప్రశ్నిలేదుగదా! వా రేపేరుచెప్పి ప్రవర్తించుచున్నను నిరంతరమును నిట్టులే జరుగుచున్నచో నవాబు పన్ను లెట్లు వసూలు కాగలవు? దేశ మెట్లు నెమ్మదిగా నుండును? మనజాతి కేమి గౌరవము నిలుచును? ఇవి యన్నియు నుగూడ క్రమక్రమముగ క్షీణింపక మానవు. మనముందు బోయెడు సిపాయిలను వారిచిత్తమువచ్చినరీతిని విడిచినయెడల వారుచేయుదారుణము లిన్ని యన్ని యని పరిమిత ముండదు. రోడ్లవెంట నేనుప్రయాణము చేయునపుడు వారిపై నాయొద్ద ననేకు లనేకవిధముల జెప్పసాగిరి. మనము దరికి వచ్చుచున్నంతమాత్రమున ప్రజలు పట్టణములునుపల్లెలును విడిచి పారిపోవుచున్నారు. పావు లన్నియును కట్టిపెట్టుచున్నారు. ఇవి చిన్నచిన్నయక్రమములే యగును; వీనివిషయమై పట్లీకుగా నిన్నిసారులు వ్రాయుటకూడ ననవసరమే యగును; గాని యిట్టియక్రమములవలననే మనదొరతన మనిన నీదేశజనులకు క్రమక్రమముగ ననిష్టము ప్రబలుచున్నది.” అని 1762 సం॥రమున ఏప్రిలు 25 తేదీని మరి

యొకయుత్తరము వ్రాసెను.

హిందూదేశమున హేస్టింగ్సు చాలకాల ముండెను. కంపెనీనొకరులపరిపాలనమన్న ప్రజల కుండెడువ్యతిరేకాభిప్రాయమునుగూర్చి ఎప్పుడును నొక్క చెప్పచునే యుండెను. “సియార్ ముతాఖరీ” అను ప్రసిద్ధిచరిత్రమును వ్రాసినగ్రంథకర్త యుద్ధరంగమునందలియాంక్లేయసైన్యప్రవర్తనలకు మెచ్చుకొనుచు వారి సివిల్ పరిపాలనమునుగూర్చి మిక్కిలి దుఃఖకరమైనచరిత్రమును వ్రాసి యుంచెను.

“ఆంగ్లేయులు నిశ్చలమైనధైర్యముతో అప్రమత్తులయి వివేకము గలిగి ప్రవర్తింతురు. యుద్ధములోని పూహకార్యనిర్మాణమునందును, నియమము తప్పకుండ యుద్ధము చేయుటయందును వారికి చాలినవారి తరులు లేరు. మిలటరీవ్యాపారములయందు వారికి గలిగియుండునంతటి వివిధము లగుశక్తిసామర్థ్యములు ప్రజాప్రభుత్వము నంగేవారికి పట్టువడియుండునేని, సైనిక కార్యములం దేవిషయమునం దైనను చూపునంతటిబుద్ధిచాక చక్రము ప్రజలను కష్టనిష్ఠురములనుండి గట్టెక్కించుటయందు వారు కనపరచిరేని, వ్యవసాయకులయెడలను దేశమునందలిగౌరవముగలపెద్దమనుష్యులయెడలను వారిస్థితిగతులనుగురించివారుసంబంధమునుకలుగ జేసుకొని యుందురేని ప్రపంచమునందలిమరి యెయితరజాతీయును వారితో తుల్యులై యుండరు. ఉందురో ప్రభుత్వవ్యాపారమున కింతయర్హులై యుండరు. ఈరాష్ట్రములయందలి జనులయెడల వీ రెంతయును ననాదరమును కనపరచుచున్నారు. వీరియోగక్షేమ మనినవారికెంతయును నలక్ష్యము. వారిరాష్ట్రములయందలి జనుల నెచ్చట గాంచినను కేవలమును మిక్కిలి పేదవడి కడగండ్లకు లోనై గోల పెట్టుచున్నారు. ఓదైవమా! ఇట్టి యిడుమల గుడుచుచున్నయా నీసేవకుల నీబాధలనండి సంరక్షింప సాయపడుము.” అని “సియార్

ముతఖరీకా” అనుచరిత్రమునందు రెండవసంపుటము :01 వ పుటలో వ్రాయబడియున్నట్లు మిల్లుగారిబిటిషుహిందూదేశ చరిత్రమునందు వ్రాయబడి యున్నది.

బంగాళానవాబు ఇంగ్లీషుగవర్నరుగారితో న్యాయమగుమొరలెన్నియో పెట్టుకొనెనుగాని, యం దొక్కటియును తడవనెగ్గినది కాదు. “కంపెనీగుమాస్తాలు ఉప్పు, పోకలు, నేయి, బియ్యము, గడ్డి, వెదురు, చేపలు, సంచులు, అల్లము, పంచదార, పొగాకు, నల్లమందు, మొదలగుచెప్పలేనన్నిరకములసరకులు ప్రతిపరగణాలోను, ప్రతిగ్రామమునందును ప్రతిప్రభాగంలోను కొని అమ్ముచున్నారు. ఆసరకులపేళ్లన్నియునే నేకరపు పెట్టలేను. చెప్ప నవసరమును లేదు. నైతులు వర్తకులు మొదలగువారియొద్దనుండి సరకులను బలవంతముగ నాలగవవంతుధరలకు లాగుకొని పోవుచున్నారు. దేహశ్రమలకు లోనుచేసియు, బాధ పెట్టియు, ఒకరూపాయవిలువగలసరకునకు 5 రూపాయలు పుచ్చుకొనుచున్నారు. జిల్లాయధికారులను, తమయుద్యోగధర్మములు నెరవేర్చకుండ నిర్బంధించుచున్నారు.....ఇట్టి బాధలవల్లను మాకు రావలసిన పన్నులు రాకుండ చేయుటవల్లను మాకు సాలుకు 25 లక్షలరూపాయలు నష్టము సంభవించుచున్నది. దైవానుగ్రహమువలన మే మింతవరకు మనకును మనకును జరిగినసంధిషరతుల నుల్లంఘింపలేదు. అట్టిపని ముందు చేయబోము. ఈ ఆంగ్లేయదొర లేల నాదొరతనమును నింద్యముగావించెదరు? ఇంత నష్టము నేల నాకు తెచ్చిపెట్టెదరు?” అని 1762 వ సంవత్సరము మేనెలలో నవా బుత్తరము వ్రాసెను.

కంపెనీతరపుగుమాస్తాలు జరిగించిన ఘోరకృత్యము లింతకన్నను విపులముగ “సార్జెంటుబ్రిగో” అనునాతనియుత్తరమున కనుపించుచున్నది.

“ఏ పెద్దమనుష్యుడో ఒకడు తనగుమాస్తాను సరకుల నమ్ముమనియో కొనుమనియో పంపుచుండును. అంతమాత్రముచేత నాగుమాస్తా ప్రతిమనుష్యునిచేతను తనసరకులను బలవంతపెట్టి కొనిపించుటకును వారిసరకులను బలవంతపెట్టి తనకే అమ్మునట్లు చేయుటకును అధికారమున్నట్టి, తలంచుకొనుచున్నాడు. అట్లు చేయుట కశక్తతచేత ఎవ్వడైన నంగీకరింపకపోయెనా, తక్షణమే పానిని బట్టిముక్కోణమునకు కట్టి కొట్టించుటయో లేక కొట్టులో ద్రోయించుటయో సంభవింపక తప్పదు. తమ కిష్ట మయ్యెనేని యింతటితో తృప్తి చెందక కొన్నికొన్ని చోట్ల అవసరమునుబట్టి మరియొకనిర్బంధముకూడ కలుగుచున్నది. తాను వర్తకముచేయుసరకులను తానుతప్ప మరియితరుడెవ్వడును అమ్ముటగాని కొనుటగాని వల్లకాకుండ నావర్తకవ్యాపారము లన్నియును గుత్తగా తన కొక్కనికే యుండవలె ననునిర్బంధమే యాయది. పైపెచ్చు తా మేసరకులు కొన్నను మరియొకవర్తకుఁ డిచ్చెడుధరకన్న చేతనైనంతవరకు తక్కువ యిచ్చుటయును, వీలైనపుడెల్ల ఆయిచ్చెడిదైనను, ఎగనేయుటయును తాను చేయగలిగినదానిలో నెల్ల మిక్కిలి స్వల్పకార్యముగా నుండెను. నేను జోక్యము కలుగజేసుకొన్నయెడల నెంటనే ఫిర్యాదులు తటస్థ మగును. ఇవియును బంగాళాదేశములోనిగుమాస్తాలు ప్రతిదినమును చేయుచుండెడుచెప్పలేనియనేకము లగునిట్టియకృమములును బంగాళాదేశమునందు ఫలవంత మైనయీ బేకర్ గంజి జిల్లా క్రమక్రమముగ నిర్బంధప్రదేశమై బోవుటకు కారణము లైనవి. ప్రతిదినమును జనులు తండ్రిపతండ్రిములుగ నింతకంటె సురక్షితముగ నుండుస్థలములకుఁ బోయి జీవనము చేయ తమజన్మస్థానముల విడిచి పోవుచున్నారు. పూర్వ మెచ్చటతమసరకులు విరివిగ అమ్మకమై తమకు లాభము కలిగెడిదో యచ్చట తమ కుపయోగమగువస్తు వేది

యు లేకుండ పోయెను. మీదుమిక్కిలి వారిబంట్రోటు లీకూటికిలేని వాండ్రను పీకుకొని తిని విడుచుచుండిరి. జమిందారులు గనుక దీనికి అడ్డుపెట్ట వచ్చిరా మీకును నిట్టియవమానమే జరుగు నని వారినిభయ పెట్టుచు వచ్చిరి. పూర్వము ధర్మపరిపాలనమునకు బాహుట మగుక చేరి లనుచు నుండెడివి. ఇప్పుడన్ననో ప్రతిగుమాస్తాయును బడ్డీ యగుచున్నాడు. ప్రతివానియిల్లును కచేరియే. జమిందారులకుఁ గూడ శిక్షలు విధించి వారి కీయపకారము చేసెద మా యపకారము చేసెద మనిద్రవ్యము లాగుచున్నారు. వారిపై మోపబడునేరము లెట్టివనిన బంట్రోతు లతమవారి నెనరినో ఏనో యన్నారనియును, తమవారుదొంగిలించిన సొత్తులను బంట్రోతులదొంగిలించినారని వాడిపై బెట్టుటయును, అయి యున్నవి." ఈపై సంగతులు సార్వంబుబ్రిగోగారి 1762 వసం॥రము మే నెల 26 తేదియుత్తరమునం దున్నవి.

డక్కాకలెక్టరుగా నుండినమహమ్మదల్లీయనునతఁడు కలకత్తా యం దున్నయాంగ్లేయులగవర్షరుగారికి వ్రాసినయుత్తరమునందు కూడ నిట్టిసమాచారమే వివరముగ వ్రాయబడియెను.

మొదటిది! కొంతమందినర్తకులు ఫ్యాక్టరీజనులతో లాలోచ్చీయై వారిపడవలకు ఇంగ్లీషుజండాలును డగిల్చి యామిషచేత తమసరకు లన్నియు నింగ్లీషువారిసరకు లని చెప్పకొనుచుండిరి. పాబందరు మొదలగు పన్ను లన్నియును నీగురుతులవల్లనే నిర్ధారణము చేయబడుచుండెను. రెండవది!! లక్కిపురము, డక్కా మొదలగుఫ్యాక్టరులలో పనిచేయు గుమాస్తాలు వర్తకులు మొదలగువారికి పొగాకు, దూది యినుముమొదలగుచిల్లరసరకులను బజారుధరలకంటె హెచ్చుధరలకు అంటగట్టి బలవంతముగా ఆసొమ్మును వారివద్దనుండి లాగుచుండిరి. ఇదిగాక బంట్రోతులకని బత్తెము కొంత యేర్పాటు చేసి యదిగనుక యియకపోయిరా

అట్టివారికి జరిమానా కూడ కొంత విధించుచుండిరి. ఈరీతిచర్యల వల్ల సరుకులు తయారయ్యెడు "ఆరంగ" లను ప్రదేశములను తదితర స్థలములను నాశనమయిపోయినవి. మూడవది!!! లక్కిపురమునందలిఫ్యాక్టరీగుమాస్తాలు తహశీలుదారువద్దనుండి బలవంతముగ తాల్కాకాదార్లులభూములను లాగుకొని వారికి యియ్యవలసినపన్నుల నెగపెట్టుచుండిరి. ఎవ్వరో కొందరు కుట్రచేయగా ఏదో యొకతగవు నేర్పరచి యూళ్లమీదికి కొందరు అయిరోపియను సిపాయిలను కంపెనీవారిదస్తకు నిచ్చి పంపించగా తన్మూలమున కలహములు సంభవించుచున్నవి. అనేకస్థలములయందు చౌకీలు, గాటిపాకలు, ఏర్పరచి పేదవాండ్రయిండ్లలో నేది దొరకిన నదియెల్ల ఆమ్మించి యాసొమ్ము మూటకట్టుకొనుచున్నారు. ఈయల్లరులవల్ల దేశ మంతయును నాశనమైనది. రైతు లిండ్లలో కాపురములు చేయ లేకున్నారు. పన్నులు చెల్లించ లేకుండ బోవుచున్నారు. క్యానలీయరుదొరవా రనేకస్థలములలో బలవంతముగ కొత్తసంతలు కొత్తఫ్యాక్టరీలు స్థాపనచేసి తమకోసమై కొందరు దొంగసిపాయిలను సన్నాహముచేసి యున్నారు. వారు తమచిత్తమువచ్చినవారి నెల్ల పట్టుకొని పీడించుచున్నారు. ఈదారుణచర్యలవల్ల ననేకములగుసంతలు, అనేకములగుఘట్టములు, అనేకములగుపరగణాలు నాశనమై పోయినవి." అని 1762 వ సంవత్సరము అక్టోబరు నెలలో గవర్నరుగారికి చేరినయుత్తరములో నున్నది.

బంగాళాదేశమునందలి దైశికవర్తక మంతయు నీరీతిని కంపెనీ నౌకర్లచేతను వారియేజంట్లచేతను ప్రతిమండలమునందును కలతపడి పోవుచుండగా చేతిపను లెల్ల తమచేతనే యుండుటకై వారనుసరించి నమార్గములు కూడ నింత బాధాకరములుగనే యున్నయవి. విల్లియమ్ బోల్టు అనునాంగ్లేయవర్తకుఁ డొకఁడు అప్పటిసంగతు లన్నియును క

న్నులార చూచి పూర్ణముగ నీరీతిని విశదీకరించెను.

“ఇప్పుడు జరుగుచున్న పద్ధతుల ననుసరించి చూచిన దేశములో ని దైశికవర్తక మంతయును, కంపెనీవారిచే నై రోపాఖండమువారికొర కై వింతరీతిని పెట్టుబడి పెట్టుబడుచున్న పెట్టుబడిమార్గమంతయును, ఒక్కటేమాదిరి యుల్లంఘనగా నున్నదని నిశ్చయముగ చెప్పవచ్చును. తయారయ్యెడుప్రతివస్తువును కూడ గుత్తయై పోవుచుండుటచే దేశము లోని ప్రతివేతకాఁడును, ప్రతిపనివాఁడును కూడ దీనివల్ల మిక్కిలి నష్టమును పొందుచున్న వాఁడు. ఈగుత్తవ్యాపారమునం దింగ్లీషువారు తమకోమట్లను, తమనల్లగుమాస్తాలను పంపించి సంగతినందర్భములరయ కుండ ఏపనివాఁడేయేసరకుల నొప్పగించవలయునో దానికి వాడెంత సొమ్ము పుచ్చుకొనవలయునో నిర్ధారణ చేయించుచుండిరి..... సరకులు తయారయ్యెడుపట్టణము (దీనినేఆరంగయందురు)నకు గుమాస్తా వచ్చుటతోడనే తానొకచోట బన నొకదాని నేర్పాటు చేసుకొని యక్కడ కచేరీ చేయుచుండును. ఆస్థలమునకు తమబంట్లోతులను, హిర్రాకాలను పంపించి ఖాయిదావర్తకులను పిలిపింతురు. వీరినేదడా రీలని పైకారులని పిలుతురు. వారు నేతకాండను వెంటబెట్టుకొనివత్తురు. తమయజమానులు పంపినపైక మందినతోడనే కొంతసరకు ఫలా నాస్థలమున నింతకాలములో నింతఖరీదునకు తమకు వప్పగించవలెనని పత్రమొకటి వ్రాయించుకొని వారికి కొంతసొమ్ము బయానాక్రింద యిచ్చెదరు. సామాన్యముగా నీపనులకు కూటికిలేనియీనేతకానియంగీకారముతో నావశ్యకము లేదు. కంపెనీవారు తమసొమ్ము పెట్టుబళ్లకు నియమించిన గుమాస్తాలు తరుచుగా తమచిత్తము వచ్చినట్లు వ్రాయించి సంతకము చేయింతురు. నేతకాండ్రీబయానాలనుపుచ్చుకొననియెడల ఆసొమ్ము వారి నడుములకు కట్టికొరడాదెబ్బలు కొట్టి పంపించివేయుచుం

డిరని యందరఘును వెల్లడియైనవిషయమే.....సామాన్యముగా నీనేతకాండ్రలో జాలమంది కంపెనీవారిగుమాస్తాలబుక్కులలో రిజిష్టరుకాఁబడి వారెవ్వరును మరియొకరికింద పని చేయుటకు వల్లకాకయుండెను. గుమాస్తా లీపనివాండ్రను బానిసలనువలె తమచిత్తమువచ్చినరీతిని మ్మరియొకరికి ట్రాన్సుఫరు చేయుచుందురు. ఈగుమాస్తాలయొక్కయు, వీరిస్థానమున వచ్చెడు వారియొక్కయు క్రొర్యమునకును దౌర్గత్యములకును లోనై యీపనివాండ్రిందరును పని చేయవలసి యుండును.....ఈడిపార్టుమెంటువారు చేయుదురాగతము లిట్టిపని యూహింప శక్యము గాకున్నది. ఇవి యన్నియును నిరుపేద యగునానేతకానికడతేర్చుటతో సంత్యమగుచుండెను. కంపెనీగుమాస్తాలును వారితోకూడి బట్టలు నాడెముచూచువారును కలిసి బాహుటముగ నేతగాండ్లు స్వతంత్రముగ బజారులో అమ్ముకొను నెడల వచ్చెడుధరలకంటె మొత్తముమీద నూటికి 15 లేక కొన్నికొన్నిసమయములయందు నూటికి 40 వంతున తక్కువఖరీదు కట్టుచుండిరి. ఈరీతిని కంపెనీవారియేడంట్లీనేతకాండ్ర కంటగట్టి కంట్రాక్టులప్రకారము సరకు వారుతయారుచేసి వప్పగింత చేయలేకపోయినయెడల వారిసరకులన్నియును పట్టుకొని తక్షణమే అమ్మివేసి తమలోటుసొమ్ము బర్తీపరచుకొందురు. ఈమాదిరి కంపెనీయేజంట్లకు బంగాళాదేశమున ముచ్చల్కాలని పేరు. పట్టుబడికెడిపనివాండ్రగునగోడాలకు జరిగినయన్యాయము కూడ నిట్టులనే యున్నయది. పట్టు పడకుకొనకుండ వారిచేతిబాటనవేళ్లు తెగగొట్టినదృష్టాంతములుకూడ ననేకము లున్నవి.” “హిందూదేశవ్యాపారయోచనలు” అను (లండను 1772) గ్రంథమున 191-194 పేజీలలో నీపై సంగతులు కన్పట్టుచున్నయవి.

ఇట్టిసితి యొక్కపరిశ్రామికములకే కాదు. బంగాళాదేశము

నందలివ్యవసాయము కూడ నిట్టులె ఖీణదశ చెందినది. దేశములోనిచే తిపనివాం డందరును సామాన్యముగా వ్యవసాయదారులె అయియున్నారు. “సామాన్యముగా భూమికామందులును పనివాండును కూడ నైయుండురైతులు సరకులనిమిత్తమై గుమాస్తాలు పెట్టెడుబాధలవల్ల తమభూములను బాగుచేసుకొనుటకుగాని, శిస్తులు చెల్లించుటకుగాని శక్తి లేకుండ పోవుచున్నారు. ఇందునకై రివిన్యూవన్సులు వసూలుచేసెడుఅధికారులవలన మరియొకమూల వేధింపబడుచున్నారు. రాబందులవలె వీకుకొని తినునీయుద్యోగస్థుల చాడి కోర్వలేక శిస్తులు చెల్లించుటకై కొంతమంది తమపిల్లల నమ్ముకొనుచున్నారు. కొందరిపన్నులు చెల్లించలేక దేశమును విడిచి పారిపోవుచున్నారు.” ఇదియును ప్రగంథమునందే కనిపించుచున్నది.

కేవలమును గ్రంథములలో నుండి గైకొనబడినభాగము లివి చాలును. ఇవి యన్నియును తలాయొకచోట నుండియును నెత్తి వ్రాయబడినవి. ఇంగ్లీషుగవర్నరుగారు వ్రాసిన దొకటి. ఇంగ్లీషుసభలోని సభ్యుడు వ్రాసిన దొకటి. ఇంగ్లీషువర్తకుడు వ్రాసినదొకటి. నవాబు స్వయముగా చేసుకొన్న విన్నపమొకటి. మహమ్మదీయకలెక్టరువ్రాసికొన్నరిపోర్టు ఒకటి. మహమ్మదీయచరిత్రకారుడు వ్రాసినచారిత్రము నుండి యొకటి. ఇవి యన్నియుకూడ నొకమాదిరి దుఃఖకరమైనకథనే తెల్పుచున్నవి. బంగాళాదేశప్రజలు యింతకుమున్ను దురంతప్రభుత్వ వేదన కలవడి యున్నారుకాని, సంతసంతకును మగ్గముమగ్గమునకును వ్యాపించి తమజీవనాధారమును పూర్ణముగ నున్నూలించినయింతటియొత్తుడు వీ రెన్నడును పొందియెఱుంగరు. అధికారబలమున యుక్తాయుక్తము లేకుండ పెట్టినబాధలకు మున్ను వారలవడినవారు గాని, వారి వాణిజ్యము, వారివృత్తులు హరిబ్రమకుతెరవును పూర్ణముగ నాశనము

నొందినపద్ధతిని మాత్రము వా రెన్నడు నెరుంగరు. చేతిపనులవలన వారికి కలుగుబాధప్రవాహము లన్నియును నాగిపోయినవి. వారియై శ్వర్యపుటాధారము లన్నియును నెండిపోయినవి.

ఈరీతి వ్యాపారముల నాపుచేయవలెనని ప్రయత్నించిన యింగ్లీషువారిద్దరు బంగాళాదేశమునందున్నారు. హెన్రీవాంశిటార్టు, వారన్ హేస్టింగ్సు, అనువారలేవీరిద్దరును. మీరుఖాసిమ్నవాబుతో స్నేహ పూర్వకముగ స్వయముగ మాటలాడి పరిష్కరించుటకై వారిద్దరు నుకలసి మాంఘిరుపట్టణమునకు నచ్చిరి. మీఖాసినిరంకుశప్రభువేకాని యాతడు దూరదృష్టికలవాడు. తనకు స్వతంత్రశక్తియును సమర్థతయును గలిగియున్నను, కంపెనీవారిపై తనశక్తి సామర్థ్యములు చాలమిదలంచి, వాంశిటార్టు, హేస్టింగ్సులు మాత్రమే తనకు స్నేహితులుగ నమ్మి వారేమియుపకారములు కావలెనని కోరిరో వాని కెల్ల నొప్పుకొని వారితో నొకయొడంబడిక చేసుకొనెను.

ఆసంధిషరతు లన్నియు 1773 సంవత్సరములోని యిస్టిండియా కంపెనీవారివ్యాపారములను గూర్చిన పార్లమెంటువారిమూడవరిపోర్టులో మాంఘిరుసంధి అనుభాగము నందున్నవి. ఈషరతులు మొత్తము తొమ్మిది. అందులోమూడుమాత్రమే మిక్కిలి ప్రాముఖ్యములైనవి.

1. ఓడలమూలమున జరిగెడు యెగుమతీదిగుమతి వాణిజ్యమున కంతకును కంపెనీవారిదస్త్రకుండవలెను. వానికేవిధమయినపన్నులును కట్టకూడదు. వారిసరకుల కేవిధమయినయధ్యంతరములునుకలుగ చేయరాదు.
2. సరకులు దేశముననే తయ్యారై యాసరకులతో దేశములో నేమూల వర్తకముచేసికొన్నను, ఆసరకులకన్నిటికిని కంపెనీవారిదస్త్ర కుండవలెను.

3. ఒడంబడికలో నమోదుచేయఁబడినసరకుల కందులో నేర్పరుపఁ బడినప్రకారము పన్నులు వసూలుచేయఁబడవలెను.

ఇంతకంటె న్యాయమయినయొడంబడిక మరియొకటియుండదు. కాని, యిదికలకత్తాలో నుండువారి కత్యంతకోధకారణమయ్యెను. 1763 సంవత్సరము జనవరి 17వతేదిని “ అమియటు ” “ హే ” “ వాట్సు ” అనువారలు వాంశిటార్డు ఏర్పాటుచేసినషరతు లన్నియు నింగ్లీషువారికి మర్యాదహీనముగ నున్నవనియును, అందువలన పట్టికువర్తకమును ప్రైవేటువర్తకమును గూడనాశనమునొందు ననియును వ్రాసిరి. 15 ఫిబ్రవరిని గవర్నరుగారిసభ జరిగెను. మార్చి 1 తేదిని ఇందునుగురించి మిక్కిలి తీక్షణమైన యోచనలు జరిగెను. దైశికవర్తకముకంటె సీనాకరు లందరును, పన్నులు చెల్లింపకయే చేసుకొనుటకు హక్కు కలదని నిశ్చయింపఁబడియెను. ఇందులకు వాంశిటార్డును హేస్టింగ్సును అంగీకరించినారుకారు. ఇందునకు ప్రతిఫలముగా నవాబునకు నూటికి 2½ వంతున నుప్పుపయినిమాత్రము పన్నులు చెల్లించుట కేర్పాటయ్యెను. ఇందులకు వాంశిటార్డు కూడ సంగీకరించెను. పూర్వమన్న నో అన్ని సరకులమీఁదను నూటికి 9 వంతున పన్నులు చెల్లెడివి.

కేవలమును స్వలాభమునే యపేక్షించిన స్వలాభాపేక్షితులచే చేయఁబడిన తీర్పిది. న్యాయముకొరకయి పోరాడుచున్న వారక హేస్టింగ్సు దీనికి ప్రతికూలవచన మిచ్చెను. 1773 సంవత్సరమునందలి పార్లమెంటుకమిటీవారి నాలవరిపోర్టు గ్రంథముయొక్కయనుబంధములోని 486 పుటలో వారక హేస్టింగ్సుగా రప్పుడు వ్రాసినవెద్దయుత్తర మొకటి యుదహరింపబడియున్నది. ఆయుత్తరమునందలి యీక్రిందివాక్యములను మనము ఎత్తి వ్రాసికొని జ్ఞాపక ముంచుకొనఁ దగును.

“ నేను ప్రప్రథమమున కొన్నిదినములు నామరూపములులేని

పల్లెటిదిక్కుప్రజలతో కలిసి యుంటిని. మన మప్పుడు దొరతనమువారి కనువర్తులమయి బానిసలవలెనుండినారము. జమీందారులును దొరతనమువారియద్యోగస్థులును మనల నెన్నోవిధముల నాదరించిరి. గౌరవము గకూడఁచూచినారు. కాని వారియెడ మనము ప్రవర్తించెడు యీప్రవర్తన షేమియున్న న్యాయముగ లేదని నేను వొక్కిచెప్పఁగలను. ఇంతే కాక మరియొకటి కూడ నావిశేషానుభవమునుబట్టి చెప్పెదను. మన వారు దేశమునెల్ల పీడించి దొరల మనిపించుకొనుటకన్న న్యాయమైన ఋజువర్తనమునె యనుసరించి యుండి దొరతనమువారి యధికారము నకులోఁబడియుండునెడల వారందరును ప్రతిస్థలమునందును మనవారిని కన్నుల నద్దికొని గౌరవింతురు. ప్రతిస్థలమునందును ఛీఛీ యనిపించుకొనుటకు బదులుగ ఇంగ్లీషువారనిన నెల్లెడను గౌరవముగనుండును. మనవర్తకమువలన దేశమునకు లాభము కలుగును. ఇంగ్లీషువారియధికారము నిరుపేదలగు దేశవాసులకు భయాస్పదముగ నుండి వారు మనయొత్తుడు తగిలి బాధనొందుచు, మనకనువర్తులయి యుండుటకు మారుగ వారంద రియ్యది తమయదృష్టమువలన లభించిన దనియును, తమ కిది రక్షక మనియును అనుకొందురు.”

కలకత్తాసభవారు తనయొడంబడిక షరతుల సంగీకరించలే దని యును, దాని ననుసరించి వా రిచ్చినయుత్తరపు లమలుజరుగుటకభ్యంతరము కలుగుచున్న దనియును నవాబుమియర్ ఖాసిమ్ కు తెలిసెను. ఇందులకు నవాబుకోపించి మహాదార్యముతో నదివర కెన్నడును తూర్పుఖండమునందలి పరిపాలకులును, రాజులును చేయనియొకఘనకార్యము మిక్కిలి దయార్ద్రహృదయుడై చేసెను. పన్నులమూలమున వచ్చెడి యాదాయమును పోగొట్టుకొనుట కొప్పుకొని తూర్పిండియూ సంఘమువారితో సమానముగ తనప్రజలు వర్తకము చేసుకొనుటకై

దేశికవర్తకముమీడిపన్నులన్నియు పూర్ణముగ మాపుచేసెను.

సామాన్యముగ దీనియందు సమ్మకము కలుగదు గాని, కార్యము మాత్రము జరిగినదిచూచుకొనవలయును. కలకత్తాసభవా రీపన్నులుమాపుచేయుకార్యమునకుకొంపగించినవాబుఇంగ్లీషుజాతివారియందు విశ్వాసఘాతకముగఁ బ్రవర్తింపచుచున్నదనియును, నట్లు చేయకూడదనియును నిషేధించి ప్రాయసాగరి. వారకహేష్టింగ్సును, వాంశిటార్టును అందుల కనుమతింపలేదు. ఇందునుగూర్చి “జేమ్సుమిల్లు” అనుచరిత్రకారుఁడు తనహిందూదేశచరిత్రమున నిటుల వ్రాసెను.

“న్యాయమును విడిచితి మనిగాని లజ్జావిహీనమైనపని చేయుచున్నా మనిగాని యనుకొనకుండ నిప్పట్టున కంపెనీనౌకరులు నడచిన నడవడి మిక్కిలి పేర్కొనదగిన నిదర్శనమైయున్నది. ఇందు స్వలాభాపేక్షయే బలవత్తర మయినది. ” “హెచ్ హెచ్ విల్క్స్” అను నాతఁడు మరియొక యింపైనయభిప్రాయమును గూడ నిట్లు వెల్లడించెను. “ఈప్రాసిడింగ్సుపైన నభిప్రాయభేద ముండరాదు. కౌరవనీయులగు హేష్టింగ్సు, వాంశిటార్టు, లిద్దరును వినా సభలోని తక్కినమెంబరులందరు కేవలవర్తకలాభాపేక్షచేత కుటిలదృష్టులయి వివేకము, న్యాయము, నీతి యనువాని, యుపదేశముల లేశమైనను మనంబుల జౌరసీయ లేకపోయిరి. ”

ప్రతికూలవాదు లగు వాంశిటార్టు వారకహేష్టింగ్సు లిద్దరును తమయభిప్రాయములను నీరీతిగ నిష్కర్షగ వ్రాసిరి. “వాణిజ్యమంతయును మనస్వాధీనములోనే యుండుటయును, మనజాతివారెల్ల పొట్టపోసికొనుటకు తగినమార్గము లేర్పర్చుటయును, దేశమున తయారయినసరకు లెల్ల దేశమునుండి తరలించుకొని పోవుటయును, మనకు లాభకరమయినపనియే యగును. కాని, దేశములోనివర్తకులయాధారముల

నెల్ల పోగొట్టువుపప్రయత్నములలో నవాబు మనకు తోడ్పడు నని యెంచవలనుపడదు. ” అనివాదించిరి. దీనినిబట్టి, యప్పటితగాదాయంశము తెవ్వియో మనకు స్పష్టముగ తెలియఁగలవు.

స్వతంత్రముగ సరకులను తయారు చేయుటయును, వానిని తమయిచ్ఛనచ్చినట్లు స్వేచ్ఛగ క్రియవిక్రయములను జరుపుకొనుటయును ప్రపంచమునందలి వాగరికత నందినప్రతిజాతివారికిని గలిగియున్న స్వాతంత్ర్యములై యున్నవి. అట్టిస్వాతంత్ర్యము తెల్ల వాగరికతనందినట్టియు శ్రీమంత మయినట్టియు వీదేశమునందు మంచిదొరతనమునందును చెడ్డదొరతనమునందును కూడ ప్రజలెల్లరు నింతవర కనుభవించుచున్నారు. అట్టి ద్రవ్యార్జనాధారము తెల్ల దేశవాసులకు లేకుండ జేసి కంపెనీనౌకరులు తమస్వంతయుపయోగమునకై ద్రవ్యము నాజ్ఞించుకొన నభిలషించిరి. వీరు తాము గుత్తకొననెంచినసరకులు ఒక్కటియును, రెండును గావు. అన్నిసరకులలో జరిగెడువర్తకమున దమకును దేశవాసులకును యంతర ముండవలెనని వీరి కోరిక. ఈయంతరము వలన బంగాళాదేశవాసులకు గలుగునట్టి మేమనిన సాధారణముగ మానవజాతి కంతకును నున్న స్వాతంత్ర్యములెల్ల బోగొట్టుకొనుటయే. జనసంకీర్ణమయినవిశాలమగుదేశమునందలివర్తక మెల్లను తామే గుత్తగొనుటకయి ఆయుధసహాయము నపేక్షించి యంతటియైత్పాతకరముల గుహక్కులకై పోరాడెడు విదేశీయవర్తకులనిదర్శనము చరిత్రనమునందిది వినా మరియొకటి యెందును నుండియుండదు. మియర్ ఖాసీమ్ వా బీహక్కులను నిరాకరించెను. ఇందువలననే వీరికిని వారికిని యుద్ధము కలిగెను.

హెసీవాంశిటార్టు 1760 సంవత్సరము మొదలు 1765 సంవత్సరమువరకును కలకత్తాగవర్నరుగా నుండెను. మిర్ ఖాసీమ్ బంగా

శాదేశమును పరిపాలించినకాల మంతయును నడియే. ఆతనిపరిపాలన మునుగురించి వాంసిటార్డు సంక్షిప్తముగ నిట్లువ్రాసెను.

“ మిర్ ఖాసీమ్ కంపెనీవారిముఖమును అతనిసైన్యపుకర్చుల కై పడినవిరివియైనబాకీలను తీర్చివేసెను. తనపూర్వులరాబడినెల్ల మింగివేసెడితనయాఫీనుఖర్చుల మితపరచెను. ఇంతకుమున్ను రాష్ట్రమునందంతటను ప్రజలనెమ్మది కెల్లప్పుడును భంగము కలుగచేయుచుండుజమిందారులయధికారముల నెల్ల నణగదొక్కి దేశమునందంతటను తనయధికారము నాటికొన జేసెను. ఇది యంతయును నాకు సంతోషముగఁ గనఁబడినది. అతనికి కంపెనీవారిసహాయ మెంతతక్కువుగ కావలసియుండునో కంపెనీవారి కర్చులునంతతక్కువుగ నగును. వారిస్వంతస్వాస్థ్యములను వారెక్కువశ్రద్ధతోఁజూచుకొనుటకవకాశము కలుగును. ఒక్కటిమాత్రమున్నది. ఎవ్వఁడైన పగవాఁడు మనయందరిపైన నొక్కసారియే దండెత్తి వచ్చినప్పుడు మాత్ర మతఁడు నిశ్చయముగ మన కుపయోగకరమైనమిత్రుఁడుగా నమ్ముకొనవలసియున్నది. ఆతనిస్వాతంత్ర్యములజోలికిగాని ఆతనిదొరతనముజోలికిగాని మనము బోకుంటిమా ఆతఁడు నునఁగోడ కలహించునుద్దేశము కలవాఁడు కాఁడనినాకు నమ్మకము. ఇంతయేల? మనగునూస్తాలు వారివ్యాపారముల నాక్రమించుకొని మనస్వంతవాణిజ్యమునకై కొత్తహక్కుల కల్పించుకొన తగాదాలలోనికి దింపువరకును మన కొసంగినభూములలోని కారణఁబ్బడును మనిషి నైన పంపించినట్టుగాని వర్తకములో నొకవస్తువును గురించియైనను మనల చిక్కులు పెట్టినట్టుగాని ఒక్కనిదర్శనమైనను మనము చూపలేము. ఆతఁడే అట్టితరరు లేవియును రాకుండ జాగ్రత్తగ నున్నవాఁడు. మనకును వారికిని గలిగినకలహములు వృద్ధియై యుద్ధము తటస్థ మయ్యెడువరకును సూరేకారము వ్యాపారమునుగూర్చి ఎల్లీను

గారు అతిశయోక్తిగ చెప్పినవేవియో యొకటిరెండుతగాదాలు తప్పకంపెనీవ్యాపార మెచ్చటను ఏవిధమునలభ్యంతరమును లేక నడచెను. ఇట్టివానికి వ్యతిరేకముగ నమ్మకట్టి పనిచేయుపెద్దమనుష్యులప్రవర్తనకును ఆతనిప్రవర్తనకును ఎంతభేదమున్నదో చూచుఁడు. ఆతఁడు జమిందారీభారము వహించిననిమిషముమొదలు మనవారు ఏదో యొకమిష కల్పించి నవాబుదొరతనము నణగదొక్కుటయును, ఆతనియు ద్యోగస్థులఁబట్టుకొని భయపెట్టుటయును తిట్టుటయును, జరుగనిదినమేలేదు. ఈచరిత్రయొక్కప్రతిపుటయందును అట్టినిదర్శనము లెన్నియో కనఁబడఁగలవు. వాని నే వేరుగ రూపింప నవసరములేదు. ఇయ్యది “ నారెటివు ” అనుగ్రంథముయొక్క మూడవసంపుటము 381 పేజీయందు దాహరింపఁబడి యున్నది.

తూర్పుఇండియాసంఘము వారి సైనిక కార్యములను వ్రాయుట యీప్రస్తుతగ్రంథముయొక్కపని కాదు. 1763 సంవత్సరమున మిర్ ఖాసీమ్తో తటస్థమైనయుద్ధసారాంశము మెప్పుడును సందేహస్పదముగ లేదు. ఇంగ్లీషువారితోబంగాశాదేశమునందంతకుమున్ను పోరినరాజులందరికంటె నన్నిసైన్యములకంటె నతడు నెక్కువుగ పోరాడినాఁడు; కాని ఫిరియాయొద్దను, పిమ్మట ఉదయనలయొద్దను, ఆతఁడు అపజయము నొందెను. కోఠాతిరేకంబున పిచ్చియెత్తి పాట్ల నగరమునందున్న యాంగ్లేయభైదీల నొక్కపెట్టున హతమార్చి అతడు తనరాష్ట్రముల విస్తరించిపోయెను. 1760వసంవత్సరమున తప్పింపఁబడినముసలిమిర్జాఫరును మరల నవాబుగా ప్రతిష్ఠించిరి. కాని, యాతఁడు కొలఁదికాలములోనెమ్మ తుడయ్యెను. 1765 సంవత్సరమున మిర్జాఫరు యుంపుడుకత్తెకుమారుడైన “ నిజాముద్దౌలా ” ను త్వరత్వరగానవాబు కావించిరి.

కొత్తనవాబులను సింహాసన మెక్కించదొరకిన తరుణములెల్ల

కంపెనీవారికి పండ్ల చెట్లనుదులుపుకొనుటకు తగినసమయములుగా కను పించెను. 1757 సంవత్సరమున పలాసియుద్ధ మైనతరువాత మీర్జాఫరు ను మొదట నవాబునుగా చేసినపుడు బ్రిటిషుఉద్యోగస్తులును, వార్షి సైన్యములును 12,38,575 కాసులును బహుమానముగా నొందిరి. ఆసా మ్మలో 31,500 కాసులును బంగాళాదేశమునందలి శ్రీమంతమును యొకజాగీరును కై వుదొరగారు స్వీకరించిరి. 1760 వ సంవత్సరమున మూర్ఖాసీమ్ నవాబుగా చేసినపుడు బ్రిటిషుఉద్యోగస్తులు పొందిన బహుమానములు 2,00,269 కాసులు. ఈసామ్మలో వాంశిటార్డుగారు 58,333 పానులుపుచ్చుకొనిరి. 1763 సంవత్సరమునమీర్జాఫరును రెండవసారి నవాబును చేసినపుడు దొరకినబహుమానములు 5,00,165 కాసులు. 1765 సంవత్సరమున నిజముద్దాలాను నవాబును చేసినపుడు 2,30,356 కాసులు మరలదొరకినవి. 8 సంవత్సరములలో పొందిన 21,69,665 కాసులబహుమానములు గాక 37,70,833 కాసు లీకాలమునందే (రెసిన్యూకునుసామ్మని) వారిది వారి కుండనిచ్చినందునకు ప్రతిఫల మని చెప్పిపుచ్చుకొనిరి. ఈసంగతులన్నియు 1773 సంవత్సరమున హాసు ఆఫ్ కామన్సు యొక్కమూడవరిపోర్టు 311 పేజీలో కనబడుచున్నది.

1772-73 సంవత్సరములలో ఈస్టిండియాకంపెనీవారిస్థితిగతుల నువిచారణ చేసినపార్లమెంటుకమిటీవారియెదుట నీసామ్మలన్నియును తమకు చేరినటుల ఋజువు చేయబడినది. కై వుదొరగా రీసంగతు లన్నిటిని సమర్థించుకొనెను.

“నేనీవ్యాపారము నెన్నడును రహస్యముగ నుంచడలచు కొనలేదు. నవాబుయొక్క యాదార్యము నాయైశ్వర్యమునకు సులభ మూర్గము మయ్యెననియును, నేనిప్పుడు ఇండియాలో నున్నదిప్రత్యేక మును కంపెనీయభివృద్ధికే యనియును, డైరెక్టర్ల రహస్యపుకమిటీకి స్పష్ట

ముగా వ్రాసియుంటిని. నేను కంపెనీవారి నొకరిలోనుండి యనేకపర్యాయములు ప్రాణములకు తెగించి పనిచేసినపుడును వారికి నష్టములేకుండ నేనైశ్వర్యమునంపాదించుకొన తరుణము దొరకినపుడును యీతరుణ మొక్కటియును వడలుకొనుటకు తగినసబబు కంపెనీవారేమిచెప్ప సాహసింతురో తెలియరాకున్నది. నేను తక్కువపుచ్చుకొన్నందువల్ల వారి కెక్కువ దొరకున దేమియును లేదు.” ఇయ్యది 1872 సంవత్సరములోని పార్లమెంటుకమిటీలోని మొదటిరిపోర్టుయొక్క 148 పేజీలో నున్నది.

ఈద్రవ్య మంతయును కంపెనీవారిధిగాని తనది గాని కాదనియును, దేశముదే యనియును అది తత్ప్రజలయొక్క మేలునకై యుపయోగింపవలసి యుండె ననియును, కై వుదొరగారి కెప్పుడును స్ఫురించినదికాదు.

ఐనను తూర్పిండియాసంఘమువారుమాత్రము బహుమానము లని పేరు చెప్పి లాగినయీసంపాదనలయెడ పరాజ్ఞులులై బంగాళాదేశమునందు తమనొకరు చేయుదైశికవర్తకమునుగూర్చి తిరస్కారభావమును కనపరచిరి. 1760 సంవత్సరమున నిట్టిబహుమానములు పొందఁ గూడదని యుత్తరవులు పంపి తామిదివరకే నిషేధించియున్నతమనొకరు చేయుదైశికవర్తకమును ఆపు చేయు మని కై వును మరలనొకసారి యిండియాకు బంపిరి. ఈయుత్తరవులు బంగాళాదేశమునకు వచ్చి చేరినవి. కంపెనీనొకర్ల సంతకములకై కరారునామాలు కొలదికాలములో రానై యున్నవి. ఆలసించుటకు తగినసావకాశము లేకపోయెను. అందువలన కలకత్తాసభవారు త్వరత్వరగా నిజాముద్దాలాను సింహాసనమెక్కించి బహుమానరూపక మగుతమయీకడపటిపంటను తనరబు చేసుకొనిరి.

హిందూ దేశాధికారిత్వము.

మూడవ ప్రకరణము.

లార్డు క్లైవును, ఆతనియనంతరమున బెంగాలు దేశమును పరిపాలించినవారును. (1765-1772)

హిందూ దేశ చరిత్రలో 1765 సం॥రమున కొత్త శక మారంభమైనది. ఆసంవత్సరమున లార్డు క్లైవు మూడవసారి హిందూ దేశమునకు వచ్చెను. ఇదియే కడసారి. ఈతడు మొగలాయి చక్రవర్తి కడనుండి, యీస్టిండియా కంపెనీవారికి దిహానీపదమును సంపాదించి యందులకొక పట్టాను పొందెను. అందువలన కంపెనీవారు బంగాళా దేశమునకు పరిపాలకులైరి. అప్పటికే మొగలాయి చక్రవర్తియొక్క యధికార మంతయును పోయినను, ఆతడింకను పేరునకు మాత్రము ఇండియా చక్రవర్తిగానే యెన్నబడుచుండెను. అందువలన నాత డొసంగిన పట్టావలనకంపెనీవారి కీ దేశమున శాస్త్రసిద్ధమైన స్థితిగతు లేర్పడెను.

క్లైవు ప్రభువు దుస్సాధ్యములైన ధర్మములు నెరవేరినవచ్చెను. కంపెనీవారి వ్యవహారము లన్నియును మిక్కిలిపాడుగా నున్నవి. వారినౌకరులందరును లంచములకు మరగిరి. ప్రజలందరును కష్టములకు లోనగుచుండిరి. ఆతడు హిందూ దేశమున నుండదలచిన కొలదికాలములో నీస్థితిగతులన్నెల్ల చక్కజేయ నభిలషించెను. క్లైవు కలకత్తానుండి 1765 సం॥రం నవంబరు 30 తేదిని కంపెనీ డైరెక్టర్ల కొకజాబు వ్రాసెను. హిందూ దేశ వ్యాపారముల విషయమై ప్రకటింపబడిన సంపుటము

లలో జ్ఞాపకముంచుకొందగిన విషయము లనేకములీయుత్తరముననున్నవి. క్లైవు హిందూ దేశమున కీకడసారి వచ్చినపుడు దేశస్థితిగతు లేతీరున నున్నవై, వానిని చక్కజేయుటకు తా నేమార్గములనవలంబింపదలచెనో, యాసంగతులన్నియు నత డీయుత్తరమున వ్రాసెను. తాను చేయ నుద్యమించిన పనినిగూర్చి ఆతడు వ్రాసినది వ్రాసినట్లే యిచట పొందుపరచుట కర్తవ్యమై యున్నది.

2. “ నే నిక్కడకు చేరుసరికి మీవ్యవహారములన్నిటిని నింతటి దుస్థితిలో నేజూడవలసివచ్చె నని తెలుపుటకు నాకెంతయు విచారము గుచున్నది. తమ స్వలాభమునకై మిక్కిలి ఆత్మీతతో పనిచేయువారికి తప్ప, ఆత్మగౌరవమును, స్వామిభక్తియును గల కంపెనీయుద్యోగస్తుల కందరకుగూడ నీవ్యవహారస్థితి చూడగానే యొడలుకంప మొందక మానదు. అందున కనేక కారణము లున్నవి. చేయరానిమాదిరిని వారతిశీఘ్రకాలమున నతిదారుణముగ ధనసంపాదనముచేయుటవలన వారనేకవిధములైన నుభోపభోగముల కలవడిరి. దారుణమైన యీచెడుగులు రెండును రాష్ట్ర మెల్ల డలనునొకదానివెంబడి నొకటివ్యాప్తమై అంటువ్యాధివలె ప్రతిడిపాట్లు మెంటులోనున్న ప్రజినౌకరును వశపరుచుకొన్నవి. చిన్న చిన్న నౌకరులకును పెద్ద పెద్దయుద్యోగస్తులకును గల యంతర మమితవ్యయమునందుమాత్రమే కన్పట్టుచుండుటచే, చిన్న చిన్న నౌకరులకు గూడ తమపై యధికారులతోపాటు విశేషముగ ధనము వ్యయముచేయవలె ననునాశపుట్టి వారు ధనార్జనమునకు మరగినట్టుకన్పట్టుచున్నారు. వీరికిఁ బుట్టిన యాయమితధన కాంక్షచే ద్రవ్యసంపాదనమునకై కనపడిన సాధనములన్నెల్లను వారు పయోగించుచుండుటయును, మీకార్యనిర్వహణమునకై మీరువారికొసంగిన యధికారములను తమ స్వలాభమునకై యుపయోగించుకొని నులువుగా తమదాహము తీర్చు

కొన వీలుగానపుడు ప్రజలను బాధించి తమకోర్కెలను నెరవేర్చుకొనఁ జూచుటయును, తటస్థించుచున్నదని చెప్పట యొకవింతలోనిదికాదు. పెద్దయుద్యోగస్థులు తొక్కుచున్న యీదారులు చిన్న నౌకరులుకూడ తమకు దగినరీతిననుసరింపకుండుట పొసంగదు. ఈచెడుగు అంటువ్యాధి వలె సివిలు, మిలిటరీ డిపార్టుమెంటులతో చేరిన లేఖరులను బంట్రోతులను స్వతంత్రవర్తకులనుగూడ నలముకొన్నది.”

9. “నాకు రెండుమార్గములు స్పష్టముగా కనబడుచున్నవి. అందొకటి సుగమ మైనదియు ధనార్జనము చేయుటకు సులభమైనసాధనములు కలదియునై యున్నది. రెండవ దిదివర కెవ్వరును ద్రొక్కి చూడనిది. అం దడుగడుగునకును గప్టములే యున్నవి. నేను వచ్చినప్పు డెట్లున్నదో అట్లే దొరతనమును నేను స్వీకరింపగలను. అందువలన నేను పేరునకుమాత్రమే గవర్నరునామమును పొందవలసినవాడ నగుదును. ఆయధికారమున కుండవలసిన గౌరవము, ప్రాముఖ్యము, దర్జా ఇవి యన్నియును నిదివరకు నశించిపోవుచున్నట్టువలెనే యిప్పుడును నశింప పలసివచ్చును.....అయితే గౌరవయుక్తమగు రెండవమార్గముగూడ నాయెదుట గనబడుచున్నది. ఆయుద్యోగధర్మమును నెరవేర్చుటకు దగినశక్తియును నాయందున్న దనునమ్మక మున్నది. నన్నుభ్రమపెట్టుటకు నాత్రోవలో మచ్చుమందు లెన్నెన్ని చల్లినను వానియన్నిటినుండియును దప్పించుకొని నిల్చుటకు నాకు దగినశక్తియును కలదు. సంస్కరణము చేయ నభిలషించినప్రతిమనుజునియెడలను నీర్వ్యచేతను కార్యణముచేతను కల్పింపజూచెడు ప్రతికష్టమునకును లొంగి నాప్రపరత్తనమును నేను నిలబెట్టుకొనుటకు నాకు దగినదార్ధ్యమును గలదు. వీనిని నిలబెట్టుటలో నపనింద లేనైన గలిగినను వాని నన్నిటిని సైరించి పనిచేయనుగలను. ఇం దవలంబింపవలసిన మార్గముల నరయుటలో

నాకుదీర్ఘాలోచనతో నవనరము కలుగలేదు. నాపై బడినయీ భారమును వహించుటకు తగినమనోనిశ్చితమును, పట్టుదలయును, దేహదార్ధ్యమును గావలసియున్నవి. నేనవలంబింపవలసిన మార్గమును నిశ్చయించుకొని యాప్రయత్నమునకు దగినంతపని చేయ పూనుకొంటిని. ఇందు జయప్రదముగ ఫలిజరిగె నేని మనజాతియొక్క గౌరవమును కంపెనీయొక్క జీవనమును నిలుచునని మనస్సునకు తట్టి ఆనందము కలుగుచున్నది.”

12. “కంపెనీవారి నౌకర్లయధికారముక్రింద పనిచేయుచున్న, ఇంగ్లీషువీజంట్లవల్లను అట్టియేజంట్లక్రింద పనిచేయుచున్న వేనవేలు నల్లయేజంట్లవల్లను వారిక్రిందిన బేజంట్లవల్లనుకలుగుచున్న బాధచేతను, ఒత్తుడుచేతను, ఇంగ్లీషువారిపేరున కీదేశమున శాశ్వతమైనయవమానము రానై యున్న దని భయము కలుగుచున్నది. అయినను తుట్టతుడకు మనకిట్టినమయమున దివానీపదములభ్యమైనందులకుమాత్రమనాకెంతయుసంతస మగుచున్నది. అందువలన మన కీయొక్కవిషయమందేకాక యనేకములగునితరవిషయము లందుకూడ అదివర కెన్నడు నెరుగనియ పయోగములు కలుగుటకును, తప్పించుట కుపాయము కానరాని యనేకానర్థములు నశించుటకును తప్పక మార్గ మేర్పడగలదు. ఈదివానీపదముచే మనకు బంగాళము, బీహారు, ఒరిస్సారాష్ట్రములపన్ను లన్నియును వసూలుచేయుటకును అందలిభూము లన్నియును తనిఖీచేయుటకును అధికారము వచ్చినది. మనసైన్యమువలనను మనద్రవ్యమువలనను పొందినసహాయమునకై మొగలాయీచక్రవర్తి కంపెనీవారి కీబహుమానమును మనస్ఫూర్తిగా నిచ్చివేసినాడు. మన కెట్టికట్టుదిట్టములతో పని జరుగవలెనని యున్నదో యయ్యది యట్టులే జరిగినది. నవాబుయొక్కదర్జాకును అందుకుదగినపరివారమున కితనికి కావలసినంత

ద్రవ్యమును, మొగలాయీచక్రవర్తికి మనము చెల్లింపవలసిన కప్పమును, మాత్రము మనము కృమముగ చెల్లింపవలయును. మిగిలిన దృవ్య మంతయును కంపెనీవారికి నఫాక్రింద రాగలదు.”

13. “ బర్డ్లవాను మొదలగు మీపూర్వపుస్వాస్థ్యములతో మీయీ క్రొత్తయాదాయమును చేర్చుకొనినయెడల ముందుసంవత్సరము మీకు వచ్చెడుపన్నులు కొంచెమించుమించు 250 లక్షలశిఖారూపాయలకు తక్కువకాకుండ నుండునని తోచుచున్నది. ముందుముందు సాలున కింకొక యిరువదిముప్పదిలక్షలరూపాయలు హెచ్చుకూడ రాగలదు. దేశము నెత్తుదిగా నున్నదినములలో మీకగు సివిలుమిలటరీఖర్చు లెప్పుడును 60 లక్షలకు మించియుండవు. నవాబున కిచ్చెడు అలవెన్సు 42 లక్షలకును మొగలాయీచక్రవర్తికి కట్టెడికప్పము 26 లక్షలకును, ఇదివరకె తగ్గింపబడియెను. ఇవియన్నియును పోను కంపెనీవారి కింకమీదట సెసలుగా 122 లక్షల శిఖారూపాయలనఫా రాగలదు.”

16. “ హిందూ దేశమునకు వచ్చినదిమొదలు మీయుద్యోగస్థుల కందరికిని తగినంతపేతనము మీరేర్పరచవలయును. ఆవేతనమువారివారియుద్యోగముల ననుసరించి క్రమక్రమముగ హెచ్చించుచుండవలయును. చిరకాలమునుండి వచ్చుచున్నదురభ్యాసములనుతగ్గించుటకై యీనడుమ మనముచేసిన క్రొత్త శాసనముల ననుసరించి ఉప్పు, పోకలు, పొగాకు, వీనిపై వచ్చెడిలాభమువల్లను, సరకులను తెచ్చెడియోడలమూలమున వచ్చెడియాదాయమువల్లను నర్తకపురాబడి (ఆసదుపాయములన్నియును మీరెరుంగనివికావు) వలనను పైవేతనములకర్చుకూడివచ్చును.”

“ 19. మిలటరీడిపార్టుమెంటువారు సివిలువారియధికారములకు

లోబడకుండుటయును తాముస్వతంత్రముగ సంచరింపవలెనని ప్రయత్నించుటయు నేను మీయాదిలోనికి తేబోవు మరియొకవిషయము. సైన్య మంతయును సివిలువారియధికారమునకు లోబడియుండవలయును. వారిలో వా రెప్పుడైనను తమకే పైయధికారముండవలయునని పోరాడినచో గవర్నరుగారును వారిసభయును శాయశక్తుల పనిచేయవలసియుండెను. కంపెనీవారిపక్షమున తా మీదేశమున ట్రిప్టీలుగానున్నవా రనియును, సివిలువారి యధికారముక్రిందికివచ్చిన పబ్లికుఆస్తికంతకును తామే రక్షకులమనియును వా రెప్పుడును జ్ఞాపక ముంచుకొనవలసిన విషయమై యున్నది.”

“ 26. ఇంకొక సంగతికూడ మీకు జ్ఞాపకముచేయ ననుజ్ఞ నీయవలయును. నాకుటుంబము చాల పెద్దకుటుంబము. దాని కంతకును తండ్రి నగునాసంరక్షణ మావశ్యకము. నే నీయుష్టదేశముననే నాజీవనమునెల్ల గడుపుచుండుటచే నాదేహస్థితి చెడిపోవుచున్నది. నా యైశ్వర్యమునకుకూడ భంగము కలుగుచున్నది. నే నొనర్చునేర్పాటులు మీ కేమైన సంగీకారముగ నున్నవా? ఉండినచో మీయనుమతి సభిలమించి యవసరమని వ్రాసి పంపిన సంస్కారశాసనముల కన్నిటికినా? లేక కొన్నిటికిమాత్రమా? వీనికి ప్రశ్నోత్తరములకొరకై వేచి యున్నవాడ. మీ కంగీకార మయ్యేనేని మీరును సెలెక్టుకమిటీవారునుకలిసి జయప్రదముగా పనిజరుప ప్రారంభించిన యీవిషయములను నమలుజరుప సధికారముల నొసంగ వేడుచున్నవాడ. వాని సన్నిటిని రాబోవుసంవత్సరాంతములోపల నులభముగ నమలులో పెట్టవచ్చును. అప్పటికి నేను ఇంగ్లండునకు మరలి రా నిశ్చయించుకొన్నవాడ. వచ్చునపుడు బంగాళాదేశమునందలి మీవ్యాపారములయొక్క యభివృద్ధిని గూర్చి మీరు చేయదలంచిన యన్నివిషయములును మీరును నేనును

సముఖమున మాటలాడుకొనవచ్చును.”

క్లైవుగారి సొంతమాటలలో నుదహరింపబడిన యీయుత్తరమునుబట్టి హిందూదేశమున బ్రిటిషువారి యధికార మభివృద్ధియగుటకు ముఖ్యసాధనమైన వ్యాపారములను మనము తెలిసికొనవచ్చును.

ఇంతవఱకు బ్రిటిషువారు హిందూదేశమున నర్తకులుగ నేకన్పట్టుచువచ్చినారు. 1757 సంవత్సరమున జరిగిన పలాసియుద్ధమునలన బంగాళాదేశమున కంతకును వారధికారులై యున్నను పేరునకుమాత్రము చక్రవర్తిత్వము ననుభవించుచున్న ఢిల్లీచక్రవర్తి 1755 సం॥ రమున ఈస్టిండియాకంపెనీవారి కిచ్చిన దివానీపదమువలన హిందూదేశమున వారు శాస్త్రీవిహితమైన స్థితిగతులను పొందినారు. అందువలన బంగాళాదేశమునందలి పరిపాలనాధర్మము లన్నియును వారు పూనవలసినవచ్చెను. క్లైవుప్రభు వీధర్మముల నెట్లు నిర్వహింప తలంచెనో యది యంతయును నాయన సొంతమాటలతోడనే వివరింపబడినవి. మిలటరీపరిపాలనమునందును సివిలుపరిపాలనమునందును నతం డొనరింపఁపఱచిన సంస్కారప్రయత్నము లన్నియును చరిత్రకారులు వర్ణించుటకు స్తుతిపాత్రములైనవియే యగును. కాని హిందూదేశమున నిర్మింపబడిన పరిపాలనాపద్ధతు లన్నిటివలెనే దీనినిగూడ మనము పరిశీలించి చూచినచో నందలి ముఖ్యనిబంధన లన్నియును కేవలము బ్రిటిషుపరిపాలకులకే లాభకరమైనవిగా నున్నవి; కాని ప్రజలలాభమునకై గాక యున్నవి. బంగాళాదేశమంతయును ఈస్టిండియాకంపెనీవారి లాభమున కాధారమైన జాగీరుగ భావింపఁబడెను.

మూడుకోట్ల జనులకడనుండి వసూలుచేసెడి పన్నులలో కర్షులకును, అలవెన్నులకును అయ్యెడి సొమ్ముపోను మిగిలిన సొమ్మంతయు కంపెనీవారి లాభముక్రింద నింగ్లాండునకు పంపబడవలసినదేగాని

దేశలాభమునకై దేశములో కర్షుపడవలసినది కాదుగదా ! ఏట 15 లక్షల కానులకు తక్కువ కాకుండ తమ పరిపాలనమునకు లోబడిన యీ దేశమునుండి ఇంగ్లీషుభాగస్వాముల లాభమునిమిత్తమై యిరసాలుచేయఁబడుచువచ్చెను. ప్రపంచమునందెల్ల మిక్కిలి శ్రీమంతమైన జాతివారియైశ్వర్యమునకు తోడ్పడుటకై పేదవడిన జాతివారిపన్నులమూలమైన శాశ్వతమగు భంగారునీటిప్రవాహ మావైపునకు ప్రసహింపఁజొచ్చెను.

దీనినిబట్టి హిందూదేశ పరిపాలనమునకై బ్రిటిషుప్రభువు లేర్పాటుగావించిన మొట్టమొదటి పరిపాలనాపద్ధతులలోనే మన దేశమునుండి ద్రవ్యము తరలిపోవుదుస్థితి ప్రారంభమైనట్టును, క్రమక్రమముగ నిప్పుడు కోట్లకొలదిసొమ్ము ఆవైపునకు పంచికొని పోవుచున్నట్టును, మనము కని పెట్టఁగలము. హిందూదేశమున బ్రిటిషువారికి కలిగిన సైన్యవిజయములు, పరిపాలించుటకై దేశమున వారేర్పరచిన కట్టుదిట్టములు, ప్రజల నెమ్మదికి భంగము లేకుండ వారొనరించిన నిబంధనలు, వారి న్యాయపరిపాలనాపద్ధతులు, వారి పాశ్చాత్యవిద్యావ్యాసనము, ఇవి యన్నియును వారొనరించిన కార్యములలో వర్ణనీయము లైనవియే యగును; గాని ఇంగ్లీషువారికిని, ఇండియనులకును కలిగియున్న ఆర్థికసంబంధములైన విషయము లెవ్వియును మొట్టమొదటనుండియును, న్యాయముగ లేవు. హిందూదేశమునం దెన్నివిధములైన యాధారములున్నను ఎన్ని సారవంతమైన భూములున్నను, పరిశ్రామికకార్యముల కనువుపడు జనసంఖ్య యెంతయున్నను, బ్రిటిషుదొరతనమువారు 1½ తొబ్బము రాజ్యముచేయుసరికి దేశము ప్రపంచమునందలి నిరుపేదదేశములలో కైల్ల మేటియైనది.

కంపెనీవారికి సాలుకు 15 లక్షలచొ॥ ఆదాయము నేర్పరచితి

నని క్లైవు ప్రభువు తృప్తి చెందక బంగాళా దేశమునందలి దైశికవర్తకముగూడ కంపెనీవారినొకరులకే యుండవలె నని గట్టిపట్టు పట్టెను. స్వంతవర్తకమునకు కలిగెడు పీడలన్నియును తొలగిపోవుటకు తగినయూపాయములను పన్నెను. కాని ఆవర్తకమువలన బంగాళా దేశమునందలి యాంగ్లేయులకు లాభకరముగా నుండెను. దానిని వదలివేయుటకు క్లైవు ప్రభువున కిష్టములేదు. తమయజమానులైన యీస్టిండియా కంపెనీవారి నిషేధయుత్తరవుల నుల్లంఘించి, ఉప్పు, పోకలు, పొగాకు ఈసరకులలోని దైశికవర్తక మంతయు దామే సాగింపవలె ననినశ్చయించుకొని 1765 సం॥గం సెప్టెంబరు 18 తేదిని కంపెనీవారియుత్తరవు లెట్లున్నను వర్తకమును నడుపుటకై యితరవర్తకులతో నొకయొడంబడిక వ్రాయించెను. ఆయొడంబడికలోని యీక్రిందిషరతు ముఖ్యముగ గమనింపతగినది.

“ ఈజాయంటువర్తకవ్యాపారము కట్టిపెట్టవలసినదని యింగ్లాండునందలి కంపెనీడైరక్టర్లు ఉత్తరవులు సాదరుచేసినయెడలగాని, ఆవాణిజ్యమంతయునుగాని లేక యందులో కొంతభాగముగాని, నడుచుటకు తగిన యంతరాయములు వారు కలుగచేసినయెడలగాని, పైని వ్రాయబడినట్టియును, ఇందునకు సంబంధించినట్టియును, ఒడంబడికలకుగాని, షరతులకుగాని, అందులోనియుపషరతులకుగాని, వానిలోనన్నిటికిగాని, కొన్నిటికిగాని, యేయుత్తరవులయందైనను, ఏమైనను వ్యతిరేకముగ నుండినయెడల, నవి యన్నియు, అశాస్త్రీయమైనవిగాను, అమలుజరుగకూడనట్టివిగాను ఎంచబడవలయును. అంతటినుండి రాబట్టుకైవు ప్రభువు ప్రసిడెంటుగాను విల్లియమ్ బైట్ వెల్ సమ్మర్ మొదలగువారు పైనిచెప్పబడిన (ఫోర్టు) విల్లియము కవున్సిలుకు మెంబరులుగానుండి, సదరు ప్రత్యేకపు జాయంటు వర్తకమునకు ప్రొప్రియెటర్లయిన విల్లియమ్

బైట్ వెల్ సమ్మర్లు, హేన్రి వెరలిష్టు, రాల్ఫు లీష్టురు, జార్జి కే మున్నగు వారికిని, ఇకముందు అందునహక్కు కలిగించుకొనువారికిని వారివారసులకును వారినానీయులకును, సంరక్షకులను, ఏవిధమైననష్టమును కలుగకుండ చేయవలయును. అట్టి నష్టము వచ్చినయెడల ముదరా చెప్పవలయును. కంపెనీడైరక్టరులవలన ఏవిధమైన వ్యతిరేకపుటుత్తరవులు పుట్టినను ఈ ప్రత్యేకపు జాయంటు వర్తకము, ఒక సంవత్సరమువరకు నిర్బాధకముగ నుంచి సాగించి తీరవలయును.” అని 1773 సం॥రమునందలి హాసు ఆఫ్ కామన్సువారి నాల్గవరిపోర్టుయొక్క అనుబంధము 534 పేజీయం దుదహరింపబడి యున్నది.

30 సెప్టెంబరు తేదిని క్లైవు ప్రభువుగారు పంపిన ముఖ్యమైన యుత్తరము చేరినతోడనే 1766 సంవత్సరము 17 మెయి తేదిని కంపెనీడైరక్టర్లు కలకత్తాకమిటీవారి కొక ప్రత్యుత్తరమును, క్లైవు ప్రభువు గారికి ప్రత్యేకముగ మరియొక యుత్తరమును, పంపించిరి. కంపెనీవారికి క్లైవు ప్రభువు చేసిన గొప్పయుపకారములకు కృతజ్ఞతాపూర్వకముగ వందనములు సమర్పించుచు, బంగాళము, బీహారు, ఒరిస్సా వీని ప్రభుత్వస్వీకరణము అనగా దివానీపదమును అంగీకరించినట్లు డైరక్టర్లు తెలియచేసిరి. కాని క్లైవు దైశికవాణిజ్యమునుగూర్చి కావించిన యేర్పాటు నంగీకరింపక త్రోసివేసిరి. ఈవిషయమున కంపెనీవారియభిప్రాయము మిక్కిలిగ సంస్తవనీయమై యున్నది.

“ బహుమానపూర్వకముగ సంపాదించబడిన ద్రవ్యమునుగూర్చి మాకు కలిగినయభిప్రాయము సెలెక్టుకమిటీవారికి మేము వ్రాసిన యుత్తరమువలన తెలియగలదు. అందున కింకొకటి చేర్చవలసియున్నది. అది యేది యనిన, మీరు దైశికవాణిజ్యమువలన దొల్లదోపుగ సంపాదించిన ద్రవ్యమంతయును, ఇదివర కేయుగమునను ఏదేశమునను

కని విని యెరుంగని మార్గముల నవలంబించి జనులను పట్టి పీడించి అక్రమముగ సంపాదించితి రని మాయభిప్రాయము. ఈసంగతి మాకు మొదట తెలిసినప్పటినుండియును ఇందునుగూర్చినమాయభిప్రాయములును ఉత్తరవులును కూడ నొక్కమాదిరినే యున్నవి. ఈవాణిజ్యవిషయమున జరుగుచున్న దారుణములైన అక్రమము లన్నియును పూర్ణముగ మేమెరిగి యున్నవార మగుటచే కమిటీవారి ప్రాసిడింగ్సులలో నుదహరింపబడిన మాదిరిని మీ రెన్నినిబంధనల నేర్పరచి, యెంతకట్టుదిట్టముగ నెంతమితముగ వర్తకము సాగింపదలంచినను, దాని మేమంగీకరింపనేరము. అందులకు మీరు వింతపడ నవసరముండదు.” అని 1773 సంవత్సరములోని హశాసుఆఫ్ కామన్సువారి మూడవరిపోర్టుయొక్క అనుబంధము 400 పుటయందున్నది.

కంపెనీవర్తకులు సాగించుచున్న నాటవర్తకమునుగూర్చి కంపెనీడైరక్టరు లెప్పుడును సందిగ్ధముగ చెప్పి యుండలేదు. 1764 సం॥రము ఫిబ్రవరి 8 తేదీగల వారియుత్తరమున నట్టివర్తకము చేయ నల్లకా దనిరి. 1765 సం॥రం ఫిబ్రవరి 15 తేదీగల మరియొకయుత్తరమున చెప్పఁగలిగినంత శీఘ్రముగ చెప్పుచు మరలనిషేధించి వ్రాసిరి. కాని వారియుత్తరవు లన్నియును వారినొకర్లు వ్యతిరేకించి త్రోసిపుచ్చిరి. 1766 సం॥రము మే 17 తేదీని వ్రాసినయాయుత్తరమున తా నేర్పరచిన కట్టుదిట్టములతో నీవర్తకమును సాగించెదనని వ్రాసెను. ఈ మార్గమును తా మంగీకరింప మని త్రోసి వైచిరి. ఇదివరలోనే కంట్లాట్టులన్నియును పుట్టినవనియును వాని కిచ్చినబయానాలు నిలువయుండి పోయిన వనియును మిషకల్పించి యింకొక రెండుసంవత్సరములు దైశికవర్తకము సాగించి యాయుత్తరవులనుగూడ నుల్లంఘించిరి.

కైపుప్రభువు 1767 సం॥రమున ఇండియానుండి తరలిపోయె

ను. ఆతనిస్థానమున “ వెరలిష్టు ” అనునాతఁడు గవర్నరుగా వచ్చి 1770 సం॥రమువరకును పరిపాలించెను. ఆతనివెనుక “ కార్టియరు ” అనునాతఁడు గవర్నరై యతడు 1772 సం॥రమువరకును ఆయధికారమునందుండెను. “ వెరలిష్టు ” “ కార్టియరు ” వీరి యుభయుల పరిపాలనకాల మైదుసంవత్సరములును బంగాళాదేశ మనుభవించినది అంతకు పూర్వపు ప్రభుత్వమువంటి దుష్ప్రభుత్వమే అయినది. కైపు ప్రతిష్ఠించి పోయిన పరిపాలనాపద్ధతి ఒకవిధమైన ద్వంద్వపద్ధతి. పన్నులన్నియును నవాబు ఖజానాకే పంపబడుచుండెను. ధర్మపరిపాలన మంతయును నబాబు ఉద్యోగస్థులు చేయుచుండిరి. వ్యాపారములన్నియునుకూడ నబాబు ఉత్తరవుల ననుసరించి జరుగుచున్నట్టే జరుగుచుండెను. కాని లాభ మంతయును దేశమునకుఅసలు ప్రభువులైన ఈస్టిండియాకంపెనీవారికే పోవుచుండెను. కాని కంపెనీవారినొకరులు తమసొంతలాభమును గూర్చి నబాబునొకరులను భయపెట్టియు తమపనులను నెరవేర్చుకొనుటకై వారిన్యాయస్థానములను సాధనములుగా జేసికొనియును అపరిమితములైన దుండగములను చేయుచువచ్చిరి. ఇంగ్లీషుగవర్నరుగారు దీనిని చూచి వలదనిరి కాని దీనిని మరలింప నమర్థము కాకపోయిరి.

“ మనకును దొరతనమువారికిని గల సరిహద్దుల నెల్ల అజ్ఞానముచే నశింపఁజేసితిమి. దేశీయుడు తన కెవ్వరిపై నెట్టియధికారముకలదో దానిని తెలిసికొన లేకుండ బోవుచున్నాడు. ఈయధికారనైషమ్యమువలనను ఆవిధమయిన చిక్కులవలనను ఇదివర కెన్నడు నెరుంగని కుట్రలును, బాధలును, బయలుదేరినవి. గవర్నమెంటు ఉద్యోగస్థులకుకూడ నీయంటురోగ మంకురించినది. వారిపై తనిఖీ చూచువారెవ్వరును లేకుండపోవుటచే వారింతయధికారచార్గత్యముచే పనిచేయుచున్నారు.” అని 1769 సం॥రము 16 డిశంబరు తేదీని డైరక్టర్లకు గవర్న

రు వెరిలిష్టు ఒకయుత్తరము వ్రాసెను.

బంగాళాదేశమునందలి ప్రజలకు జీవనాధారములలో కెల్లము ఖ్యమైనది వ్యవసాయము; కాని కంపెనీనౌకర్లచే ప్రతిపాదించబడిన క్రొత్తభూమి సెటిల్ మెంటు పద్ధతులవలన అది యంతయును క్షీణించి నది. బంగాళాదేశములోని భూములన్నియును అనాదిసిద్ధముగ జమీందారులగు భూమిఖామందులకును వారివంశికులకును వంశానుక్రమణికగ చెందియున్నవి. వా రాభూములను కొంతవరకు పన్నులు చెల్లించియు, నబాబునకు అవసరమైనపుడు కొంతవరకు సైన్యమును సమకూర్చియును, వశమందుంచుకొని తమ యెట్టేటులోని ప్రజలకెల్ల కొంచెమించుమించు తామె ప్రభువులై సామంతరాజుల యధికారములతో పనిచేయుచుండిరి. వారిప్రజలును వారిరైతులును వారిని రాజావా రని పిలుచుచుండిరి. ప్రజల నెమ్మదిని వారే నిలుపుచుండిరి. వారికి కలుగు తగాదాలను పరిష్కరించుచుండిరి. అపరాధములకు వారేశిక్ష తొనర్చుచుండిరి. మతవిషయముల నుత్సాహము కలిగించుచుండిరి. భక్తి సముచిత గౌరవము నందుచువచ్చెను. విద్యలను కళలను ఆదరించుచువచ్చిరి. విద్యలకు పోషకులుగా సుండుచుండిరి. 17 వ శతాబ్దమున యుక్తాయుక్తము లేకుండ ప్రవర్తించిన మూర్ఖుడు ఖాలీవంటి నబాబులును, 18 వ శతాబ్దమున మియర్ ఖాసిమును, ధనము నొడుచుకొనుపట్టున దయా లేశశూన్యులై పనిచేసిరి కాని అనుశ్రుతముగ వంశానుక్రమణికగ వచ్చుచున్న వారి యెట్టేటులను మాత్రము వారికి తప్పించియుండలేదు. 1760 సం॥రమున మియర్ ఖాసిమువద్దనుండి కంపెనీవారు బర్దవాను, మిథునపురములను సంపాదించినతోడనే క్రొత్త పద్ధతి నొకదానినవలంబించి అనుశ్రుతముగ జమీందారుల కుండిన హక్కులను మన్నింపక పన్నులయభివృద్ధికి ఎవరు సొమ్మెక్కువ యిచ్చిన వారికెల్ల ఎట్టేటులను ఏ

లము వేసి అమ్మజొచ్చిరి. ఇందువలన ప్రజల కనేకకష్టములు సంభవించినవి.

“ 1760 సంవత్సరమున మియర్ ఖాసిము కలపెనీవారి కొనగిన మిథునపురము బర్దవాను రాష్ట్రములయందలి హక్కు స్వాతంత్ర్యము లన్నియును కంపెనీవారి స్వాధీనము లైనవి. మూరుల (ఇది ఆఫ్రికాదేశమందలి యొకజాతి) దొరతనమునందలి దుర్నీతివలన సంభవమగుచున్న అనర్థములుమాత్రము తగ్గలేదు. అందుకు భిన్నముగా 1762 సంవత్సరమున నొకపద్ధతి యవలంబింపబడెను. అందువలన రాష్ట్రమున కొకవిధమున నష్టము సంభవమయ్యెను. భూములు మూడుసంవత్సరముల కొకసారి యేలముమూలముగా అమరకము చేయబడుచుండెను. ఆయేలమున ద్రవ్యముకాని సత్ప్రసన్నముకాని లేని మనుష్యులు పాటదారు లగుచుండిరి. కొందరు పూర్వపువ్యవసాయదారులు తమయిండ్లు నదలి పోలేక పెట్టవలసినదానికంటె నెక్కువసొమ్ము పెట్టుచువచ్చిరి. ఎంతసప్తము వచ్చినను నష్టపోవుట కేమియును లేని పోటీదారులు ఏవి యెటుపోయినను తక్షణమే యెట్టేటులను స్వాధీనముచేసుకొను నభిలాషతో అంతకు మించిన పాటలు పాడజొచ్చిరి. ఈరీతిని రాబందుల వంటి దోపిడికాండ్రు వేసవేలు విడివడి మొదటిసాలున తాము చెల్లించవలసిన సొమ్ము పూర్తి పరచుటకై అచివరకై దైన్యపడియున్న జనుల కొల్లపెట్టఁ జొచ్చిరి.” ఇట్లు 1772 సం॥రమున బంగాళా గవర్నరగు వెలివిర్లు వ్రాసిన ఇంగ్లీషుగవర్న మెంటు అనుగ్రంథము 70వ పుటయందు వ్రాయబడియున్నది.

పీడాకరమైన యీ క్రొత్త పద్ధతి వారక హేస్తింగ్సుగారు తరువాత బంగాళాదేశమునం దెల్లెడలను వ్యాపింపజేసి ప్రజలకు మిక్కుటమగు నసంతృప్తియును, గందరగోళములును బాధయును కలిగించెనని మ

నము ముందుముందు చదువగలము. ఈస్టిండియాకంపెనీవారి బాకీలను నసూలుచేయుటకై వెరిలిష్టుగారును, కార్టియరుగారును భూమిపన్నులకై దయాదాక్షిణ్యములను విడిచి పనిచేసిరి.

గవర్నరు వెలివిష్టుగారు కంపెనీ డైరెక్టరలేర దానినిగూర్చి యీ క్రిందియుత్తరమును వ్రాసెను.

“కావున నది వారు కోరతగినదియే యై యుండెను. ఇదివర కియ్యది అనేకపర్యాయములు తమయాదిలోనికి వచ్చినది. వారిభూములు మనస్వాధీనములోనికి వచ్చినప్పుడు వ్యవసాయాభివృద్ధికొరకు ఉత్సాహకరముగనుండుటకై ఆభూములమీద పన్నువృద్ధిచేయ ప్రయత్నించుటకు మారుగ చాలజల్లాలలో కొంతకాలమునరకును ఇదివరకు కట్టినపన్నులనే తగ్గించితిమి.....నేనుగడచిన 19 సం॥రములనుండి అన్నిజిల్లాలలోను మీకుండెడు స్వాస్థ్యము లన్నిటిలోనురివిన్యూఅధికారమును వహించి అన్నిడిపార్టుమెంటులలోను పనిచేసితిని. మీపరిపాలనాశక్తిని వినియోగించి యేవిధముచేతను మీరు శిస్తులు వృద్ధిచేయజాలరని ఆయచుభవమునుబట్టి గట్టిగ చెప్పచున్నాడను. అందులకు మీ రనుజ్ఞనొసంగవలయును.”

వాణిజ్యమంతయును గుత్తచేయబడుటచేతను చేతిపనులన్నియును బాధపెట్టిపీడించుటచేతను నశించిపోయినవి. ఈస్టిండియాకంపెనీ డైరెక్టర్లు తమనొకర నిమండి మరలింప ప్రయత్నించిరి కాని యీతఱు తామే యింతకంటె నెక్కుడు దుండగమును చేయ నారంభించినారు. బంగాళాదేశపు పట్టుపనివాండ్రు తమపట్టునరకులను ఇంగ్లండునకు నెగుమతీ చేయుచువచ్చిరి. అందువలన బంగాళాదేశపు పనివాండ్రయందు బ్రతిముపనివాండ్ర కసూయత కలిగెను. ఇంగ్లండుదేశపు చేతిపనులభివృద్ధి చేయుటకై కంపెనీవారు బంగాళాదేశమునందు తాముసంపా

దించిన రాజకీయశక్తిని వినియోగించి బంగాళాదేశపు చేతిపనుల నణగదొక్కుటకై దారుణప్రయత్నములను చేయసాగిరి. 1769 సంవత్సరము మార్చి నెల 17 తేదీని బంగాళాదేశమునకు కంపెనీవారు వాసినయుత్తరములో బంగాళాదేశమున పట్టు తయారు చేయనీయకూడదనియు, పట్టు సరకులను తయారుచేయు పని నాదేశమున నణగదొక్కువలెననియును, తమయభిప్రాయమని తెలుపుచు, పట్టునడుకు పని వాండ్రను కంపెనీ ప్యాక్టరీలలోనెతప్ప స్వంతయిండ్ల కడపనులు చేయనీయకూడదనియును, అట్లు ప్యాక్టరీలలో మనఃపూర్తిగ పనిచేయనియెడలనిర్బంధించి పనిచేయించవలె ననియు సలహా నిచ్చిరి.

“పూర్వ మీపూదిరిని పనిచేయుచున్న పట్టు వడుకువాండ్రు నందఱును ప్యాక్టరీలలో పనిచేయుసూర్యములోనికి దెచ్చుటకై యీని బంధన మంచిపని చేసినది. పొరబాటున నైన నీపనివాండు మరల తాముస్వంతముగ నింటికడపనిచేయకడంగిరేని యిపుడుగవర్న మెంటువారు అధికారబలమున నెక్కువ శిక్షను విధించి పూర్ణముగ దానిని మాపు చేయింపవచ్చును. అయ్యది చక్కగ నాచరణలోనికి గొనిరాతగినదై యున్నది ” అని 1783 సం॥రమున హిందూదేశపరిపాలనావిషయమున సెలెక్టుకమిటీవారి 9 వ రిపోర్టుయొక్క అనుబంధమున 37 పేజీలో నున్నది.

“నిర్బంధము ప్రోత్సాహము ఈరెంటి ననుమతించు పరిపూర్ణమగు రాజనీతిమార్గ మియుత్తరమున నున్నది. ఇందువలన బంగాళాదేశమునందలి చేతిపనులన్నియును చాలభాగము నశించుటకు తగిన మార్గ మేర్పడగలదు. దానియొక్క ఫలిత మేమనిన పరిశ్రామికములతో తులతూగుచుండు దేశమంతయు గ్రేటుబ్రిటనుదేశమునందలి చేతి

పనుల కన్నిటికిని ఉపచరించు పదార్థములు పోగుచేయు ప్రదేశమగుట యే" ఇదియును ప్రైగంధముయొక్క అనుబంధము 64 పుట యందున్నది.

ఆంగ్లేయులు హిందూదేశమున వర్తింపజేసిన యీరాజనీతి ను మారు ఏబదినంవత్సరములవరకును నీరీతినే స్థిరముగా నున్నట్లుముందు ముందు మనము తెలిసికొనగలము. పార్లమెంటుసభవారిముందర నీ వ్యాపారమంతయు బహిరంగముగ నొప్పుకొనిరి. 1833 సంవత్సరమువరకో లేక యీంకను తరువాత కొంతకాలమువరకో ఈనీతి పట్టుదలతో అమలుజరుపబడియెను. ఆంగ్లేయుల చేతిపనుల లాభమునకయి హిందూదేశమునందలి యనేకములయిన దేశీయపరిశ్రామికములు జయప్రదముగ రూపురూపబడియెను.

అయితే యెడతెగకుండ నెల్లప్పుడును బంగాళాదేశమునందలి ద్రవ్యము ఇతరదేశములకువంచుకొనిపోవుటయే దేశమునకు సంభవమయిన యనర్థములలో నెల్లమేటి యయినది. ఇయ్యది కంపెనీవారిస్వలాభమునిమిత్తమైకాని ప్రపంచమునందలి ఇతరదేశములతోవారి కర్చువెచ్చములకైగాని యేటేట జరుగుచువచ్చినది. 1773 సంవత్సరమున పార్లమెంటువారు తయారుచేయించిననాలగవరిపోర్టులో ఈస్టిండియా కంపెనీవారికి దివానీపదములభ్యమయిన ఆరుసంవత్సరములలో బంగాళాదేశమునందలి ఆదాయమును వెచ్చమును తెలియజేయు స్టేటుమెంటు తయారుచేయింపబడినది. ఆరిపోర్టునుండి యీక్రింది మొత్తములు ఎత్తివ్రాయబడినవి.

సంవత్సరము.	మొత్తమురాబడి.	మొగలాయిచక్క వర్తికి యియ్యవలసినకప్పుము, నవాబుకియ్యవలసిన అల్లవెన్ను వనూళ్లకు జీతములకుకమిషనులకుఅయ్యెడుకర్చులుపోను మిగతనికరాదాయం.	సివిలుమిలటరీపనులకువలయు గృహములు కట్టడములు మొదలగు వానికి అయ్యెడుకర్చులు	సాలుసరికివచ్చునికరాదాయము
మొయి ఏప్రిల్	కాసులు.	కాసులు.	కాసులు.	కాసులు.
1765-1766	22,58,227	16,81,427	12,10,360	4,71,607
1766-1767	38,05,817	25,27,594	12,74,093	12,53,501
1767-1768	36,08,009	23,95,005	14,87,383	8,71,622
1768-1769	37,87,207	24,02,191	15,73,129	8,29,062
1769-1770	33,41,976	20,89,368	17,52,356	3,36,812
1770-1771	33,42,343	20,07,176	17,32,088	2,75,088
	201,33,579	130,66,761	90,27,609	40,37,152

ఈ మొత్తములనుబట్టి బంగాళాదేశమునందు వచ్చేడినికరాదాయములో, ఇంచుమించు మూడవవంతుసోమ్మువీటేటను ఇతరదేశములకు పంపబడుచు నచ్చే నని తెలియగలదు. కాని దేశమునుండివంచుకొనిపోవుసోమ్ము ఇంతకంటె చాలా హెచ్చుగా నున్నది. సివిలుమిలటరీకర్చులలో చాలభాగము ఐరోపియను ఉద్యోగిస్థుల జీతములనిమిత్తమైయుండెను. ఆసోమ్ములోనియాదాయమంతయును వారు ఇతరదేశములకు పంపివేయుదురు. న్యాయముగ దేశీయవర్తకులకు చెందియుండు వర్తకపరిశ్రామికములు వారికి లేకుండచేసి తన్నూలమున పోగుచేసిన

విశేషద్రవ్యమంతయు ఏటను దేశమునుండి పోవునదియేకదా. గవర్నరు వెరిలిష్టుగారిచే తయారుచేయబడిన 1766-1767-1768 సంవత్సరముల యెగుమతీదిగుమతీ సరకుల కగుసొమ్ము లెక్కలను గనుక మనము చూచితిమా బంగాళాదేశమునుండి నిజముగా వచ్చుకొని పోవుద్రవ్యము తేలగలదు.

దిగుమతీ.	ఎగుమతీ.
కానులు. 6,24,375	కానులు. 68,11,250

అనగా దేశములోనికి దిగుమతీ అయ్యెడిసరకులకన్న ఎగుమతీ అయ్యెడిసరకులు ఇంచుమించు పదిరెట్లున్నట్లు కనపడుచున్నది. వెరిలిష్టుగారే యీయనర్థముయొక్క దురంతమును కనిపెట్టి బంగాళాదేశమునందలి జనుల యార్థికస్థితినిగూర్చి కలుగుచున్న దుఃఖికరమైన ఫలితముల నాతడెల్లప్పుడును వ్రాయుచునేయుండెను.

“ పూర్వమెంతసొమ్ము డిల్లీకి ఇరసాలగుచుండినను బంగాళాదేశమున కాసొమ్మంతయును విరివియైన వర్తకరూపమున తిరిగి వచ్చి చేరుచుండెను.....నబాబు రాష్ట్రములయొక్క ప్రస్తుతపు స్థితిగతు లెంతమార్పును చెందినవో చూడుడు.....దేశమున సంపాదించిన సొమ్మువలన ఐరోపియను కంపెనీలన్నియును దేశధనమున కొకదమ్మిడియైనను చేర్చకయే తమపెట్టుబడి ధనమును విశేషముగ వృద్ధిచేసికొనినవి. ” (1767 సంవత్సరము సెప్టెంబరు 26 తేదీని వ్రాసినయుత్తరమునందున్నది.)

“ ఈరాష్ట్రమునుండి మిరెప్పటి కప్పుడు కావలసినచోటి కెల్ల సొమ్ము నప్లయిపొందుచుండినందువలన ఖజానాయంతయునుమిగుల సన్నగిలుచున్నది. దేశమునుండి సొమ్మింతయెగుమతీ యగుచుండినపుడు ముందుముం దెన్నియో యనర్థములు కనిపెట్టుకొనియున్న వనియు, ఈదేశము వానివాతబడక తప్పదనియు భయము కలుగుచున్నది. ” అని 24 మార్చి 1768 సంవత్సరము తేదీని వ్రాయబడినది.

“ దేశమున వచ్చెడునాదాయములో మూడవవంతు ఏటను కర్చుపడుచుండినపుడును, అందునకు ప్రతిఫలముగ ఏరూపమైన ధనమును చేరనపుడును దేశమెంతభాగ్యవంతమైన దైనను ఎట్లు తనయధాస్థితిని నిలుపుకొనగలదు ? ఇంక నిది యెట్లు ముందునకు రాగలదు ? ఇంతేకాక దేశమందలి ద్రవ్యమంతయును హాస్వయ్యైపోవుటకు దీనితో సంబంధించిన యనర్థములు మరికొన్ని యున్నవి. అయ్యవి తొలగిపోవ నేరవేని దేశైశ్వర్యమంతయును ఊడ్చివెట్టుకొని పోవలసినదే. పూర్వమీదేశమునకు కలిగిన గొప్పలాభ మొక్కటి కనిపెట్టినాడను. దేశమునకు చెల్లెడిపన్ను లన్నియును తిరిగివచ్చి వేరువేరు కుటుంబములకు గొప్పగొప్ప యీనాములరూపకముగ చేరెడివి. అప్పటి గవర్నరులందరును దూబరదిండిగ కర్చుపెట్టెడివారు. మరి యిప్పు డన్ననో భూములపై వచ్చెడు సొమ్మంతయును మనబొక్కసమే మింగివేయుచున్నది. మనపెట్టుబడికిని, అవసరమగు కర్చువెచ్చములకును, వలయు ధనముతప్ప అందొకపైన అయినను, రకము మార్పునకైనను వెనుకకు మరలుటలేదు. ” అని 1769 సంవత్సరము ఏప్రిల్ 5 తేదీ యుత్తరమునందున్నది.

1783 సంవత్సరము తొమ్మిదవ రిపోర్టులో పార్లమెంటు సెలక్టు కమిటీ వారు పెట్టుబడి యనిన నేమియోపూర్ణముగ తెలియచెప్పినారు.

“ అనేకసంవత్సరములనుండి బంగాళాదేశపుపన్నులలో కొంతభా

గము ఇంగ్లండుదేశమునకు సరకులుకొని యెగుమతీచేయుటకై విడదీసి యుంచుచున్నారు. ఇదియె పెట్టుబడి. ఈ పెట్టుబడి యెంత వృద్ధియైన కం పెసీయొక్క ప్రధానాధికారుల యాధిక్య మంత హెచ్చుగ పరిగణింపబడుచున్నది. హిందూదేశము పేదవడుటకు మూలకారణ మయినదీనినే మనము సామాన్యముగా ఆదేశపుతైశ్వర్యమునకును అభివృద్ధికిని కొలపాత్రగా నెంచుచున్నాము. ప్రాగ్దేశమునుండి వేలకొలది యోడలు అమూల్యము లగు నచ్చటిసరకులను నింపుకొని యేటేటను ఇంగ్లండుదేశమునకు వచ్చి చేరుచున్నవి. ఈయోడలసంఖ్య ఎడతెగకుండ నేటేట వృద్ధియగుచున్నది. దేశమునకు సరిపడగా మిగిలిన సర కింత విరివిగా వర్తకప్రపంచకమును ముంచివేయుచున్నపుడు, జనులందరికన్న లావంకకు దిరిగి, స్వభావసిద్ధముగ ప్రతిమనుజుడును దేశముసౌఖ్యస్థితియం దున్నదనియు, విశ్వర్యము వృద్ధియగుచున్న దనియును, భావింపకమానడు. అచ్చట మనము చేయువర్తకమునకయి పెట్టెడుమూలధనము క్రమముగా నృద్ధిచేయఁ బడుచున్నదనియు అందుమూలమున హిందూదేశమునుండి ఇంతసరకు దేశమునకు వచ్చుచున్న దనియును కూడ యోచింపవలసివచ్చుచున్నది. ప్రళయాంతముగ నున్న యీవిశ్వరూపసందర్భము దేశమునకులాభకర మైనవర్తకమువలన కలిగినది కాదు." అని 1783 సంవత్సరం తొమ్మిదవరిపూర్వ 54 పుటలో నిట్లున్నది.

గవర్నరు వెరిలిష్టుగారును సెలెక్టుకమిటీవారును కనపరచిన తెరగున శాశ్వతముగ హిందూదేశమునుండి వంచుకొని పోవుచున్న యీయర్థప్రవాహమునుగూర్చి ఆంగ్లేయదేశమునందలి గొప్పరాజకీయతత్వశాస్త్రజ్ఞ డొకడు తిరస్కారపూర్వకముగ వ్రాసియున్నాడు. ఆవాక్యము లింగ్లీషుభాష నిలిచియుండి నన్నాళ్లును ప్రతిపాఠకునకును కంటబడకతీరవు. 1783 సంవత్సరమున ఫాక్సుగారియొద్దిండియాబిల్లునుగూ

ర్చిజరిగినప్రసంగములో, ఇండియాదేశముయొక్కయీశాశ్వతధనప్రవాహమువలనకలుగుచున్న అనర్థకములనుబర్కుగాఁజిల్లువివరించిరి. ఈబర్కుగారుమహావక్త. యధార్థవాది. పార్లమెంటుసభ్యులలో రత్నమువంటివాఁడు. ఈత డీవిషయమునుగూర్చి ప్రసంగించినంత ధాటిగను, అంత సత్యముగను, పార్లమెంటులో మణిదేనినిగూర్చియైనను ప్రసంగించినాడాయ సిసంశయము పొందవలసి యున్నది.

“ఆసియాఖండపు విజయయాత్రీకులు తాము జయించిన దేశమునే వారు స్వస్థానముగ చేసికొనుటచే తమక్రొర్యమును కొలదికాలముననే తగ్గించుకొనిరి. తమలాభనష్టము లన్నియును తాము వసియించుచున్న ఆరాష్ట్రముయొక్క వృద్ధిక్షయములనుబట్టి యుండెను. తండ్రులు తమబిడ్డల వర్ధమానస్థితిని యచ్చటనే నిలిపియుంచిరి. బిడ్డలుతమతండ్రిల శాశ్వతకృత్యముల నెల్ల సచ్చటనే పాడగాంచుచుండిరి. చిట్టచివరకు వారి యదృష్టము (నారిబాగోగులు) నిలుచు స్థానమదియె యయ్యెను. ఎవ్వనికిని తనబాగోగుల కావాసంబగు చోటు చెడ్డచోటు కాకూడ దనుట ప్రకృతిసిద్ధమగు సభిలాషముకదా! దేశము పేదవడుట నిస్సారముచెందుట పాడువడియుండుట, యియ్యవి, యేమనుజునికన్నులకు చల్లగా నుండును? ముదిసి ముప్పుకాలముగడుపుదేశమున జనులెల్లరును తిట్టి పోయుచుండవలెననుకోరిక యెవ్వరి కుండును? తురుష్కప్రభువులు దురాశాపిశాచమునకు లోనై యెంతటిందుడగములను పాపకార్యములను పొనరించినను మనుజుని యీస్వల్పజీవితకాలములో నధికారశక్తివలన కలిగిన యనర్థకములను యాశక్తివలననే మరలించుటకు తగినకాలము లేకపోలేదు. క్రూరకృత్యములచే నిర్బంధించి సొమ్ము సంగ్రహించి రనుకొన్నను అయ్యది యంతయును తమగృ

హముననే నిలవచేయుటకును తమగృహసరిబంధమైన వ్యయమునకే దూబరదిండిగ వెచ్చించుటకు నయి యున్నది. బలవంత్వమైన వ్యయశీలు డొక డింకొకని దోచె ననుకొందము. అదియును ప్రజల కందరకును నెసంగుటకే అయియున్నది. ఎన్ని అల్లకల్లోలములు కలిగినను తమయధికారబల మొత్త నిరంకుశముగా నుండియుండినను, స్వభావసిద్ధమగు పనుల కేమాత్రమును విపరీతములు జరుగలేదు. వారి యార్జనమునకు వలయునాధారము లేవియును నెండిపోలేదు. అందువల్ల వాణిజ్యమును, చేతిపనులును, దేశముయొక్క వర్తకవ్యాపారమును అభివృద్ధి నొందినవి. దురాశయును, బలవదాకర్షణమును, గూడదేశధనమును కూడపెట్టుటయందును దానియపయోగమునందును వినియోగించినవి. కావునవారు జేతిపనివారును హెచ్చువడ్డీల నిచ్చిన నూట వాస్తవమే కాని వారికి మరల పరపతి పుట్టుస్థానమునందలి ధనమునే వారభివృద్ధి చేసినది. వారికి పుట్టెడి పరపతి మిక్కిలి ఖరముగానే యుండెడిది కాని అయ్యది నిశ్చయముగ దొరకు ననెడినమ్మకముండినది. ఈవిధముగ సంఘముయొక్క మూలద్రవ్యము వృద్ధియగుచువచ్చెను.”

“ఇంక నింగ్లీషుప్రభుత్వమునం దన్ననో ఈకార్యములన్నియును తారుమారైనవి. తురుష్కులదండయాత్రలు హానికరము లైనవియేయగును కాని మనసంరక్షణ హిందూదేశమును నాశనము చేయుచున్నది. వారు సాధించినది పగచేత. మనమో స్నేహముచేత. ఇరువది సంవత్సరము లైనది మన మాదేశమును జయించి. మొదటిరోజున నెట్లున్నదో యిప్పటికిని దేశ మట్లేయున్నది. ముచ్చటకైనను హిందూదేశమున ముదిసిన యాంగ్లేయుని ముఖము కనిపించదు. పడుచువాండు—కొంచె మించుమించు బాలురే—వారిని పరిపాలించుచున్నారు

వారికి జనులతోడి సాంగత్యమా లేదు. దేశీయులం దభిమాన మనునది శూన్యము. వారాదేశమునందలి జనులతో కలసిమెలసి యుండవలసిన వారయ్యను, ఇచ్చట నున్నవా రెట్టులుందురో వారును అట్టులేయున్నవారు. తమధనార్జనమునకై జనులతో నలయునంబంధముతప్ప నిజముగా వారికిని వీరికిని ఏవిధమైనసంబంధమును లేదు. ఈద్రవ్యార్జనయంతయు దూరదేశమునకు పోయి యచ్చట వనతివాడ లేర్పరచుకొనుటకే. యావనమునకు సహజమగు సాహసముతోడను నయనునందు నైజముగ నుండెడి దురాశతోడను ఒకనివెంబడి నొకడాదేశమునకు దొరలిపోవుచున్నారు. ఎంత తిన్నను ఆకలితీరని యుత్తుచే వేధింపబడు ఘాతుక పక్షులు దినదినము నొకవింతమాదిరిని నేశమునకువచ్చి దిగుటతప్ప దేశీయుని కన్నులకు మరియొక టెద్దియును కానిపింపదు. ఇది యిప్పుడంతమగునను నపేక్ష లేదు. లాభరూపకముగ ఆంగ్లేయునిచేతికి చిక్కెడి ద్రవ్య మొక్కరూపాయయైనను హిందూదేశమునకుపోయినట్టే.”

గవర్నరువెరిలిష్టు, బర్క్ వీరిదినములనాటికన్న నిప్పుడు దేశపరిపాలన మనేకవిధముల వృద్ధిచేయబడినది. గడచిన యేబదియేండ్లనుండి హిందూమహాఖండ మంతయును అవిచ్ఛిన్నమైన చల్లదన మనుభవింపుచుండెను. అట్టిది 18 శతాబ్దమునం దెప్పుడు నెరుంగనిదియే. వర్తకవ్యాపారమున కీర్ణామూలముగ కట్టబడిన దారుణమైనపన్ను లన్నియును, మాపు చేయబడినవి. ధర్మపరిపాలనము పూర్వముకంటె మరింత పరిపూర్ణదశ నొందినది. అర్థమును ప్రాణమును మునుపటికంటె ఎక్కువ రక్షణమును పొందుచున్నవి. విద్యావ్యాపకత్వమువలన కొత్తయూవర్యముల నపేక్షించుచు జనులు మేల్కొనినారు. కాని వెరలిష్టు బర్క్ ల కాలమునాడు వారు మొరలెత్తినట్టియు, సంతతధారగా పోవుచున్నట్టియు అర్థప్రవాహము హిందూదేశమునుండి నేటివరకు దినదినప్రవర్ధమానముగ ప్రవహించుచు హిందూదేశము సంతయును పేదవరచి యో

మదేవతకు రంగస్థానముగ నొనరించుచున్నది.

హిందూ దేశమునందలి యామములు, ఏటేటను గురియుచుండు వర్షములు తక్కువయగుటచే పుట్టుచుండు ననుమాట వాస్తవమే. కాటకములు తరచుగా సంభవించుటయును అందువలన జననష్టముకలుగుటయును మాత్రము జనుల నిత్య దారిద్ర్యమునుబట్టి సంభవించును. జనులు సామాన్యముగా మంచిస్థితియందుండినచో తమకు పంటలు లేనపుడు దరిద్రాపుష్ప దేశములనుండి కొని తెచ్చుకొని జీవనములకు నష్టము లేకుండ నిలుపుకొనగలుగుదురు. జనుల కేవిధమైన యాధారమును లేనపుడు, పంటలు లేకుండపోవునేని ఆదరి దేశములనుండి వానినైనను సంపాదించుకొననేరక వేనవేలుగ లటోపలక్షలుగ జనులు నష్టపోవుచుందురు.

1769 సంవత్సరారంభమున ధరలు హెచ్చి యామము పొంచి యున్నట్లు ద్యోతక మైనది. కాని భూమిపన్ను ఎప్పటిమొత్తము మునుపటికంటె నెక్కువకఠినతను వహించి వసూలుచేసిరి. “పన్నులం తనంపూర్ణముగ నిదివర కెన్నడును వసూలుకాలేదు.” సంవత్సరాంతమున మామూలుగ కురియుచుండు వర్షము లేమియును లేకుండబోయెను. కలకత్తానభవారు డైరక్టురులకు 23 వవంబరు తేదీని వ్రాసిన యుత్తరములో పన్నులవసూలు తగ్గిపోవునట్లున్నదని వ్రాసిరి గాని దానికి తగిన పరిహారమార్గ మేదియును తెలియచేసినారు కారు. 1770 సంవత్సరము మే నెల 9 తేదీని యిట్లు వ్రాసిరి. “మొన్నటి యామమువల్ల నష్టమైన జనుల సంఖ్యయును సంభవ మయిన ముష్టిమార్గమును వివరింప జాలకున్నారము. పూర్ణియాపరగణా మున్ను మిక్కిలి ఫలవంతమైనది. అట్టిపరగణాయందు జనసంఖ్యతో మూడవవంతు నశించినది. ఇతరస్థలమునందలి దుస్థితియు నిట్లేయున్నది.” 11 సెప్టెంబరున నిటుల వ్రాసిరి. “ఈదేశవాసులు అనుభవించిన దుస్థితిని హైన్యమును నెట్లు వర్ణించినను అతిశయోక్తి యనుటకు సావకాశము లేదు. ఈవిషయముచే దేశము

మీద మనకు ధావలసిన పన్నులు రాకుండబోయె ననిన వింత యేమియును లేదు. కాని మేముచూచిన దానికంటె తగ్గిన మొత్తము చాలతక్కువగ నున్నదని చెప్పటకు సంతస మగుచున్నది.” 1771 ఫిబ్రవరి 12 తేదీని ఇట్లు వ్రాసిరి. “మొన్నటి యామ మెంతదాదాగ మైనదైనను అందువలన జను లెంతమంది నష్టపడినను, ఈసంవత్సరమున జరిగిన బంగాళము, బీహారు రాష్ట్రములలోని అమరకమున పన్నులు కొంతవరకు అదన మయ్యెను.” 1772 జనవరి 10 తేదీ యుత్తరమున నిట్లున్నది. “ఈ సంవత్సరమున రివిన్యూ డిపార్టుమెంటులో ప్రతిదానిలోను వసూళ్లు అనుకొన్న మాదిరిని జయప్రదముగ జరిగినవి.”

ఇవి యన్నియును హంటరుగారి రూరల్ బెంగాలులోనుండి యెత్తి వ్రాయబడినవి.

మనుష్యచరిత్రయం దింతకు మున్నేన్నడును కని వినియెరుంగని దారుణబాధలును దారుణమరణములును జనులు పొందుచుండగా భూమిపన్ను లింతకఠినముగా వసూలుచేయబడిన వని చదువుట మనకెంతయును దుఃఖకరముగా నుండకమానదు. కాటకమువలని నష్టములను నిర్ధారణచేయుటకు కలకత్తా నభవారు దేశము నలుతట్లను తిరిగి అధికారమార్గమున లెక్కలుతయారుచేయించిరి. ఆలెక్కప్రకారము బంగాళాదేశమునం దాసమయమున ప్రాణములు కోల్పోయిన జన మాదేశ సంఖ్యలో మూడవ వంతున్నది. అనగా ఒకకోటిజనులు నష్టపడినారు. ప్రతిగ్రామమునందును, రోడ్డుప్రక్కలను, బజారులలోను చచ్చిన జనులబాధలను తొలగింప కంపెనీవారు ఏవిధమైన యేర్పాటులును చేయలేదు సరియేకదా కంపెనీనొకర్ల చర్యలవల్ల మృత్యుబాధ మరింత హెచ్చయ్యెను. వారిగుమాస్తాలు, చావునకు సిద్ధమైయున్న ప్రజలకడనుండి లాభము సంపాదించ ధాన్యమంతయును గుత్తచేసిరి. ఆగుత్తచేయుటలో రైతులు ముందు పంటకై నిలవయంచుకొనిన విత్తనములనుకూ

డ బలవంతముగ కొని పోగుచేసిరి. ఈసమాచారము కంపెనీడైరక్టర్ల చెవినిపడిన తోడనే వారు మండిపడి “కంపెనీవారి దాక్షిణ్యభావమును తారుమా రొనరించి జనుల కందరకును ఒక్కసారిగ తటస్థమైన యీ యాపదలో తాము లాభము నొందతలచిన నేరస్థుల నందరఁ బట్టి యింక ముందెప్పుడును నట్టితప్పిదమును చేయకుండుటకు తగిన దండన మొనర్చు” డనియుత్తరవులు చేసిరి.

కాని కంపెనీవారి స్వంతవ్యాపారవిషయములు వచ్చినప్పుడీ “దాక్షిణ్యభావమే” మూలనుండెనో కనుపించిన య్యెను. బంగాళాదేశము నందలి మూడవవంతు జనము తుడిచి పెట్టుకొని పోయినప్పుడును, భూములలో మూడవవంతు గయాళుగా నున్నప్పుడును భూమిపన్న తగ్గింపవలెనను దాక్షిణ్యభావము జూడయైనను వారికడ కనుపించిన య్యెనే. 1772 సం॥రము ననంబకు 3 తేదిని కంపెనీడైరక్టర్లకు వారణాపేష్టింగ్సు యారీతిని వ్రాసెను.

“రాష్ట్రములోని జనులలో మూడవవంతుజనులు నష్టపోయి ఆకారణముచేత వ్యవసాయము తగ్గిపోయి యున్నప్పుడు 1771 సం॥రములో నసూలయిన నికరాదాయము 1768 సం॥రములో వసూలయినదానిని కూడమించినది.....అంతటివిపత్తులోకలిగిన నష్టములతోపాటుపన్నులరాబడికూడ తగ్గి యుండవలసినదని స్వతస్సిద్ధముగా ప్రతివానికినితోచక మానదు. అట్లు తగ్గకుండుటకు తగిన కారణము బలవంతముమీద పూర్వపుస్థితిగతు లన్నియును నిలుపుచేయబడుటయే అయి యుండవలెను.” ఇదియును హంటరుగారిరూరల్ బెంగాలునుండియే యెత్తి వ్రాయబడినది.

ఇట్లు భూమిపన్ను తగ్గిపోకుండ బలవంతముమీద నిలబెట్టుటయను నది ప్రస్తుతపు ఇండియాపరిపాలకుల పరిభాషలో హిందూదేశము యొక్క స్థితస్థాపకశక్తి యని చెప్పుదురు కాబోలు!

హిందూ దేశాధికార చరిత్రము.

నాల్గవ ప్రకరణము.

బంగాళాదేశమున వారణాపేష్టింగ్సు.

(1772-1785)

1773 సం॥రమున బ్రిటిషుపార్లమెంటువారు రెగ్యులేటింగుచట్టమును జేసిరి. 1772 సం॥రమునబంగాళాదేశమునకు గవర్నరుగా వచ్చిన వారణాపేష్టింగ్సు యీక్రొత్తచట్టముప్రకారము 1774 సంవత్సరమున మొదటిగవర్నరుజనరలయ్యెను. ఇంగ్లండుదేశమునుండి గవర్నరుజనరలు సభకు ముగ్గురుమెంబరులను పంపిరి. అందులో “ఫిలిప్పఫ్రాన్సిసు” అను నత డొకడు. మిగిలిన యిద్దరుమెంబరులును కంపెనీనౌకరులనుండి కోరుకొనబడిరి. కలకత్తాలో సుప్రీముకోర్టు ఒకటి స్థాపన మయ్యెను. ఈక్రొత్తయేర్పాటులవలన దేశపరిపాలన మభివృద్ధి గాంచు నని యందరకును, ఆశకలిగెను.

హిందూదేశ చరిత్రములో వారణాపేష్టింగ్సునామముతోపాటు పార్లమెంటులో నాతనినిగూర్చి చాలకాలము చర్చింపబడిన వ్యవహారములు కొన్ని తలంపునకు వచ్చును. ముఖ్యముగా నీతని సంబంధమున అయోధ్యబేగముల (మహమ్మదీయరాజులరాణివాసజనము) కథయును, కాశీరాజుచరిత్రయును, రోహిలాలయుద్ధవిషయమును, స్మరణకు రాకతప్పదు. అంతచమత్కారవిషయములు కాకపోయినను పశ్చిమమున మ

హారాష్ట్రులకును బ్రిటిషువారికిని కలిగిన కలహములు హేస్టింగ్సు పరిపాలనతో సంబంధించిన చాల ముఖ్యమైన కార్యములు. ఆతనిపరిపాలన మంత్యమై యిప్పటికీ నూరుసంవత్సరము లైనను ఆవిషయములతో సంబంధించిన వారకా హేస్టింగ్సు చర్యలన్నియును చరిత్రాంశములై యుండి ఆచర్య లింతవరకును ముగియకుండెను.

ఈప్రస్తుతకథకును, ఆవివాదాంశములకును సంబంధము లేకుండ చేయఁగలిగితిమేని అయ్యది చెప్పశక్యముకాని యానంద మొసంగ కలదు. వారన్ హేస్టింగ్సుచర్యలలో లక్షలకొలదిజనుల జీవనాధారములతో సంబంధించినట్టివియుపజాతీయమగుఆర్థికస్థితితో చేరినట్టివియమాత్రమే మనము గమనింపవలసినవిషయము లయి యున్నవి. అట్టివిషయముల సత్క్రమించి వ్రాయుట యిగ్రంథముయొక్క యాశయము కాదు. నూరుసంవత్సరముల పై కాలమునుండి చరిత్రకారుని కలమునకును, మహావక్త్రలవాక్కునకును పనిగలిగించిన యీవివాదాంశములన్నిటిని విడిచి వారకా హేస్టింగ్సుయొక్క రివిన్యూ సివిలుపరిపాలనమునుగూర్చి మాత్రమే యిగ్రంథమున విమర్శింపఁదలచినారము.

మన మేంతకు మున్ను వారకా హేస్టింగ్సునుగూర్చి ముచ్చటించినపు డాతడు బలిష్ఠుడనియు, సమర్థుడనియు కంపెనీనౌకరు లాక్రమించుకొనుచుండిన మీరుఖాసింగారియొక్క స్వచ్ఛములైన హక్కులన్నియును సంరక్షించువిషయమునను, క్రొత్త పరిపాలకులు క్రొత్తహక్కులను కల్పించుకొని దారుణముగ నశింపుచేయుచున్న బంగాళాదేశపు దైశికవర్తకమును కాపాడువిషయమునను, మీగుల ధైర్యముతో పనిచేసిననీయు, అం డాతడు న్యాయముగను గౌరవయుక్తముగను ప్రవర్తించె ననియు, చెప్పకొనినారము. ఆకాలమునందలి ఆంగ్లేయుల కందరికినివలెనే బంగాళాదేశపుభూమిపద్ధతి హేస్టింగ్సునకు కూడ యేమియు

ను తెలియుని గ్రొత్త పద్ధతి యయ్యెను. కంపెనీదైర్యము పోలిదినమును పన్ను లభివృద్ధి కావే జేమని పెట్టెడినిర్బంధమువలన, అవిషయమును చక్కగా తెలిసికొనుటకును, దానిని న్యాయముగ నమలు జరుపుటకును కూడ నీతనికి అవకాశములేకపోయెను.

ఫదు నెనిమిదవశతాబ్దమున నింగ్లేషువారికి తెలిసినది ఇంగ్లేషుదేశపు భూమిపద్ధతియే. అందు భూము లన్నియును జమీందారులవి. వారాభూములను ఇజారాల కిత్తురు. ఇజారాదారులు పనివాండ్రచేత ఆభూములను దున్నించెదరు. బంగాళాదేశపు పద్ధతికిని దీనికిని ఏమియును సంబంధములేదు. దొరతనమువా రొకమూలను, భూస్వాములు జమీందారులు ఒకవంకను, వ్యవసాయదారులు రైతులు ఒకవైపునను, హక్కులనుగూర్చి పడుచుండిన తగాదాలవలన ఈభూమిపద్ధతియొక్క వాస్తవస్థితి యెట్టిదియో యది చాలకాలమునుండి మరుగుపడియుండెను. దొరతనమువా రెట్లు చూచినను భూస్వాములు కానేరరు. వారికి భూమియందలి పన్నునకు మాత్రమే హక్కు కలదు. ఎస్టేటులు జమీందారులకు తరతరములనుండి వచ్చుచున్నవి. సివిలు క్రిమినల్ అధికారము లన్నియు చలాయించుచుండెడు వీరు సామంతరాజులవలె నున్నారు. పీర్ కై నను సేద్యగాండ్రవద్దనుండి మామూలు శిస్తులనుమాత్రమే పుచ్చుకొనుటకు హక్కు కలదు. సేద్యగాండ్రుకాని రైతులుకాని భూమి దున్నుపెట్టువారుమాత్రమే కారు. వారికి భూములయందు శాశ్వతపుహక్కులున్నవి. తమభూస్వాములకు మామూలుపన్నులు చెల్లించి భూములు పిల్లపిల్లతరము ననుభవించుచున్నారు. ఆస్పదవ్వడు బంగాళాన బాబులు యెస్టేటులను సర్వీచేయించి పన్నులను వృద్ధిచేయు చుండెడివారు. జమీందారులును ఆస్పదవ్వడు శిస్తులను హెచ్చుచేయు చుండిరి. ఇన్ని జరుగుచున్నను అనేకశతాబ్దములనుండి యీపద్ధతియందలి

[ప్రధానాంశములుమాత్రము ఇంచుకంతయును మార్పుచెందక నిలిచి యున్నవి. దొరతనమువారికి పన్ను పుచ్చుకొన హక్కుకలదు. ఆపన్నులు చెల్లించుచు జమీందారులు తమమామూలుశిస్తులను వసూలు చేసికొనహక్కు కలిగియున్నారు. భూస్వాములకు మామూలుశిస్తులు చెల్లించెడిపద్ధతిని రైతులకు భూములయందు వంశపారంపర్యపుహక్కుకలదు.

1765 సం॥రమున ఈస్టిండియాకంపెనీవారికి బంగాళాదేశము యొక్క పరిపాలనము లేక దివానీసదము చక్రవర్తిగారికడనుండి లభ్యమయ్యెను ; గాని, రివిన్యూపరిపాలనమునుగాని, ధర్మపరిపాలనమునుగాని కంపెనీనౌకర్లు ఆవెంటనే తమపై నిడికొనలేదు. నబాబుకోర్టులో నున్న కంపెనీవారి రెసిడెంటుయొక్క తనిఖీకి లోబడి మూర్షదాబాదు నందున్న మహమ్మదీయోద్యోగస్థుఁ డొకడు బంగాళాదేశపుపన్ను లన్నియును వసూలు చేయుచుండెను. పాట్నాయం దుండెడి కంపెనీయేజంటు అధికారమునకు లోబడి సీతాబరాయి అను హిందూనాయకు డొకడు బిహారుదేశమునందలి పన్నులు వసూలుపరచుచుండెను. కంపెనీవారి పూర్వపుస్వాస్థ్యము లైన 24 పరగణాలు, బర్ధవాను, మిథునపురము, చిట్టిగాంగు, జిల్లాలుమాత్రము కంపెనీవారి “కవినెంట్లెడ్డు” డియోగస్థులు పరిపాలించుచుండిరి.

1769 సం॥రమున రివిన్యూవసూలును, ధర్మపరిపాలనమును తనిఖీచేయునధికారములతో సూపర్వైజర్లను కొందరిని నియమించిరి. ద్వంద్వపరిపాలనము తిన్నగ పని చేయలేదు. భూమికి యథార్థపరిపాలకు లగువారు హిందూమహమ్మదీయరివిన్యూవసూలుదార్లచాటున నుండి వసూళ్లుమాత్రము చేసికొనుచుండిరి. పరిపాలకులు బాధ్యతలను తెలిసికొన నవసరము కలుగుట లేదు. హిందూమహమ్మదీయరివిన్యూవసూలుదార్లు తాము కంపెనీవారితరపున యేజంట్ల మనుకొని, వారును

పరిపాలనాభారమునువహింపరైరి. జను లాయుభయులనడుమ నొత్తుడు పడుచుండిరి. ఇందు రక్షించువా రొక్కరును గాక పోయిరి. 1769 సంవత్సరమున నియమింపబడినసూపర్వైజర్లు చేసినవిచారణలో పరిపాలనము మిగుల గందరగోళముగా నున్నట్లు తేలినది. “వసూలుదారులు జమీందార్లకడ నుండియు, యిజారాదార్లకడ నుండియును, తమ సొమ్మును లాగుకొనుచుండిరి. వారు వారికిందివారిని స్వేచ్ఛగ దోచుకొనుచుండిరి. ఎవరి కవసరము వచ్చినపుడు వారు తమక్రిందివారిని దోచుకొనుటకు తగిన యధికారమును నిలుపుకొనుచుండిరి.” ఇంక ధర్మపరిపాలనావిషయ మందులో, “మామూలుపద్ధతు లన్నిస్థలములందును కట్టువడియెను. ఎవఁడు, తనతీర్పు ననులు జరుప శక్తి కలిగి యుండెనో అట్టివాఁడే తనయధికారమును చలాయించుచుండెను.” ఇయ్యది 1772 సం॥రము నవంబరు 3 తేదీని కాన్సిలువారును, ప్రెసిడెంటును వ్రాసిన యుత్తరమునం దున్నది.

1772 సం॥రమున దేశపరిపాలన మంతయును బ్రిటిషుడయ్యోగస్థులయధీనము చేయ తీర్మాన మయ్యెను. గవర్నరు వారకా హేస్టింగ్సు గారును, కాన్సిలులోనిమెంబరులు నలుగురును, ఒక కమిటీగా ఏర్పడి పన్ను వసూలునకును ధర్మపరిపాలనమునకును చట్టముల నేర్పరచిరి. మూర్షదాబాదునం దున్నఖజానాను కలకత్తాకు మార్చిరి. గవర్నరుగారును, కాన్సిలును కలిసి రివిన్యూబోర్డుగా నేర్పడి ఆఖజానాను తమయధీనమం దుంచుకొనిరి. పూర్వమేర్పరుపబడినసూపర్వైజర్లకు కలెక్టర్లని పేరు పెట్టి వారిని సొమ్ము వసూలు చేయుటకు అధికారులుగ చేసిరి. అయిదుసంవత్సరముల కొకసారి భూమిపన్నులు సెటిల్మెంటు చేయ నేర్పాటుయ్యెను. కమిటీలోనిక్రిందిమెంబరులు నలుగురు నీయేర్పాటుల ననులు జరుప సరికూర్చుట బయలుదేరిరి. ప్రతిజిల్లాకును ధర్మపరి

పాలనమునకై ఒక సివిల్ కోర్టును, ఒక క్రిమినల్ కోర్టును స్థాపన మయ్యెను. కలెక్టరు సివిల్ కోర్టు కధికారి. క్రిమినల్ కోర్టుకు గూడ నాతఁడు వచ్చెడువాఁడు కాని, మహమ్మదీయ ఖాజీ యొకఁడును, యుద్ధరు మాల్వీలును న్యాయమును నెరపుచుండిరి. సివిల్ క్రిమినల్ కోర్టుల తీర్పులపైని అప్పీళ్లు కలకత్తాయందలి రెండు వెద్ద కోర్టులకు చేనుకొనవలసి యుండెను. పోలీసు భటుల పద్ధతి క్రొత్తది యొకటి యేర్పాటుయ్యెను. బంగాళా దేశ మప్పుడు పదునాలుగు జిల్లాలు. ప్రతి జిల్లాలోను ఫౌజదారు లనుపేర దేశీయులను పోలీసు అధికారులుగ నియమించిరి. రివిన్యూ ఉద్యోగస్థులకును, ధర్మ పరిపాలకులకును నిర్ణయమైన శాసనము లన్నియును దేశ భాషలయందు దచ్చువేయఁబడి ప్రచురింపఁబడెను. పలువిధము లైన యీ పరిపాలనా సంస్కారము లన్నియును వారణాశి పేష్టింగు యొక్క శక్తి సామర్థ్యములను చాటుచుండును. కాని, దీనితోపాటు ఈ దినమువరకు వచ్చుచున్న బ్రిటిషు పరిపాలనలోపములు కూడ బయట పడుచుండును. అదియే జనులయందలి అవిశ్వాసమును, అపనమ్మకమును. కంపెనీనాకలైంతులంచగొండులుగను, క్రూరకర్ములుగ నుండిన 18 శతాబ్దములోని హిందూ మహమ్మదీయాధికారులకూడ అంత లంచగొండులుగను, దాడుకర్ములుగను, ఉండిరి. బ్రిటిషునాకర్లను యోగ్యులుగ చేయుటకును, నమ్మక మైనట్టియు, బాధ్యత కలిగినట్టియు పను లెల్ల వారి కొప్పగించుటకును, వారి కొప్పగించిన పనులకు తగిన ప్రతిఫలము ముట్టచెప్పటకును వారణాశి పేష్టింగును, అతని స్థానీయుఁ డైన కారణ వాలీసును సఫలప్రయత్నములను చేసిరి. నమ్మకమును బాధ్యతయును కలిగినట్టి పని యొప్పగించుటకు కాని, తగిన జీతము నిచ్చుటకుగాని, పరిపాలనా కార్యమున వారొడంగెడు పహాయము సరిగీకరించుటకుగాని హిందూ మహమ్మదీయోద్యోగస్థులయెడల అట్టి ప్రయత్నము లేనియును జరుగ లేదు.

1774 సం॥రమున రెగ్యులేటింగు ఆక్టు ననుసరించి వారణాశి పేష్టింగు గవర్నరు జనరల్ అయ్యెను. అయిదు సంవత్సరములకు నియామకమైన భూమి పన్ను సెటిల్ మెంటు మందిదికాదని తెలిసెను. పరంపరానుగతముగ భూస్వాములైన జమీందార్ల హక్కు లన్నియును నిర్లక్ష్యము చేయఁబడెను. సెటిల్ మెంటు వీలముమూలమున జరుగుచుండెను. పోటీయందుండి ఆత్మీతకొలఁది హెచ్చుపాటలను పాడి భూమిదున్న కొనువాండ్రు పీడింపఁజొచ్చిరి. అట్లు చేసినను చెల్లవలసిన పన్నులు చెల్లవయ్యెను. బంగాళా దేశపు భూమి పద్ధతి అర్థము కాకుండ పోయెను. పూర్వపు భూస్వాములకుటుంబములు నాశన మయ్యెను. పొలము దున్న కొనువాండ్రిందరు మిక్కిలిగ ఒత్తుడుపడి పోయిరి. 1774 సంవత్సరమున ఇంగ్లీషు కలెక్టరుల నందర వెనుకకురప్పించి, కలకత్తా, బర్దవాను, డక్కా, మూర్షాదాబాదు, దినాజపూరు, పాట్నా జిల్లాలలో రాష్ట్రీయ సభల నేర్పరచి పన్నులవసూళ్లు వారియధీనమందుంచబడెను. అనాధ్య మైన పనిని చేయుటకై దేశీయులు అమలుదారులుగ ప్రతిజిల్లాయందును నియమింపఁబడిరి.

1776 సం॥రమున కలకత్తాలో న్యాయవాదుల భూమి సెటిల్ మెంటు పద్ధతి యొకటి యేర్పరుపఁబడవలె నని చర్యలు జరిగెను. వారణాశి పేష్టింగు బారెవులుగా రిద్దరును భూముల బహిరంగమైన యేలములో క్రయపరచుటగాని, కవుళ్లకు యిచ్చుట గాని జరిగింపవలె ననియు, ఆక్రయ దార్లకుఁగాని, కవులు దార్లకుఁగాని భూములు వారిజీవిత కాలమువరకును ఐదుగవలెననియు ప్రపోజ చేసిరి. ఇంతకంటెను ప్రాజ్ఞుడగు రాజనీతివిశారదుఁడు యొక్కవ న్యాయమైనట్టియు, దయాహృదయము కలిగినట్టియు అభిప్రాయముల విశదీకరించెను. ఇతఁడే గవర్నరు జనరలు కాన్సిలులోని మొదలైన “ఫిలిప్పప్రాంశిన్సు” అను నాతఁడు. దొరతనము

వారు భూమిపన్ను శాశ్వతముగా నొక్కసారియే యేర్పరుపవలె నని యుపదేశించుచు, ఈయభిప్రాయమును మిక్కిలి సమర్థతతో కాన్సిలు వారితరుమానపుపుస్తకములలో ముఖ్యమైనవిషయముగా వ్రాసి పోయెను.

“జమీందారులలో చాలమంది నాశనమై పోయిరి. భూములన్నియును వారియధీనమునుండి తప్పింపబడినను. కుటుంబగౌరవమును దర్జాయును నిలబెట్టుకొనినవారును, పూర్వము పెద్దపెద్దయుద్యోగములను చేసినవారును బహుస్వల్పముగ నున్నవారు. తక్కువస్థితిలోనిజనులు గవర్నమెంటువారితరపు కలెక్టరుగను, అమీరులుగను, నియమింపబడిరి. తమ్ము నియమించినజిల్లాలో తామింతసొమ్ము వసూలుచేసి యిచ్చెడ మని వారియొద్దనుండి యొకకంట్రాక్టు వ్రాయించుకొనుచుండిరి. వీరే పన్ను చెల్లించు యిజారాదారులుగ భావింపబడుచుండిరి. అంతట వీరు హుజూరునుండి బయలుదేరి తాము చెల్లించుట కేర్పాటయినజిల్లాలకు పోయి అచ్చటి జమీందార్లతోడను గైతులతోడను పన్నులను సినలుపరచుకొనుచుండిరి.”

ఈయిజారాపద్ధతివలనిచెడుగులను గూర్చియు దేశమున కిందు మూలమున కలుగుచున్న యనర్థములను గూర్చియు వివరింపుచు జనులయభివృద్ధిని కోరితిరేని భూమిపన్ను శాశ్వతపుసెటిల్మెంటు చేయుడనియుపదేశించెను.

“ఒకసారి పన్ను ఏర్పాటయ్యేనేని అది బహిరంగమైన రికార్డులలో వ్రాయించవలెను. అది శాశ్వతముగానుండవలెను. మార్పుచేయరాదు. ఏలయినంతవరకు జనులకు దీనియందు సమ్మతము పుట్టునట్లు చేయవలెను. ఆతరుణమున నున్నట్టిగాని, ముందు రాబోవునట్టిగాని భూస్వాములతో సంబంధ మేమియు లేకుండ, భూమినిపట్టి పన్ను లేర్పాటు కావలెను

ఇవిగాక పాత పేజీనను దొరకినయెడల ఆసొమ్ము తెప్పించి భూముల మరమ్మత్తునిమిత్త మయ్యది యుపయోగింపవలయును. దానితో భూస్వాములు తాము పడినకష్టమునకు తగినఫలము తాము పొందుదుమని నంతుష్టి చెందగలరు.” ఇవి యన్నియును 1776 సం॥రములోని ప్రాన్సిసుగారి “మినిటు” లో నున్నవి.

ఈయభిప్రాయము లన్నియును లండనులోని డైరెక్టరులకు పంపబడియెను. గాని, వారిపై సలాయుత్తరపును వేయ సంకోచించిరి. బ్రిటిషువారికి సహజమైనసంపాత (drift) నీతి ననుసరించిరి. “జీవితకాలపు హక్కులను కలుగచేసి కాని, శాశ్వతపుహక్కులను కలుగచేసి కాని, భూములను అమరకపరచువిషయమున సాధకబాధకము లన్నిటినియోచించి చూచినారము. ఈరెండుపద్ధతులును గూడ నిష్ప డనుసరింపఁదగినవి కానట్లు మాయభిప్రాయ మైయున్నది. ఇందులకు ప్రబలకారణము లున్నవి.” డైరెక్టర్ తరుమానములలో నింతకంటె చెడ్డది మరియొకటి యుండదు. వారకాసేప్పింగ్సుగారు చెప్పినజీవితకాలపుషరతుల గాని ప్రాన్సిసుగారు చెప్పినశాశ్వతపుకపుల్లనుగాని అంగీకరింపరైరి. బంగాళారాష్ట్రము సంతయు నిదివరకే సగము నాశనము చేసినకొద్దిషరతులమీదియేలపుపద్ధతినే యనుమతించిరి. హిందూదేశపువర్తకపరిపాలకులు పన్ను లేడతెగకుండ పదేపదే నృద్ధి యగుచుండుటకు తగిన “ప్రబలకారణములను” బాగుగ నెరుంగుదురు. ఈయేలములు, కొద్దిషరతులు, సొమ్ము చెల్లకట్టలేనిజమీందారులను బట్టి బంధించునిబంధనలు, అమలు జరుపునట్టిపద్ధతికింద ఇంకొక పదియేండ్లు బంగాళాదేశము వీనిని బాధపడవలసి యుండెను.

1772 సం॥రమున చేయబడిన అయిదేండ్లఅమరకము 1777 సం॥రముతో సరిపోయెను. ఆయేలపుపద్ధతి కొంత మార్పు చెంది సం

శానుగతముగ నున్న జమిందారులుగాక ముందు పాటదార్లుగ నంగీకరింపబడిరి. కాని యెట్టేటు లైదేండ్ల కొక్కసారి కాక యేటేటనువలము వేయుదు మని మొదట నుద్ఘోషించుటవలన అమలు చలాయించునప్పటికంటె ఆదియందే యీపద్ధతి యెక్కువకఠినముగ కనబడియెను. 1778-79-80 సం॥రములలో భూములు జమిందారులకు ఏటేటను అమరక పరుపబడెను. దేశ మీయార్థిక సీడచే మిక్కిలి బాధింపబడియెను. పన్నులు చెల్లమి మరల ప్రారంభ మయ్యెను.

1781 సం॥రమున కొన్ని గొప్పమార్పులు కలిగినవి. సివిలుకోర్టులు కట్టుదిట్టముగా నడుచుటకై 13 నిబంధనల నేర్పరచిరి. తరువాత నీనిబంధనలు 95 నిబంధనలుగ సివిలుకోర్టులో చేర్పబడియెను. అవియన్నియును బంగాళీభాషలోను పరిషియక భాషలోను అచ్చువేసి ప్రకటించిరి. సివిలుజడ్జీలకును కలెక్టరులకును మేజస్ట్రేటుఅధికార మిచ్చి రాష్ట్రములోఁ గలనేరముల వారు కూడ విచారించునదుపాయమును కలుగజేసిరి. కలకత్తాయందు రివిన్యూకమిటీ యొకటి ఏర్పాటుయినది. ఈ జమిందారులకు ముందు హక్కులను కలుగజేయుచు భూమిసెటిలుమెంటుపద్ధతి యొకటి క్రొత్తది యీకమిటీవారు తయారు చేసిరి. అట్లు సెటిల్ మెంటును కావించిరి. ఈ సెటిల్ మెంటులో భూమిపన్నుమునుపటికంటె 20 లక్షలరూపాయలు వృద్ధి యయ్యెను.

బంగాళాదేశమునందలి గొప్పగొప్పజమిందారులు అందరును భూస్వామ్యము గలపూర్వపుకుటుంబము లన్నియును, తా మిదివర కెన్నడును కని విని యెఱుంగనివనూళ్ల విషయమైన కఠినపద్ధతులవలనను ఏటేటను సెటిల్ మెంటు చేయుటవల్లను పదేపదే కట్టుపన్ను హెచ్చుటవలనను బాధపడిరి. పూర్వమునుండి పేరుచెందినకుటుంబములవారివంశీకులందరును ఈమూలమున కలకత్తాలో నుండుఋణదాతలచేతులలోను

రాబోవులాభముల నాశించి సాహసవ్యాపారములు చేయువారి చేతులలోను పడిపోయిరి. సాలుకు లక్షపానులు పన్ను చెల్లించుబంగాళాదేశములోని మూడుఎట్టేట్లు ప్రసిద్ధికులయినముగ్గురుహిందూస్త్రీలపరిపాలనమునందుండుట యీసమయమున తటస్థించినది. వారినామస్తరణ ఆదేశీయు లెవ్వరును ఎప్పటికి మరచిపోకుండునట్టిమహాత్కార్యము లారాణులు ముగ్గురును చేసి పోయిరి. 3,50,000 కానులు పైన చెల్లెడుబర్దవాను దేశము ప్రసిద్ధికుడైనతిలక చందుగారి భార్యయును తేజచందుగారి తల్లియునగునామెచేత నుండినది. 2,60,000 కానులు పైనచెల్లెడురాజశాహిదేశము పూజ్యరాజైనరాణీభవానీగారిపరిపాలనమునం దున్నది. ఈమెనామము హిందూదేశమున ఆమెయొనరించినగొప్పగొప్పధర్మకార్యములచేతను, ఆమె పావనచరిత్రములచేతను ఆమెయున్నతదశ శక్తిసామర్థ్యములచేతను, మిక్కిలి వాసిగాంచినది. 1,40,000 కానులకుపైగాచెల్లెడుదినాజపురపురాజు 1780 సంవత్సరమున మరణించెను. ఆతనివారనుడప్పటికి 5 సంవత్సరములవాడు. ఈయనభార్యయే యాబాలునికి సంరక్షకురాలుగానుండెను. నిమిషనిమిషమునకునుమారుచుండెడివార౯ హేస్టింగ్సుగారిరివిన్యూసంబంధ మగుకూరమయినరాజనీతివలన ప్రజలెట్టికష్టములను పొందినారో అయ్యది కొంతవరకే ముందు ఎట్టేటచరిత్రమువలన తెలియఁగలదు.

దినాజపుర మీమూడింటిలో మిక్కిలి బాధ నొందినది. రాజమైనరుగా నున్న సమయమున యీయట్టేటును సంరక్షించుటకు కలకత్తానుండి దేవిసింగు అనునాతఁడు ఏజంటుగా నియమింపబడియెను. ఈతఁడు క్రూరకర్మిఁడును, ఏపని చేయుటకును జంకు లేనివాఁడు నైయుండెను. పూర్ణియాయందును, రంగపురమునందును నీతఁడు చూపినదారుణకృత్యములను కనిపెట్టి పూర్వపుటధికారమునుండి తప్పించి కం

పెనీరికార్డులో నీతని అపకీర్తిపరు డని వాయబడి యుండెను. దినాజపురమునుండి పన్నుల వడివేసి వసూలు చేయవలసివచ్చినపుడు, ఈతడే యుక్తమైనయేజంబుగా నేర్పరుపబడియెను. దేవిసింగు తన కేర్పరచినపనికి తగినవాడై యుండెను. బంగాళాదేశమున 18 శతాబ్దమునందు సైతమెన్నడును కని విని యెరుంగనికూరకృత్యము నవలంబించి పన్నులు వృద్ధిచేయుటకై జమీందారులను పట్టి బంధించియు, రైతులను కొరడాలతో కొట్టించియు, పనిచేసెను. ఈదారుణములనుండి స్త్రీలైనను తప్పించుకొనలేకపోయిరి. కొరడాదెబ్బలకును, చంకుదెబ్బలకును తోడు, అవమానమును, మానభంగమును గూడ తటస్థము కాజొచ్చెను.

దేవిసింగునలన కలిగినయీ బాధలవలన సేద్యకాంక్షుడగును స్వగ్రామములను, స్వంతయిండ్లను విడిచి పారిపోవలసినవారైరి. వారచట వదలి పారిపోవుచున్నారనుప్రయత్నములు సింగుగారిచేవిం బడినవెంటనే ఆయుధపాణులగుసిపాయిలను వెనువెంట పంపి వెనుకకు మరలించుకొని వచ్చుచుండెను. అనేకులడవులకు పారిపోయిరి. మిక్కిలి వినయవర్తనులును, తొక్కినను తిరుగబడనివారును అగుకాపువాండ్ల సేకు లీకారణముచే తిరుగబడుటకు కారణము కలిగెను. ఈరాజవిదోహము దినాజపురమును, రంగపురమును గూడ నలముకొనియెను. సిపాయిబలము రావింపబడెను. శిక్షలును, వానివెంట నంటియుండుదారుణ మగునరహత్యలును గూడ కావింపవలసివచ్చెను. అప్పు డాజిల్లాయం దుండుఇంగ్లీషునాయకుం డగు “గుడ్డార్డు” అనునాతడు ఈయల్లరివంటి తీవ్రమగునల్లరి బంగాళాదేశమునం దెప్పుడును జరిగియుండ దని వివరించెను. దాని నాపుట కెట్టిదారుణకృత్యంబు లవలంబనంబు లయ్యెనో యవియును, బంగాళమున నెప్పుడును నెఱుంగనివియే.

బర్దవాణ్ దేశమునందలివీడ జనుల నంతగా బాధింపక ఆయువ

దగిన మంతయు. రాజకుటుంబముపైనిసూత్రమే చూపబడి యుండుటచే నాదేశకథ అంతదుఃఖకరముగ కనిపించుటలేదు. 1767 సంవత్సరమున తిలకచంద్రమహారాజు మృతుడయ్యెను. ఆతనిమైనరుకుమారుడు తేజచందు తండ్రికి స్థానీయుడుగా నంగీకరింపబడియెను. ఆకుటుంబమునకు మిత్రుడుగా నుండులాలాడమాచందు అనునాతని ఆయెట్టేటునకు ముందుపరిపాలకుడుగ నుండ మరణించినప్రభు వేర్పాటు చేసెను. కాని, యాజిల్లకు ఇంగ్లీషునాయకుడైన “జానుగ్రాహము” అనునాతడు “వ్రజకిశోరుడు” డనుకూరికర్పుని ఇది చేయవచ్చు నది చేయరా దనుసందేహములేనివాని నొకనిని పరిపాలకుడుగా నుంచవలె నని రాణిని నిర్బంధపెట్టెను. రాణియును స్త్రీకి సాధ్యమైనంతవరకు ఆతని యయోగ్యతను సాగనీయకుండ ప్రయత్నించి యెట్టేటుముద్ర నాతని కీచ్చుటకు నిరాకరించెను.

1774 సం॥రమున వారణాసిపట్టణమున కొకఅర్జీ వ్రాసికొనుచు “నాకుమారునిముద్ర నాస్వాధీనమునం దున్నది. నే నేకాగితమును ముందుగ చూడక ముద్రాపేయకపోవుటచే, ఆముద్రను తనచేత నుంచుకొనవలె నని వ్రజకిశోరుడు సర్వవిధముల ప్రయత్నించెను. కాని, నే నెప్పుడును ఆతనికి లొంగినదానను కాను. 1772 సంవత్సరమున బర్దవానున కాతడుగ్రాహముగారి కేదో బాధ చేసి తీసికొని వచ్చి తొమ్మిదేండ్లవయసుగలనాబిడ్డను తేజచంద్రుని నాయొద్దనుండి లాగుకొనిపోయి యొకరక్షకునిస్వాధీనమున వేరుస్థలమున చెరబెట్టిరి. ఈస్థితిలో భయమును, బాధయును, వేధింప ఏడుదినములు ప్రాణమునకు తెగించి యేవిధమైనతిండియును తినక నిలిచియుంటినిగాని వేరుశరణ్యము లేకపోవుటచే ముద్ర నిచ్చివేసితిని.” అని వ్రాసెను. ఇది 1783 సం॥రము నెల్లెక్టుకమిటీరిపోర్టులో నున్నది.

ఇట్లు యెట్టేటుముద్రను సంగ్రహించినవ్రజకిశోరుడు ఎట్టేటుదగ్గి వ్యము నల్ల కొల్ల బెట్టియు, విశేషభాగ మపహరించియు, పాడుచేసియు తుదకులెక్కయైనను చెప్పకుండ పోయె ననియు, రాణి, తనయొక్కయు, తనకుట్టవానియొక్కయు ప్రాణములకు కూడ భంగము కలుగునని భయపడి కలకత్తాకుపోయి, స్వేచ్ఛగ బ్రదుక ననుజ్ఞ నీయ వేడు కొనియెననియు నాయుత్తరమునందే లిఖింపబడియున్నది.

వ్రజకిశోరునిపైనను, గ్రాహముపైనను మోపబడినయాయప హరణాభియోగమును “క్లావరింగు” “మాన్సను” “పాన్సిను” అను గవర్నరుజనరలు కవున్నిలుమెంబరులు ముగ్గురును విచారింపవలె ననిరి. 1775 సం॥రము జనవరి 11 తేది “తనచిన్నికొమరుని ఆస్తి యని చెప్ప 11 లక్షలరూపాయిలును అపహరించినట్లు గ్రాహము, కిశోరులపై సతెచ్చినఅభియోగములయొక్క సత్యాసత్యములలోనికి మేముదిగము. ఆమె చెప్పినసంగతుల సత్యాసత్యముల ఋజువు చేసుకొనుబాధ్యత యామెయందే యున్నది. ఋజువుపడకుండ (అభియోగము తెచ్చినంత మాత్రమున) మనుజులయొక్కయోగ్యతయును, నిష్కల్మషతయును, చెరుచునంతటియన్యాయమునకు మే మొడి గట్టలేము. రాణియిచ్చిన అర్జీయందైనను మమ్ము నట్టిది కోరుట లేదు. అర్జీదారునిప్రార్థన మంగీ కరింపుడ” ని వారు వ్రాసిరి.

సభలోకలిగిన కలహమువలన సరియైనవిచారణ జరుగకపోయెను. వార్డు హేస్టింగ్సు గ్రాహముగారిని వెనుక వేసుకొనివచ్చెను. “గ్రాహముగారికి ముట్టినట్లు చెప్పబడియెడి యీచిన్ని బహుమానము లాతని కిప్పు దున్నట్టు తెలియవచ్చెడు విశేషైశ్వర్యమునకు కారణమైయుండ నేరవు.” అని క్లావరింగు, మాన్సను, పాన్సిను, వారు ముగ్గురును వ్రాసిరి. “గ్రాహము ద్రవ్య మెంత యున్నదో నాకు తెలియదు. మీరే

కారణములచేత. నాతని యైశ్వర్యము విరివియైనట్లు లూహించితిరో తెలియకున్నది. బర్డ్వాడ్ రాణి మోపిన యభియోగమునుండి సంరక్షింపవలసిన బాధ్యత మనపై నున్నట్లు లెంచితిని. ” అని వార్డు హేస్టింగ్సు జవా బిచ్చెను.

బర్డ్వాడ్ ఎట్టేటుపైన పన్నులు మిక్కిలి. భారముగ కట్టబడియెను. రివిన్యూబోర్డులో దివానుగా నుండిన గంగాగోవిందసింగునతడు బర్డ్వానువారి కుటుంబసముకువిరోధియైయుండెను. ఆ కారణమునబంగాళాదేశమునందలి యితరజమీందారీ లన్నిటికంటెను హెచ్చుకట్టెను. అనేకశతాబ్దములనుండి బర్డ్వాడ్ ఈబాధను పొందుచుండెను. సైన్య సదుపాయ బొనరించు సామంతప్రభువు లందరును మహారాష్ట్రల దండయాత్రలలో బంగాళానబాబులకు సహాయము చేసియుండిరి. వారే వారియట్టేటులలో సర్వవిధముల ప్రభువులుగానుండిరి. అట్టిసామంతప్రభువు లిప్పుడే బంగాళమునందలి కొత్తయజమానులపన్ను లభిభారము లగుటచే వానిని చెల్లింప నసమర్థులైరి. జమీందారుతోపాటు పూచీపేచీ లనుభవించెడి శాశ్వతపులమరకములపద్ధతి యొకటి సమకూరుటచే, ఆకుటుంబ మప్పటికి చెడిపోకుండ నిలిచినది. బంగాళాదేశమునందలి పెద్దపెద్దయెట్టేట్లు గవర్నరు మెంటుకు చెల్లింపబడుచున్నకంటె బర్డ్వాను జమీ యిప్పటికిని హెచ్చుపన్నులను చెల్లించుచున్నది.

ఇంక రాజశాహిజమీ, పూజ్యరాలగు రాణి భవానీదేవి:—ఈమె పడినపాట్లు 18 శతాబ్దమున మిక్కిలి దుఃఖకరమైనవిషయములుగ భావింపబడియెను. నేటివరకు నీమె నామ మనిన బంగాళాదేశమునందలి స్త్రీపురుషాదు లందరును మిక్కిలి గురుభక్తితో చూచి కొనియాడుచుందురు. క్షై ప్రభువు పలాసియుద్ధమున విజయము నొందకపూర్వముత్తరబంగాళ మంతయు నీమెజమీలో చేరినదియే. మహమ్మదీయ

రాజ్యాన్నత్యమును తన్నాశనమును కూడ ఈమె తనకన్నులార గార చినది. బ్రిటిషువారి రాజ్యప్రారంభమును తద్వ్యాప్తియును చూచుచు న్నది. పరిపాలకుగాండుగా నున్న హిందూస్త్రీలలో శక్తిసామర్థ్యము లలో ఈమెకు మించినవా రెవ్వరును కనిపించకున్నారు. బంగాళాదేశ మునం దేయింట విన్నను, ఈమె పవత్రజీవితమును ఈమె యపరిమిత దాక్షిణ్యభావమును వేనోళ్ల చాటుచుందురు. చరిత్రలయందును పు రాణగాథలయందును స్త్రీరత్నము లని వన్నెకొంచిన చూనినీమణులు తొమ్మిండుగు రున్నారు. వారిలో నీమెయొక్కరిత. ఈమెచరిత్రమును బాలురును బాలికలును నేటిపఱకును పాఠముగ పఠియించుచున్నారు.

బంగాళాదేశమునందలి యితరయెట్టేటు లన్నియును బాధ నొం దినయట్టులే 1772 సంవత్సరమున వారకహేష్టింగుచేసిన రివిన్యూపద్ధ తిచేత రాజశాహి యెట్టేటుకూడ బాధ నొందెను. 1773 సంవత్సరమున డిశంబరు 31 తేదిని గవర్నరు కవున్సిలువారు వ్రాసినయుత్తరమున “ రాజశాహి జమిందారీణి యగు రాణీభవాని పన్ను చెల్లించుటలో మి క్కిలి వెనుకబడియున్న ” దని వ్రాసిరి. “ 1774 సంవత్సరము మార్చి 1 తేదికి, ఫిబ్రవరి 10 తేదికి రాణీభవాని చెల్లించవలసియుండు యావ త్తుపైకమును మార్చి 15 తేది నాటికి చెల్లించనియెడల ఈమెను జమిం దారీనుండి తప్పించి గవర్న మెంటువారికి చెల్లింపవలసియుండు పన్నుల ను సరిగా చెల్లించువారియధీనము చేయబడు” నని ఖండితముగా నుత్త రపు నీయనిశ్చయించుకొనిరి. 1774 సంవత్సరము అక్టోబరు 18 తేదిగ ల మరియొకయుత్తరములో గవర్నరుజనరలుగారు “ ఆమె యిజారాయు ను, ఆమె జమిందారీయును, భూములయం దామె కుండెడు యావత్తు హక్కులనుగూడ ఆమెకు తప్పించి ఆమెకు బ్రతికినన్నాళ్లును నెలకు రు4000ల రూపాయలచొప్పున మనోవృత్తి నీయనిశ్చయించియుండిరి.”

ఇయ్యది 1783 సం॥రములోని సెలెక్టుకమిటీ 11 రిపోర్టులో నున్నది.

ఈయవమానమును దైన్యమును తనపైబడకుండ చేసికొనవలె నని యావృద్ధరాణి యనేక అర్జీ లిచ్చుకొనియెను. అందు కొన్ని యె క్కువ యభిరుచికలవిగా నున్నవి. అందొకదానియందు 1772 సంవత్స రమున జరిగిన అయిదుసంవత్సరముల సెటిల్ మెంటు మొదలు అప్పటి వరకు జరిగిన యెట్టేటుచరిత్రము ఇజారాదారుడుగ నియమింపబడిన “దులాలరావు” పెట్టిన యుల్లంఘనలును, తన్నూలమున దేశము జన శూన్య మగుటయును ఆమె యేకరపుపెట్టెను.

“ సర్కారువారి యింగ్లీషుమహాజను డొకడు 1772 సం॥రమున ఆభూముల పైనుండు పూర్వపుశిస్తు లన్నియును కలిపి మొత్తము చేసె ను. జమిందారీ, మొఢోటో, మొదలగు అస్థిరమగు కొన్ని శాశ్వత మగువానిగా మార్చెను.....నేను పూర్వమునుండి జమిందా రీణిగా నున్నాను. నారైతులు పొందెడు, యీదుఃఖము చూడలేక నే నే యీజమి యంతయును యిజారాకు పుచ్చుకొనుట కంగీకరించితిని. ఆవెంటనే దేశ మంతయును పరిశీలించి చూచితిని. శిస్తుడబ్బు లిచ్చుట, కైసను ఒకనికిని టికాణా లేకపోయెను.

“ భాద్రపదమాసమున అనగా 1773 సంవత్సరము ఆగష్టునెల లో ఏటిగ ట్లన్నియు తెగిపోయి రైతులభూములును పంటలును జలమ యములై పంట లన్నియును నష్టమయ్యెను. నేను జమిందారునై యుండుటచే రైతులు పాడై పోకుండ చూచుట నావిధాయికకృత్యమై యుండెను. అందువలన వారుచెల్లింపవలసిన పన్నులకు వాయిదాలొసం గి చేతనైనంత సాయము చేసితిని. అటుపై నింగ్లీషు ఉద్యోగస్తుల నీరీ తినే తనకు గడువు యిప్పించుమని ప్రార్థించితిని. కాని వారు నన్ను న మ్మక నాయం దాగ్రహించి సామ్యవసూలుకచ్చేరీని నాయంటినుండి త

ప్పించి మోతీజీలులో సొమ్ములు వసూలు చేయసాగిరి. నాయొద్దనుండి యును, దేశమునుండియును పన్నులు వసూలు చేయు నుద్యోగస్థునిగ ను సాజావాలుగను దులాల్ రాయి అను వానిని నియమించిరి.

“అనంతరము నాయిల్లు ముట్టడివేసిరి. నాయాస్తి యెంత యున్నదో విచారణ చేసిరి. ఇజారాదారుగను జమీందారుగను నేను వసూలుచేసిన సొమ్మెంత యున్నదో, నేను ఇతరులవద్ద యెంత అప్పు తెచ్చి నానో, నాకు నెలకు కర్చు ఎంత యున్నదో ఇవి యన్నియును దర్యావు చేసిరి. ఇవి యన్నియును రు 22,58,674 లుగా తేలెను.”

“కొత్త సంవత్సరమున అనగా 1774 సం॥రమున నాయధికారమును తప్పించి రు 22,27,824 లకు జమీయంతయును దులాల్ రాయికి యిజారాకు యియ్యబడెను. అంతట దులాల్ రాయియును, ప్రాణబోను అను మరియొకయల్లుడును కలిసి భూములు పూర్వపురైతులు వదలివేసినందువలన కలిగిననష్టమును ప్రస్తుతపురైతులనద్దనుండి పుచ్చుకొనిరి. మొత్తోతో, అస్సేజాఫీరు, మొదలుగాగల పేరులుగల మరికొన్ని కొత్తపన్నులు అధికముగా కట్టిరి. వీరిద్దరును తమ యమలు చలాయించి విత్తనములు దుక్కి-బెడ్లు మొదలుగాగల రైతులకున్న దంతయును లాగుకొని దేశమును జనశూన్యము గావించి నాశనము చేసిరి. నేను పూర్వపుజమీందారిణిని. నేనుచేసిన నేరమేమియును లేదు. దేశమంతయును దోచివేసిరి. రైతు లందరును మొరబెట్టుకొను చుండిరి.”

“ఈకారణమునుబట్టి నేను ప్రార్థించునది యేమనిన :—ఈసంవత్సరము దులాల్ రాయి యియ్య నిర్నయించుకొనిన రు 22,27,817లును నేనే చెల్లించెదను. సర్దారునకు సొమ్ము నష్టము రాకుండ చెల్లించుటకు నేను జవాబుదారీ చేసెదను.”

ఇట్లు 1783 సం॥రమున సెలెక్టుకమిటీవారి 11 వ రిపోర్టులోనున్నది.

ఎత్తి వ్రాసిన యీవిషయములు ఉపయోగకరములైయున్నవి. అందువలన బంగాళాదేశములో చాలచోట్ల నేమూల నేమిజరుగుచున్నదో తెలిసికొన నవకాశము కలుగుచున్నది. పూర్వపుజమీందారులు ఏలములో పోటీకి నిలువలేక పోయిరేని తరతరములనుండి వారియధీన మందున్న యెట్టేటులనుండి వెడలగొట్టబడుచుండిరి. ఇజారాదారులతో పోటీకి నిలిచి హెచ్చుమొత్తములకు పాడి, పన్నులుగ నుక సమయమునకు చెల్లింపకపోయిరా వారియెట్టేట్ల పయిన మేనేజరులను నియమించుచుండిరి. వారు నేలదున్నుకొనువాండ్ర నందరదోచివేసి వారి ననేకకష్టములం బెట్టి దేశమెల్ల జనశూన్యము గావించుచున్నారు. ఎంత నిర్బంధపెట్టినను తుదకు భూమిపన్నులు వసూలగుట మానివేసినవి. బంగాళాదేశమున సేవ్యమగు భూములలో మూడవవంతు అరణ్యమై పోయినది.

రాణిభవాని కుమారుడైన ప్రాణకృష్ణుడను నాతఁ డనేకలక్షలను పంపెను. అందుపైన రివిన్యూవిషయమైన సలహా లనేకములు జరిగెను. దేశములోని కోమట్ల పేరుపెట్టి ఇంగ్లీషునాకర్లు ఇజారాలు చేయుపద్ధతి, ఫిలిప్పఫ్రాన్సిసు ఖండితముగా నిషేధించెను. “దేశముదేశమున పుట్టినవారిది. పూర్వపు విజయయాత్రికులు భూములపై వచ్చిడి కప్పములతో తృప్తి నొందెడివారు. పూర్వమునుండియు దేశమున జరుగుచున్న ఆచారములకును ఏర్పాటులకును భిన్నముగా నేమి చేసినను దేశమున కనర్థములు సంభవింపక తప్పవు. బంగాళా, బిహారుదేశములలో రెండునంతులభూమి యంతయును జనశూన్యమై పోయినదని జనులందరును చెప్పుకొను చున్నారు. హిందువులు పిరికివాండ్రి. ఈ బాధలకు తాళలేక వారు పారిపోవుచున్నారు.” అని వ్రాసెను.

చిట్టచివరకు 1775 సం॥రమున కౌన్సిలులోని యెక్కువమందిచే

“రాజశాహియిజారానుండి రాజాదులాల్ రాయని తప్పించి యిజారాను రాణీకే యిచ్చి తిరిగి యామెస్వాధీనము చేయుటకు నిశ్చయింపబడెను. హేస్టింగ్సు యీతరుమానము సంగీకరింపలేదు. భూములయందలి పూర్వపుకుటుంబములవారి వంశపారంపర్యపుహక్కులను వారక హేస్టింగ్సుప్రభువు కనిపెట్టినట్లు వారన్ హేస్టింగ్సు గొప్పడును దానియందుండెడి గుణమును తెలిసికొన డయ్యెను. దయాదాక్షిణ్యశూన్యత మిక్కిలికఠినముగ పనిచేయుచు ద్రవ్యము నాణ్ణించిన యిజారాదార్లను వెనుక వేసికొని వచ్చుట ఆత డెప్పుడును మానలేదు. వారక హేస్టింగ్సుగారి షరాబుగా నుండు కాంతబాబు అను సతనికొరకై రాజశాహియెట్టేటు ఖండఖండములకింద విభజించి మేలయినభూముల నేర్చి ఆతనికి జాగీరుకింద నిప్పించెను.

నిమిషనిమిషమునకును మారుచు పీడాకరముగ నున్న యిట్టి భూమిపద్ధతివలన అనర్థములు మెండయ్యెను. దీనికితోడు దేశమున పన్నులమూలమున వచ్చెడుద్రవ్యమంతయును వంచుకొనిపోవుచున్నది. జనులవర్తకములకు గాని పరిశ్రామికములకుగాని వ్యవసాయమునకు గాని ఈబాపతుసా స్మేమియును నేరూపకముగను మరలినచ్చుచుండలేదు.

“1770 సం॥రమున బంగాళాదేశమును అతిదారుణముగ నాశనముచేసిన ఔమ మద్యప్రశుతపూర్వమై యుండినను పెట్టుబడిసామ్మ అనేకోపాయములచేత నిర్బంధముగ నిలబెట్టబడెను. ఈయుపాయములు మిగుల విపత్కరము లైనవై యుండెను.....దేశమున వచ్చినపన్నులసామ్మలోనుండియు ఇంగ్లండునుండివచ్చిన సరకుల క్రయధనమునుండియును, గుత్త చేయబడిన పంటలనుండియును, బంగాళాదేశపుసరకులు ఖరీదుచేయబడినవి. ఈసరకులమొత్తము సాలుకు కోటిరూ

పాయిలు మొదల్గు కోటియిరువదిలక్షలవరకు నున్నది. అయిరోపాదేశమునకు పంపుసరకుల మూల్యము అధమము కోటిరూపాయ లున్నది. అందులకు తగిన ప్రతిఫల మేమియును లేదు. పైగా కంపెనీవారినిమిత్తమై యిండియానుండి చీనాదేశమునకు కోటిరూపాయిలు పంపబడుచున్నవి. ఆసామ్మనకు ప్రతిఫలముగ వచ్చుసరకులెల్లను చైనాదేశమునుండి ఐరోపాదేశమునకు పోవుచుండెను. ఇదిగాక బంగాళాదేశమునెమ్మదిగా నున్న కాలములో, తమనొకర్ల జీతములకు సరిపోయిన రాబడి లేని హిందూదేశములోని యితరరాష్ట్రములకు, కావలసిన సప్లయ లన్నియును దేశమున యుద్ధములు లేని కాలములో జరుగుచువచ్చెను.”

బంగాళాదేశమునకును ఇంగ్లండునకును నడిచిన యీవ్యవహారముయొక్క లెక్కలు చూచితమేని యిది వాణిజ్యమని చెప్పవలనుపడదు. పన్నులలోనుండి పెట్టుమూలధనపుపద్ధతి స్వచ్ఛముగ బయటపడక మానదు. ఆపక్షము వహించి మనము చూచితమేని దేశమునుండి యెగుమతీచేయబడుచున్న సరకులన్నియు కంపెనీవారి సంబంధ ముండినంతవరకు ఏరూపమైనధనమును దేశమున కొసంగకయే తీసికొని పోబడుచున్నది.

“ఈయార్థికప్రవాహములయాధిక్యమును, వానివలన గలుగుచున్నయనర్థకములును మరియొకటి చూచిన బాగుగ విశదము కాగలదు. చీనాదేశముకొరకును, ఐరోపాకును కంపెనీవారు పెట్టుబడికై యుపయోగించుచున్న సామ్మలు గాక బంగాళాదేశమునందలిపన్నులలో మీ రితరవిషయములకై యుపయోగించుచున్న వానిని గమనించినయీ రెండవది యెద్దియో బోధపడును.....కొంతసామ్మ సివిలుడిపార్టుమెంటులోని యుద్యోగిగల్గులేతనమునకు పోవుచున్నది. ముఖ్యమైన పన్నుల వనూశ్లలో దేశీయుల కెట్లు జోక్యము లేకుండ పోయెనో అ

“శ్రీ యాయుద్యోగములకును వారికిని యెడ మయ్యెను! ఏవియో యొకటిరెండు మినహాయింపులమాట యటుండనిచ్చినచో దేశీయులు ఐరోపియనులయొద్ద యేజంటుగనో లేక నౌకర్లుగనో నియమింపబడుచున్నారు. లేదా వారికి వసూళ్ల విషయములో వారిసహాయము లేకుండ అడుగవతలకు పెట్టుటకు వీలులేనితక్కువయుద్యోగములనైన యిచ్చుచున్నారు.”

బంగాళాదేశములో 8 సంవత్సరములలో వసూలయినసొమ్ములును, అయినవెచ్చమును తెలియులెక్కలు సర్కారువహిని తయారైనవి. అవి యీక్రిందిమొత్తములవలన తెలియ నగును.

సంవత్సరము.	భూనిపన్ను.	మొత్తము పన్నులు.	సివిల్ డ్యూటీ గడులు ఖర్చులు.	మిలటరీ ఖర్చులు.	మొత్తం ఖర్చులు.
మే. ఏప్రిల్	కాసులు.	కాసులు.	కాసులు.	కాసులు.	కాసులు.
1771-1772	23,41,941	32,59,564	2,06,781	11,64,348	28,84,192
1772-1773	22,98,441	28,66,968	2,34,051	12,88,667	28,27,141
1773-1774	24,38,405	31,60,186	2,13,237	13,04,883	27,27,975
1774-1775	27,77,870	35,64,915	2,68,232	10,80,304	33,00,124
1775-1776	28,18,071	41,98,017	3,35,968	10,51,969	34,38,480
1776-1777	27,55,043	39,71,440	3,25,192	9,42,199	34,24,401
1777-1778	25,30,042	36,88,088	4,77,293	11,84,708	33,53,029
1778-1779	26,56,809	37,82,690	5,53,810	18,46,237	49,72,590

ఇంతవరకు బంగాళాదేశముయొక్కస్థితిగతులనుగూర్చి చెప్పితిమి. బంగాళాదేశమును విడిచి వారణాశిస్థింగుగారియేలుబడిక్రిందికి వచ్చినయితరరాష్ట్రములస్థితి యెట్లున్నదో సంగ్రహముగ చూతము. ఆ తనియధికారబల మెచ్చట ప్రయోగించిన నచ్చట తత్ప్రధమఫలితములన్నియును నిట్లే యసౌఖ్యదాయకములై యున్నవి. 18 వ శతాబ్దమున

ఈ తరహిందూస్థానమున గలచిన్నచిన్నరాష్ట్రము లన్నిటియందునుకాశీరాష్ట్రము మిక్కిలి శ్రీమంత మైనదియు, స్వస్థ మైనదియుగ నుండెను. జనులు పాటుపడుస్వభావము కలవారు.వ్యవసాయమును చేతిపనులును ఉచ్చదశయందున్నవి. హిందూదేశమంతటను హిందువు లందరివల్లను పూజింపబడుచుండినచావననగరమును రాజధానిగ జేసికొని రాజాబలవంతసింహాదేశమునకు ప్రభువుగా నుండెను.

బలవంతసింగు 1770 సంవత్సరమున మరణించెను. ఆతనిపై ప్రభుండగుఅయోధ్యరాజునకు వజీరనిపేరు. పూర్వపువన్నులకంటెకొంచె మేమాత్రమో వృద్ధిచేసి వారసత్వపుభీజని చెప్పి కొంత పుచ్చుకొని ఆతనికిమారుడైనచైతన్యసింగున కీయయోధ్యరాజు తండ్రిస్థానము నొసంగెను. ఈవారసత్వమున ఈస్టిండియాకంపెనీవారు కొంత స్వాభిమానమును పూనినవారై గవర్నరుజనరలుగారు 1770 సం॥రము అక్టోబరు 31 తేదిని కంపెనీడైరక్టర్లపేర నొకయుత్తరము వ్రాసిరి. “మనసిఫార్సును ఈమనకోరికయును వజీరు నిమిషములో నామోదించె నని తెల్పుట కెంతయును సంతస మగుచున్నది. ఆతనికిని ఇంగ్లీషువారికిని గల లభ్యధన్వేహమును గూర్చి హిందూస్థానమునందలియితరపరిపాలకు లందరకును గట్టిపట్టుకము కలుగును. అందువలన నిది సంతోషవార్తగా నెన్నతగినది.” అని 1782 సం॥రములోని సెలెక్టుకమిటీరిపోర్టుయొక్క 452 పేజీలో నున్నది.

1775 సంవత్సరమున అయోధ్యరాజయిన సూజుడొడొలాయే మరణించెను. బ్రిటిషువారికి పూర్వమిత్రునియీమరణము నాధారము చేసికొని బ్రిటిషురాజ్యమును వారియధికారమును వృద్ధిచేసికొనవలె నని వారణాశిస్థింగుగారికి తలంపు కలిగెను. 1775 సం॥రము అతనివారసును కుమారుడును అయినఅసాఫుద్దౌలాతో నొకక్రొత్తయొడంబడిక

గావింపఁబడెను. దీనినిబట్టి కాశీరాజ్యము ఈస్టిండియాకంపెనీవారి కీ యఁబడెను. రాజా చైత్యసింగు ఆకారణమువలన బ్రిటిషువారికిసామంతుఁ డయ్యెను.

“చైత్యసింగునకు సంబంధించిన కాశీయును, తదితరరాష్ట్రములును మనకు వచ్చుట మీమనస్సునకు పూర్ణమైనయంగీకార మైనవిషయమే అయియుండును. ఇందువలన కంపెనీకి గొప్పరాజ్యలాభము కలిగినది. ఈరాజ్యపూర్తివలనవచ్చెడునాదాయము రు 23,72,650 లు. ఇయ్యది రాజా నెలనెలకు కప్పముక్రింద చెల్లించుచుండును. ఆతనివసూళ్లతో, మన కేమియును పని లేదు. ముదరా లేవిధమైనవియు మన మంగీకరింప నవసరము లేదు.” అని 1775 సం॥రము అగష్టునెలలో డైరెక్టర్ల పేర గవర్నరుజనరలు వ్రాసెను.

మూఁడుసంవత్సరములు గడచినవెనుక దురదృష్టవంతుఁ డగుచైత్యసింగు ఈప్రభువులమార్పువలనిపూర్ణభావమును కనిపెట్టకలిగెను. “గ్రేటుబ్రిటనునకును ప్రాంతువారికిని యుద్ధము జరుగు నని 18 మార్చి తేదిని ఇంగ్లీషువారు ఖండితముగా చెప్పిరి.....మీరు కంపెనీవారి భృత్యులై యున్నారు. అందువలన వారిక్షేమమునకై సర్వవిధముల చారిత్రం దభిమాన ముండవలసియుండును. అందువలన కంపెనీవారిపక్షమున నేనే యాయుద్ధమునకై వలయుధనము మీవంతు మీరు దయచేయుదని వేడుచున్నాడను.” అని గవర్నరుజనరలు 1779 సంవత్సరము జూలయినెలలో యుత్తరము వ్రాసెను.

న్యాయము చెప్పవలసివచ్చినప్పుడు ఇప్పట్లున బలవంతముగ వడివేసి ధనము లాగుటకై ప్రయత్నించుచుండిన వారకు హేస్తింగ్సు ప్రయత్నముల నిరోధించుచు ఫిలిప్పప్రాన్సినుగారు యోగ్యుడైనఆంగ్లేయుడై పని చేసె నని మనము చెప్పకొనవలసియున్నది. కాశీరాష్ట్రమును

మును బ్రిటిషువారియధికారముక్రిందికి తెచ్చినవారిలో ప్రముఖుఁ డీయనయే యెయుండెను. కంపెనీవారికి సామంతుడై యుండినయారాజును యుక్తాయుక్త వివేచనలేకడబ్బునకై వీడింపవలదనియీతఁడనిరోధించెను.

“ఈదొరతనమువారియధికారమునకు రాజా లోబడితీరవలెననుట కే విధమైనసంశయమును లేదు. న్యాయమునుబట్టి ఆయధికారమును చలాయించినంతవరకును ఈబోర్డులోనియందరివలెనే నేనును దాని నమలుజరుప సంసిద్ధుడనై యుండును. ఆతనికిని మనకును ప్రథమమున నొకయొడంబడిక జరిగినది. ఆతఁ డందుల కంగీకరించినాఁడు. ఆషరతులమీఁదనే జమిందారీ నాతఁ డనుభవించుచున్నాఁడని నే నింతవరకును తలంచుచున్నాఁడను. ఆషరతులకు మించి రాజాను హెచ్చుగా నిమ్మని యడుగుటకు న్యాయముగ మన కధికార మున్నదా యనువిషయమున మొదటనుండియును నాకు సంశయమున్నట్లు చెప్పుచునే యున్నాఁడను. పైయధికార మున్నదికదా యని చిత్తము వచ్చినట్లు ఆతఁ డీయవలసినసాముల హెచ్చించుచుండినయెడల నాతని కింక హక్కు లేకకడ నుండును? ఆస్తి యేమి నిల్చును? అన్నింటికిని ఆశ వదలుకొనవలసినదియే. అయిదులక్ష లన నేల? ఏబదిలక్ష లిమ్మనరాదా? ఆతఁడు సొమ్మియననుటయో, యాయ లే ననుటయో సంభవించును. మన మావెంటనే వానిజమిందారీ యంతయును లాగుకొనవచ్చును.” ఇది సెలెక్టుకమిటీ 2 వ రిపోర్టు 465 పేజీలో నున్నది.

ఈయవరోధము లన్నియు వ్యర్థము లయ్యెను. రెండవసంవత్సరము 5 లక్షలును, మూడవసంవత్సర మైదులక్షలును 4 వ యేట 5 లక్షలును చైత్యసింగు తనవంతుక్రింద నిచ్చుకొనవలసివచ్చెను. ఇదిగాక సైన్యపుఖర్చులక్రింద కొంత భరింపవలసివచ్చెను. ఆతఁ డాసొమ్మియ్యలేకపోయెను. అంతట నాతని దూషింప నారంభించిరి. తరువాత

బందెం బడ్డవైచిరి. ఆతని ప్రజలు కంపెనీరక్షకభటుల నెదిరించి పెనగు లాడిరి. ఆనిమిషముతో హనియాయువే మట్ట మయ్యెను. ఆతఁడు ఎ ప్టేటునుండి పారిపోయెను. ఆతనిమేనల్లుని మహిషనారాయణుఁ డనునా తని ఆతనిస్థానమున ప్రవేశపెట్టిరి. ఆతఁడు మునుపటికంటె విశేషధన మును చెల్లించుట కొప్పుకొనియెను. ఈపరిపాలన మంతయును గవర్నరుజనపలుగారి స్వంతదివానులచేత నుంచఁబడియెను.

దేశమంతయును దారుణముగ పాడుపడియెను. వారణాసింగు బలవంతసింగు, చైత్యసింగులపాటి పరిపాలకుఁడు గాకపోలేదు. వారియిరువురిపరిపాలనమున దేశము సుఖముగానే యున్నది. కానియీ క్రొత్త పరిపాలనములో భూములపై పన్నులు వృద్ధియై దేశమునందలి వ్యయసాయపరిశ్రామికము లడుగంటిపోయెను.

వారణాసింగుగారు నియమించిన మొదటిదివానును క్రమము గా పన్నులు వసూలుచేయలేకపోవుటచే తప్పించివేసిరి. పన్నులక్రింద నిస బుచేసినసా మ్మంతయు వసూలై తీరవలె ననుఖండితశాసనప్రకారము రెండవయాతఁడు నడుచుకొనియెను. భూములపై మోయలేనిభారము పడియెను. వసూళ్లు మిక్కిలి క్రూరముగ నుండెను. జను లందరును విపత్తులలో మునిగిపోయిరి. 1784 సం॥రమున సంభవమైన దారుణతొమముతో దేశ మంతయు నాశనమై పోయెను.

ఈతొమమువలనను, ఈవినాశమువలనను, కలిగినఫలితములను వారణాసింగుగారు కన్నులార చూచి 1784 సంవత్సరము ఏప్రిల్ 2 వ తేదీని కంపెనీదైరక్తులపేర నొకయుత్తరము వ్రాసెను.

“ బక్కారులోని మూలమూలములనుండి కాళీవరకును గలజను లందరును మిక్కిలి యసంతోషులై నన్ను వెంబడించి యేడుచుచు రాగా నాకును అలసట జనించినది. దీర్ఘ కాలమువరకును విడువకుండిన యీ

లేమిచే గలిగినయనర్థములు జనులబాధను వృద్ధిచేయుట స్వాభావికధర్మమే. తియినను వీడాకరమై కలఁపితమైనపరిపాలనాలోపమువలన నీయనర్థములు కలుగుచున్న వని నాయభిప్రాయము. బక్కారునుండి దానియెదుటసరిహద్దువరకును గల ప్రతి గ్రామమును పూర్ణముగానాశనమైన జాడలు తప్ప మరి యేమియును కనుపించుట లేదు. ఒక కాళీపట్టణము తప్ప యింక రాష్ట్రమేమూలచూచినను రాజు లేనట్లుగనే కనబడుచున్నదని తెలుపవలసివచ్చినది. దేశపరిపాలన మంతయును తప్పదారింబడినది. జనులు ఒత్తుడుపడి పోయినారు. వాణిజ్యము నీరసించినది. చెల్లించుటకు సాధనముకనఁబడమిచే పన్ను లన్నియు క్రమక్రమముగా క్షీణించుదుస్థితిలోనికి వచ్చినవి. ” అని 1858 సంవత్సరమునాటి మిల్లుగారి బ్రిటిషుఇండియాలో 4 వ సంపుటము 7 న ప్రకరణములో నున్నది.

అయోధ్యరాష్ట్రములనుండి ఈస్టిండియాకంపెనీపరిపాలనము క్రిందికి వచ్చినతొమ్మిదిసంవత్సరములలో కాళీరాజ్య మీస్థితికి వచ్చినది. మన మింకొకయడుగు పైకి వేసి అయోధ్యస్థితి యెల్లున్నదో యదియును విమర్శింతము.

బ్రిటిషువారికి మిత్రుడైనసూజఉద్దాలా 1775 సంవత్సరమున మరణించె నని యిదివరకే చెప్పి యుంటిమి కదా ! ఆతఁడు తనశత్రులయెడల కనికరములేనివాఁడును క్రూరస్వభావుఁడు నై యుండెను. కాని యతనిరాజ్యములోనిప్రజ లందరును కొడువలేమియు లేక శ్రీమంతులై సుఖముగానున్నవారు. అతనిపరిపాలన అంత్యదశయందు ఇంగ్లీషుఉద్యోగస్థులు అయోధ్యచూచినారు. వారే ఆదేశ మంత సుఖముగ నున్నదో జను లెంతస్వస్థముగ నున్నారో తెలుపఁగలరు.

అసాఫుద్దౌలాతండ్రి సింహాసనము నధిష్టించినపుడు వారణాసి

స్తింగు ఈస్టిండియాకంపెనీవారియధికారమును అయోధ్యపై వ్యాపింపజేసెను. నూజఉద్దాలాతో జరిగిన పూర్వపుడంబడిక సవరణయయ్యెను. అసాఫుద్దాలాతో మరియొకయొడంబడిక జరిగెను. ఆయొడంబడికనుబట్టి అయోధ్య కంపెనీవారికింద సామంతరాజ్యము కావలసివచ్చెను.

ఈభృత్యత్వము అయోధ్యపాడునకే. కొంతసైన్యమున కధినాథునిచేసి కర్నల్ హానీగారిని హేస్టింగ్సు అయోధ్యకు పంపెను. తనదేశీయు లందరివలెనే యీతఁడును తనకు తరుణము దొరకినపు డెల్ల తనయధికారబలముచేత శీఘ్రముగ విశేషధన మార్జింపవలె నని కాంక్ష కలిగియుండెను. మదరాసురాష్ట్రమునందును తదితరప్రదేశములయందును వినాశకరముగా నుండినభూమిపన్నులయిజారాపద్ధతియే యిచ్చటను ఉపయోగపఱచెను. అయోధ్యయందు హానీగారు సివిలుమిలటరీయధికారములు రెండింటిని గూడ నుపయోగించి బారియకు, గోరకపురము పరగణాల సతఁడే యిజారాకు పుచ్చుకొనియెను. శిస్తులు వృద్ధిచేయఁబడెను. సొమ్మువసూళ్లు నిర్బంధించి వలసినన్నిదుండగము లొసరించి చేయఁబడియెను. ప్రజలు ఊళ్లను పొలములను విడిచి పారిపోయిరి. దేశము జనశూన్య మయ్యెను.

అసాఫుద్దాలా తాను తెచ్చిపెట్టుకొనిన యీవినాశనమును చూచెను. 1779 సంవత్సరమున బ్రిటిషుదొరతనమువారికి ఉత్తరము వ్రాసెను. “కర్చులు మిక్కిలివృద్ధియగుటచే పన్నులెక్కువజాభా చేయఁబడినవి. ఏఁటేటను పన్నులకు లోటు వచ్చుచున్నది. జనులు దేశమును వ్యవసాయమును విడిచిపెట్టిపోవుచున్నారు.” క్రొత్తసైన్య మేమియును అచ్చటికి పంపవలదనియును సైన్యముతో దనకేమియును పని లేదనియును అదియే తనపన్ను నష్టమునకు తనపరిపాలనావిషయమైనట్లగు

లకును కారణ మనియును నబాబు యెదుర్కొని వ్రాసెను.

కలకత్తానభవారు ప్రాముఖ్యమైనయాయుత్తరమును గూర్చి నలుగురును కూడి ఆలోచన చేసిరి. స్వతస్సిద్ధముగ న్యాయదృష్టి గలిగిన ఫిలిప్పప్రాన్సిను మరల పేర్కొనఁదగినతనయభిప్రాయమును వ్రాసివేసెను.

“అన్యుల సైన్యమును పోషించుభారమునుండి విడుదలచేయింపుడని స్వతంత్రరాజకుమారుం డొకఁడు వేడికొనియెను. అందు నిందాస్పద మయినదిగాని భయావహ మయినదిగాని యెద్దియును లేదు. వారిదేశమును సంరక్షించుచున్నా మనుమిష పెట్టి ఆతనిదేశముపై వచ్చెడునాదాయమును దేశమును గూడ మ్రింగివేయుచున్నాము. ఇట్టియలవాటులు చిరకాలాభ్యాసము లేకపోవుటచే నాకింకను పట్టుపడలేదు

“1775 సంవత్సరముడిశంబరు 15 తేదీగలయుత్తరమున కంపెనీదైరక్తరులు “నుబా” మనస్ఫూర్తిగ సంగీకరించెనేని, ఆతనినొకరిలో నొక సైన్యము నుంచుఁ డని యనుమతి యిచ్చినారు. కాని యీతఁడొప్పుకొనకుండిన నట్లు చేయు మనలేదు.

“అయినను ప్రస్తుతపుతగాదా యీ సైన్యభాగమునుగూర్చి కాదు. వజీరు ఆ సైన్యమును వెనుకకు రప్పించుకొనుఁ డనికోరుట లేదు. మేజర్ హానీ, కెప్టెన్ ఆన్ బరక్ అనువారి ఆధిపత్యమున నున్న చర సైన్యము నొకదానిని గూర్చియు, స్వతంత్రదళ నొకదానిని గూర్చియు మాత్రమే ఆతఁడు తగాదాపెట్టుచున్నవాఁడు. చర సైన్యము తనదొరతనమున కేవిధమయినయుపయోగమునను లేకపోవుటయే కాకుండ తనపన్నులకును నుంకములకును విశేషనష్టము కలిగింప కారణమగుచున్నదని యనుచున్నవాఁడు. రెండవది తనప్రభుత్వవిషయమున నల్లరి కలుగరా

దనియును వా రొకరికి లోబడి యుండువారు కారనియును నొక్క చెప్పచున్నాడు.

“ఇప్పు డీవాదమువలన మన మాతని నీదడములవెచ్చ మంతయును భరింపుఁ డని నిర్బంధించు టొక్కటియే కాక ఆదడముల కియ్యవలసిన జీతములకై పన్నులను గూడ మనమే వసూలు చేయవలె ననుచున్నాము. ఇప్పుడు జరుగుచున్న ఏర్పాటులనుబట్టి చూచినచో ఆతని దేశము సంతయును సైన్యాధికారమునకు లోబరచి యుంచుట యని తేలుచున్నది. ఇట్లొకయవసరమునుబట్టి మరియొకటి బయలుదేరుచున్నది. ఇయ్యది యీహిందూరాష్ట్రములయం దేమేని మిగిలి మనయాశలకు చోటున్నంతవరకును లేదా మనయాశలన్నియును తీరువరకును ఈరెండునుగాక యితరులకు న్యాయము చేసినయెడల అయ్యది మనకు గూడ లాభకరమైనపనియే యనువివేకము మనయనుభవమువలననేర్చుకొనుపర్యంతమును సాగుచుండవలసినదే.” అని 1783 సం॥రములోని సెలెక్టుకమిటీరిపోర్టులో నున్నది.

వారణాసింగుగారికన్నులకు అయోధ్యలోనిప్రజలు వడుకప్రములకంటె నీసైన్యము నచ్చటినుండి మరలించినందువలన కంపెనీవారిపై బడుద్రవ్యనష్టము హెచ్చుగ కనిపించినది. నవాబు కంపెనీవారికింది సామంతరాజునియును ఈసైన్యమున కయ్యెడుకర్చు అదనముగా వచ్చి కంపెనీవారిపై బడుననియును అది వారిపై మోపక సైన్యములను మరలింపరా దనియును ఆతఁడు వాదించెను. జేమ్సుమిల్లు అనుహిందూదేశ చరిత్రకారుఁ డీవిషయమై యిట్లు వ్రాసెను. “ఇంగ్లీషువారు ఏవిధమైనహక్కును లేకుండగ నబాబును తమసైన్యములమేపుమనుట కేవలమును తమయుపయోగమునకు తప్ప మరి యెందులకును కాదు. అందులకై హేస్టింగుగారు చెప్పినట్లు రాజును తమసామం

తునిగా నెంచి ఆతనికిని ఆతనిదేశమునకును తామె యాజమాన్యమును వహించి ప్రభుత్వపుహక్కు లన్నియును గ్రహించి వాని నమలుజరిపిరి.”

1780 సం॥రమున బ్రిటిషుగవర్నమెంటువారు తమకు రావలె నని కోరినది 1,40,00,000 రూపాయలు. గవర్నరుజనరలుగా రెట్లు లక్ష్యపురమునుండి బ్రిష్టాగారిని వెనుకకు రప్పించి రెసిడెంటుగా మిడిల్టాగారిని పంపినదియు, కంపెనీగవర్నమెంటువారి కియ్యవలసినసాముకొరకై అయోధ్యబీగము లైన నబాబుగారితల్లిని ముత్తవను, దోపించుట కెట్లుసాయము చేసినదియు, మిక్కిలి పీడాకరముగను, మిక్కిలి నీచముగను ప్రవర్తించి యెంతద్రవ్యము అచ్చటినుండి బలిమిని దోచుకొనినదియు, కేవల చారిత్రాంశము లైయున్నవి. అది యిటు నుడువ పనిలేదు. రాజకుటుంబమునకు గలిగినయీలోపములను గూర్చిన నాటకకథకన్న అయోధ్యలోని వ్యవసాయదారులస్థితిగతు లెట్లున్నవో, అది తెలుపుట యీగ్రంథమున కెక్కువయుపచరించునది యైయున్నది.

పేదవడియున్నరైతులవద్దనుండి పన్ను లెట్లు వసూలు చేసెనో దానినిగూర్చి వారణాసింగుపై మోపబడినప్రఖ్యాతమగునభియోగము విచారణయైనపుడు తెలుపబడినవి. ఆవిషయములు పూర్ణముగ ఋఖకరమైనవై యున్నవి. ఆతనిపై బాకీదారులను బోనులలో జెట్టి బంధించి రనునేరము మోపిరి. హిందూదేశమున బోను లలో పెట్టించుట నిర్బంధించుటకాదని వాదించిరి. తండ్రులు బిడ్డల నమ్ముకొననిర్బంధపెట్టి రని చెప్పఁజడియెను. అట్టియమానుషవికయముల కుత్తరవిచ్చినది కర్నల్ హాసీగారని బదులు చెప్పిరి. జనులు తండ్రోపతండములుగ గ్రామములను విడిచియు, దేశమును విడిచియు, పారిపోయిరి. వారు పారిపోకుండ సైన్యములను బంపిరి. తుదకు జను లెల్లరును తిరుగబడిరి. దుస్సహ మైన యీవసూళ్లకు తాళలేక యిజారాదార్లును సేవ్యగాండ్రును వ్యతిరేకిం

చిరి. అందుపై పాలము దున్నుకొని బ్రతికెడి (ఏమియుచేతగాని) వాండ్లపై బడి చెలరేగినసిపాయిలు ఘోరకృత్యములను గావించి మృత్యుముఖమునఁ బడ్డవైచిరి.

అయోధ్యనుండి కర్నల్ హాసేగారిని పిలువ నంపిరి. తిరుగబాటు తగ్గిపోయెను. కాని అయోధ్య ప్రజాశూన్యమై పాడుపడి యుండెను. 1774 సం॥రమునను 1783 సం॥రమునను కెప్టెన్ ఎడ్వర్డు అనునాతఁడు అయోధ్య చూచెను. మొదటిసంవత్సరమున చేతిపనులు, వ్యవసాయము, వాణిజ్యము, దేశ మంతయు విజృంభించి యున్నట్లు కనిపెట్టెను. రెండవసారి దేశ మంతయు పాడుపడి ప్రజాశూన్యమై యుండుట కనుగొనెను. “హోల్ట్” అనునాతఁడు కూడ అయోధ్యయొక్క పూర్వస్థితి చెడిపోయిన దనియును, పట్టణములు, పల్లెటూళ్లు, అన్నియును జనశూన్యము లైయున్న వనియును, దేశము తామమువాతఁ బడినజాడలు కనబడుచున్న వనియును చెప్పెను. 1784 సం॥రమున భీకరమైనకాటక మొకటి దేశమున సంభవ మయ్యెను. దుష్పరిపాలనాపీడకును, యుద్ధములబాధకును తోడు తిండిలేమిబాధకూడ యొకటి వచ్చి చేరెను.

ఈస్టిండియాకంపెనీవారిదారుణధనాకర్షణయును, వారిరాష్ట్రమునకు వచ్చి చేరెడుకొత్తరాష్ట్రము లన్నిటిలోను ప్రజలు పొందెడి విపత్తులును, 1773 సం॥రములో జరిగిన రెగ్యులేటింగుఆక్టు తగివనం స్కారములను చేయలేక పోవుటయును, 1782-1783 సం॥రములలో ప్రచురింపఁబడిన, ఆరురహస్యపుకమిటీరిపోర్టులమూలముగను, పదునొకండు సెలెక్టుకమిటీరిపోర్టులమూలముగను, బ్రిటిషుపార్లమెంటువారికి విశదీకరింపఁబడినది. పరిపాలనావిషయ మైనసంస్కారమునకై మొరలెత్తుచుండిరి. పాక్సుగారు, ఇండియాబిల్లు నొకదానిని పార్లమెంటువారి

యొకుట పెట్టిరి. దానిని బర్కుగారు బలపరచిరి. పార్లమెంటువా రంశీకరింపలేదు. తుదకు 1784 సంవత్సరమున పిట్టుగారుహిందూ దేశపుమేలిపరిపాలన మనుపేర బిల్లు పెట్టి చట్టమునుచేయించిరి. అందువలన కంపెనీప్రభుత్వ మంతయును రాజుగారియధీనములోనికి వచ్చెను. సివిలు, మిలటరీ, రివిన్యూ వ్యాపారము లన్నియు ఆధుగురు కమిషనర్లయొజమాన్యమునం దుంఛఁబడియెను. ఈకమిషనర్లు రాజుగారిచే నియమింపఁబడిరి. మరుచటిసంవత్సరమున వార్డు హేస్టింగ్సు తన ప్రభుత్వమును వదలివేసెను. సత్ప్రవర్తనము కలిగినట్టియు దాక్షిణ్యస్వభావము కలిగినట్టియు, ఉదారపురుషుని కారణవాలీసుప్రభువును ఇండియాకు గివర్నరుజనరలుగాఁ బంపిరి.

వార్డు హేస్టింగ్సుగారిదొరతనమునుగూర్చి సంగ్రహముగా వ్రాయఁబడినయీభాగమునందు జనులయొక్కయార్థికస్థితినిగూర్చి మాత్రమే వ్రాయవలె నని పట్టు పట్టి యట్లు వ్రాసితిమి. ఈవిషయమునుబట్టి చూచినచో పక్షపాతములేని ఛరిత్రకారు లందరివలెనే ఆతనిపరిపాలనము బాగుగ లేదని విచారింపవలసినవార మైతిమి. “టామ్స్” ప్రభువును పేరుపొందిన షోరుగారు 1789 సంవత్సరమున వార్డు హేస్టింగ్సుగారిపక్ష మవలంబించి న్యాయముగ చెప్పిన యీకీందివాక్యములుకూడవత్తి వ్రాయుట యవసర మైయున్నది.

“కంపెనీవారి కీరాష్ట్రములలో చాలాభాగము పన్నులువసూలు చేయుహక్కులతో దఖలుపడి యిప్పటికి ఇరువదియెనిమిదిసంవత్సరములైనది. దివానీపదము నొసంగుటమూలముగ రాష్ట్రమంతయును స్వాధీనమై యిప్పటి 24 సంవత్సరములుమాత్రమే యైనది. ఈసంపాదనముయొక్కప్రకృతి యెట్టిదియో, దానివిస్తీర్ణ మెంత యున్నదోమనరాజ్యాధికారములకు లోబడిన ప్రజలనడవడి యెట్టిదియో, వారి వారియా

చారములకును వేషభాషలకును ఎంతెంత భేదము కలదో, దానిపూర్వపు రాజ్యాంగపద్ధతుల మొగమైన యెరుంగకుండ ఆ దేశపుటెలుబడి మన పై నెట్లు పడినదో, ఆసియాఖండమునందలి రాజకీయద్రవ్యవిషయ మైన వ్యాపారములయందు మన కెంత తక్కువ యనుభవ మున్నదో, ఇవి యన్నియు యోచించి చూచితమేని, మన మిట్టి తప్పులలో పడిపోయినారమని కాని, అట్టిలోపము లేవేని యిప్పుడు సవరణ కావలెననుట గాని ఆశ్చర్యకర మైనసంగతిగా నెంచ వల్లపడదు." అని 1812 సంవత్సరములోని సెలెక్టుకమిటీ 5 వ రిపోర్టులో నున్నది.

ఈమాటలయందు యధార్థ మెంతయైన నున్నది గాని, ఇందు చాలభాగము వారణాసింగ్సు కాలమునాటి, మరి యితరఆంగ్లేయుల కెవ్వరికైన వర్తించిన వర్తించునుగాని, హేస్టింగ్సునకుమాత్ర మయ్యి వి విశేషముగ వర్తింపవు. వారణాసింగ్సు హిందూ దేశమునకు క్రొత్తవాడు కాడు. ఆ దేశజనుల నాతఁడెరుగనివాడు కాడు. ఇండియా కాయతఁడుచిన్నతనముననే వచ్చెను. ఆతఁడు మొదటిరోజులలో మిక్కిలి చిన్నయువ్యోగమం దుండినవాడు. జనులతో కలసిమెలసి యుండెడివాడు. వారిగుణగుణము తెట్టివియో ఆతఁడు పూర్ణముగపరిశీలించి కనిపెట్టినాడు. ఇండియానుండి విశ్రాంతికొనిన పిదప 28 యేండ్లకు బ్రిటిషుపార్లమెంటువారియెదుట "హిందూ దేశప్రజలు దుర్మితిదోషమున బడియున్న వారని వారినిగురించి మీరు చెప్పసంగతులు అసత్యము లనియును వాని కాధారము లేవియును లేవనియును, నేను ప్రమాణముమీఁద చెప్పఁగలను. వారందరు సాధులు, దయాశీలురు, వారికి చూపినదయకై వారికి కృతజ్ఞతయేకాని వారి కపకారము చేసితమను పగ యింతైనను కలవాడు కారు. ప్రపంచమునందలి యితరజాతివారు మానుషధర్మము లగుమనోవికారముల కెంత వెలియై యుం

దురో వీరును అట్టివారలే అయి యున్న వారు." అని వాక్కుచ్చెను. 1750 సం॥రము మొదలు 1785 సం॥రమువరకు ఆతఁ డేదో కొలఁదికొలఁదికాలములలోతప్ప ముప్పదియేండ్లు ఇండియానుండుండి వారిగుణలక్షణము తెరింగి కలసిమెలసి పనిచేసినజనులు కాని వారన్యులు కారు.

వారణాసింగ్సు ఇండియానుండు ఆతఁ డొనరించినజనోపయోగ మైనకార్యములనుబట్టి చూచిన ఆతఁడుప్రజలయందు దంతమంది యభిప్రాయము లేనివాఁడునుకాడు. దైశికవర్తకమున బంగాళాదేశ ప్రజలను దోచుకొని శీఘ్రముగా విశేషద్రవ్యము సంపాదించవలె నని కంపెనీనాకర్లు పూనుకొనినపుడు తనదేశీయులకార్యముల ప్రతిరోధించుటకై వారణాసింగ్సు ఒక్కడే నాయకుడై "వాన్సిటార్టు" పక్షమున ధైర్యముతో నిలబడెను. 1772 సం॥రముమొదలు 1785 సం॥రమువరకు నాతఁడు పరిపాలనమునుస్వీకరించిన పదుమూడుసంవత్సరముల కాలము నందు సైతము అల్లరిగా నుండుప్రభుత్వమును కట్టుదిట్టములలో నుంచ ప్రయత్నించెను. హిందూమహమ్మదీయధర్మశాస్త్రముల ఏకముఖము చేసి ప్రచురించెను. ఆధర్మశాస్త్రములను పరిపాలింప న్యాయస్థానముల నేర్పరచెను. ఆతఁ డేర్పరచినపరిపాలనాపద్ధతియే యిప్పటివరకును నభివృద్ధిచేయఁబడుచున్నది. దీనివిషయమై యీతఁడే ప్రాథమికుడైన గొప్పశిల్పి యని చెప్ప నొప్పును.

అవయవనిర్మాణశక్తి యం దంతటివైశద్యము గలిగియున్నపుడును, దేశమునుగూర్చియును, ఆప్రజలనుగూర్చియును చక్కనిపరిజ్ఞానము కలిగియున్నపుడును, అట్టివానికాలమున ప్రజాపరిపాలనము ఉచ్చదశ నొంది జయప్రదముగ పని జరుగవలె నని స్వభావసిద్ధముగ జనులందరును తలంచుచుందురు. జనులు పొందెడిసౌఖ్యమునుబట్టియే దొరతనముయొక్క బాగోగులు పరీక్షింపవలసివచ్చునని వారణాసింగ్సు

యొక్క పరిపాలనమంత చెడ్డది మరియొకటి లేదనియే చెప్పవలెను. బ్రిటిషువారి అధికారము వ్యాపించినందువలన జనులయొక్క స్థితి అభివృద్ధి పొందలేదు సరికదా బంగాళము, బీహారు, ఒరిస్సా, ఈ దేశములం దెచ్చట చూచినా అనేకములైన కాటకములు తిరుగబాటులు మొదలగు ననర్థచిహ్నములే గాఢముగ నులిచియుండెను.

ఇప్పటి కీస్థితి గడచినూరు సంవత్సరములైయుండుటచే ఈ దుస్థితికి వాస్తవములైన కారణము, లేవని చల్లగ యోచించి తెలిసికొనవచ్చును. హిందూ దేశము, ఈస్టిండియా కంపెనీవారికిని వారినాకర్ల కొరకును ఏర్పడిన గొప్పజాగీరనియేడు విరుగుతరుగులేనినమ్మక మొకటి ఆ కాలమునాటియితర ఆంగ్లేయులందరివలెనే యాతనికిని పట్టువడినది. ఆ కారణమున తనమనోశక్తిని యావత్తును ధారవ్రాసి ఇండియానుండి బాగుగ రాబడి వచ్చు మార్గమును చూచెను. కంపెనీదొరతనము మొదటి కార్యముగను జనులయొగక్షేమములు వానికి నలయుసాధనములుగను భావింపబడెను. రాజులహక్కులును ప్రజలహక్కులును, జమీందారులహక్కులును, రైతులహక్కులును, వర్తకమే ప్రధానాశయముగ గలిగిన హిందూ దేశ పరిపాలకుల నిరాటంక మగునీసంకల్పమునకు బలిపెట్టబడెను. 1770 సం॥రములో కలిగిన కాటకములో బంగాళా దేశములోని మూడవవంతుజనము తుడిచిపెట్టుకొని పోయెను. అట్టిసమయమున భూమిపన్ను వృద్ధి చేయబడెను. అనేకవందల సంవత్సరములనుండి హక్కుగా అనుభవించుచున్న భూస్వాముల కుటుంబములు, ఋణదాతలకును వ్యవహారము చేయువారికిని వ్యతిరేకముగ, యేటేటయిజారాలకు పాడుకొనవలసినవారైరి. ఇండ్లును, ఊళ్లును, కూడ వదలిపెట్టి పారిపోయెడువ్యవసాయదారులను, కడుపు మండి తిరుగబడెడుకాపువాండ్రను సిపాయిలు దారుణకార్యము లొనరించి వెనుకకు మరలించు

చుండిరి. ఈవిధముగ పోగుచేయబడిన ధనము యేటేటను ఇంగ్లండులోని సంతృప్తులగుభాగస్వాములకు పెట్టుబడిరూపకముగ పంపబడుచుండెను. పరిపాలకు డెంతటి తెలివితేటలుగలవాడైనను పరిపాలనమొంతపరిపూర్ణమయిన దైనను, ఒక దేశములోని యాధారములు మరియొక దేశములోనివర్తకులనిమిత్తమై సంతతధారగా తోడివేయబడుచున్నపుడును ఆర్థికనీతి అందుల కనుకూలముగ నున్నపుడును జాతీయ దారిద్ర్యములును, జాతీయక్షామములును ఎట్లు లేకుండ పోవును?

వారణాశి స్థింగ్సుగారి పరిపాలనము జయప్రదముగ పనిచేయక పోవుటకు ఇదియే ముఖ్యకారణము. అతనికాశిన్యసాధనములును, నిరంకుశప్రభుత్వమార్గములును, యుక్తాయుక్తవివేచనాశూన్యము లగుపరిపాలనాపద్ధతులును, ఈయనర్థకముల మరింత యుద్దేశింపజేసెను. హిందూ దేశప్రజలు తమదేశము సంతను దారిద్ర్యదశకు తెచ్చినవారణాశి స్థింగ్సుగారిపరిపాలనము తలంచుకొనునపుడు గుండెలుపగిలి యెంతోపేదనపడుచుందురు. అతనిపరిపాలనకొప్పగించిన అసంఖ్యాకులగుప్రజలశ్రేయోభివృద్ధికై పాటుపడి, వారియెడల దయాదాక్షిణ్యములు కలిగి, యాతనిస్థానీయుడై మిగులధైర్యముతో పనిచేసిన కారణవాలీసుప్రభువు పరిపాలనముం గాంచిన యెంతయో కృతజ్ఞతం జూపుదురు.

హిందూదేశాధిక చరిత్రము.

అయిదవ ప్రకరణము.

కారన్ వాలీనుప్రభువు బంగాళాదేశమునందలి శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు.
(1785—1793)

1784 సంవత్సరము ఆగష్టు 13 తేదీని పిట్టుగారి ఇండియాబిల్లు చట్టమయ్యెను. అందువలన కంపెనీపరిపాలన మంతయును ప్రభుత్వమువారి పరమయి కొన్ని సంస్కారములను చేయవలసినవచ్చినది. కంపెనీ సీడ్డెరక్టరులు తమవ్యాపారములను సరియైనమార్గముల నడిపింపవలసి వచ్చినది. మంచి సత్ప్రవర్తనము గలిగినట్టియు, విఫలమయిన యనురాగము కలిగినట్టియు, గొప్పవంశికు నొకని వారన్ హేస్టింగ్సునకు తరువాత పరిపాలకునిగ నేర్పరచిరి. 1786 సంవత్సరము ఏప్రియలు 12 తేదీ గలయుత్తరమున యీక్రొత్తగవర్నరుజనరలుగారగు కారన్ వాలీనుప్రభువు ముందు నడుచుకొనవలసిన విధులన్నియు, పూర్ణముగ నుదహరించిరి.

సంస్కరణీయమయిన యాయుత్తరమున బంగాళాదేశమునందలి పన్నులపద్ధతిలో పదేపదే కలుగుచున్న మార్పులపద్ధతి తమకంగీకారములేదనిరి. జాగరూకతగల యాజనూన్యముక్రింద యేదో యొక స్థిరపద్ధతి యేర్పాటుయియుండుట వారీయభిమతమని తెలిపిరి. భూమిపన్నులెడ తెగకుండ వృద్ధిచేయజడవలెనను కోరికలు నిషేధించిరి. జమీం

దారులనుతోలగించిరై తులయోగక్షేమమునందు శాశ్వతమైనయభిమానము లేనియజారాదార్లకును, సాజావాలాలకును, అమీనులకును భూముల సీయకూడదనిరి. సహేతుకమైన నిబంధనలు కొన్నిటి నేర్పరచి, వాని ననుసరించి శాశ్వతమగు సెటిల్ మెంటు చేసినయెడల ఇప్పుడు నచ్చుచున్న పన్నుల సంగ్రహించుట సంభవింపవేర దనియు భూములయందు వారసత్వపుష్కలను కలుగచేసినయెడల పన్నులుసరిగా చెల్లుచుండు ననియు, అట్లు చెల్లుచుండుట కిది యొక్కటియే మేలిమార్గమనియు తమయభిప్రాయమనిరి. వీలయినచోట నెల్ల ఈ సెటిల్ మెంటు జమీందారులతోడనే జరుగవలె ననియును, మితముగ నేదో యొక శిస్తు నేర్పరచి, ఆశిస్తు నియతముగ ననూలుపరచిన యెడల అయ్యది మనకు లాభకరమును, దేశవాసులకును ఖకరమును, భూస్వాములకు రక్షకమును, అగుననియు, హెచ్చుగ పన్నులు కట్టి, అవిపూర్ణముగా వసూలు కాకపోవుటచే, ప్రజలను బాధించియు, వారినిదోరించియు, శ్రమకలుగ చేయుట మానవధర్మము కాదనియు నుడివిరి. సెటిల్ మెంటు ఎప్పటికిని మారకుండవలెనను ఆశయము కలవారయ్యును మొదటి సెటిల్ మెంటు మాత్రము పదిసంవత్సరములకు మాత్రమే యుండవలె ననుట వారీయభిమత మయ్యెను. 1776 సంవత్సరమునందు ఫిలిప్పపాన్సిస్సు చేసిన న్యవహారోచితము లగునుపదేశము లన్నియును పదిసంవత్సరములలోపలనే యెల్లు ఫలవంతము లయ్యెనో మనచదువరు లందరును 1786 సంవత్సరమున డైరక్టర్ల యుత్తరసంగ్రహమునుబట్టి తెలిసికొనవచ్చును. పదిసంవత్సరము లనుభవ మయినతరువాత బంగాళాదేశమునందలి ప్రజలు పడుబాధలను చూచి హేస్టింగ్సుదొరగారు చేసిన కఠినములగునట్టియు, నిమిషనిమిషమునకును మార్పులను చెందునట్టియు, పద్ధతుల యవివేకమును కనిపెట్టి, ఫిలిప్పపాన్సిస్సుగారి యుపదేశములు చక్కగా ను

న్నట్టులేంచి అప్పటికి వానిని ఆలోచనలోనికి దెచ్చిరి.

ఈక్రాంతపద్ధతి నమలులో పెట్టుటకు ఏర్పరుపబడిన యాతడు ఆపనికి తగిన యాతడే యై యున్నాడు. హిందూవ్యాపారములనుగూర్చి వారణాసింగ్రహమునకు వివరముగా తెలిసికొని కారణవాలీసునకు తెలియదుగాని తాను పరిపాలనము చేయవలసిన ప్రజలయందు నిజమైన అభిమాన మీతనికి స్వతస్సిద్ధముగానే యుదయించి యుండెను. స్థానికానుభవము విశేషముగ కలిగియున్న అభిమానము శూన్యమైన యెడల పరిపాలకులు తమకార్యములను నిర్వహింప లేకపోవుటయును, ప్రబలమై దయాస్వరూపం బగునభిమానము గలిగియున్న పరిపాలకులు జయప్రదముగ పనిచేసుకొనిపోవుటయు, హిందూదేశచరిత్రమునం దనేకపర్యాయములు కనిపించుచుండును. అందునలననే ఆంగ్లేయ హిందూపరిపాలన మై రోపాఖండమునందలి రాజకీయ వ్యవహార విషయములను బాగుగ తెలిసినవాని కొప్పగింపబడవలసివచ్చినది. ఈవిషయము పదునెనిమిదవ శతాబ్దమునం దనుభూతమైనట్టులే యిప్పటికిని అవసరమైనట్టుగా కన్పట్టుచున్నది.

ఇండియాకు చేరినపిదప కారణవాలీసుప్రభువు మామూలుగా భూములు సాగుచేయుపద్ధతులను శిస్తులను వీనినిగురించిన విచారణ చేయకయే పదిసంవత్సరముల సెటిల్ మెంటు చేయుట అసాధ్యమని కనిపెట్టి యందులకయి పట్టుదలగా విచారణలు జరిగించెను. రివిన్యూకమిటీ యనునది యిదివరకే రివిన్యూబోర్డునుపేర మార్చబడి అంతకు పూర్వ మాకమిటీలో నున్నయధికారములే చలాయించుచుండెను. కలెక్టరీయద్వ్యోగమును జడ్జిపనియు మేజిస్ట్రేట్ పనియు కూడకలిపి ఐరోపియను సివిలు యద్వ్యోగస్థునకు ఒక్కనికే యియ్యబడుచుండెను. క్రిమినల్ ఫిర్యాదుల పరిష్కారములుమాత్ర మింకను బంగాళాదేశపు డి

ప్రూటీ నవాబు అధికారమునం దుండెను. ఆకోర్టునకే ఇంగ్లీషుమేజిస్ట్రేటు లందరు పెద్దపెద్దనేరములను విచారణకు పంపుచు వచ్చెడివారు.

1790 సంవత్సరమున పరిపాలనమునందు విశేషమైన మార్పు కలిగెను. అన్ని రాష్ట్రములయందు నుండెడి క్రిమినల్ తగాదాల పరిష్కారములన్నియును, గవర్నరుజనరలు సభవారు తనిఖీచేయుట కంగీకరించిరి. ప్రధానమగు క్రిమినల్ కోర్టు అంతకుమున్ను మూర్షదాబాదునం దుండెడిది. అది యిప్పుడు కలకత్తాకు మార్చబడినది.

దేశాటనముచేయు కోర్టులు నాలుగు ఏర్పాటు చేయబడి, అవి యిద్దరు “కవినెంటెడ్డు” ఉద్యోగస్థులపై తనిఖీకి లోబడియుండుటకును, మేజిస్ట్రేటుల యధికారమునకు మించిననేరము లన్నియు ఏరువిచారించుటకును ఏర్పాటై పనిచేయసాగెను. సివిలు, క్రిమినలు, రివిన్యూ డిపార్టుమెంట్లు రిగ్యులేషను లన్నియును సవరణచేసి ఇంగ్లీషుభాషయందును, ఇండియను భాషలయందును అచ్చువేయబడెను.

1793 సంవత్సరమున మిగిలిన పరిపాలనాసంస్కారములును ధర్మపాలనాసంస్కారములును జరిగినవి. కార్యనిర్వాహకవ్యాపారమును ధర్మపరిపాలనావ్యాపారమును విడదీయబడెను. రివిన్యూకేసులయందు రివిన్యూబోర్డువారికిని జిల్లాకలెక్టరులకు నుండెడు ధర్మవిమర్శనాధికారములు తీసివేయబడెను. కలెక్టరులకుండు మేజిస్ట్రేటు అధికారముకూడ తప్పింపబడియెను. కలెక్టరుకన్న పెద్దయద్యోగపదవిగల “కవినెంటెడ్డు” ఆఫీసరొకనికి ప్రతిమండలమునందును జిల్లాజడ్జిపనియును మేజిస్ట్రేటుపనియును కూడ ఈయబడెను. ఆమండలమునందుండెడు పోలీసువారిపై యధికారముకూడ సీతనియందెయుండెను కలకత్తా, పాట్నా, డక్కా, మూర్షదాబాదా, పట్టణముల నాగ్గింటియందును నాలుగు అప్పీలుకోర్టు లేర్పాటుచేయబడెను.

మైసూరు దేశమునందు టిప్పుసుల్తానుతో తటస్థమైన యుద్ధము లో కారన్ వాలీసుప్రభువు స్వయముగా కార్యభారమును పూనవలసిన చ్చెను. మైసూరు దేశమునందలి ముఖ్యపట్టణమునకు తనశక్తిచే కారన్ వాలీసుప్రభువు చొరుచుకొనిపోయి, ఆసుల్తానుతో 1792 సం॥రమున తనయిష్టమువచ్చిన పరతులతో సంధి యొనర్చెను. బ్రిటిషువారికి ఇప్పుడు కాలికట్టు, కొడగు దేశములు పశ్చిమమునను, బారామహల్ జిల్లా తూర్పునను లభించెను. 1792 మొదలు 1799 సం॥రమువరకు యీ బారామహల్ జిల్లా రివిన్యూ సెటిల్ మెంటు చేయుటకై సర్ థామస్ మన్రో నియమింపబడెను. మదరాసు రాష్ట్రమున రివిన్యూ ఉద్యోగస్తుల లో పేరును ప్రతిష్ఠయును నచ్చినది ఈమనోగారి కిక్కడ లభించిన జయప్రదమయిన అనుభవమువల్లనే.

బంగాళా దేశమున రివిన్యూ విచారణలు త్వరత్వరగా ముగింపబడుచువచ్చెను. “టాక్ మత్” ప్రభువను పేరు పొందిన షోర్ అనునా తడు 1889 సం॥రము జూన్ 18 తేదీని బంగాళా రాష్ట్రములలోని భూముల శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటును గురించి యొకయభిప్రాయమిచ్చెను. ప్రఖ్యాతమైన ఆయభిప్రాయమే తూర్పిండియా కంపెనీవారికిని కారన్ వాలీసుప్రభువునకును సెటిల్ మెంటుకు పునాదిగా నేర్పడెను. దానిని బట్టి క్రమిశః విజృంభణముగ పనిజరిగెను. ప్రసిద్ధికెక్కిన ఆతని అయిదవ రిపోర్టును, దానినిబంధనలును, అనుభావములును, గలిసి దగ్గర దగ్గరగ ముద్రింపించిన డెబ్బదిపుటలుండును. మిక్కిలి సమర్థతతో లోటు లేకుండ వ్రాసిన యారిపోర్టును సంగ్రహముగ నుదహరించుటకైనను మన యీకొలదిసంపుటమునకు అసాధ్యమైన పనియగును. కాని యాతడు చేసిన కొదువలేని విచారణలో తేలిన కొన్ని యంశములు మాత్రము తెలియచేయుట యవసరమై యుండెను.

1582 సంవత్సరమున తోడర్ మూల్ చేసిన రివిన్యూ సెటిల్ మెంటును, 1722 సం॥రమున జాఫర్ ఖాన్ చేసిన సెటిల్ మెంటును, షోరుగా రుదహరించుచు ఇట్లు వ్రాసిరి. “ప్రథమమున తోడర్ మూల్ కాలమునకును జాఫర్ ఖాన్ కాలమునకును నడుమ దేశమున వర్తకమునకు కొత్త యాధారములు కల్పింపబడుటచేతను ఘోరముమీద వర్తకము మునుపటికంటె వ్యాప్తమై యుండుటచేతను దేశమున విశేషముగా ధన మభివృద్ధి యొనరి. అక్బరు పరిపాలనమున అరుదుగా నుండిన వెండి బంగారు నాణెములు తరువాత కొత్త కొత్త మార్గములను దేశమున కురిసినవి. ఇందులకు విరోధముగా జనులను పీడించి ద్రవ్యమును లాగెడి మార్గముల కొకమేర కల్పించిన రాజకీయపరిజ్ఞానమును మనము గౌరవింతుము. ఆదరించి కొనియాడుదుము. రాష్ట్రములోని ప్రజలు తమపరిశ్రమలవలనను తమస్వంత యేర్పాటులవలనను కలిగిన ఫలితమును వారే యనుభవించుటకు మన మంగీకరించుచుంటిమి.”

తదుపరి షోరుగారు, సుజాఖాన్, అల్వరెడ్డిఖాన్, వియర్ ఖాసిమ్ గార్లచే చేయబడిన తరువాతి యభివృద్ధినిగూర్చి ముచ్చటించెను. ఆతని రిపోర్టుయొక్క చివర చేర్పబడిన యనుబంధమువలన బంగాళా దేశమునందలి భూమిపన్నులు ఏయే కాలమునం దెల్లున్నవి తెలియగలదు.

తోడర్ మూల్ సెటిల్ మెంటు సం॥ 1582—రు 1,06,93,152

(కాసులు 10,70,000)

సుల్తాన్ సుజా సెటిల్ మెంటు సం॥ 1658—రు 1,31,15,907

(కాసులు 13,12,000)

జాఫర్ ఖాన్ సెటిల్ మెంటు సం॥ 1722—రు 1,42,88,186

(కాసులు 14,29,000)

సుజాఖా సెటిల్ మెంటు సం॥ 1728—రు 1,42,45,561

(కానులు 14,25,000)

1722, 1763 సంవత్సరములమధ్యను ఏవియో చిల్లరపన్నులు కొన్నికట్టబడుచువచ్చినను మహమ్మదీయప్రభుత్వము ముగియువరకు భూమిపన్ను మొత్తము విశేషముగ మార్పు చెందలేదని దీనివలన తెలియవచ్చుచున్నది.

బ్రిటిషు పరిపాలనము ప్రారంభించుటకు ముందు వనూలైన పన్నులను తెలియచేయుచు షోరుగారు 1762 మొదలు 1765 వరకును 4 సం॥రముల మొత్తములను తెలియచేసెను. “ఇందు ప్రథమసంవత్సరము మియర్ ఖాసిమ్ అను పేర బరగు ఖాసినుల యనునాతని కాలము. రెండు మూడు సంవత్సరములు మీర్జాఫరు అధికారమునకు లోబడిన నందకుమారుని కాలము. 4 వ సంవత్సరము మహమ్మద్ రజా ఖాన్ కాలము. ఇదియే దివానీ ప్రారంభమైన ప్రథమసంవత్సరము.”

రూపాయలు. కానులు.

1762-63 సినలుగా అయిన వనూలు 64,56,198—6,46,000

1763-64 „ „ „ 76,18,407=7,62,000

1764-65 „ „ „ 81,75,533=8,18,000

1765-66 „ „ „ 1,47,04,875=14,70,000

పూర్వపు మహమ్మదీయ ప్రభుత్వముతో పోల్చి చూచినయెడల బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారి చిత్రిమైన యాధికలక్షణము దేటపడగలదు. అది యేమనిన దేశమునుండి ఏటాను ద్రవ్యము వంచుకొనిపోవుటయే. ఇది విదేశపరిపాలకులవలన ప్రవేశపెట్టబడినది. ఈవిషయము షోరుగారు ప్రస్తావించక మానలేదు. “కంపెనీవారు దేశమునకు వర్తకులుగను ప్రభువులుగను కూడ నున్నారు. మొదటి శక్తిచే వాణిజ్య మంతయు

గుత్తగొని రెండవదానిచే పన్నులమూలమున వచ్చెడు ద్రవ్య మెల్ల వారు స్వంతోపయోగము గావించుకొను చుండిరి. దేశమున గొన్న సరకులన్నియును పన్నులలో సొమ్ముబెట్టి కొని ఐరోపాఖండమునకుపంపుచుండిరి.”

దేశమున సరకులకర్పు యెక్కువయగునేని సరకులు ఎక్కువగ తయారు కావలసివచ్చును. ఆకారణమున దేశములోని ప్రజలచేతిపనుల యభివృద్ధి హెచ్చును. అట్టిహెచ్చుఎంతయున్నను అందువలన వారికి కలిగెడులాభములకన్న విదేశప్రభుత్వముతో వెన్నంటియుండు చెడుగులే హెచ్చుగా నున్న వని యెంచలేగియున్నది.

బార్నియరుగారి కాలము మొదలు దివానీపదము సంపాదనయగువరకు గల సమాచారమును దేనినిబట్టి చూచినను హిందూస్థానము నందలి ప్రైవేట్దేశములకును మోరోసంయుక్తాగ్రిగుడమునకును, పారసీకసంయుక్తాగ్రిగుడమునకును మలబారుతీరమునకును బంగాళాదేశమునకును జరిగిన దైశికస్వదేశవర్తకము విశేషించియున్నట్లు కనిపించుచున్నది. అందుకు బదులుగా పంపబడిన నాణెములును పరకులును విదేశపు ఐరోపాకంపెనీలవలన ఈసముద్రమార్గములనుండి వచ్చుచుండెను. నల్లమందునకు బదులు బంగారు రజము తూర్పుతీరమునుండి వచ్చుచుండెను.

“కాని 1765 సం॥రము మొదలు దీనికి కేవలవ్యతిరేకమైనమార్పు ప్రారంభ మయ్యెను. కంపెనీవాణిజ్యమువలన కలుగవలసిన ప్రతిఫల మేమియును కలుగుట లేదు. విదేశపు కంపెనీల నాణెము లేవియును దిగుమతీయగుట లేదు, సరికదా హిందూదేశమునందలి యితరప్రదేశముల నుండియైన బంగాళాదేశమున కేమియును వచ్చుటలేదు.”

“మొత్తముమీద దివానీపదము కంపెనీవారికి లభించిన తేదీ

మొదలు దేశమున చలామణి యగుచున్న నాణెములసంఖ్య విశేషముగ తగ్గిపోయిన దనియు, సీతగ్గిపోయిన దానిని తిరుగ పూర్తిచేయు దిగుమతీమార్గములు చాలభాగము కట్టిబడిపోయిన వనియును, చీనాదేశమునకును, మదరాసు, బాంబాయి దేశములకును గావలసిన సొమ్మును సప్లయిచేయు సవసరమును బట్టియు, అయిరోపాఖండవాస్తవ్యులు ఇంగ్లండుదేశమునకు చేయు నెగుమతీని బట్టియు, దేశమునందలి వెండి యంతయును, పూర్తిగ కర్చుపడువరకు నిదెజరుగుచుండు సనియును నే నిస్సంశయముగ చెప్పగలను.”

వెండి, దేశమునుండి తరలిపోవుటను గురించియే ఖోరుగారుముఖ్యముగా వివరించినట్లు దీనినిబట్టి తెలియగలదు. ఆదముస్మిత్తుగారి కాలమునకు పూర్వము మేలగు నాణెములే యీదేశపుత్వైశ్వర్యముగా నెన్నబడుచువచ్చెను. కాని యతడు బలముగా వివరించిన ఊయ మనెడునది నిజముగా జనులయొక్క యైశ్వర్యము, పంటలు, ఆహారము వీనియొక్క ఊయములు కాని వేరొకటికాదు.

బంగాళాదేశమునందు మూడువిధములగు సెటిల్ మెంటున్నది. ఒకటి రైతులతో చేయబడునది. రెండవది రైతులకును దొరతనము వారికిని నడుమ యిజారాదార్లతో చేయబడునది. మూడవది జమీందార్లతో చేయబడునది. ఈమూడుపద్ధతులనుగూర్చి చర్చించుచు దేశముయొక్క యభివృద్ధియు దొరతనముయొక్క మంచితనమును గూడి రావలసినవచ్చునెడల ఇందు మూడవదియే శ్రేష్ఠతమమైన దని నిష్కర్షగ బుజువుచేసెను.

“భూమియందలి హక్కు జమీందారులకు చెందియున్నటుల మన మొప్పుకొని యుంటిమి.....హక్కుమాత్రమే యొప్పుకొని దానివిలువ యభివృద్ధి కాగల మార్గముల ననుసరింప కుండినయె

డల దేశముయొక్క యభివృద్ధికి లేశమును ఉపయోగకారి కానేరదు. మనదొరతనమువంటి విదేశీయదొరతనము కట్టెడుపన్నులు స్వదేశీయ పరిపాలకులు కట్టెడుపన్నులకన్న నిశ్చయముగ నెక్కువ మితముగ నుండవలయును. మనకుండెడునది శాశ్వతముగా నుండుటకై మనకట్టెడిపన్ను ఇంత యేని నెసబు చేయవలయును. మనదొరతనము వారి యాధిపత్య మెక్కడనో యొక యర్థగోళము దూరము నందున్నది. అగత్యమైన యధికారమునకు లోటులేకుండ చేసి ఇండియాప్రభుత్వమునకు వలయు నిర్బంధము లన్నియును వ్యవహారయోగ్యముగ నుండునట్లు లుంచవలెను. నిర్బంధములు లేని యాధిపత్యమువలన కలిగెడు మార్పులకు లోనుగాకుండ దేశవాసుల యాస్తులను కాపాడవలయును.”

జమీందారులకు వచ్చెడు నాదాయములో నూటికి తొంబదివంతున దొరతనమువారి పన్ను లేర్పరుపబడెను. మిగిలిన దశాంశముతోడనే జమీందారులు తృప్తి నొంది క్రమక్రమముగా వారివారి జాగీరులను వృద్ధిచేసి కొందురని యాపన్నుకట్టెడివారి యాశయమైయుండెను.

“జమీందారులకు వచ్చెడు నాదాయమువలనవారిప్రజలయోగక్షేమములను చూడదలంతుమేని వారికి వచ్చెడుదానిలో నూటికి తొంబదివంతు నిశ్చయముగ దొరతనమువారు కోరతగినదియై యున్నది. ఈపైన చెప్పిన వంతనునది కర్చులును, దాని ననుసరించెడి లాభములును పోగా జమీందారులకు వచ్చెడు నాదాయపు మొత్తమని నాయభిప్రాయము. ఈజమీందారులకు వచ్చెడు లాభము భూములయభివృద్ధికి వారుతగిన శ్రద్ధతీసికొని వారురైతుల కుత్సాహము కలిగింతురేని క్రమక్రమముగా వీరికి రాగలయాదాయ మభివృద్ధి కాగలదని నాయభిప్రాయము.”

తరువాత తరువాత ఖోరుగారు బంగాళాదేశపు జమీందారుల

హక్కులన తనయభిప్రాయ మేమియో దానిని స్వచ్ఛముగను దృఢము గను వివరించెను. “జమిందారులు వారివారి స్వమతధర్మశాస్త్రము లనుబట్టి వంశానుక్రమణికగ తమకు వచ్చెడు ఆస్తికి వారే కామందుల నియు వారికి శాస్త్రసమ్మతమగు వారను లున్నంతవరకును వారి వార సత్వమును తప్పించుటకు గాని మార్పుటకు గాని పరిపాలనాధికారులకు న్యాయమగు సధికార మేమియు లేదనియును నాయభిప్రాయము. ప్రా తిపదిక మగునీహక్కువలననే భూములను వారు విక్రయించుకొనుటకు ను, తనఖాలు పెట్టుకొనుటకును అధికారము కలిగియున్నారు. ఈయ ధికార మనునది మనకు దివానీపదము లభింపకమున్నే జమిందారులకు వాడుకగా నుండియున్నది.”

“జమిందారుల హక్కులకు ప్రత్యక్షముగను బాహుటముగ ను, ఏవిధమైనభంగమును కలుగకుండ వానిని తారుమారుచేయుట నిరంకుశప్రభుత్వమునకు సాధ్యమగును; కాని మొత్తముమీద చూతు మేని అట్టిహక్కులన్నియును, మొదటినుండియును వారి కనుకూలముగ నుండుటయే యాచారముగ నున్నది. అక్కరు కాలమున బంగాళాదేశ ములో జమిందారులు చాలమంది ధనవంతులుగనున్నారు. అక్కరు క్రింద బాధరుఖానుడు పరిపాలకుడుగా నియమించినపుడును వానితరువా తివాతికాలమునందునను ఆజమిందారులందరు నిలిచియే యున్నవారు. వారివారి రాష్ట్రాధికారములు విశేషముగ వృద్ధిమొనర్చు కూడ కనిపిం చుచున్నది. ఇంగ్లీషువారికి దివానీపదము లభ్యమగు నప్పటికి ప్రముఖు లగు జమిందారు లందరును, పుష్టిగను దర్జాగను కన్నట్లుచు వచ్చి నారు.”

ఇట్లు జమిందారులను గూర్చి చెప్పి రైతులనుగూర్చియు వ్య వసాయదారులనుగూర్చియు కూడ పోరుగా రింతబింకముగనే పలికి

యున్నారు.

“బంగాళాదేశమునందంతటను ప్రతిమండలమునందును, ఈని ర్భంధ ధనాకర్షణ శాసనము వచ్చి నియతమైన యేర్పాటుల నెల్ల న ణగద్రొక్కని చోట్లలో భూమిపన్నులకు నిరుకువడిన రేటాకటి యు న్నది. ఆరే టందరికిని తెలియును. కొన్ని జిల్లాలలో గ్రామమున కొక రేటున్నది. బీగాకింత యని ఆభూమిలో పండెడుపంటనుబట్టి రేటు లే ర్పడినవి. బీగా యనగా యకరాలో మూడవవంతు. సాలునకు కొన్ని భూములు రెండుపంటలును, కొన్ని మూడుపంటలును పండును. ఆపం టలు వేరువేరు దినుసులవి. తములపాకు, పొగాకు, చెరకు, మలబరీ (వట్టు ఉత్పత్తి కాబడుచెట్టు) మొదలగు విలువగల పంటలు పండు భూములు వానివాని రకములనుబట్టి ధరలు కూడ హెచ్చుగా నుండును.”

“ఖాడ్ ఖాస్తీ రైతులనగా గ్రామమునందే యుండి భూములను సాగుబడి చేయు రైతులు. వారికిచ్చెడు పట్టా లింతకాలమున కని నిరు కుపరచి యిచ్చుటలేదు. ఏసాలుశిస్తు ఆసాలున చెల్లించి భూములు దు న్నుకొనుటయే వారికిని వారికిని ఏర్పాటు. దీనినిబట్టియే భూమియంద లి శాశ్వతపు హక్కు లేర్పడినవి.”

“ఇంక పాయికారీ రైతులనగా పొరుగుారి భూములు వ్యవసాయ ముచేయువారు. ఆరైతులకు భూముల యమరకము లింతకంటె అనిర్ది ష్టముగా నున్నవి. వారి కిచ్చెడుపట్టా లిన్ని సంవత్సరముల కని యేర్పాటు గానీయబడుచుండెను. వారి కెప్పుడు పరతులు వ్యతిరేకముగా నుండునో అప్పుడు వారు మరియొక భూమిని చూచుకొందురు.”

ఈముఖ్యవిషయమును పూర్తి చేయుచు చిట్టచివర తనయభి ప్రాయమును పోరుగారు సంగ్రహముగ నిట్లువ్రాసినారు.

“ముందు సెటిల్ మెంటులో ముఖ్యముగా గమనింపవలసినవిష

యములు రెండు. గవర్నమెంటుకు రావలసిన పన్నుల బాధ్యత యొక్కటి. ప్రజలయొక్క సంరక్షణయును వారిబాధ్యతయును మరియొక్కటి.

“భూమికామందులకుగాని జమీందారులకుగాని శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు నేర్పరచినయెడల ఇందు మొదటికార్యము బాగుగ జరుగును. అందువలన జమీందారుల ఆస్తియైన భూమియే గవర్నమెంటువారికి హామీ యగును.”

“వీలయినంతవరకు పన్ను హెచ్చురేటు ఇది యని చెప్పి యొప్పించి దాని సమలులో బెట్టిన రెండవకార్యము సానుకూలపడగలదు. రైతు తాను చెల్లించెడి పన్ను మొత్తము నిరుకుపడి యుండవలెను. చిత్తము వచ్చిన ట్లుండరాదు. చెల్లించవలసిన కాలము, మార్గము, మొత్తము, ఇవి చెల్లించు వానికిని తదితరులకును కూడ స్పష్టముగా తెలిసి యుండవలయును.”

“ఇట్టి సెటిల్ మెంటు శాశ్వతము చేయునూహతో ప్రస్తుతము పదినంవత్సరములవరకును సినలుపరచి యియ్యవలెను.”

ఈపైన వ్రాసినది ఖోరుగారు సంపూర్ణముగ వ్రాసినయభిప్రాయముయొక్క కేవలసంక్షేపరూపము. అం దాతఁడు ఫిలిప్పఫ్రాంశిస్సుగారు మొదట అనువదించిన శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటుపద్ధతిని బలపరచెను. అయినను ఆసంవత్సరముననే వ్రాయబడిన రెండవ వ్రాతలో పదినంవత్సరములవరకును చేయబడినయీ సెటిల్ మెంటు శాశ్వతముగ నుంచబడు నని, జమీందారులకు పంపఁదలఁచిన పకటన వదలివేయవలసిన దనునభిప్రాయమును కనఁబరచెను. కాని అయ్యది గవర్నమెంటువారిసీతి నిలిచియుండునది కాదని సూచించిపోవునేమో యని కారణవాలీసుప్రభువు అట్లు వదలివేయుట కంగీకరింప లేకు. ఆప్రభువు వ్రాసి యుంచినయభిప్రాయములు మిక్కిలి యుక్తియుక్తములును, దృఢమైనవియును, స్పష్టముగ

ముగ తెలుపబడునవియును అయి యున్నవి. వానిని సంగ్రహముగ నైన నిచ్చట ముచ్చటింపక విడిచిపెట్టుట యసాధ్య మనిపించుచున్నది.

“నాబుద్ధినిబట్టి చూడ గడచినజూనులో ఖోరుగారు తెలియచేసినవిషయము మిక్కిలి జయప్రద మైనదియు, సమర్థతతో వ్రాయఁబడినదియు నైయున్నది. అందువలన భూములయందు జమీందారులకు హక్కు కలుగచేయనుని తేలుచున్నది. ఇప్పుడు జరుగుచున్నయీ సెటిల్ మెంటులో శాశ్వతహక్కులయొక్క ప్రాధాన్యమును తీసివేయుదుమేని జమీందారులహక్కులకై పోరాడినయాతనివాదము వారి కేమియువచరింపఁగలదు?

“భూమికి కామందు తానే యైయున్నపుడును, భూమియందు తనకు శాశ్వతమైనహక్కు కలిగియున్నపుడును, పదినంవత్సరములకు మాత్రమే ఆతనికి యిజారాకు యిచ్చి, అట్లుపైన మరల క్రొత్తపన్ను కట్టుదు మనిచెప్పటచే భూమి నాతఁడు వృద్ధిచేయకుండుననుమాట యటుండగా దానిని పాడుచేయకుండ నుండునని మాత్రము ఎట్లు చెప్పగలము? (ఆక్రొత్తపన్ను అనునది తెలియకో, దురాశవలననో యేర్పాటు కాబడవచ్చును.)

“ఇప్పుడు కంపెనీవారికి హిందూస్థానమునం దున్నభూమిలో మూడవవంతు అడవిజంతువులు సంచరించునరణ్య మని లెస్సగా చెప్పగలను. మనము పదినంవత్సరములకు మాత్రమే కవులు యిచ్చినందువలన జమీందారునికైనను అడవులు నరకించుటకు బుద్ధి పుట్టునా? ఏరైతైనను వచ్చి భూములు వ్యవసాయము చేయుటకు మనస్కరించునా? క్రొత్తగా తాము సాగుచేసినభూములపై షరతు అనంతరము వారు కట్టిన పన్నెల్ల నిచ్చుకొన్ననైన నిచ్చుకొనవలెను. అంతటనుండి దానిఫలితము దొరకు నని ఆశతో నుండిన తనస్వకాయకష్టమువలనిఫలితము

వదలుకొని పోవలెను. ఈ రాష్ట్రము లింతకొద్దివరకు మాత్రమే అనురకపరచినయెడల భూములన్నియు నిస్సారములై పాడుపడి పోవు నని నాకు గట్టినమ్మకము. ఈసంగతి నేను ఖండితముగా చెప్పక మరుగుపరుపజాలను.”

కారణవాలీసుప్రభువు ఈవిషయమున తరువాత చర్చవచ్చినప్పుడు కూడ రాజకీయవ్యావహారకు తగినమాదిరిని తనయభిప్రాయమును మరల వ్రాసివేసెను. “వారు పెట్టిన పెట్టుబడికిని పడినకష్టమునకును ప్రతిఫలముగ నుండునట్లు భూములహక్కు జమీందారులయందే నిలుపుచున్నట్లు చట్టములు పుట్టునేని, సోమరితనమువలనను, అతివ్యయమువలనను కలుగునష్టములను అనుభవమువలన వారే పొందునట్లు మన మూరకుండుమేని వారిస్వంతవ్యాపారములు సమర్థతతో వారే కష్టించి చక్కచేసికొందురు. లేదా వారియవసరములనుబట్టి ఆభూములను వారి తరులకు వినియోగము చేసికొందురు. అప్పు డట్టి వినియోగములను పొందినవారే భూములను బాగుచేసి వ్యవసాయము చేయుదురు. జమీందారులను ద్రవ్యవంతులుగను, భూస్వాములుగను చేయదలతురేని, ప్రజలయోగక్షేమము లన్నియు వివేకము కలిగి కాపాడుటకై వీరికే యొప్పగింపదలంతురేని, యీ ప్రభుత్వముగాని మరియొకప్రభుత్వముగాని అవలంబింపవలసినదియు, ఉపయుక్త మైనదియు నిది యొక్కపద్ధతియే యని నాయభిప్రాయము.”

“ఇందునుగూర్చిన సంజాయిషీ సంపాదించుటకై యిరువదియేండ్లు పట్టినది. 1769 సం॥రమున “సూపర్దువైజ” లేర్పడిరి. 1770 సం॥రమున రాష్ట్రీయసభ లేర్పడినవి. 1772 సం॥రమున ప్రసిడెన్సీ యంతకును అధికారమును చేత నుంచుకొని సెటిల్ మెంటు చేయుటకై ఊరూరను తిరుగుకమిటియొకటి యేర్పాటుయినది. 1776 సం॥రమున

దేశమునందలి శిస్తులజాబితాలను తయారు చేయుటకై అమీనా లేర్పడిరి. 1781 సం॥రమున రివిన్యూతో సంబంధించిన రాష్ట్రీయసభ లేర్పడినది. జిల్లాజిల్లాకును కలెక్టరులను నియమించిరి. అప్పుడే కలెక్టర్లతో నొకరివిన్యూకమిటీ నేర్పరచి, ఆ రాష్ట్రీయసభలయొక్క అధికారములును, పన్నువసూళ్లయేర్పాటులును ఆకమిటీ కొప్పగింత చేయబడెను. మనవెనుకటివారివలె మనమును కొత్తసంజాయిషీ సంపాదనకై యారంభించి ఆసంపాదన మూడేండ్లనుండి చేయుచున్నాము. ముఖ్యమని తోచినయంశమున కెల్ల పెద్దపెద్దసంపుటములుగా రిపోర్టులు వ్రాసి ప్రతిజిల్లాకలెక్టరును పంపించి యున్నాడు.

“పైకారణములనుబట్టి విశేషముగ ద్రవ్యము వంచుకొనిపోవుచున్నదానికి తోడు స్వంతముగా ద్రవ్యము నార్జించుకొని అయ్యది యింటికి పంపించుచుండుట ఇదివరలో ననేకసంవత్సరములనుండి జరుగుచున్నది. అందువలన చలామణీకి నాణెములు తగ్గిపోయినవి. దేశములోని వ్యవసాయములును, అన్నివర్తకములును, బలక్షీణమయిపోయినవి. ఆ బాధ యిప్పుడును మిక్కిలిగ పొందుచున్నారు.....

“కావున దేశము నభివృద్ధికి తేతలంతుమేని, బ్రిటిషువారిలాభమునకును వారి కీప్రాంతముల నున్నయధికారమునకును గట్టిబలము మనము కలుగచేయ తలంతుమేని, దేశపరిపాలనాపద్ధతి పూర్ణముగ మార్చివేసి కొత్తమార్గము నవలంబించుట యత్యవసర మైయున్నది.”

“జనులశ్రేయస్సునకు మిక్కిలి హానికరముగా నుండు అనర్థముల కేదో యొకపోకడ కనిపెట్టుట మనకు విధియైన కార్య మై యున్నది. భూములకు స్థిరమైనపన్ను కట్టి శాశ్వతపుకపుల్ల నిచ్చెదమేని మనప్రజలలో నెల్ల హిందూదేశవాసుల మిక్కిలి సుఖులుగ చేసినవార మగుదుము.”

1791 సం॥రం నవంబరు నెలలో పదినవత్సరములకు మితి యేర్పరచి సెటిల్ మెంటు చేయుటకై గవర్న మెంటువారు సవరణచేసి సంపూర్ణమైన నిబంధనలతో కోడ్డుబకటి ప్రకటించిరి. 1793 సం॥రమున బంగాళా దేశమునందలి యన్ని జిల్లాలను సెటిల్ మెంటు పూర్తిగా జరిగెను. 1790-1791 సం॥రమున బంగాళము, బీహారు, ఒరిస్సా రాష్ట్రముల యందు భూమిపన్నురూపకముగ వచ్చిన మొత్త మంతయును చేరి రు 2,68,00,989 అయినది. ఆశతాబ్దప్రారంభమున జాఫర్ ఖాన్ ను జాఖానులు కట్టిన పన్నుకంటె నీ మొత్తము ద్విగుణముగా నున్నది. మీర్జాఫరుపరిపాలనమునందు కడపటిసంవత్సరము (1764-65) లో మహారాజానందకుమారుడు చేసిన వసూళ్లకంటె మూడు రెట్లు. కంపెనీవారి దివానీ ప్రారంభమైన ప్రథమసంవత్సరమున (1765-66) బ్రిటిషువారి యాజమాన్యముక్రింద మహమ్మదు రజాఖాను చేసిన వసూలుకంటె రెండు రెట్లు. దీనినిబట్టి చూడ వ న్నంత దారుణముగా కట్టబడినదో తెలియగలను. అదియే స్థిరమైన పన్నునియును కడపటిపన్నునియును చెప్పటచేత అంత మొత్తమువరకును కట్టుట సాధ్య మయ్యెను.

1792 సం॥రం సెప్టెంబరు 29 తేదిని వ్రాసిన యుత్తరమున డైరెక్టరు లీచర్య లన్నియును మిక్కిలిగా కొనియాడుచు శాశ్వతముగా భూమిపన్ను ఏర్పాటు చేయు సెటిల్ మెంటునకు అంగీకరించిరి. ఈ యుత్తరపులు చేరగానే కారణవాలీను ప్రభువు 1793 సం॥రము మార్చి 23 తేదిని అప్పడు జరుగుచున్న సెటిల్ మెంటు శాశ్వతమైన సెటిల్ మెంటు అని ప్రకటించజేసెను.

“1 వ షరతు. 1789 సం॥రము సెప్టెంబరు 18 తేదిని బంగాళా దేశమునను, 1789 సం॥రము నవంబరు 25 తేదిని బీహారునను 1790 సం॥రము ఫిబ్రవరి 10 తేదిని ఒరిస్సాలోను సర్కారుపన్నులకు పది

సంవత్సరములపరిమితి యేర్పడి సెటిల్ మెంటు జరిగినది. అప్పడు కొన్ని నిబంధన లేర్పాటు అయినవి. ఆ యేర్పాటులనుబట్టి అప్పడు పన్ను లేర్పరచుకొనిన భూస్వాముల భూముల మీద, నీషరతులతో నేర్పరుపబడిన యీ పన్ను, ఈస్టిండియా కంపెనీ డైరెక్టర్లు అంగీకరించిన యెడల మాత్రమే పదినవత్సరములయంతరము కూడ ఫిలిచియుండుననియు, లేకున్న లేదనియును తెలియపరచితిమి.

“2 వ షరతు-ఇప్పుడు గవర్నరుజనరల్ అధికారమును చలాయించుచున్న మార్క్విస్సు కారణవాలీను పేరుగల (ఇంకను చాలబిరుదునామములుగల) నే నిందుమూలముగ బంగాళము, బీహారు, ఒరిస్సా దేశములందలి ఎల్లజమీందారులకును స్వతంత్రులగు తాలూకాదారులకును తెలియచేయునది యేమనగా:—ఈస్టిండియా కంపెనీవారి డైరెక్టర్లు పైన చెప్పబడిన షరతుల మీద, ఇదివరకు కట్టబడినట్టియు, ఇక ముందు కట్టబోవునట్టియు భూమిపన్ను లన్నియు శాశ్వతముగా నుండు నని ప్రకటింపు డని డైరెక్టర్లు మా కధికారము నొసంగియున్నారు.

“3 వ షరతు-దానిబట్టి గవర్నరుజనరలు సభవారు సెషరతుల మీద పన్నుల నేర్పరచుకొనిన యావత్తుజమీందారులకును స్వతంత్రపు తాలూకాదారులకును తదితర భూస్వాములకును వారిదివరకు కంపెనీవారితో నేర్పాటుచేసుకొనిన పన్నుల కిక నేవిధమైన మార్పులును కలుగవనియును, ఇక మీద నాయాభూములు, వారును వారివారసులును శాస్త్రవిహితమైన వారి స్థానీయులును అనుభవింపవచ్చు ననియును, ఇందుమూలముగా ప్రకటించు చున్నారము.” అని 1812 సం॥రము అయిదవరిపోర్టు 19 పేజీయందున్నది.

దీనినిబట్టి 1793 సం॥రము 1 వ రెగ్యులేషను శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటునిమిత్తమై యేర్పాటు అయ్యెను. బ్రిటిషుజాతివారు పరిపాలనకు

వచ్చిన నూటయేబదియేండ్లకును జనులయార్థికక్షేమమును సంరక్షించుచు చేసిన కార్యమిది యొక్కటియే. ప్రజలు కాయకస్తమువలన పొందెడులాభము ప్రజలే యనుభవించవలె ననియును దొరతనమువారు పొందతలంచుపన్నులు వారిపరిశ్రామికములను నాశనము చేయునట్లు, అస్థిరముగాను, దినదినప్రవర్ధమానముగను, ఉండరా దనియును, నాగరికనందినయన్నిజాతులవారియొక్కయు వర్తమానరాజనీతి యైయున్నది. ఈ కార్యమొక్కటియును అట్టి రాజనీతి ననుసరించి యున్నది. గడచిన నూరుసంవత్సరములనుండియును బంగాళాదేశమున వ్యవసాయము వృద్ధి యగుచున్నది. 1793 సం॥రమున అమరకముశిస్తులో నూటికి తొంబదివంతున కట్టిన భూమిపన్ను ఇప్పుడు భూస్వాములకు వచ్చెడునాదాయములో నూటికి 28 వంతున తేలినది. నూతనముగా రోడ్డులకును, పల్లికుపనులకును కొన్ని సెన్సు లనియెప్పి నూటికి 6¼ వంతున మరల పన్నులు కట్టినారు.

1793 సం॥రము మొదలు శాశ్వతముగా పన్నులు కట్టబడిన యీ బంగాళా రాష్ట్రమున విశేషజననష్టము కలిగినకాటకము లేవియును తటస్థించలేదు. భూమిపన్ను ఇంకను అస్థిరముగానే యుండి దారుణముగా నున్న హిందూ దేశమునందలి యితరభాగములలో వ్యవసాయ మభివృద్ధి చేసికొనుటకు మనసు పోవుట లేదు. ఆర్జనకు వీలుకలుగుట లేదు. వేనవేలు జను లొక్కొక్కప్పుడు నష్టపడుకాటకములు నచ్చుచున్నవి. జనులయైశ్వర్యము, వారిసౌఖ్యము, అనునవి ప్రభువులయొక్కవివేకమును, విజయమును అనుకొందుమేని 1793 సం॥రమున కారణవాలీసు చేసిన యీ శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు హిందూ దేశమున బ్రిటిషుజాతివా రొనరించినవివేకతమ మైనట్టియు జనుప్రద మైనట్టియును కార్యమని చెప్పవలయును.

బంగాళాదేశమునందు శాశ్వతముగ జరిగిన యీ భూమిపన్ను సెటిల్ మెంటు, అయిదుసంవత్సరములకు తరువాత అనగా 1798 సం॥రమున నింగ్లండులో జరిగిన భూమి సెటిల్ మెంటుతో పోల్చి చూడక మన మీవిషయమును ముగింపజాలము.

మూడవవిల్లియముగారిఆస్తిపన్నునది మొట్టమొదట మనుజునియద్యోగముమీదను వానిసొంతమైనఆస్తిమీదను కట్టినది. సొంతయాస్తిపైన పన్ను తగ్గిపోగానే, అయ్యది యేట నిచ్చుభూమిపన్నుని చెప్పబడుచు వచ్చెను. స్పెయిన్ దేశపునారసత్వమునకై యుద్ధము తటస్థమైనపుడు సాలునకు వచ్చెడు ఒకపౌనురాబడిమీద నాలుగుషిల్లింగులవరకును ఆపన్ను హెచ్చింపబడెను. అనగా వచ్చెడు నాదాయములో 20 వంతు ఇచ్చుకొనవలసి వచ్చెను. అయ్యది 1712 సంవత్సరమున జరిగిన “యూర్రీక్టు” సంధికి పిమ్మట పౌనునకు రెండుషిల్లింగునకు తగ్గింపబడియెను. 18 వశతాబ్దముయొక్క చివరభాగమువరకును అయ్యది పౌనుపై నాలుగుషిల్లింగులు మొదలు షిల్లింగువరకును మారుపు చెందుచు వచ్చెను. అనగా నూటి కిరవదివంతు మొదలు 5 వవంతువరకును తగ్గుచువచ్చెను.

బంగాళాదేశమునందలి శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు అయినయైదేండ్లకు మహామంత్రీ యగువిలియమ్ పిట్టుగారు చట్ట మొక్కటి చేసెను. ఆచట్టములో నిరూపణ చేయబడిన ఇంగ్లండుదేశములోని మండలములన్నిటియందును భూమిపన్ను ఎన్నిటికినిమార్పు లేకుండ చేసెను. కొంతమొత్త మిచ్చి భూస్వాము లాపన్నుకూడ లేకుండ చేసికొనుట కధికారమాచట్టమువలననే కలుగచేసెను. ఈగ్రంథము వ్రాయువరకు ఆదేశవాసులు 13,00,000 పౌనులపన్ను ఎన్నటికి సీయ నక్కర లేకుండ పైహక్కునుబట్టి వదలించుకొన్నారు. ఇంక 10,00,000 పౌనులుమాత్రము

వదలిండుకొనవలసి యున్నది. ఈకడపటిమొత్తమే యెట్టేటులపై నిష్పదును చెల్లింపవలసియుండు శాశ్వతమైనపన్ను. దీనికి లోబడియే క్రియ విక్రయములు జరుగుచుండును.

ఆంగ్లేయదేశమునందు చేసిన శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటునుగూర్చి పట్టుగారివివేకమునకు సంశయమునైన పొందవచ్చునుకాని బంగాళాదేశమున కారణవాలిను చేసిన శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటునుగూర్చి అట్టిసంశయ మేమియును పొందుటకు తగినకారణము లేదు. ఇంగ్లండుదేశము లోని భూమిపన్ను సెటిల్ మెంటువలన భూస్వాము లొక్కరే బాగుపడినారు. బంగాళాదేశమునందలి సెటిల్ మెంటువలన వ్యవసాయదారులందరును బాగుపడినారు. ఈసాధనమువలన దున్నుకొనిబ్రదుకు ప్రజల కందరకును లాభము కలిగినది. అందువలన వా రభివృద్ధిలోనికి వచ్చి యింతపరపతికలవారైనారు. జాతీయసంబంధమైన ఆదాయమున కాధారభూతమైన యనేకమైనపన్నులలో ఇంగ్లండుదేశమున నీ సెటిల్ మెంటువలన నీపన్నునుమాత్రమే మితమగునట్లు చేసినారు. బంగాళాదేశమునందన్ననో వ్యవసాయవృత్తి కంతకును నియ్యది రక్షక మైనది. జాతీయజీవనమున కాధారము బంగాళాదేశమున వ్యవసాయ మొక్కటియే. ఇంగ్లండుదేశమున జాతీయలాభమునకై ప్రభువులు భూమిపన్నుపైన అదనమైనపన్నులు కట్టి దేశమున కర్చుపెట్టుట కిందువలన నాటంకము కలిగెను. బంగాళాదేశమునందన్ననో దేశమునుండి యేటేటను వంచుకొనిపోవుచున్న ద్రవ్యప్రవాహము నభివృద్ధిగాకుండ నియ్యదియూ పుచేసినది. ఇంగ్లండుదేశమునందలి భూస్వాములు క్రొత్తపన్నులు లేకుండ ఇందువలన సంరక్షితులైరి. బంగాళాదేశ మిందుమూలమున నుత్పాదకరము లగు దారుణమములనుండి జాతి యంతయును సంరక్షిత మయ్యెను.

హిందూదేశార్థికచరిత్రము.

ఆ ఆ ప ప్ర క రణము.

చెన్న పట్టణములోనిపన్నులయిజారా.
(1763—1785)

ఇంతకు పూర్వపుప్రకరణములో 1757 మొదలు 1793 సంవత్సరము వరకు జరిగిన బంగాళాదేశమునందలి యార్థికచరిత్రమును దెలిపితిమి. ఇపుడు చెన్న పురిరాష్ట్రములోని వ్యవహారస్థితిగతుల సరయవలసి యున్నది. అచ్చట బ్రిటిషువారికిని, ఫ్రెంచివారికిని చిరకాలమునుండి జరుగుచున్న యుద్ధములు తుదకు 1763 వ సంవత్సరములో జరిగిన “ ప్యారిసు ” సంధితో ముగిసినవి.

బహుకార్యవిశిష్ట మైనయీయుద్ధచరిత్ర చాలసారులు చెప్పబడియెను. అయ్యది ప్రధానముగా దక్షిణహిందూస్థానస్వాతంత్ర్యమునకై కలిగినకలహము. ఆకలహము ఫ్రెంచివారిపక్షమున నున్నదూలే కిని, ఆంగ్లేయులపక్షమున రాబర్టుకై వునకును మధ్య కలిగినది. ఇందు మొదటియాతడు ఫ్రెంచివారిసామ్రాజ్యనిర్మాణము సేయ నారంభించెను. రెండవయాతడో, కట్టుచు కట్టుచున్న యాకట్టడమును గూలదొంగి సెను. అనంతరము ప్రజ్ఞావంతుడగు “ బుస్సీ ” యును, సాహసికుండగు “ లాలీ ” అనువాడును ఫ్రాంసుదేశమున ఫ్రెంచివారిరాజ్యమును సంరక్షింప దలంచి దేశభక్తిపూరితులై పట్టుదలతో ప్రయత్నించిరి. కా

ని వాని నన్నిటిని “ఐరికూటు” కడముట్ట ధ్వంసము చేసెను. “పార్వరిసు” సంధివలన నింగ్లీషువారివిజయ మంగీకరింపబడియెను. అంతటినుండి, హిందూదేశమున నింగ్లీషువారికిని, ఫ్రెంచివారికిని విరోధమే యావశ్యకత లేకపోయెను.

ద్విరుక్తిగా చెప్పబడిన నీయుద్ధగాధలనుండిజనులయార్థికస్థితిగతులకై మరల గలిగినచో మనపై నుండుగొప్పభార మొకటి తగ్గగలదు. హిందూదేశ చరిత్ర యనిన, ఆదేశపుప్రజలయార్థికస్థితియు, వారిధార్మికస్థితియు, వారి వాణిజ్యపరిశ్రామికవ్యవసాయికస్థితులు ననువీనిని గూర్చిన చరిత్రముగాని, ఫ్రెంచివారికిని, ఇంగ్లీషువారికిని కలిగినకలహచరిత్ర కాదు. ఈవాస్తవ్యచరిత్రనుగూర్చి యింతవర కెవ్వరును తగుశ్రద్ధవహించినవారు కారు, అందువలన, నాటకగాధ లైయుండుయుద్ధకథలన్నియును, అధికప్రజ్ఞాధురంధరు లగుగ్రంథకర్తలయధీనము చేసి ఈ గ్రంథ మంతయును మిక్కిలిగా తెలియదగియున్నయావిషయమునకే వినియోగింప దలంచితిమి.

ఫ్రెంచివారికిని ఇంగ్లీషువారికిని, ఇరువదిసంవత్సరములనుండి జరగుచున్నకలహము మున్ను చెప్పినచోప్పున 1767 వ సంవత్సరమున గడముట్టెను. పుదుచ్చేరి వసతియును తదితరములగు మరికొన్నిస్థలములును ఫ్రెంచివారికి మరల చేరెను. కాని దక్షిణహిందూస్థానమున నింగ్లీషువారు నిరుపమానముగ నిలిచి యుండిరి. బ్రిటిషువారిచేతిలో కీలుబొమ్మవలె నుండుమహమ్మదాలీ యనునత డప్పుడు కర్ణాటరాజ్యమునకు నబాబుగా నుండెను. బ్రిటిషువారియాధీనమం దుండురాజ్య మెల్ల చెన్నపట్టణమును, దానిచుట్టుపట్టుల నుండుకొంతరాజ్యమును, తూర్పున ముద్రప్రంతమున నుత్తరముగా బంగాళాదేశమువరకు వ్యాపించియున్నయావత్సముద్రప్రంతస్థలములు మాత్రమే యయియుండెను.

కర్ణాటకనబాబుగా నుండినమహమ్మదాలీకిని, బంగాళానబాబుగానుండిన యతనిసమకాలికుగ డగుమిర్జాసిమునకును, ఎంతయో వ్యత్యాస మున్నది. మిర్జాసిమ్ పట్టుదల కలవాడును సమర్థుడైనపరిపాలకుడును. మహమ్మదాలీ బలహీనుడును, నుకుమారముగ బెరిగినవాడును. మిర్జాసిమ్ బ్రిటిషువారియధికారమునకు లోబడకుండ ప్రభుత్వతంత్రమును చక్కజేసికొనుటకై తనరాజధానిని వారికి దూరముగ నుండు మాంఘిర్ పట్టణమునకు మార్చెను. మహమ్మదాలీయన్ననో తనరాజధానియగు “ఆర్కాటు” పట్టణమును విడిచి బ్రిటిషుపట్టణ మైన చెన్నపురికే నుకుమారజీవనము చేయబోయెను. మిర్జాసిమ్ మిక్కిలి యూర్జితపరుడు. తాను సింహాసన మెక్కినరెండుసంవత్సరములకే బ్రిటిషువారికిని, తనకును గలసామ్మసంబంధ మైనపూచీపేచీ లన్నియును వదల్చుకొనెను. మహమ్మదాలీ కంపెనీబాకీలను వదల్చుకొనలేక యారోజున కారోజు, అప్పులగుండములలో బడి మునిగిపోయెను. మిర్జాసిమ్ బంగాళాదేశమునందలిదైశికవర్తక మంతయును, తనప్రజలచేతిలో నుండి పోకూడ దని పట్టు పట్టి బ్రిటిషువారితో బోరాడెను. మహమ్మదాలీ తనభూమివ స్సంతయును బ్రిటిషుముఖదాతలకు వినియోగపరచి తనరాజ్యమంతయును ఋణదాతలయధీనము చేసెను. మిర్జాసిమ్ రాష్ట్రమునుండి వెడలగొట్టబడియెను. అతడుదేశభ్రష్టుడై మరణించెను. మహమ్మదాలీ అప్రతిష్ఠల పాలై, వారలకు దానుడై ఋణపడి నుకుమారముగ బ్రతికి వార్ధక్యము నంది మరి మరణించెను. ప్రాగ్దేశమున గలయప్పటిబ్రిటిషువారిరాజతంత్రమున బలవంతు డగుపాలకునకు నిలువ నీడ లేదు. అసమర్థప్రభువు స్వేచ్ఛగా నుండవచ్చును. ఋణములు పుచ్చుకొనవచ్చును. తనరాజ్యముపై వచ్చేడుపన్నులలో నుండి వడ్డి చెల్లించవచ్చును.

అశక్తు డగునిట్టియధిపతి ప్రభుత్వమున తమయధికారమును రాజ్యమును వ్యాప్తము గావించుట కంపెనీవారికి సుకరముగా గనుపడియెను. 1765 వ సంవత్సరమున బంగాళాదేశమున నున్నట్టికంపెనీవారు కర్ణాటకపుదివానులై యుండలేదు. అట్టిదివానీపదమును నిజాముపదమును గూడ నామకముగ మహమ్మదల్లియందే నిలిచి యుండినవి. వాస్తవమగునధికార మెల్ల కంపెనీవారే యనుభవించిరి. దివానీపదమనగా రివిన్యూపరిపాలన. నిజాముపదమనగా సైన్యపరిపాలన. దేశము యొక్క సైన్యసంరక్షణ యంతయును గంపెనీవారే చూచుచుండిరి. వారి కందులకై నబాబుగారిపన్నులు కొన్ని యిచ్చివేయబడెను. వారికి తటస్థమయినయుద్ధములలోపాటు కంపెనీఖర్చులు కూడవృద్ధి యయినవి. నబాబుగా రందులకై కంపెనీనౌకరులయొద్దనుండి, అప్పు పుచ్చుకొని యెడి వింతపద్ధతి యొకటి యవలంబించెను.

ఇంతకంట చిత్రమైనదియు, ప్రాణముమీదికి వచ్చునదియును మరియొకటి యున్నది. సొంతపుబాకీలన్నిటికిని నబాబుగారు హామీలిచ్చుటకు మొదలుబెట్టెను. తనబాక్కునమునందు సామ్యులేకయు, ఉన్నను నది కదల్చలేకయు, తనరాష్ట్రముపై వచ్చుపన్నుల సీసాంతపుఋణదాతల కొప్పగించుచునచ్చెను. కర్ణాటదేశమునందలివ్యవసాయదారులందరును నబాబుగారియేజెంట్లపాలనమునుండి వదలి, బ్రిటిషుఋణదాతలపాలనమున బడినారు. పొలములలోపండినపంటలన్నియును బ్రిటిషుఋణదాతలబాకీలకు లోనై యుండవలసివచ్చెను. నిర్బంధపెట్టియు, కొరడాదెబ్బలు కొట్టియు, నబాబునౌకరులు వసూలుచేసెడుపన్నులు యూరపుదేశమునకు కంపెనీవారికి బంపుటకై బ్రిటిషునౌకరులయధీనము చేయబడియెను. కర్ణాటదేశ మంతయును లోపల సార మంతయులాగి వేసిన గుడ్డుడొలకవలె బ్రిటిషువారికి నుండెను. దక్షిణహిందూస్థానమునం

నలిగ్రామములును పొలములును గొప్పయిస్తే టయినది. అందు దున్నెడివారు దున్నుచుందురు. పాటుపడెడివారు పాటుపడుచుందురు. అందు పండ్లడిపంటలమూల్య మంతయును ఐరోపాఖండమునకయి పోయెడిది.

దేశమునకును దేశవాసులకును కూడ, ఒకసారిగనే యాపద తటస్థ మయ్యెను. నబాబుగారివసూలుపద్ధతియెల్లపుడును, కఠినముగాను, క్రూరముగాను, ఢిండినను, అయ్యది కొంచెము శక్త్యానుసారముగ కూడ నుండెడిది. సాలునరికి పండినపంటనుబట్టి వారికి రావలసినది లాగుకొనుచుండెడివాడు. ఋణదాతలు కూడ నిందుకు స్థిరపడినపుడు నబాబుయొక్క కఠినమునకు బ్రిటిషుచర్యలనిష్కర్షతయును స్థితిగతులలోచింపమియును వచ్చి తోడుపడియెను. నబాబుయొక్క ఋణదాతలు తమహక్కులెల్లను నిష్కర్షగా నమలుజరిపిరి. వ్యవసాయదారులందరు నిదివర కెన్నడు నెరుగని యొత్తుడుకు లోనై నారు. ఈపన్నులన్నియును నబాబుగారిఖజానాకు యిరసాలగునంతవరకును, అవి దేశమునకే కర్చుపడుచుండెను. అకారణముగ నేదో యొకరూపమున నాసామంతయును ప్రజలదిక్కునకే మరల బ్రవహించెడిది. కాని యిపు డన్ననో బ్రిటిషుఋణదాతల కొప్పగింపబడినజిల్లాలలోనిపన్నులన్నియును, వారికే హక్కుగా చెందియుండి, వారే వసూలుచేసికొనుచుండుటచేత, ఇక నెప్పటికైనను మరలివచ్చు నన్నయాశయైనను లేకుండ దేశమునుండి నరలి పోవుచున్నది. దేశము క్రమక్రమముగా పేదపడినది. పరిశ్రామికములును వాణిజ్యమును క్షీణించినవి.

హిందూదేశమునందలి ధర్మపరిపాలనమును విమర్శించుటకై 1782 వ సంవత్సరమున పార్లమెంటువారి సెలెక్టుకమిటీ యొకటి యేర్పాటుయినది. ఆకమిటీ యెదుట విచారణ యయినవారిసాక్ష్య మిందులకు నిదర్శనముగా నున్నది.

“జార్జిస్టిత్తు అనునాతడు మనయుత్తరపుల ననుసరించి హాజరయ్యెను. ఆత డిండియాలో, ఎన్నిదినములు ఏపనిమీద, ఎచ్చట నుండెనో యనుదానినిగూర్చి ప్రశ్నించిరి. 1764 వ సంవత్సరమున తా నిండియా కు వచ్చినట్లును 1767 వ సంవత్సరముమొదలు 1779 వ సంవత్సర మక్టోబరువరకును చెన్నపట్టణమున నుండినట్లును జెప్పినాడు. మొదట చెన్నపట్టణము నాతడు చూచునప్పటికి వాణిజ్యస్థితి యెట్లున్నది యని యడుగగా, అయ్యది మంచియభివృద్ధియం దున్న దనియు, రేవుస్థలము లలో చెన్నపట్టణ మగ్రగణ్యముగా నున్నదనియు సమాధానము చెప్పెను. తాను మొదట చూచినపుడు కర్ణాటదేశముయొక్కలోతట్టున వర్తకవ్యవసాయము లేస్థితియం దున్న వని యడుగఁ కర్నాటకదేశము చక్కగా వ్యవసాయము చేయబడుచున్నట్లును, జనమయ మయియు న్నట్లును తనకు బాడకట్టె ననియు, అందుమూలమున వర్తక సంబంధ మైనసరకు లనేకములు కర్చగుచున్న వనియు, చెప్పెను. తానువిడచి వచ్చినపుడు వ్యవసాయమునఁ జనసంఖ్యయును, ఆంతరవర్తకమును చెన్నరాష్ట్రమున లేస్థితియం దున్న వని ప్రశ్నించగా, వ్యవసాయస్థితి మిగులక్షీణించి యున్న దనియును, జనసంఖ్యకూడ నట్లేయున్న దనియు ను వర్తకస్థలమంతయును చుట్టుముట్టసియైయుండెననియును యుత్తర మొసంగెను.” అని 1783 వ సంవత్సరములోని తొమ్మిదవరిపోర్టులో నున్నది.

మదరాసుసభలోనిసభ్యులును, కంపెనీసభకు ర్లందరును నబాబు న కప్పు లిచ్చి పెద్దపెద్దయైశ్వర్యములను గావించుకొనినారు. తా మేమి చేయుచున్న వారో, ఆసంగతులు కంపెనీడైరక్టర్లకు దెలియ చెప్ప న క్కర లేదనుకొనుచున్నాడు. కంపెనీడైరక్టర్ల యుత్తరపుల ననుసరించి

1767 వ సంవత్సరమున వారీయప్పు లన్నియు నేకముచేసి మితముగా నూటికి పదివంతున వడ్డీ నేర్పరుచుకొనిరి. ఆసా మ్మంతయును నబా బెప్పుడో యొకనా డిచ్చుననియెడి యాశ యున్నట్లు చెప్పుచు వచ్చిరి. కంపెనీనౌకరులకు లాభకరము గాకపోవుటచే వారావ్యాపారమును గట్టిపెట్ట నిశ్చయించిరి. అసమర్థు డగునబాబును ఆపనికి తలంప డయ్యెను. ఇంక నది యెట్లు పట్టువడగలదు. 1769 వ సంవత్సరమున నీ సమాచారమంతయు తెలిపెడురిపోర్టు ఒకటి డైరక్టర్లకు చేరెను. అందుపై వారికికలిగిన యాగ్రహమునకు మితి లేక పోయెను.

“ఈవ్యాపార మంతయును మాకు దెలియకుండ మరుగుపరచి మాధికారమునకు పాత్రులై రైతిరి. మహమ్మదల్లీనిగురించి మీరుప్రా సిస్తోత్రవాక్యము లన్నియు, ఈయప్పులమూలముగనే యుత్పన్న మయ్యె నని మే మనుమానింపవలసినవచ్చినది. అది నిజమైనను, అబద్ధమైనను ఆసంగతి మీరు కమ్మిచేయుట యనునది స్వామిద్రోహమున మేటియనుటనిశ్చయము” అని 1769 వ సంవత్సరము మార్చి 17 వతేదీన సెంటుజార్జికోటసభకును దదధిపతికిని కంపెనీడైరక్టర్లు వ్రాసినారు.

“దాదాపు యిరువదేండ్లు నిలచియున్నయుద్ధమున నబాబును మనము సంరక్షణ చేసితిమి. నబాబు, అందుల కయ్యెడుసా మ్మంతయు ను మనకు వసూ లియ్యవలసి యుండెను. బాహాటముగ తమయందుంచినయీనమ్మిక నెల్ల, అలక్ష్యము చేయక కంపెనీనౌకర్లు తమయందు గలవిధ్యుక్తధర్మములను విశ్వాసమును యెట్లు నిర్వహింపగలరు? తమ స్వలాభము నిందులకై యెట్లు పోగొట్టుకొనగలరు? కంపెనీవారిబలము ను వారియధికారమును, వారిసామంతమును వినియోగించి, తమకు నబాబు తాకట్టుపెట్టినపన్నులను, వసూలుచేసికొన వారికిగుండెలెట్లు తాళెనో తెలియకున్నది.” ఇదియు పైతేదీనే సెంటుజార్జికోటయం దున్న

సెలెక్టుకమిటీవారికి డైరెక్టర్లు వ్రాసినమరియొకయు త్తరములోనిది.

ఇందు పాఠకులుగమనింప తగినవిషయ మొకటి యున్నది. ఫ్రెంచివారికిని ఇంగ్లీషువారికిని హిందూ దేశరాజ్యాస్థాపనకై జరిగినయిరువది యేండ్ల యుద్ధమును నబాబు కొరకే జరిగినట్లును, ఆకర్చు లన్నియు నబాబే భరించవలసినట్లును డైరెక్టర్లు వ్రాయుచున్నారు.

“పైగవర్నరును నభవారును తమయం గుంచిననమ్మకము నెల్ల భంగించి స్పష్టముగా కంపెనీలాభముకన్న తదితరులలాభమునే యెక్కువగా చూచిరి. నబాబు కొందరికి, విశేషమగు మొత్తములకు అమూల్యములగుజిల్లాలలోనిపన్నులు విలియాపరచెను. ఆసామంతయు కంపెనీవారికి నబా బీయవలసినబాకీలకింద రావలసినది. ఈవినియోగము నకు నభవారును ప్రెసిడెంటును, యెట్లంగీకరించిరో! ఈప్రవర్తనమందలియయోగ్యత ఇందువలననే స్పష్టముగా బయట పడుచున్నది. చాలభాగ మాపన్ను లన్నియును కంపెనీవారిసంరక్షణమువలననే నిలిచినవి. కర్నాటదేశమును సంరక్షించుకర్చు లన్నియును కంపెనీవారిమీదనే పడియున్నను, పన్నులన్నియు నక్రమముగా పైవిధమున వినియోగపరచి నబాబువలనకంపెనీవారికి రావలసిన పెద్దమొత్తములన్నియును అట్టె పెట్టి యున్నవారు.” అని 1770 సంవత్సరం నూర్చి 23 తేదీని కమిషనరులకు డైరెక్టర్లు వ్రాసిరి. ఈపన్నులవిలియాపలన డైరెక్టర్లకు కనుపడిన యక్రమము దేశము పేదపడిపోవుచున్న దని కాదు. కంపెనీవారికి నబాబువలన రావలసిన యప్పు అట్టెపెట్టియుంచినారని.

బంగాళాదేశమందలి దైశికవర్తక మంతయును కంపెనీనపుకర్లు గుత్త చేయకూడ దని నిషేధించిన వారకాహేస్టింగ్సు, అప్పుడు మదరాసుకొన్నిలులో మొంబరుగానున్నాడు. అతడు మదరాసున, అర్కాటునబా

బు కంపెనీనాకర్ల కిచ్చిన పన్నులవిలియా తేకుండచేయవలె నని మనస్ఫూర్తిగా ప్రయత్నించెను. ఆవిషయమున స్పష్టముగా నొక గట్టి యుత్తరమును వ్రాసెను. అతనిశైలి పటుత్వమైనది. అపాటవ మంతయు నాయుత్తరమునం దున్నది. డైరెక్టర్లు వ్రాసిన యుత్తరము చేరిన తోడనే చెన్నపట్టణమున జరిగిన వ్యాపారమంతయు నాయుత్తరమున వివరింపబడియెను. అం దాతడును కొన్నిలుమొంబరులు ముగ్గురును సంతకముచేసిరి.

“మీ యుత్తరపుల సారాంశమంతయును మాకిట్టు లర్థమయ్యెను. కర్ణాటకదేశములోని కొన్నిపన్నులు తనదస్కతు. మొహల్లతో నబాబు యొకరికొరకై కొందరుమనుష్యులకు విలియాపరచెను. అయ్యవి కంపెనీబాకీలను విడిచిపెట్టి తమసొంతబాకీలకు వినియోగపరచుట మీకంగీకారము లేదు. నబాబునకుగాని మీనపుకర్లకుగాని అట్టిపని చేయుటకు స్వతంత్రమే లేదు. అట్టి యభిప్రాయము వారికుండ గిట్టదు. ఆపత్రిములమూలమున వారికి విలియాయయిన హక్కు లన్నియు మీపేర తిరిగి వ్రాయించుకొను మని మీయాజ్ఞ. అది జరిగిన పిమ్మట నబాబు కంపెనీవారికియవలసిన యప్పు తీర్చు టాతనికి మొదటి విధియనియును, అది యయిన తరువాత నితరులకు విడివిడిగా నీయవలసియున్న బాకీలను తీర్చుటకు దగిన యేర్పాటులను కంపెనీవారు తమ యధికారమున శాంక్ష చేయు డనియును మా కనుజ్ఞ నొసంగుచున్నవారు. ప్రెసిడెంటును, “డ్యూప్రి” యను నాతడును, ఆ విలియాపత్రమున తమకు గలిగినట్లు చెప్పెడు హక్కు లెల్లను ముందుగ విడుదల వ్రాయించి యిచ్చి తమయప్పుల నెల్ల రాబట్టిపెట్టుటకై కంపెనీవారిని వేడుకొనిరి. మీయుత్తరపు లన్నియును బహిరంగముగ నందరకును దెలుపగనే వీరివలెనే తక్కినవారునుకూడ చాలభాగ మనుసరించిరి.

కాని యిందులో చాలమంది మనము చెప్పినచొప్పున కంపెనీవారి యధికారమునకు లోబడి వారిబాకీలను రాబట్టుకొనుట కంగీకరించలేదు. ఆకారణమున మేమాకార్యము నిర్బంధించి చేయించు టనుచిత మని తలంచి యట్లు చేయలేదు.” అని 1770 సంవత్సరం జనవరి 31 వ తేదీని డైరెక్టర్ల పేర సెంటుజార్జికోటయం దుండెడు సెలెక్టు కమిటీవారు వ్రాసినారు.

ఆసంవత్సరముననే వారకాహేస్టింగ్సు మరియొక యుత్తరమును వ్రాసెను. అందు నబాబు తనసొంత బాకీదార్ల చేతిలో బొమ్మవలెను న్నట్లును అతడు తన ఋణదాతల కుపకారమగు నట్లు కంపెనీవారికి వ్యతిరేకముగ నింగ్లండులో పనిచేయదలంచి నట్లును నూచించెను.

“మొన్నటివరకును నబాబు కంపెనీ డైరెక్టర్లనే శరణముగ నెంచికొని వారే కంపెనీగా భావించెను. ఇప్పుడు కొందరు దురాలోచనపరులు పోగుపడి యీయిట్లు విడిచిపోయినయెడల నతనికి మంచిలాభము కలుగు నని బోధించినారు. అతని సొంతపుఋణదాతల కందరకును, కంపెనీ డైరెక్టర్ల నతిక్రమించి పనిచేయగల రనియును, అందులకు వారికి శక్తియును, అవసరమును కలదనియును, అతనికి నమ్మకము పుట్టించిరి. ఇంతకంటెను నీచ మగునది మరియొక టున్నది. పార్లమెంటు వారును, రాజుగారును, కలిసి కంపెనీవారికి వ్యతిరేకముగా తనపక్షమున పనిచేయుదురని గట్టిగా నాతనిమనస్సున నాటుకొనినట్లు గనుపట్టుచున్నది.” అని 1770 వ సంవత్సరం ఏప్రిల్ 6 వ తేదీని డైరెక్టర్లకు సెంటుజార్జికోట సెలెక్టు కమిటీవారు వ్రాసినారు.

నబాబునకు నచ్చినది తప్పనమాచారము కాదు. ఆయన ఋణదాతలు తమకు విలియా యయిన జిల్లాలలో శిస్తుల నెల్ల వసూలు చేసుకొని విశేషద్రవ్యము నార్జించుకొనిరి, అందువలన వారు తమదే

శమున ననేకములయిన ‘ఓట్ల’ నిచ్చుట కర్హులై కంపెనీ డైరెక్టర్లపై సవారు చేయనమథ్యలయిరి. ఏవిధమైన విచారణయును లేకుండగనే వారిహక్కులన్నియును, అంగీకరింపబడినట్లు ముందుముందు మనము తెలిసికొనగలము.

ఈనడుమ నబాబు ఋణదాతల కందరకును తనరాజ్యములోని యాధారముల నెల్ల ధారపూసి, భాగ్యవంతమైన తంజావూరిరాజు గారి దేశమును గాంక్షించి తనదృష్టి న్నావైపులకు బరప నారంభించెను. 1769 వ సంవత్సరమున ‘బ్రిటిషువారికిని హైదరాబాద్ కిని జరిగిన యొడంబడిక ననుసరించి తంజావూరిరాజు బ్రిటిషువారికి మిత్రుడుగా నేర్పడియెను. కాని కంపెనీ డైరెక్టర్లు తమమిత్రుని మైశ్వర్యమునుచూచి, యనూయతను జెంది తంజావూరు దోచి కంపెనీవారికి తానీయవలసిన ఋణమును దీరుమానము జేసెద ననిననబాబుగారి యభిప్రాయమునకు దాము కూడ నిష్టపడిరి. అదేశమున కర్ణాటదేశసంరక్షణమునకు కావలసిన సైన్యము నంతను పోషించగలిగిన యాదాయము వచ్చును. దేశములోని ఫలవంతమైన విశేషభాగమునెల్ల తంజావూరిరాజు తానే యనుభవించుచున్నాడు. తద్రక్షణమున కేమియును సాయము చేయకుండుట చూడ మిక్కిలి యసంబద్ధముగ గనుపట్టుచున్నది. కావున నారాజు యుద్ధపుకర్చులకై న్యాయముగ దనవంతున కీయదగినంత సొమ్ము నీయకపోయే నేని, నబాబు దొరతనమునకు దగినన్యాయమును దర్జాయును చూపి, ఈనటనము చక్కగ నెరవేర్చుటకై యాత డవలంబించు చూర్గములలో నెల్ల మీ రాతనికి దోడ్పడుఁడని యిందుమూలమున మీకనుజ్ఞ నొసంగుచున్నారము. ఈ పై యుత్తరపుల ననుసరించి తంజావూరురాజుగారివలన లభ్యమైన ద్రవ్యమంతయును కంపెనీవారికి నబాబీయవలసియుండు బాకీకింద జమకా

వలయును. అంతకంటె నదనముగా నుండేనేని యాత డితరులకు విడిగా నీయవలసిన బాకీలక్రింద పోవలయును. అని 1769 వ సంవత్సరము మార్చి నెల 17 వ తేదీని సెంటుజార్జికోటయందున్న సెలెక్టుకమిటీవారి కి డైరెక్టర్లు వ్రాసిరి.

ఈనూచన సావకాశ మయినది. దీని ననుసరించి తంజావూరు 1771 వ సంవత్సరములో ముట్టడింపబడెను. దానిరక్షణకై 4 లక్షల కాను లారాజు చెల్లించవలసి వచ్చెను. కాని యిందువలన నబాబుగారి యాకలి మరింత తీవ్ర మయ్యెను. అతని మిత్రులగు బ్రిటిషువారు ఇట్టి యధికార మొకటి దేశమధ్యమునం దుండిన తమకుహానియగునని నులభముగా ననుకొన వీలు చిక్కెను. తంజావూరును మరల ముట్టడించిరి. 16 సెప్టెంబరు 1773 వ సంవత్సరమున దానిని స్వాధీనము చేసికొనిరి. అదృష్టహీను డగునారాజును అతనికుటుంబమును చెరకు గొనిరాబడిరి. అతని రాష్ట్రము లన్నియు నబాబుగారి స్వాధీనమయ్యెను.

తంజావూరురాష్ట్ర మప్పటికి శ్రీమంత మైనదియును, ఉచ్చస్థితి యందున్నదియు నై యుండెను. అట్టిరాష్ట్రము నబాబుగారి దుష్పరిపాలనక్రిందకు వచ్చిన కొన్ని సంవత్సరములలో క్షీణదశకు వచ్చెను. అంతకొలదికాలముననే నింత విపరీతముగ క్షీణించిన దేశ మికెద్దియును లేదు. అయ్యది విజితదేశమనియు, పగవానిరాష్ట్ర మనియును భావించి మహమ్మదాలీ ఆదేశప్రజలపైఁ బడి వేధింప వారంభించెను. ఆ దేశపుపన్ను లన్నియును తనబ్రిటిషు ఋణదాతలకు విలియా పరచెను. అందువలన వాణిజ్యమును పరిశ్రామికములును నాశన మయ్యెను. కొలదికాలములోనే దక్షిణహిందూస్థానమునకు పండ్లతోటవలె నున్న తంజావూరురాష్ట్రము తూర్పుసముద్రతీరమునందలి అన్ని ప్రదేశములవలెనే వీడ కొట్లాడు చుండెను.

1782 వ సంవత్సరమున రహస్యపుకమిటీవారియెదుట “పెట్రి” యనునాతడు సాక్ష్య మిచ్చెను. అతడు “తంజావూరురాష్ట్రముయొక్క ప్రస్తుతస్థితినిగూర్చి ముచ్చటించుటకు పూర్వము హిందూస్థానమునఁ గల మిక్కిలిసమృద్ధమగు దేశములలో, బాగుగ వ్యవసాయ మయ్యెడు ప్రదేశములలో, జనసంకీర్ణమయిన మండలములలో, నియ్యది కొన్ని సంవత్సరములకు పూర్వ మగ్రగణ్యముగా నున్నట్లు చెప్పవలసియున్నది. 1768 వ సంవత్సరమున నీదేశమును నేను మొట్టమొదట చూచినాను. అప్పటిస్థితికిని, ఇప్పటిస్థితికిని, ఎంతో వ్యత్యాస మున్నట్లు కనుపడుచు చున్నది. తంజావూరు పూర్వము గొప్పదైశికవర్తకమునకును విదేశవర్తకమునకును స్థానమై యుండెను. బొంబాయి, సూరతులనుండి దూదియును, బంగాళాదేశమునుండి ముడిపట్టును, తయ్యారైనపట్టును, నుమాత్రా మొదలగు తూర్పుద్వీపములనుండి, ఛక్కెర, లవంగములు మొదలగు పరిమళద్రవ్యములును, బంగారము, గుట్టములు, ఏనుగులు కలప పెగు నుండియును, చైనాదేశమునుండి మరి యనేకవిధములగు నితరవస్తువులును దిగుమతి యగుచుండెను. ఈతంజావూరు మూలముగ నే చాలభాగము హైదరాల్ీరాష్ట్రములలోను, మహారాష్ట్రరాజ్యములో పశ్చిమోత్తరభాగములలోను, హిందూదేశమున దేశీయులందరును సామాన్యముగ దుస్తులుగధరించు బంగాళాదేశపు పట్టుసరకులును, అనేకవిధములగు ఐరోపియను సరకులును, సప్లయిలగుచుండెడివి. మజ్లినులు, చేరుమాల్లు, సన్ననిచుక్కలబట్టలు (చీటీలు) రంగువస్త్రములు, నేతచారలవస్త్రములు, మరియునేకవిధములగు సన్నవస్త్రములును, ఆఫ్రికాదేశమునను, వెస్టిండియను దేశమునను, దక్షిణ అమెరికాదేశమునను, విశేషముగా కర్చుపడుచుండుటచే డచ్చివారును, జేనులును విశేషముగ పెట్టుబడి పెట్టెడు ముదుకవస్త్రములును, ఇచ్చటనుండియె

గుమతి' యగుచుండెడిది. ప్రకృతిసిద్ధముగ నిన్ని సదుపాయములుగల దేశములు తంజావూరికన్న మిన్నయగునవి యత్యల్పముగ నున్నవి. ఆదేశపుభూమి ఫలవంతమైనదియు, సమృద్ధిమంత మగునదియును; కావేరి, కొలరూను అనురెండునదులు, ఆదేశమున పాటును. ఆనదులచే నాభూములన్నియును దడియుచున్నవి. ఆనదులనీరు, తూములు, కాలువలు, చెరువులు గుండ దేశములోని ప్రతిభూమికిని ప్రవహించుచుండును. తంజావూరుదేశ మింతఫలవంత మయినది యనుటకు నీకడపటిదియే కారణము. ఆదేశముఖ మనేకవిధముల సౌందర్యముగ నుండును. నేను చూచిన హిందూదేశములోని ప్రదేశములలోకెల్ల దీనిరూపము ఇంగ్లండుతో దాదాపుసమీపించు నని చెప్పవచ్చును. కొన్నియేండ్లక్రిందట తంజావూరిట్లుండెడిది. కాని దానికి నాశనము మిక్కిలి శీఘ్రముగ సంభవమయినది. ఇప్పుడనేకమండలములలో నాపూర్వపుసౌభాగ్యముల జాడయైనను గనుపడుట దుర్లభముగా నున్నది.

“ఈకాలమున (1771)చేతిపనులు సమృద్ధిగా నుండెడి వనియు దేశము జనసంకీర్ణమైన దనియు, భూములు బాగుగ సాగుబడి యగుచున్న వనియును, దేశవాసు లందరును శ్రీమంతు లనియును పనిపాటలు చేనుకొనువార లనియును నాకు తెలిసినది. మొదటిముట్టడి యారంభమైన 1771 సంవత్సరము మొదలు దేశము తిరిగి రాజునకు స్వాధీన మయ్యెనువరకును, దేశము రెండుసార్లు యుద్ధములకు స్థానభూతమై యుండుటచేతను, పరిపాలనమున ననేకవిస్తవములు తటస్థమగుట చేతను వాణిజ్యము చేతిపనులు, వ్యవసాయము, పీనియందు శ్రద్ధలేకుండపోయెను. వేనవేలు దేశవాసులు సురక్షితమైన స్థలముల జూచుకొనుచు పోవుచున్నారు.” అని 1762 వ సంవత్సరమున రహస్యపుకమిటీవారి నాలగవరిపోర్టులో నున్నది.

చెన్నపట్టణమునకు గవర్నరును నియమించుతరుణము వచ్చినది. ఇండియన్ థీములనాడు మదరాసునకు గవర్నరుగా నున్న “పిగాటు” అనునాతడు 1763 వ సంవత్సరమున నింగ్లండునకు ఘనలి పోయెను. క్రిమిక్రిమముగా నతడు ‘బార్ నెటు’ బిరుదును, ఐర్లండుదేశపు ‘పీయరు’ పదవిని పొందెను. మదరాసురాష్ట్రమున పరిపాలనమును ప్రక్కజేయసభిలాష గల్గి 1775 వ సంవత్సరమున నతనిని మరియొకసారి గవర్నరుగా బంపిరి. మహమ్మదాళీకి తంజావూరురాష్ట్రమును కలుపవలె నని యిచ్చినసలహాను డైరెక్టర్లు అంగీకరించినారుకారు. నారియుత్తరవులనుబట్టి ‘పిగాటు’ ప్రభువు, ఆదేశమును దిరిగి రాజునకు స్వాధీనము చేయనిశ్చయించెను. మహమ్మదాళీ మరల తంజావూరు రాష్ట్రమును రాజున కీయకుండ ననేకవిధముల బ్రయత్నించెను. కాని ‘పిగాటు’ ప్రభువు డిసెంబరు 1776 వ సంవత్సరం మార్చి 30 తేదీన ఆ రాజును మరల సింహాసనమున ప్రతిష్ఠించెను.

ఆప్పటికి గవర్నరుగారికి కూడ కష్టములు ప్రాప్తించెను. ఆర్థాటమనబాబుగారి ఋణదాతలనేకులలో “పాలుబెనిఫీట్లు” అనునాతడొకడు హక్కు పద్దు లేనిచూశాన్నత్యమును పొందెను. 1763 వ సంవత్సరమున నతడు కంపెనీవారితరపున సివిలుకట్టడములను గట్టించుశిల్పియై ద్యోగమునకు వచ్చెను. కాని యతడు కట్టడముల నిర్మాణమునందుకన్న పరతువడ్డీలమూలమున తనయొశ్వేర్యమును నిస్సించుకొనుటయందెక్కువజయప్రదముగ పని చేసె ననిన నుత్తమముగా నుండును. తంజావూరురాష్ట్రమున రాజును మరల సింహాసన మెక్కించునప్పటికి నబాబున కాలము 1,62,000 కాసు లప్పు నిచ్చి యుండెను. ఆసామునకు తంజావూరిరాష్ట్రపుసన్నులు తనకు విలియావేయబడె ననియు, తంజావూరిప్రజలకు విడిగా నిచ్చినబహుత్తుల 72,000 కాసులకు నిలువున

నున్న పంటలు తనకు హామీ యున్న పనియును పేచీ పెట్టెను. ఈసం గతినిబట్టి యప్పటికాల మెట్లుండెనో మనకు దెలియగలదు. “బాను ఫీల్డు” కంపెనీవారియుద్యోగములో సాలునకు కొన్ని వందలరూపాయా లుమాత్రమే వేతనము సంపాదించుచు గ్రిందిమెట్టుయుద్యోగములోననే యున్నవాడు. ఆతనియొద్ద చక్కనిబండ్లున్నవి. నబాబుగారు లెక్క కు మిక్కిలియైనరొక్కము తనకు బాకీ యున్నట్లు పేచీలు పెట్టుచున్నాడు. తనబాకీ తీరుమానమునకై శ్రీమంత మైనయొకరాష్ట్రములోనిపన్నులును, ఒకవ్యవసాయకజాతివారిపంటమీద నున్నపెరు లన్నియును, తనకు హామీ యుండిన ట్రెంచుచుండెను.

‘పిగాటు’ ప్రభువు, ‘బానుఫీల్డు’ గారిపేచీ లన్నియును బోర్డు వారియెదుట పెట్టెను. కాని యందులకు నిదర్శనమయినదస్తావే జొరకటి యును “బానుఫీల్డు” తేలేకపోయెను. నబాబు తనబాకీ యొప్పకొనునని మాత్రము వాదించజొచ్చెను. బోర్డువా రీసంగతులు పరిశీలించి విడివిడిగా తా నిచ్చినట్లు చెప్పినబాకీలు సరిగా ఋజువు చేయలేకపోయె నని యును, నబాబుచేసినవినియోగములు తంజావూరిపన్నులపై మోపునల కావనియును, బోర్డులో నెక్కువమంది తీరుమానించిరి. ‘బానుఫీల్డు’ అంతటితో తృప్తి చెంద డయ్యెను. అతనికి స్నేహితు లనేకు లుండిరి. ఆధారములు విరివిగా నుండెను. మరల నొకసారి యతనిహక్కు లన్ని యును కాన్పిలుయెదుటకు గొనిరాబడెను. అందులో నీతూరి నాతని హక్కులన్నియు సంగీకరింపబడియెను. తంజావూరునకు ‘రస్సెలు’ గారిని ‘రె సిడెంటు’ ఉద్యోగమునకు వంపు మనిన ‘పిగాటు’ ప్రభువుగారిశిష్యుల ను బోర్డువారిలో నెక్కువమందికడ పనికివచ్చినదికాదు. ఋణదాతల కుపయుక్తముగా తంజావూరివ్యాపారములను పరిపాలింప నొప్పకొనిన ‘కర్నలుస్తూఆర్టు’ అనునాతనిని కోరి చేసిరి. పిగాట్టుగా రీయెక్కువ

మందియుద్దేశమును నిరాకరించిరి. అందుపై 1776 వ సంవత్సరం ఆ గస్టు 24 వ తేదీని ‘కర్నలుస్తూఆర్టు’ గారతనిని ‘బట్టి బంధించి చెర యందు దోసిరి.

“కర్నలుస్తూఆర్టు మధ్యాహ్నము నాతో భోజనము చేసెను. నే నున్న కంపెనీవారి భవనమునకు రాత్రికూడ భోజనమునకు రమ్మనియాతని నాహ్వానము చేసితిని.రాత్రి యేడనిమిదిగంటలకు నడు మ కర్నలుస్తూఆర్టును నేనును గలిసి తోటలోనియింటినుండి బండిలో బయలుదేరితిమి. రెండువం తెనలకును నడుమ నుండుద్వీపమున దక్షిణ పుష్కనుండి రోడ్డునెంబడి బండివైపునకు లెప్టి నెంటుకర్నలు ‘యెడింగ్లను’ అనునాతడు పరుగెత్తుకొని వచ్చుట నాకంటే బడినది. అతడు నాతో ముచ్చటించుతలంపుతో వచ్చె ననిన నేను గుఱ్ఱములను పట్టియే యుంచితిని, “ఎడింగ్లను” గుఱ్ఱమునెదుట నిలబడి, యొరదీసినకత్తి చేతఁ బట్టుకొని సిపాయీలను విసరి బిగ్గరగా పిలిచెను. రెండవనైపున నుండుచెట్లచాటుననుండి సిపాయీలు చక్కవచ్చిరి. ఆనైపునుండి కెప్టను “లేసాటు” అనునాతడు చేతిలో పిస్తోలు పట్టుకొని నాబండియొద్దకు వచ్చి నాతో “నీవిప్పుడునాఖయిదీనైతివి” అని చెప్పెను. అంతట నన్ను కెప్టను ‘లేసాటు’ వెనుకవచ్చుచున్న “బానుఫీల్డు” గారిబండిలోనికి దీసికొనిపోయెను.” అని 1776 వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు 11 వ తేదీగల ‘పిగాటు’ ప్రభువుయొక్క మదరాసుపరిపాలనవిప్లవకథ నమున వ్రాయబడి యున్నది.

కంపెనీరక్షకు లీసమాచారమును విన్నంతనే నిర్విణ్ణులైరి. కాని వారిలోవారి కభిప్రాయభేదము కలిగెను. ‘పిగాటు’ ప్రభువును వెంటనే నదిలివేయు డని యుత్తరవులు చేసిరి. కాని యుద్యోగమునుండి నెనుకకు రమ్మనికూడ ఆతనికి నుత్తరవు లంపబడెను. ఈయుత్తరవు లిండి

యాచేరువరకు మానావమానములు ప్రసక్తిలేకుండ నాతడు 1777 వ సంవత్సరమున బండిఖానాలోనే మరణించెను. “సర్ థామస్ రంబోల్డు” అను నాత డాతనిస్థానమున 1778 వ సంవత్సరమున గవర్నరుగా వచ్చెను.

1770 వ సంవత్సరమున నిల్లు గడబిడ లన్నియును తెచ్చిపెట్టిన నబాబుగారిఋణదాతలు తమస్వలాభమును మరచి యుండలేదు. ఇంతకు మున్ను 1767 వ సంవత్సరములోని మొదటియప్పునుగూర్చి ముచ్చటించితిమి. 1797 వ సంవత్సరమున నిప్పుడు రెండవయప్పుకూడ నొకటి చేయబడియెను. పనికిమాలియున్న నబాబుగారిగుట్టపుదళమును విసర్జింపు మని యాతని ప్రోత్సహించిరి కాని యాతనికడ వారికిచ్చుటకు సామ్యమియును లేకపోయెను. కంపెనీవా రొప్పకొనినయెడల “ఔలరు” “మెజెండ్” “కాలు” అనువారలు 1,60,000 కాను లప్పు నిచ్చెద మనిరి. అందులకు కంపెనీవా రొప్పకొనిరి. ఇందులకు పన్నులు విలియాయే కావలసి యుండెను. అట్లే జరిగెను. రెండేండ్లకు పిమ్మట నబాబు మేనేజరు “అజిల్లాల పన్ను లన్నియు దేవరవారియాజ్ఞాను సారము, ఐరోపియనులతనఖాలను దీర్చుటకై వేరుగా నుంచితిమి. ఔలరుగారిగుమాస్తాలు ఈతనఖా లన్నియును వసూలు చేయుటకు కనిపెట్టుకొని యున్నవారు. వసూలైనపన్ను లన్నియును వారే పుచ్చుకొనినయెడల దేవరవారిసైన్యమున కేజినిమిడినెలలజీతము లీయవలసియున్నది. అది ముట్టచెప్పటకు వీలు కనుపడదు.” అని మొట్ట లెత్తెను.

1777 వ సంవత్సరము బహుకార్యవిశిష్ట మైనది. ఆసంవత్సరమున మూడవను ప్పొకటి ఇరువదిలక్షల కానులకు పైగా చేయబడి అది మొత్తముతో కలుపబడియెను. “సర్ థామస్ రంబోల్డు” గారు చెప్పవట్టిణము చేరినతోడనే యత్యాగ్రహభరితులై యాక్రొత్తయప్పునుగూర్చి యిట్లు వ్రాసిరి.

“గుట్టపుదళమునకై న 1,60,000 కానులును, పూర్వపుఋణదాతల కీయవలసిన మొత్తములును, కంపెనీవారి కీయవలసినదియు, గాక మరల నబాబు 25,20,000 కాను లప్పు చేసినాడు. ఈయప్పు మొత్తము దారుణముగ నున్నది. నా కీసంగతు లన్నియును దెలియునదికి నాకు కలిగినయ్యాశ్చర్యము నేమని మీకు నే వ్రాయగలను ! ఈఋణదాత లందరును కంపెనీనౌకరులే యయి యున్నారు. అందువలన కంపెనీ పక్షమున నేజేయుకార్యముల నసూయచే విఘాతములు కల్పించుచుందురు. ఈసంగతు లన్నియును మీకు దెలుపుటలో నాకు కంప మెత్తుచున్నది.” ఈయత్తరము 1778 వ సంవత్సరము మార్చి 15 తేదీని డైరెక్టర్ల పేర వ్రాయబడియెను.

కర్ణాటదేశమునం దిట్టి దుస్థితిలో నున్న వ్యాపారములనుండి రంబోల్డుగారు త్తరి సర్కారులపై తనదృష్టి పరచెను. ఆదేశము డిల్లరముగా వ్యాపించినసముద్రప్రాంత మయియుండి బ్రిటిషువారియధీనమం దున్నది. దేశ మనేకజమీందారీలక్రింద విభజ్య మైయున్నది. వారందరును వారివారిజమీలలో పరిపాలకులును సంశానుగతముగ నున్నభూస్వాములునై యున్నవారు. కంపెనీవారిపరిపాలన ఈజమీందారులయెడల మిగుల కఠినముగ నున్నది. వారిజమీ లన్నియును పేదపడి పోయినవి. వారిపూర్వపుశ్రేష్ఠ్యమునకును బ్రస్తుతిస్థితికిని సర్ థామసే సాక్ష్యమై యున్నాడు.

“దేశమున నుండు పేరుగలదేశవాసులనందరను తరిమివేయుట వారిరాజనీతిలోని ముఖ్యంశ మైపట్లు గనుపట్టుచున్నది. హిందూ దేశమున కంపెనీవారి పరిపాలన మున్నంతవరకును శాశ్వతమగు నీనిండ నిలిచి యుండగలదు. బంగాళాదేశములను సర్కారులును సుఖముగా నుండురోజులకును, ఇప్పటి వారిపాడుస్థితికిని నాశనయోగమునకును గల

వ్యత్యాసమును గాంచి వారిపేరు ప్రఖ్యాతులన్నియును సశించిపోయిన ఈజాతివారియెదుట నిలిచి దేశమున నేమూల చూచినను కుప్పతిప్పలు గ నుండు వారిరాజు లందరు నేమియిరో, వారినాయకులును శ్రీమంతు లగువారి భూస్వాములును, వీ రందరిగతి యేమైనదో, ఎవ్వరినేని చెప్పు మనుడు!

“కంపెనీదైరక్తురు లీనడుమ నవలంబించినచాిత్రలనుబట్టి కంపెనీవా రీదేశమున రాజ్యసంబంధమైనకొన్ని హక్కులనుమాత్రమే గాక భూమి కంతకును వారు ప్రత్యేకపుహక్కుదారులుకూడ నయినట్టు తెంచవలసి యున్నది. ఈభూము లన్నియును దరతరములనుండి యశాదా ర్యవంతు లగుజమీందారులకు చెందియుండి వారే యీభూములకు ప్రత్యేకపుహక్కుదారు లై యుండిరి. ఈసంగతులు వినిన నైరోపాఖండమున చిత్రగాధలవలె నుండును. అట్టివా రందరును నిముసములోకంపెనీవారిపాలములలో పనిచేసి దున్నుకొని బ్రతికెడువారుగను, ఇజారాదారులుగను మారిపోయిరి. మొగలాయివిజయుల కీనాయకు లందరు నిచ్చెడిది శిస్తుకాదు. కొంత కప్పము. అదియే వారికి పూర్వమునుండి యున్న స్వాతంత్ర్యము నొప్పకొన్నందులకు మూల్యము (ఈమొగలాయివిజయులు వారి దేశము నెప్పుడును పూర్ణముగా జయింప నమర్థులు కాలేదు) అదియే వారియాస్థియును, వారియధికారములును వారియాచారవ్యవహారములును వారికి నుండనిచ్చినందులకు ప్రతిఫలము. దేశములోని వారియభిప్రాయమునుబట్టి అట్టిసిత్యందును అట్టిదర్జాయందును ఉన్న వారి కుండవలసిన విశేషమగుపరివారమునుఖర్చులును న్యాయముగ విచారించి తగురీతి నాకప్పమును గట్టుచుండిరి. మొగలాయిచక్రవర్తికడ రాజప్రతినిధి యగు “సుబా” ఆజమీదార్లతో నామొత్తమును నిరుకు పరచుకొనును. వసూళ్లలో వారి కేమియు జోక్యములే

దు. కంపెనీవారికి నర్కారులు లభ్యమైనతరువాత కూడ వివేకముగ నున్న నామార్గములనే యనుసరించి యుండినయెడల నుభయపక్షముల వారికిని నుభముగ నుండియుండును. దేశ మంతయు నుచ్చదశయందుండియుండును. వారిసామంతులయశాన్న్యత్యముతోడ తామును నొన్నత్యమును బొందియుందురు.” అని రంబోల్డుపై మోపినయభియోగముల కాల డిచ్చినసమూహానగ్రంథ మందున్నది.

దేశ మంతయు తిరిగి దర్భాపు చేసి, ఉత్తరసర్కారులలోనిజమీలపై చెల్లవలసియుండుపన్నులను శిసలుపరచుటకై సరికూర్చుకమిటీ యొకటి ఏర్పాటు చేయ సిద్ధాంత మయ్యెను. “రంబోల్డు” ఈకమిటీని నిలుపుచేసి జమ్షీందారుల నందరిని చెన్నకట్టణము రానుత్తరపులు చేసెను. ఇందుమూలమున వారి కలజడి కలిగెను. అట్లు పిలువనంపినముప్పదియొక్కజమీదారులలో పదునెనుమం ద్రాయుత్తరపుల ననుసరించి వచ్చిరి. ఐదేండ్ల కొకయమరకము వారితో నేర్పడెను. “సర్కారులు కంపెనీవారియధీన మైనది మొదలు, అప్పు డప్పుడు కట్టిన పన్ను లన్నియు మొత్తముచేసినచో పూర్వపుదానికన్న నూటి కేబది వంతున నదనముగా నున్నది.” అందులకు నిదర్శనము చూడుడు. మొగలాయిలకాలమున పెద్దాపురముసంస్థానము 37,000 కానులు కప్పము కట్టుచుండెడిది. అదియిప్పుడు 56,000 లకు రంబోల్డుగారు వృద్ధిచేసిరి. ఒక్కబీదసంస్థానమునకు దక్క తక్కినవాని కన్నిటికిని ఇట్లే అదనముగా పన్నులు కట్టబడియెను.

కాని దైరక్తురకు దృష్టి కలుగలేదు. సరికూర్చు కమిటీవలన నింతకంటె నెక్కువతృప్తి కరముగ పనిజరుగు నని వారి కొక గొప్పనమ్మక ముదయించెను. అందుపై “రంబోల్డు” గారు కమిటీని నిలుపుచేసి వారియుత్తరపులను దిరస్కరించినా రనియు, జమీదారుల నందరి

ని చెన్నపట్టణము రప్పించి వారి కందరకును గట్టమును కలిగించినా రనియును నాయనపై నేరము మోపిరి. పైపెచ్చు అతడు లంచము పుచ్చుకొన్నా డనియును రెండుసంవత్సరములలో నైరోపాకు 1,64,000 పామలు పంపినా డనియును జూపసాగిరి. ఆకారణమున 1781 వ సంవత్సరము జనవరిలో కంపెనీనౌకరీలోనుండి యాతనిని తొలగించిరి.

1781 వ సంవత్సరము జూను నెలలో “ లార్డుమాకార్టన్ ” యనునాతడు మదరాసుగవర్నరుగా వచ్చి చేరెను. ఈతడు శిష్టాచారసంపత్తి గలవాడు. వినయసంపన్నుడు. ఉచితజ్ఞుడు, రాజకీయవ్యాపారానుభవము కలవాడు. నిస్సంశయముగ ప్రజ్ఞానంతుడు. రాష్ట్ర మంతయును అస్థిరములతోడను దుర్గతులతోడను మునిగి యున్నది. ఈచిరకాలదుస్స్వభుత్వమునకు దోడు మైసూరుపరిపాలకు డగుహైదరాబాద్తో తటస్థమైనగొప్పయుద్ధపుటనర్థక మొకటి వచ్చి చేరెను. అతనిగుట్టపునశము దేశమును నాశనము చేసెను. చెన్నపట్టణము చుట్టుప్రక్కల చాల మైశ్లదూరము వరకును గలప్రదేశము లన్నియును జనశూన్యము చేసిపాడు చేసెను. కర్ణాటదేశమంతయు నుడికిపోయెను. జను లందరు నడవులపాలై పోయిరి. పొలములు గయాభి పడిపోయెను. గ్రామము లన్నియును.....భస్మీకటలము గావింపబడెను. ఒకజడుపుబెనుక మరియొకజడుపు ప్రారంభమయ్యెను. మదరాసుకొన్నిలువారీ ఘోరశత్రువు నెట్లు దాకుమమా యని వ్యూహములు పన్నుచు నూగిసలాడుచుండిరి.

యుద్ధకార్యప్రసంగముతో మన కీగంధమున ప్రసక్తి లేదు. అప్పుడు గవర్నరుజనరలుగా నున్న “ వారన్ హేస్టింగ్సు ” దక్షిణహిందూస్థానమును మరల గాపాడుటకై “ సర్ ఐరీకూలు ” అను అనుభవజ్ఞుడైన సేనానాయకుని పంపెను. హైదరాబాద్ వెనుకకు మరలి పోయెనే

కాని యాతడు విజితుడు కా డయ్యెను. 1782 సంవత్సరమున “ ఐరీకూలు ” మదరాసు విడచి బంగాళమునకు బోయెను. 1782 సంవత్సరము డిశంబరు నెలలో హైదరాబాద్ మరణించెను. 1783 వ సంవత్సరమున నతనికి మారు డగుటిప్పనుల్తానుతో నొడంబడిక యయ్యెను.

కుష్పతిప్పలుగా నున్న నీయనర్థములును జనులదారిద్ర్యమును కలియ 1783 వ సంవత్సరమున మద్రాసులో సతీవ్యాప్తమగుభయంకరమౌమ మొకటి సంభవించెను. కంపెనీనారి పన్ను లెప్పుడును సదనముగానే యుండుచు వచ్చెను. కాని (వారి పెట్టుబడి యనగా) పన్నులలో ద్రవ్యము పెట్టి ఐరోపాదేశమున నమ్ముకొనుటకై సరకులు కొనుటనూలమున ఆజాస్తియంతయును కమ్మియయ్యెను. ఆఫీసురిక్కార్డులోనుండి యీక్రిందిమొత్తములు కైకొనబడినవి.

చెన్నరాష్ట్రమున పండ్రెండు సంవత్సరముల జమాఖర్చు.

సంవత్సరము.	మొత్తమునక రాదాయము.	కంపెనీవారుచెల్లించవలసియుండు సేవలయిటకీ ఖర్చులు.	బాక్సి.	కమిష్.
పే. ఏ. ఏ. ఏ.	కాసులు.	కాసులు.	కాసులు.	కాసులు.
1767-1768	3,81,330	4,89,012	...	1,07,682
1768-1769	3,69,720	6,91,471	...	3,21,751
1769-1770	5,00,110	4,67,492	32,618	...
1770-1771	5,62,359	4,34,393	1,27,966	...
1771-1772	5,58,860	4,07,416	1,51,414	...
1772-1773	5,29,233	3,09,138	2,20,995	...
1773-1774	5,24,762	4,07,144	1,17,618	...
1774-1775	5,03,629	4,54,589	49,040	...
1775-1776	5,14,591	3,45,867	1,68,724	...
1776-1777	5,63,349	5,33,182	30,167	...
1777-1778	2,83,198	4,85,830	...	2,02,632
1778-1779	4,94,298	8,03,924	...	3,09,716
మొత్తము.	57,85,349	58,29,488	8,97,642	9,41,781

అదనముకానీ, లోటుకానీ, పెట్టుబడి శరకులను కొనుట యెప్పుడును మానలేదు. ఈకాలమున నైరోపాకు పంపబడినశరకులవెల మొత్తము మొదటిధరప్రకారము కట్టి చూచినచో నిరువదిలక్షలకాను లగును.

కాని తమయప్పులకై పన్నులవిలియాను పొందినబ్రిటిషుఋణదాతల యొత్తుడు కంపెనీవనూళ్లవలన గలిగెడుబాధలకన్న పదిరెట్లధికముగా నుండెను. పార్లమెంటులో నీవ్యాపారము కడముట్ట పరిష్కారము కావలసివచ్చెను. అప్పుడాసభలో నీఋణదాతలయధికారబలము హెచ్చయి న్యాయమయినదికానీ, అన్యాయమైనదికానీ, వారిబాకీలన్నియు నేవిధమయినవిచారణయును లేకుండగనే యంగీకరింపబడియెను.

ఈఋణదాతలతో ఘనుడును, జయప్రదముగ బనిచేసినవాడును అగు “పాలుబెన్ ఫీల్డ్” అనునతడు పార్లమెంటులో పలుకుబడిని సంపాదించుటకై హిందూదేశమున తాను పోగుచేసినవిశేషద్రవ్య మంతయును ఇంగ్లండున వినియోగపరచెను. తన్మూలమున తానను మరయేడుగురును పార్లమెంటులో సభికులైరి. అతడు బలవంతుడును పలుకుబడిగలవాడు నై యుండుటచేత మంత్రిబలగముకూడ వానిమనస్సు నొప్పింప వెనుదీయు చూడిరి.

“ఆర్కాటునబాబుగారిఋణదాతలను వారిచేతులలోని కీలుబొమ్మలవలె సంచరించు నితరులును ఋణవర్తనులుకానీ, దగాకోరులుకానీ, పార్లమెంటులో ద్రవ్యమూలమున దెచ్చినవిశేషాభిమానముచే, వారిలాభమును నిలుపుటకై, 1784 వ సంవత్సరములోని మంత్రిబలగము, న్యాయమయినదయినను కాకున్నను వారు రావలె నని కోరుచున్నసామ్రాజ్యమును వారు వసూలుచేసుకోవలసినదేయని తీరుమానించిరి.” ఇయ్యది మిల్లుగారి బ్రిటిషు ఇండియాచరిత్ర 6 సంపుటమున నున్నది.

బ్రిటిషుహిందూదేశమునుండి మే మిది వ్రాసితిమి. ఆచరిత్రకారుడు బ్రిటిషుపార్లమెంటుచరిత్రలో మిక్కిలి యవమానకర మగునీయుపాఖ్యానమును గూర్చి “యెడ్లండుబర్క్” గారిచ్చినయుపన్యాసమునుండి యీక్రిందిభాగము నెత్తి వ్రాయనారంభించెను. ఆవాక్యములు సదా జ్ఞాపక ముంచుకొనదగినవి.

“పాలుబెన్ ఫీల్డ్” పార్లమెంటును సంస్కరణముచేయుమహాపురుషుడు. ఈతడు సకలకష్టముల పడి సంబంధము కలుగజేసుకోని దీర్ఘజ్యమున నేప్రదేశ మున్నది? ఏ నగర మేవరగణా, ఏమండల మేరాజ్యమేన్యాయసభ యీతనికి సంబంధము లేకున్నది? హిందూదేశమోక్షమునకై ధర్మార్థముగ న్నాత డనేకకష్టముల బడచున్నవాడు. ఆకష్టములనడుమ బహుజనహితోత్సాహపరుం డగునీఋణదాత తనస్వదేశమున జీర్ణమయియున్న రాజ్యాంగతంత్రము నేమరడయ్యెను. ముందు చేయబోవు సంస్కరణముల నన్నిటి నొకచోట గుమిగూర్చి నిలువచేసెను. అందులకై యీభవనము నలంకరింప క్రొత్తక్రొత్తయలంకారముల సంపాదించు ఘనకార్యములలో దిగుట కీషత్తును సిగ్గుపడియెరుంగడు. ఆతనిప్రయత్నము, ఇతరభవనముల కలంకారసూచకముగనో అవమానకరముగనో ఉండి, పూర్వమునుండి వన్నెయును వాసియును గాంచి, యిప్పు డిప్పుడు కనుమాయుచున్న పూర్వపుబొమ్మలచే నలంకరించవలెనని కాదు. యధార్థ మగువర్తమానమగుణసంపత్తికి స్థానమై యొప్పెడుజీవనిదర్శనములు సమకూర్పవలె నని యీతనియూహము. “పాలుబెన్ ఫీల్డ్” తనతోపాటు గడచిన పార్లమెంటులో నెనమండ్రున భ్యులను కావించినాడు. ఎంతెంత స్వచ్ఛరక్తప్రవాహముల నీప్రస్తుతసభానాళముల ప్రదేశ పెట్టునో?

“బెన్ ఫీల్డ్” గారి పనికిమాలినయనుభవశాలియగు ఏజంటు లం

డనువివాదలను దుమ్ము నేలలో ప్రవేశింపుడని మీమంత్రిగారితో నివేదించినాడు. ఈసద్వ్యాపారమునకే యీతడు బరితెగి బహిరంగముగ కచ్చేరి పెట్టి ఖజానాకొట్టు తెరచుటకు తెగించినాడనియును, గడచిన పార్లమెంటు యెలెక్షనువ్యాపార మంతయును, అచ్చటనే జరుగునటుల నేర్పాటు జేసెననియు, మీరు జ్ఞాపక ముంచుకొనవలసి యున్నది. అది యంతయును బహిరంగముగ “బెకాఫీట్లు” గారిపక్షమున పనిచేయుచున్న, ఏజంటుచే ప్రత్యక్షముగా నెరవేర్చబడెను. ఈషను లెల్ల హిందూ దేశలాభమునకై ఆ దేశములో జరుగుచున్న కట్టుబాటుల ననుసరించి జరిగెను. చాలమంది ఈ దేశములోని యాదార్యపురుషులును, అనేకులగు ప్రజలును హేయ మగునీబంగారుపాత్రమున పోసినసార మంతయును పీల్చివేసినారు. కేవలలజ్ఞాకర మగునీవ్యభిచారము గణనలోనికి రాదనుకొంటిరా. బాహుటముగద్రాగి వ్యభిచరించిన జాతీయవ్యభిచారము నకును తత్సంబంధ మగునల్లరులకును దగినప్రతిఫలము కోరువానుండ రనుకొంటిరా? అదియే యిది. ఇప్పుడు మీయెదుటకు వచ్చినది. ఈయెలెక్షనును చిత్రవిచిత్రముగా నడపినయనలుదారుడు వచ్చి తనలోటులను దీర్చుచుచున్నాడు. అందువలన “బెకాఫీట్లు” గారితగాయిదాటును ఆయనసిబ్బందియొక్క పేచీలును విచారణ లేకుండ తీర్మానము కావలెను” అని ఆర్కాటు నబొబుగారి యస్పృహను గూర్చి బర్కుగారు ఉపన్యసించిరి.

బంగారుపాత్రమున పోసినసార మంతయును ఇంగ్లండుదేశసామంతులును ప్రజలును పీల్చివేసినారు. దానిమూల్యము హిందూదేశముపై బడినది. “బెకాఫీట్లు” గారిబాధ్యత లన్నియును కర్నాటదేశవ్యవసాయికులు తీర్చవలసియున్నది. ఆకారణముచేత నాయనహక్కు బేహక్కులవిచారణగో నిమిత్తము లేకుండ పోయినది. ఏవిధమైనవిచా

రణయును లేకుండ నాననిహక్కులన్నియు సంగీకరింపబడుటచే, అనర్థకములు మరొక మెండైనవి. బ్రిటిషుముఖదాతలు కుప్పతిప్పలుగ వచ్చి యదేరితిని శీఘ్రముగ నైశ్వర్యవంతు లగుటకై కర్నాటదేశమునం దంతటను మూగిరి. కర్ణాటనబాబుగారు 2,03,90,570 కాసులమొత్తము గలబాకీలు మరికొన్నియున్నట్లు క్రొత్తతగాయిదా వచ్చెను. ఈహక్కు బేహక్కు లన్నిటిని దీర్చుటకై కమిషనరులను నియమించిరి. ఈలోన కర్ణాటరాజ్యము “వెలిస్తీ” ప్రభువుగారు బ్రిటిషుపరిపాలనముక్రిందికి తెచ్చిరి. ఈయప్పు లన్నియు సంగీకరింపబడినయెడల కంపెనీదొరతనమువారే యిచ్చుకొనవలసి వచ్చెను. అందువలన విచారణ జరిగెను. ఆవిచారణలో 13,46,796 కాసులమొత్తము మాత్రమే న్యాయమైన యప్పుగా సంగీకరింపబడియెను. తక్కిన 1,90,00,000 కాసులపైచిల్ల రయును దగాసామ్మనియును అది రాబట్టుకొనుటకు వల్లపడ దనియును దీరుమాన మయ్యెను.

ఏడవ ప్రకరణము.

నూతనస్వాస్థ్యములు. పూర్వస్వాస్థ్యములు.
(1785-1807)

పిట్టగారి యిండియాబిల్లు 1784 సంవత్సరమున చట్టమొనర్చులి దివరకే చెప్పియుంటిమి. ఆతేదీవరకు మదరాసురాష్ట్రమున ఈస్టిండియాకంపెనీవారికి గలస్వాస్థ్యములు మదరాసుపట్టణమును సముద్రతీరమున గల యుత్తరసర్కారులను పొడుగుపాటి దేశభాగమును. ఆకారణమున మదరాసురాష్ట్రమున మొట్టమొదట స్థిరపతులన్నియును నీసర్కారులలోనే చేరియున్నవి.

కైపుప్రభువు కంపెనీవారికి బంగాళాదేశమున దివానీపదమును సంపాదనచేసినపుడే సర్కారులలోని శ్రీకాకుళము, రాజమహేంద్రవరము, ఏలూరు, కొండపల్లి, యను నాలుగుప్రదేశములకును మొగలాయీచక్రవర్తి కడనుండి పట్టాను పొందెను. కొంతకాలము స్వదేశపరిపాలనమునం దుండినపిమ్మట 1769 సం॥రమున నీసర్కారులన్నియును, రాష్ట్రీయనాయకులయొక్కయు, వారిసభలయొక్కయు ఏలుబడికి లోపయ్యెను. పరిపాలనాపద్ధతి బంగాళాదేశమునందెట్లో ఇచ్చటనునట్లే.

1795 సం॥రమున కంపెనీ డైరెక్టరులు సరిక్యాటుకమిటీ యనగా సంచారసభ యొకటి యుత్తరసర్కారులయొక్క స్థితిగతుల విచా

రించుటకై నియమించిరి. జనసంఖ్య పంటపైరులు చేతిపనులస్థితిగతులు రాష్ట్రమునకు వచ్చెడు మొత్తమురాబడిపన్నులు జమీందారులకును, రైతులకును గలహక్కులు మొదలగువాని నీసభవారు నిర్ధారణచేయవలయును. జమీందారులకు వారిరాబడి నిలుపుటయును, రైతుల ననవసరముగ వీడింపకుండ సంరక్షించుటయును, తమయభిలాష యైనట్టు కంపెనీ డైరెక్టరు తెలియపరచిరి. బంగాళాదేశమున స్థాపనచేసిన శాసనములన్నియును నిచ్చటగూడ నమలు జరుపుటకు సాధ్యమగునేమో యోచింపు డనికూడ కోరిరి. అందులకై కమిటీయొకటి యేర్పడినదొక్రిందటిప్రకరణమున మనము ముచ్చటించినతెన్నున రంబోల్లుగారు 1778 సంవత్సరమున ఆకమిటీని రద్దుపరచిరి. 1783 సంవత్సరమున నయ్యది పునరుజ్జీవింపజేయబడెను. 1788 వరకు విచారణ జరుగుచునేయుండెను.

కంపెనీవారు చేసిన రిపోర్టులనుబట్టి ఉత్తరసర్కారులలోని భూములన్నియును, చాలభాగము జమీందారుల స్వాధీనమునందున్నట్లే తేలినది. మన్యప్రాంతములందున్న కొన్నిప్రదేశములలోని జమీందారులు ఒరిస్సారాజుగారి సంతతివారు. వారు వారిరాష్ట్రములలో నన్నివిధములను స్వతంత్రపరిపాలకులుగా నుండిరి. కాని మహమ్మదీయప్రభువులకుమాత్రము కొంత కప్పము కట్టుచుండిరి. సమప్రదేశములయందుండెడుజమీందారు లందరును ఇంతకంటె స్వతంత్రత తగ్గినవారైయుండిరి. అయినను వారియెట్టేటువై వచ్చెడుశిస్తులన్నియును వారియిష్టమునచ్చినట్లు లుపయోగించుకొనవచ్చును. దొరతనమువారికిమాత్రము పన్నులు చెల్లించుచుండవలెను.

జమీందారీభూములుకాక హవేలీభూము లని దొరతనమువారికి మరికొన్ని స్వంత శేరీభూము లుండెడివి. అవి మన్యపట్టణములకు చేరి

యుండుప్రదేశములు. మహమ్మదీయప్రభువులసైన్యములకును సివిలుఉ ద్యోగస్తులకును సప్లయిల కనియివి యుంచబడును.

“బిటిషుదొరతనము వచ్చినదిమొదలు ఈహవేలీభూములన్ని యును జమీందారులస్వాధీనమున లేవు. ఆప్రదేశములన్నియును దొరతనమువారి యధీనమునందే యుండి రైతులకును వారికిని కుదిరినవ రతులపైన అమరక మగుచుండెను. ఈభూములపన్నులవనూళ్లవిషయ మై తమచిత్తమువచ్చినపద్ధతి నవలంబించుచు వచ్చిరి.”

అప్పుడు కాదలంచినపద్ధతిమాత్రము ఏమియును వివేకముగల పద్ధతికాదు. ఈహవేలీభూములన్నియును ఏజంట్లకో లేక ఉన్నవిలేనివి ఊహించి గుత్తచేసెడు ఇజారాదారులకో యియ్యబడుచుండెను. ఇం దుచే ప్రజలను వారిచిత్తమువచ్చినట్లు నొత్తుడుచేయుటకు సావకాశ ముండెడిది.

జమీందారీలలోను హవేలీలనుకూడ అనాదిసిద్ధముగ గ్రామ సంఘములు కొన్నియుండెడివి. ఈసంఘములు, జమీందారులుగాని దొరతనమువారుగాని గ్రామములోనిరైతులను ఒత్తుడుచేయకుండ సంరక్షించెడికొద్దిపాటి స్వరాజ్యములవంటివి. మనువునకు పూర్వము నుండియు నున్నయీసనాతనపద్ధతి ఎన్నిసామ్రాజ్యములు నాశనమైన ను, ఎన్నివంశము లంతరించినను, నిలిచియున్నది. యద్ధసమయముల వీనిమూలముననే ప్రజల నెమ్మదికిని వారివీర్పాలులకును భంగములేకుం డ నుండినది. పదునెనిమిదవశతాబ్దమున ఈస్టిండియాకంపెనీవారిసొక ర్త కందరకు నీసంఘము ఉత్తమమైనదిగను నిరుపమానమైనదిగను గని పించెను.

“భూగోళశాస్త్రముసారముగ చూచితేమేని సేన్యపుభూమియును గయాభూమియును కలిసి కొన్నివందలలో వేలలో యకరములగులప్ర

దేశమునకు గ్రామమునిపేరు. రాజకీయమార్గమున చూచినచో నదియొక సంఘమునికాని నాగరికస్థానమనిగాని చెప్పనొప్పును. దానికి గల యు ద్యోగస్తులును నౌకరులును నీక్రింద వివరముగ తెలుపబడియెను. పటాలు అనునాతడు గ్రామమునకు పెద్దకాపు. సామాన్యముగ గ్రామయా జమాన్యమంతయు నాతనిది. గ్రామస్తుల తగాథా లన్నియును పరిష్కరించువా డతడే. రక్షకభటులయధికార మతనిది. గ్రామములోని పన్నులన్నియును నతడే వసూలుచేయువాడని యిదినరకే చెప్పియుంటిమి. జనులయోగక్షేమములును స్థితిగతులును పూర్ణముగ నెరింగినవా డితడే యెయుండుటచేతను అతడే గ్రామమున పలుకుబడి గలవాడగుటచేతను, అంతకంటె నాపనిచేయుటకు తగినవాడు మరియొక డుండడు. కరణ మనునతడు గ్రామములోని వ్యవసాయపులెక్కలు వ్రాసి దానితోచేరిన యావత్సంగతులను రిజిష్టరీ చేసియుంచును. తలారి యనువా నిపని అచ్చటచ్చట జరుగు ఫిర్యాదులును నేరములును వాకబుచేసి చెప్పటయును ఒకయూరినుండి మరియొకయూరికి ప్రయాణము చేయు బౌటసారులను సంరక్షించుటయును. తోటి యనువానిపని యెల్ల పంట పైరులను కాపాడుచు వానికొలతలో సహాయము చేయుటయును, మరి గ్రామములోని యితరవ్యాపారములను చూచుటయును. ఎల్లరి యనగా గ్రామసరిహద్దుల కాపాడుచు తగవులువచ్చునపుడు అందులనుగూర్చి సాక్ష్యములను చెప్పనాతడు. నీరుగంటి యనునాతనిపని చెరువులు నీటికాలువలు పీనిలోనినీరు వ్యవసాయమునకై పెట్టుకొననిచ్చుట. గ్రామపూజ బ్రాహ్మణునిది. గ్రామములోని పిల్లలందరకు ఇనుకలో వ్రాయుట చదువుట నేర్పునాతడు బడిపంతులు. విత్తసములు చల్లుటకును చేలుకోయుటకును, మంచిచెడ్డలు యోచించి చెప్పవాడు పంచాంగపు బ్రాహ్మణుడు. ఈతనినే జ్యోతిష్కు డందురు. కమ్మరియును, వడ్డంగి

యును వ్యవసాయపుపనిముట్లు చేయుదురు. రైతుల కిండ్లుకట్టుదురు. కుమ్మరి, చాకలి, మంగలి, గోరక్షకుడు, వైద్యుడు, సంతోషనమయముల వచ్చుచుండుభోగకాంత గాయకుడు, కవి, ఈయద్యోగములును నౌకరులును కలిసి గ్రామసిబ్బంది యగును. కొన్ని భాగములలో నీసిబ్బంది కొంచెము తగ్గియుండును. అతగ్గియుండుచోట్ల ఈపనులన్నియును ఉన్నవారలే సర్దుకొందురు. కొన్ని గ్రామములలో నీపైన చెప్పినవారలే హెచ్చుగానుందురు."

“కొలదిరూపమున నున్నయిట్టి మునిసిపలుగవర్న మెంటు నేర్పరచుకొని దేశవాసు లందరును అనాదిసిద్ధముగ జీవించుచున్నారు. గ్రామసరిహద్దులు సామాన్యముగా చెడిపోవుటయే లేదు. యుద్ధమువలన గాని కాటకమువలనగాని రోగమువలనగాని గ్రామమంతయు జనశూన్యమై నాశనమైపోయినను గ్రామసరిహద్దులుమాత్రము సామాన్యముగ చెడిపోవుటలేదు. ఆపేరే, ఆహద్దులే, ఆలాభనష్టములే, ఆకుటుంబములే, యుగములనుండి వచ్చుచున్నవి. రాజ్యములు విడదీయుటయందుగాని, కలుపుటయందుగాని గ్రామస్థు లేమియును, పేచీలు పెట్టరు. ఆగ్రామమంతయును కలిసియున్నంతవరకు అయ్యది యేయధికారము క్రింద నుండినను, ఏరాజేలుచుండినను వారికి లెక్కలేదు. వారిలోపలి యర్థలాభము లెవ్వయును మార్పు చెందవు. పటేలే యిప్పటికిని గ్రామవెద్ద. ఇప్పటికిని ఆతడే న్యాయాధికారి. ఆతడే దండనాయకుడును, వనూలుదారుడును ఇచారాదారుడును."

హిందూ దేశమునందలి గ్రామముల స్వరాజ్యతంత్రపరిజ్ఞానమొనంగు నీపై ముఖ్యాంశము మనకు మిక్కిలి యుపయుక్తమైనది. ఇయ్యది పూర్వపుహిందూరాజుల పరిపాలనమునాటిది కాదు. పదునెనిమిదవ శతాబ్దమునాటిది. మనుస్మృతి మొదలగు సంస్కృతగ్రంథములలో వ్రా

యబడినది కాదు. ఈస్టిండియాకంపెనీవారు పూర్ణముగ పరిశీలించి ఆఫీసురికార్డులలో వీవరించివ్రాసినది. ఇయ్యది మనముచూచుమాత్రమున వేనవేలుసంవత్సరములనుండి యెన్ని సామాజ్యములు వృద్ధిక్షయములు కాంచినను, ఎన్ని వంశములు గడచిపోయినను, సమస్త సదుపాయంబులు గలిగిన నీచిన్న స్వరాజ్యములలో హిందూ దేశమునందలి భూము లెట్లు దున్నుకొనెడివారో వర్తకపుసరకు లెట్లు సరకుచేయబడుచుండెనో తెలియగలదు. బ్రిటిషుదొరతనమువారిపూర్వపు సంఘములన్నిటిని కాపాడియు వృద్ధిచేసియు, సంస్కరించుచు, ఈస్వయంనిర్మితసంఘముల మూలమున ప్రజల పరిపాలించుచుండిన యెంతసౌఖ్యప్రదముగ నుండియుండునో? బ్రిటిషుపరిపాలనము ప్రారంభమైనదిమొదలు ఈపూర్వపుసంఘముల క్షీణింపజేయుటకు రెండుకారణము లున్నవి. భూమిపన్నును చేయగలిగినంతయభివృద్ధి చేయుటకై ప్రతివ్యవసాయకునితోడను స్వంతముగ మాటలాడుకొననలెనను అభిలాషముహెచ్చైనది. ధర్మపరిపాలనావ్యాపారమును కార్యనిర్వాహకవ్యాపారమును ఒక్కయెడనే యుంచవలె ననుఅన్యక్తకుతూహలముచేత చిరకాలమునుండి తమ తమ పాలిమేరలలోపలనే యుండియుండు తమయధికారములనెల్ల నడుపుచుండిన యీగ్రామోద్యోగముల బలమునెల్ల యాపుమాపిరి. వారివారినియతకృత్యములెల్లను పోవుటతోడనే యీగ్రామసంఘము లన్నియును క్రమక్రమముగా క్షీణించినవి. హిందూ దేశపరిపాలనము కొన్నివిధముల పూర్వముకంటె నిష్పడు వెక్కుకట్టుదిట్టములతో నున్నను పూర్వముకంటె నెక్కుడునిరంకుశమైపోయినది. జనులకూడిక పూర్వముకంటె చాల తగ్గిపోయినది.

మన మిక నీకథను విడిచి ఉత్తరసర్కారులలోని జమీందారీలపరిపాలనావిషయమునకు మరలవలయును. 1778 సం॥రమువరకును

ఈభూములు ఏటేటను అమరకములు చేయబడుచుండెడివి. ఆసంవత్సరము రంబోట్టుగారు పూర్వప్రకరణమున చెప్పినచొప్పున అయిదుసంవత్సరములకు అమరకము చేసెను. మరల 1783 సంవత్సరమున ఏక్ సాలా అమరకపువీడ యనుదురభ్యాసము మరల ప్రారంభమై 1786 సంవత్సరమువరకు సాగినది. అప్పుడు రివిన్యూబోర్డువారు పన్నులువృద్ధిచేసి మూడుసంవత్సరములకు అమరకము చేసిరి. 1789 సం॥రమున మరల మూడుసంవత్సరములకును తరువాత అయిదుసంవత్సరములకును, అమరకములై జమీందారులకు వచ్చెడు మొత్తము ఆదాయములో కే వంతు పన్నుగా నేర్పడియెను. 1788 సంవత్సరమున కంపెనీవారికి స్వాధీనమైన గుంటూరుమండలము కూడ నట్లే అమరకమయ్యెను.

1794 సంవత్సరమున లార్డు హోబర్ట్ అనునాతడు గవర్నరుగా నియమింపబడియెను. ఆతడు కంపెనీవారి నాయకులను సభలను, తప్పించివేసి జిల్లాజిల్లాకు పన్నుల పరిపాలనమునకై కలెక్టరుల నేర్పాటుచేసెను. వీరు రివిన్యూబోర్డువారియధికారమునకు లోబడియుండవలెను. ఇది యాత డొనరించిన యొక గొప్పసంస్కారము. జమీందారీభూముల అమరకము పూర్వమువలెనే జరుగుచుండవలెను. హోబర్ట్ గారితరువాత లార్డు క్లైవు అనునాతడు గవర్నరుగా వచ్చెను. ఈ క్లైవుగారు పలాసియుద్ధమున విజయము నొంది ప్రఖ్యాత పురుషునికుమారుడు.

ఈతనిపరిపాలనాకాలమున 1793 సం॥రమున బంగాళమున చేయబడిన శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు పద్ధతివంటి పద్ధతి యేర్పడియెను. 1802 1806 సంవత్సరములనడుమ నీపద్ధతి యత్తరసర్కారులలో వ్యాప్తమయ్యెను. ఈపన్నులు కట్టుట కేర్పాటుయిన ప్రమాణము రైతులవద్దనుండి వసూలు అయ్యెడు మొత్తము రాబడిలో కే వంతుగా నున్నటు

కనబడుచుండెను.

ఉత్తరసర్కారులలోని హవేలీభూములచరిత్ర కేవలమును భేదముగా నుండెను. ప్రధమమున కలెక్టరులు నియామకమైనది 1787 సం॥రము. వారీభూములమీద పన్నులను రెండువిధముల వసూలుచేయ నవలంబించిరి. కొన్నిస్థలములలో రైతులవద్దనుండి తాము స్వంతముగనే పన్ను వసూలుచేసిరి. పండినపంటలో కొంతభాగము దొరతనమువారిభాగము. మరికొన్నిస్థలములయందు మొత్తములు సినలుపరచి యిజారాల కిచ్చుచుండిరి; కాని సామాన్యముగా కలెక్టరులు గ్రామములలోని పెద్దకాపులకు అమరకములు చేయుచువచ్చిరి. వారాభూములను రైతులకు వేరువేరుగా అమరకములు చేసికొనుచువచ్చిరి. 1794 సంవత్సరమున కంపెనీనాయకులును, వారినభలును, ఎత్తివేయబడినపుడు ఈయమరకములన్నియు కలెక్టర్లపూచీమీదనే జరుగుచుండెను. ఈ కలెక్టరు లందరును బోర్డువారికి తాబేదారులై యున్నవారు. 1802 1804 సం॥రముల నడుమ జమీందారీభూముల శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు జరిగినపుడు హవేలీభూములుకూడ వీలయినంత పరిమాణములేర్పరచి ముతాలక్రిందను ఖండములక్రిందను సాలుకు 1,000 మొదలు 5000 ల (నక్షత్ర) పూలవరహాలశిస్తు వచ్చెడులాగు కేటాయంపబడెను. అవి యన్నియును శాశ్వతపుజమీందారీలవలెనే యేలము కాబడినవి. చెన్నపట్టణమునకు చుట్టునున్న జాగీరుభూములు కూడ ఆకాలమునందే శాశ్వతముగా అమరకములు చేయబడియెను.

కంపెనీవారిపూర్వపుస్వాస్థ్యములు చెన్నరాష్ట్రమున ఉత్తరసర్కారులు, చెన్నపట్టణము చుట్టునుండిన కొంతప్రదేశమును, మాత్రమే. 1765 సం॥రము మొదలు 1805 వరకును వీనిపరిపాలనాచరిత్ర మిటున్నది. ఈనడుమ కడమప్రదేశములుకూడ కంపెనీవారికి స్వాధీనమై

యినవి. ఇంక నాక్రొత్త స్వాస్థ్యములకు మరలుట యావశ్యకమై యున్నది.

లార్డు కార్ణవాల్ లీసు టిప్పనుల్తానులకు కలిగిన యుద్ధము శ్రీరంగ పట్టణమునంధితో 1792 సంవత్సరమున ముగిసెను. అప్పుడు బారా మహాలులో చేరిన పేలముజిల్లా కృష్ణగిరి కంపెనీవారికి వచ్చెను. వెలస్లీ ప్రభువుగారికిని టిప్పనుల్తానునకును కలిగిన కడపటియుద్ధము 1779 సం॥ రమున ముగిసినది కదా! కోయంబుత్తూరు బాలఘట్టమును తదితరప్రదేశములును లభ్యమయ్యెను. 1799 సం॥రమున లార్డు వెలస్లీగారు తంజావూరు కలుపుకొనిరి. 1800 సంవత్సరమున డక్కనునైజామువద్దనుండి కృష్ణాతుంగభద్రానదుల నడుమనుండు దేశమంతయును కంపెనీవారి స్వాస్థ్యములో చేర్చెను. 1792-1802 సంవత్సరములనడుమ రాజ్యములోని మిక్కిలి శ్రీమంతమైనట్టివియు మేలైనట్టివియు అగు ప్రదేశములన్నియును సంపాదన అయినవి. ఈ ప్రదేశములన్నియు చేరినదియే యిప్పటి మదరాసురాష్ట్రము. ఈ నూతనప్రదేశముల సంపాదనతో క్రొత్తయమరకములపద్ధతి వృద్ధియయ్యెను.

1792 సంవత్సరమున బారామహాలుజిల్లాలు కంపెనీవారికి లభ్యమైనపుడు కెప్టను “రీడ్” నునాతడును మరి ముగ్గురు మిలటరీ యుద్వోగస్తులును ఆ ప్రదేశములందున్న కంపెనీవారి యితరనాకర్లకన్న నెక్కువ దేశభాషాజ్ఞానము కలవారును దేశాచారవ్యవహారములను తెలిసినవారును, అయి యున్నవారు. కార్ణవాల్ లీసు ప్రభువు పరిపాలనము వారి కొప్పగింతవెట్టెను. కెప్ట రీడ్డు అనునాతడు వ్యవసాయదారులందరితోడను విడివిడిగా అమరకములు చేయ మొదలుపెట్టెను. ఈపద్ధతియే క్రమక్రమముగా వృద్ధియై ఆతనికి సహాయుడుగా నున్న థామస్ మన్రో గారిచే నితరప్రదేశములకు కూడ వ్యాపింప చేయబడెను. ఈథా

మను మన్రో గారే తరువాత మదరాసుగవర్నరుగా నుండినయీతడు. ఇతడు చేసిన యీ సెటిల్ మెంట్ రైతువారి సెటిల్ మెంటు. బంగాళాదేశమున బమిందారీ సెటిల్ మెంటుతో కార్ణవాల్ లీసుపేరున కెట్టినబంధముండియున్నదో ఈరాష్ట్రమున సెటిల్ మెంటుతో నీతనిపేరున కెట్టినబంధమున్నది.

థామస్ మన్రో అనునాతడు 1780 సం॥రమున పందొమ్మిదవ యేట పిన్నవయసున చెన్న పట్టణమునకు వచ్చెను. హైదరాబాద్ ను టిప్పనుల్తాన్ తోడను కలిగిన యుద్ధములలో నీతడు కూడ కొంత పనిచేసెను. తరువాత మహారాష్ట్రలోడి యుద్ధములలో మిక్కిలి నన్నెకెక్కెను. అందులకై బ్రిటిషుపార్లమెంటువారిచే, ఆతడు ధైర్యసామర్థ్యములకును విజయమునకును, మిక్కిలి కొనియాడబడెను. కాని యిండియా యం దీతనిపేరు స్మరణకు తెచ్చునవి యీతని విజయసైనిక కార్యములు కావు. జనుల యోగక్షేమముల నభివృద్ధిచేయుటకై కంపెనీవారి నాకర్లలో పనిచేసినవారు బహుస్వల్పముగ నున్నారు. అందులో నీత డొకడు. అందుచేత కార్ణవాల్ లీసుపేరు బంగాళమునందును ఎల్విక్రాష్ట్రపేరు బొంబాయియందును, ఎట్లో యల్లే యీతనినామము నేటివరకును చెన్న రాష్ట్రమున జనులు స్మరించుచుందురు.

కెప్ట రీడ్డుగారితనిని బారామహాలుజిల్లాలలో భూముల అమరకమునకై నియమించిరి. ఆతని దృష్టి కంపెనీవారి పరిపాలనపద్ధతిలోని లోపములమీదికి ప్రసరించెను. ఆలోపము లన్నియును రూపుమాప ఆతనికి ప్రజలయందు అభిమానము కలిగెను. ఆయభిమానముచే ఆలోపములన్నియు రూపు మాపగల మేలైన యుపాయములు ఆయనకు కొన్ని పొడకట్టినవి.

కర్ణాట దేశమునుగురించి ఆత డిట్లు వ్రాసెను. “నబాబుగారిపన్నులలో

చాలభాగము నెలకు నూటికి మూడువంతుననో నాలుగువంతుననో యే జంట్లు ద్వారా పంపబడుచుండెను. దేశమునందలి కవులన్నియును ఒక్కొక్క సంవత్సరమునకే. కొన్ని ప్రదేశములలో శిస్తులు పండినపంటలనుబట్టి ఒక్కొక్కపంట కొక్కొక్క మాదిరి నేర్పడెను. కొన్నిచోట్ల పండినపంటయే తీసికొనబడుచు వచ్చెను. పంటనుబట్టి శిస్తు తేర్పడినచోట భూము లేటేటను కొలత వేయుచున్నారు. రిపోర్టులను చేయు సర్వేయరులు లంచములను తిని తమ చిత్తమువచ్చినట్లు చేయుచుండిరి. ఇజారాదార్లను గవర్నమెంటును గూడ దగాచేయుచున్నారు. గల్లాలే వసూలు చేసెడి భూమిలోని పంటయంతయును ఎక్కడ లేని ధరలు కట్టిరైతుల కంటదీసి కట్టాచుండిరి. లేదా దేశములోని ధాన్య మంతయును, అమ్మక మగుటకు సావకాశము లేని ధర యొకటి యేర్పరచి ఆప్రకారము అమ్ము మనుచుండిరి. ఈపాడు ఏర్పాటు లన్నియును దేశమును శీఘ్రముగ నాశనము చేయు నని ప్రతివానికిని తోచక మానదు." అని 1895 సంవత్సరము జనవరి 31 తేదీ యుత్తర మందున్నది.

ఇట్లే బ్రిటిషురాష్ట్రమును గూర్చి కూడ వ్రాసెను. "కొంత కాలముక్రిందట రినిన్యూ బోర్డువారు కలెక్టరులకే జీతములు వృద్ధిచేయు డని దరఖాస్తు చేసిరి. ఆదరఖాస్తు గైరుమంజూరు చేయుచు మీరనే కములగు ఆగ్రహవాక్యములను. గూడ వ్రాయించిరి. కాని యీవిషయమున వారికి రాజసీతి గాని మనుజులస్వభావము గాని తెలిసియున్నట్లు కానిపించు. వారి కిచ్చెద మనిన ప్రతిఫలముతో, వారు స్వతంత్రముగ జీవనము చేయలేనట్టి స్థితియందున్నపుడును, నిమిషములో ప్రజలను దోచుకొని అట్లు జీవనము చేయగలిగి నపుడును, ఇం దేపక్ష మవలంబింతమా యని యోచించువారిసంఖ్య మిక్కిలి స్వల్పముగా నుండును. తమ జీతములకు మించి జీవనము చేయు కలెక్టరులలో విశేష

ద్రవ్యముల పోగుచేయు వారి నెంతమందిని మనము ప్రతిదినమునుచూచుచుండలేదు? ఇది జరిగెడు మార్గముకూడ మిక్కిలి తేలికయైనదే. శిస్తు రొక్కముగ చెల్లినపుడు గవర్నమెంటువారికి తక్కువసొమ్ములు వేసి లెక్కల వ్రాసి యిచ్చుట యొకపద్ధతి. ధాన్యాదులు వసూలైనపుడు భూమిపంట తక్కువవేయుటకాని అమ్ముధరలుతక్కువవేయుటగాని మరయొక మార్గము. కలెక్టరు లందరును చదువుకొన్న వారనియును అట్టి దురభ్యాసములకు దిగరనియు చెప్పట వట్టిభ్రమ. జరుగుచున్న దానిని బట్టి అట్లు యోచించుటకుకూడ వల్లపడదు." అని కూడ యెయ్యత్తరమునందే యున్నది.

1798 సంవత్సరముతో క్రొత్తగా సంపాదన మైన బారామహాలుజిల్లా రైతువారీ సెటిల్మెంటు పూర్తి యైనది.

"బారామహాలు పూర్ణముగ నక్వేయైనది. పన్నులు కట్టుటయును పూర్తి యైనది.....బారామహాలులో ఇజారాదార్ల సంఖ్య హెచ్చు. అందువల్ల పన్నులు మిక్కిలి వివరముగా పనిచేసి వసూలు చేయుట అవసరమగును. అయినను నిది యొకకష్టము కాదు. ఈవిషయమున నెక్కువ శ్రద్ధతో పనిచేయుట తప్ప కావలసినది మరియేదియును లేదు. అట్టి శ్రద్ధ వహించితిమేని అది దేశమునకు ఔమకర మయినదియును, లెక్కల కెక్కువ సులభమైనదియు నగును...., పది పండ్లొండుగురు జమీందారుల మూలముననో, లేక భూస్వాముల ద్వారానో వసూలు చేయుటకన్న ప్రత్యేకించి 60 వేలమంది యిజారాదార్ల వద్దనుండి పన్నులు వసూలుచేయుటయే సులభము. నాయధికారముల క్రిందనున్న దేశభాగముమీద నిరుడు వచ్చినపన్ను 1,65,000 పూలవరహాలు. ఈసొమ్మంతయును ఏవిధమైన కష్టమును లేకుండ ఒక్కవరహయైన దిగబడకుండ 20,000 మంది యిజారాదార్ల

యొద్దనుండి సంవత్సరములోపలనే వసూలైనది." అని 21 సెప్టెంబరు 1798 సంవత్సరము తేదీ యుత్తరమున నున్నది.

ఈయుత్తరమున వంశపారంపర్యముగ జమీందారీ హక్కులు లేని ప్రదేశములలో రైతువారీ పద్ధతి నవలంబించుటయందు మనోగారి కెట్టిపక్షపాతము కలుగుచున్నదో కనపడుచున్నది. బంగాళాదేశమునందును ఉత్తరసర్కారులందును భూములన్నియు పెద్దపెద్ద భూస్వాముల యధీనమం దుండుట మామూలు పద్ధతి. ఆపద్ధతిని సాగనిచ్చి గవర్నమెంటువారు జమీందారులకు స్థిరమైన అమరకములు చేసినారు. రైతులుగాని వ్యవసాయదారులుగాని దొరతనమువారికి ప్రత్యేకించి పన్నులు చెల్లించెడు స్థలములలో నెల్ల ఆపద్ధతినే నిలిపి యుంచి రైతులతో సెటిల్ మెంటు చేసెను. ఈరెండు పద్ధతులయందునుగూడ జనుల యైశ్వర్యమునకును వ్యవసాయాభివృద్ధికిని యుపచరించుటకై గవర్నమెంటువారు పుచ్చుకొనెడు పన్నులకు కొంత నిలకడ యుండవలెను. ఇయ్యది బంగాళాదేశమున కారణవాలీనుగారు చేసినారు. ఇట్టి పద్ధతిని నీరాప్తమున అవలంబింపు డని థామస్ మన్రోగారు కోరి సిఫార్సుచేసినారు కాని అది మాత్రము జరుగలేదు. దక్షిణహిందూస్థాన మందలి భూమి సెటిల్ మెంటులోని ప్రాణసంకట మిచ్చటనే యున్నది.

బారామహాలునుండి మనోగారు కనరాకు మార్చిరి. ఆతని మామూలు శక్తి సామర్థ్యములతో ఒక సంవత్సరములోపల సెటిల్ మెంటుపని యంతయు పూర్తి చేసెను. ఆ సెటిల్ మెంటు భూస్వాములతో జరిగినది.

1800 సంవత్సరమున నాత డిల్లు వ్రాసెను. "దేశమున వాస్తవముగా వచ్చెడు నాదాయమును నిర్ధారణము చేయగలనాడ నని చెప్పి ఆపనిని మీదపెట్టుటచే నే నిచ్చటకు వచ్చితిని. ఇయ్యది నాయు

ద్యోగధర్మము నుల్లంఘించుట కాకుండునేని నే నీపనికి రాకయే యుండును. కాని యిది యిప్పుడు పూర్తి యైనది. బారామహాలులో వన్నులెంత క్రమముగ వసూలైనవో యిచ్చటను అట్లే ఖసూలైనవి. అంతకంటె భూగుకూడ నైనవి. కొన్నిచోట్ల మాత్రము యుద్ధయాత్రలు వచ్చి చెరిపివేసినవి. నాపని పూర్తి యైనదని నాపత్తుకము." అని 1800 సంవత్సరము జూలై 13 తేదీ యుత్తరమునం దున్నది.

"భూముల సెటిల్ మెంటు యావత్తును భూస్వాములతో చేసితిని. భూస్వాములు లేనిచోట భూములెవ్వని యాక్రమణలో నుండినవానితో చేసితిని.....పంటలు పూర్ణముగ నిర్ధారణ చేసితిని. ఏమందులేని లెక్కలన్నియును ఉభయపక్షములవారును కూడ తెచ్చినారు. సర్కారుభాగము మూడవవంతునకు మించిన దెచ్చటను లేదు. చాలచోట్ల మొత్తము పంటలో అయిదవవంతుగాని ఆరవవంతుగా కూడ కాదు. కొన్నిచోట్ల పదవవంతు కూడకాదు." అని 1800 సం॥ 10 ము అక్టోబరు 7 తేదీ యుత్తరమునం దున్నది.

1800 సంవత్సరమున కంపెనీవారికి దక్కను నైజాము కృష్ణా తుంగభద్రానదుల నడుమనుండు దేశ మిచ్చి యున్నవాడు కదా! బారామహల్ కనరాదేశముల సెటిల్ మెంటు పని చేసిన థామసుమన్రోగారి నే యీదేశపు సెటిల్ మెంటుకూడ పనిచేయుమని కోరిరి. అందుచే మన్రోగారి సివిలుపరిపాలనమున కీసీ డెడ్డుజిల్లాలు మూడవస్థానమయ్యెను. ఆతనికి నైజముగ నుండు శక్తి సామర్థ్యములతోడను తెలివి తేటలతోడను తన పనిని మన్రోగారు నెరవేర్చినా రనుట నిర్వివాదాంశము గాని ఆతనికి రివిన్యూ అధికారుల యొత్తుడు హెచ్చైనది. అందువలన ప్రజల యోగక్షేమమునకై యాతడు చేయదలంచినంత పని చేయుట కిది యడ్డంకి యయ్యెను. ఈవిషయము నాతడు స్పష్టముగా నొప్పుకొనినా

దు. అదియే యీతనియం దేవిధమైన దోషపాదనమును చేయుటకు తా వొసంగకున్నది.

“రివిన్యూ బోర్డువారును గవర్న మెంటువారును ముందు సిఫార్సుచేసిన శిస్తులు మెల్లమెల్లగా ముందుముందు క్రమాభివృద్ధి చేసిరేని అయ్యది నిస్సంశయముగ నాకును సమ్మతమే. కాని యట్లు మాత్రము జరిగినదాక నమ్మకము లేదు. సామాన్యముగా ఇప్పుడు వ్యవహారముల నడుపుచున్న వారి యందరియభిలాషయును దేశాభివృద్ధియును రాజకీయ ద్రవ్యాభివృద్ధియునుకూడ తమ ఆధిపత్యముక్రిందనే జరుగవలె నని. ఆ కారణముచేత నే నతిత్వరితముగా కార్యముల నడుపవలసిన వాడ నగుదును.....పెద్దవాడ నైన కొలది నాకు ఒడలు కంప మెత్తవచ్చును. పదిమందియును తిట్టిపోదు రనుభయము పుట్టవచ్చును. నాతరువాత వానికి పన్ను లభివృద్ధిచేయుటకు సావకాశ ముండనిచ్చితి నేని దొరతనమువారిని మోసముచేసి దేశవాసులకు సాయముచేసినా నందురు.....రాజకీయ కార్యములకై కావలసిన సొమ్ము సర్దుబాటు నిమిత్తము గైతులను చేయవలసిన దానికంటె నెక్కువ యొత్తుడు చేయుదును గాని వ్యాపార మెప్పు డొక్కసారిగ నధఃపతనము చేయవలెనను తలంపు లేదు.” అని 1802 సం॥రము సెప్టెంబరు 5 లేడి యుత్తరముం దున్నది.

అప్పుడు కర్ణాటదేశమున పన్నులు మిక్కిలి తక్కువ కట్టినందులకై రివిన్యూ బోర్డువా రాతని మిత్రుడగు “జి”అనువానిని నౌకరీనుండి తొలగింప నాయత్తపడు చున్నారు. ఆసంగతి మద్రాసు రీయుత్తరము వ్రాసినపుడు మనస్సునందున్నది. కంపెనీ గవర్న మెంటువారు తమ రివిన్యూ అధికారులపై నిట్టి తగని యొత్తుడు తెచ్చిపెట్టి తమకు క్రొత్తగా సంపాదనమైన యీ పదేశముల లోని పన్నులు భూమి దున్నకొని

బ్రతికెడు వారికి మిగుల దారుణముగను, వీడాకరముగను నుండు సంతతి నృద్ధి చేసిరి.

“కర్ణాటదేశపు సెటిల్ మెంటులో నాతడు తొందరపడి నాడనియును, పన్నులు మిక్కిలి తక్కువగా నున్న వనియును, ఆతడు తనపూర్వమిత్రుడైన లక్ష్మణరావును ఎక్కువగ నమ్మి యట్లు చేసినాడనియును, బోర్డువా రభిప్రాయవృద్ధినట్లు రిపోర్టులో నున్నది. “జి”యనునాతడు ముందుముందభివృద్ధి చేయ వీలుపడు ననియెడు నుద్దేశముతో తక్కువపన్నులు ఉద్దేశపూర్వకముగనే కట్టితి నని చెప్పచుండెను. నా కితడు పూర్వపు మిత్రుడు. అందువలన నాతనియందు నాకు గౌరవ మున్నది. అది యటుండనిండు. ఆతడు చాలకాలము రివిన్యూ ఉద్యోగము చేసి పెండ్లియాడినాడు. ఆపెండ్లితోడనే ఆతనిదగ్గర నేమియును లేకుండ సోయినది. ఈ కారణములచేత నాతనిని పనిలోనుండి తప్పింతురేని అది నాకు మిక్కిలి విచారమును కలిగించును. మరి యొకటికూడ నున్నది. విమర్శనాజ్ఞానము తప్పగా నున్న దన్నంత మాత్రముచేత ఎవనినిగాని ఉద్యోగమునుండి తొలగించుట మంచిపని కాదు. ఇది నాయభిప్రాయము. ఆగ్రహించిన చాలదా? పైగా నాతని తప్పైనను సత్యమార్గమున నున్నది.” అని 1802 సం॥రము సెప్టెంబరు 28 లేడి యుత్తరమున నున్నది.

ఏడేండ్లు సీడెడ్డుజిల్లాలు పరిపాలించిన వెనుక థామసు మద్రాసు గు 1807 సంవత్సరమున విశ్రాంతికి యిండియాను విడిచి పోయెను. ఆతడు పడినపాటె ఆతనికి పేరు కీర్తులను తెచ్చెను. ఆతడా యేడుసంవత్సరములలోను పన్నులు 4,02,637 కాసులనుండి 6,06,909 కాసులకు క్రమశః వృద్ధిచేసెను. ఈవృద్ధి నూటి కేబదివంతున తేలినది. పై యధికారులును మిక్కిలి సంతసింబిరి. కంపెనీవారు తమ యుద్యోగస్థు

ల పనుల నిట్టి ఫలితములనుబట్టియే కనిపెట్టు చుండిరి.

ఈనడుమ నితరజిల్లాలలో మరికొందరి యుద్యోగస్థులవలన సెటిల్ మెంటు జరిగెను. 1792 సంవత్సరమున మలబారు దేశము కంపెనీవారి వశ మయ్యెను. కొంతకాలమువరకు నయ్యది బొంబాయిరాజధానిలో చేరి యుండెను. బొంబాయి గవర్న మెంటువారు మలబారు రాజాలకును, నాయరు నాయకులకును రెండు సాలుసరి సెటిలుమెంటులును తరువాత నొక అయిదుసంవత్సరముల అమరకమును చేసిరి. ఆ రాజాలును నాయరునాయకులును పన్నులు సెసలుగా చెల్లించ లేకపోయిరి. వారిభూములను వారియొద్దనుండి లాగివేసిరి. అట్లేని వారందరును తిరుగబడిరి. బొంబాయి గవర్న మెంటువారి పరిపాలన మిట్లు సరిగా పని చేయకపోవుటచే 1800 సంవత్సరమున మలబారు, మదరాసు రాష్ట్రమునకు బొంబాయినుండిమార్చిచేయబడియెను. మదరాసున కప్పుడుగవర్నరుగానుండిన లార్డు క్లైవు దేశ పరిపాలనమునకొక పెద్దకలెక్టరును కొందరు క్రిందికలెక్టరులను నియమించెను. కొన్ని భూములు భూస్వాములకును, కొన్ని రైతులకును అమరకములు చేయబడెను. పన్నులు కట్టుటకై అధికారుల కందరకును ఆదరముగానున్న రైతువారీ పద్ధతియే సర్వత్ర అమలు జరుపబడినది. బ్రిటిషు పరిపాలనమునకు పూర్వము తరతరములనుండి యున్న రాజులును, నాయరు నాయకులును, క్రమక్రమముగా తొలగిపోయి తుదకు వారదృశ్యులైరి. వాస్తవమగు రాజ్యతంత్ర పరిజ్ఞానము గలవారైనయెడల పూర్వపు స్థితిగతుల నున్నట్లుంచి, రాజులను నాయరుప్రముఖులను బ్రిటిషుగవర్న మెంటువారి యెడల రాజభక్తులుగను ప్రజలకు నాయకులుగను చేయవలసినది. కాని యెండ్లు గడచిన కొలది ప్రత్యేకించి రైతులకు తామే భూముల సమరకము చేసి భూములపై నచ్చి సంతపన్ను రాబట్టవలె నను నభిలాష వృద్ధియై

నది. అదియే కంపెనీ గవర్న మెంటువారి రాజనీతిని క్రమక్రమముగ వశపరచుకొన జూచ్చెను.

1799 సం॥రమున తంజావూరు వెల్లెస్లీ ప్రభువు కలుపుకొనెను. దేశములోని రైతులందరును రాజాగారికి తమ పన్నులన్నియును పెద్దరైతులద్వారా చెల్లించుచుండిరి. ఆ పెద్దరైతులకు పత్తకదారు లనిపేరు. ఒక్కొక్క పత్తకదారునిక్రింద ఒక గ్రామము మొదలు 128 గ్రామములవర కుండెడివి. ఈ పత్తకదారులే నిజముగా జమీందారులు. బ్రిటిషుదొరతనమువారి పత్తకదారుల నందరిని ఒక్కసారి శుభ్రముగా తుడిచివేసి 1804 సం॥రమున రైతువారి సెటిల్ మెంటు చేసినారు. భూములను సర్వేచేసి దాని విలువనుబట్టి పన్నుకట్టుటకు మారుగ పండిన పంట లన్నియును కలిపి దామాషాయీ చేసి దానిమీద కట్టిరి.

మొదట 1792 సంవత్సరమున నబాబుగారితో కారణవాలీను గారు చేసిన సంధివల్లను వెల్లెస్లీ ప్రభువుగారు 1801 సం॥రమున దేశము కలుపుకొనుటవల్లను కర్ణాటదేశ పరిపాలనము కంపెనీవారి వశమయ్యెను. అనేక తరములనుండియును అనేక శతాబ్దములనుండియును యీ దేశములోని చాలఖండములు ప్రదేశ సైన్యనాయకుల పరిపాలనమునందున్నవి. ఈనాయకులనే పాళెగాండ్రు.

పాళెగాండ్రు గ్రామములకు పెద్దలో, లేదా మరి యితరవిధముగా సర్వజనోపయోగమైన నొకరులో అయి యున్నారు. దక్షిణహిందూస్థానమున విప్లవములు తటస్థమైనపుడు వారి స్థితిగతు లన్నియును సైన్యపరిపాలకులుగ మారిపోయెను. వారు దేశము నాక్రమించుకొనుటకు సహాయభూతు లగుచుండిరి. ఇట్టివని యీర్ష్యపకల్పముయొక్క దక్షిణభాగమునం దెక్కువగా జరిగినది. వారికి కొందరికి సనదు లుండెడివి. ఆసనదులలో యీపాళెము (యెస్టేటు) వీరికెందుకీచ్చిరో వానివినర

ములు లెవు గాని వారందరు చక్రవర్తిగారి యాశ్రయమునం దున్నట్లు ను, కర్ణాట నుబాదారులకు వారందరును లోబడి యున్నట్లును అనుబాదారులకు వారు కప్పము కట్టుచున్నట్లును వారు పిలువబంచినపు డెల్ల వారు వారి మౌకాములకు తమ అధికారమునం దున్నంత సైన్యముతో హాజరగు నట్లును తగినంత సాక్ష్య మున్నది.

వారక హేస్తింగ్సు కాలమునుండియును ఈపాలెగాండ్ర స్థితిగతులనుగూర్చి విశేషముగ ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు జరుగుచుండెను. కర్ణాటకనబాబు ఈప్రదేశనాయకుల రూపుమాప పదేపదే తనబ్రిటిషు మిత్రుల సహాయము గోరుచువచ్చెను. అందుమూలమున ప్రజలపై తన యధికారము హెచ్చుచేయనలె నని యాతని యూహ. కాని కంపెనీ డైరెక్టర్లు ఈపాలెగాండ్రపై నబాబునకు సహాయము చేయ సైన్యము లొనరించు సేవనము కేవలము హేయముగ జూచుచుండిరి. ఆ కారణమున వారు దేశనాయకులగు పాలెగాండ్ర రూపుమాపకూడ దని ఖండితముగ నుత్తరవులను చేసిరి. పాలెగాండ్ర నట్టి దారుణస్థితికి దింపునంతటి దురాగతమున కొడిగట్టుట మానుషకృత్యము కాదని తలంచిరి. నబాబు దొరతన మేమియును మెత్తనిది కాదనియును పన్నులు వసూలునందు ఎక్కువ యొత్తుడు కలుగుచున్న దనియు భయపడసాగిరి. కర్ణాటదేశప్రజలు చాలకష్టముల పొందినారని వారెరింగిన వారయ్యను కర్ణాటనబాబుయొక్క పీడ వీనిని మించినదని వారు తలంచుచుండిరి.

1792 సం॥రమున కారక వాలీసు గారికిని కర్ణాటనబాబునకును సంధి జరిగినతరువాత 1795 సంవత్సరము జూను 10 తేదిని వారుప్రాసిన యుత్తరమున ఆసంధితో సంబంధించిన గుణాగుణములను పూర్ణముగ చర్చించి ప్రాసించిరి. అందుపైన ఇండియాలో కూడ చర్చలు జరిగెను. 1797 సం॥రమున మదరాసుగవర్నరుగా నుండిన హోబర్ట్ ప్రభువు

ఈపాలెగాండ్రను బ్రిటిషుప్రభుత్వము వారికి ఉపయుక్తులు గాను, విధేయులుగాను, సామంతులుగను చేయవచ్చు నని అందుకు తగిన సాధనముల కొన్నిటి ప్రాసించెను. 1799 సం॥రము జూను 5 తేదిని డైరెక్టరు లొక ప్రత్యుత్తరము వ్రాసిరి. అందు వారు పాలెగాండ్ర కున్న సైన్యాధికార మంతయును తగ్గింపు మనియును వారు పూర్వముచెల్లించు చుండెడు కప్పమునకన్న ఎక్కువ పన్ను చెల్లించునట్లు చేయు మనియును వ్రాసిరి.

ఈప్రవాత నాధారము చేసికొని మదరాసు అధికారులు న్యాయమును వివేకమును అతిక్రమించి వర్తించిరి. 1799-1800 సంవత్సరములలో వారొక సెటిల్మెంటు పూర్తి చేసిరి. అందు పాలెగాండ్రకు గ్రామాంతరములయం దుండెడు భూములను లాగుకొని తమయధీనము చేసికొనిరి. పూర్వము పన్నుకంటె నూటికి 117 వంతున అదనముగ పన్నులు కట్టజొచ్చిరి. అందుపైన దక్షిణమున నుండు పాలెగాండ్రందరును తిరుగబడిరి. ఆతిరుగబాటు శీఘ్రముగనే యణగి వేయబడెను. తిరుగబడిన వాండ్రందరి యెట్టేటులను నూడదీసికొనిరి. కొందరిని ఉరిశిక్షలకు పాత్రులను జేసిరి. పన్నులు కొంతకాలమువరకే యభివృద్ధి చేయబడు ననియు, అటు పిమ్మటమార్పు చెందవనియును, ఎప్పుడైనను మొత్తము రాబడిమీద క్రి వంతుకంటె పన్ను హెచ్చుకాదనియును చెప్పిరి. తుట్టతుదకు 1803 సంవత్సరమున దక్షిణమున నున్న పాలెగాండ్రకడ నింకను నిలిచియున్న పదునాలుగు ఎట్టేటులకు శాశ్వత సెటిల్మెంటు చేసిరి. 1799-1800 సంవత్సరములలో దారుణముగ కట్టిన పన్నులకంటె, ఈమాటు కట్టినపన్నులు మిక్కిలి మితముగా నుండెను. మొత్తము రాబడిలో నూటికి 41 మొదలు 51 వరకును హెచ్చినది. ఈయెట్టేటులలో ముఖ్యమైన వన్నియును తిరుగబట్టెలి

జల్లాయందలివి. శివగంగ, రామనాథ పాలెగాండ్రితో కూడ నిట్టి సెటిల్ మెంటు చేయబడియెను.

1802 సం॥రమున పశ్చిమముననుండు పాలెగాండ్రితోకూడ శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు చేయబడియెను. కర్ణాటకదేశ సంపాదనముతో బ్రిటిషువారి పరిపాలనము క్రిందికి వచ్చిన చిత్తూరు పాలెగాండ్రి యవస్థ యింతకంటె చెడ్డది యయ్యెను. బ్రిటిషుదొరతనమువారి హక్కులకు వారాటంకము కలుగచేయుటచే వారిని వారికోటలనుండి తరిమివేసిరి. వారడవులను పట్టిపోయిరి..... ఏవో కొన్ని వినా చిత్తూరులోని పాలెగాండ్రి యెట్టేటు లన్నియు నూడదీసికొని రైతులకు ప్రత్యేకించి అమరకము చేయబడియెను.

ఇప్పటి కీపని జరిగి నూరుసంవత్సరము లైసది. ఈవ్యాపారములను మన మిప్పుడు వెనుకకు తిరిగి చూచితమేని కర్ణాటదేశమునందలి పాలెగాండ్రి నందర పూర్ణముగా నాశనము చేయ తలపెట్టిన ఆకూరకృత్యము లన్నియు, విచారము కొలుపక మానవు. కంపెనీ డైరెక్టరులు వారికడ సైనికబలమంతయు లాగివేయుట సవ్యముగానే యున్నది. ఏమందురేని ప్రస్తుతపరిపాలనాపద్ధతినిబట్టి ఆబల మంతయును దొరతనమువారి యధీనమునందే యుండి తీరవలెను. కాని గ్రామాంతరములయం దున్నవారి జమీలను లాగివేయుటయును పన్నుల నొక్కసారి అమితముగ కట్టుటయును వారు తిరుగబడినారని వారిని నేలంటదొక్కుటయును న్యాయమైన పనిగాదు. అది వివేకమైన రాజనీతియును కాదు. ఈపాలెగాండ్రి 17, 18 శతాబ్దములలో దక్షిణహిందూస్థానమున సంభవమైన పీఠాకరములగు యుద్ధపుచిక్కులలో వారివారి జమీలలోని కట్టుబాటులను ప్రజల నెమ్మదియును పోకుండ నిలిపిరి. నేతకాండ్రిను చేతిపనులను కాపాడిరి. దేశమున కట్టుబాటుగల రాచరిక

మేమియును లేనపుడు వ్యవసాయదారులను సంరక్షించిరి. వారు దక్షిణహిందూస్థానము నందంతటను పెద్దపెద్ద చెరువులను త్రవ్వించిరి. మొదట కర్ణాటక యుద్ధములలో ప్రెంచివారు చెన్నపట్టణమును లాగుకొనినపుడు బ్రిటిషువారికి వారే శరణొసగినారు. పాలెగాండ్రిలోకి రేగి రనుకొందము. వీడించి రనుకొందము. 17-18 శతాబ్దములలో ఆసియా, అమెరికాఖండములయం దంతటనుగల యితరసామంతనాయకులకడను ఎట్టిలోపము లున్నవో అట్టిలోపములే వీరియొద్దను ఉన్నవి. ఈపాలెగాండ్రి నిర్మూలము చేయుటకంటె వారి నందరిని సరియైన కట్టుబాటులలోనికి దెచ్చుట ప్రజ్ఞతగల రాజ్యతంత్రజ్ఞుల ధర్మమై యుండెను. ఏదొరతనమునకును దేశములోని పూర్వగంఘము లెల్ల తారుమారు చేయుట వివేకము కాదు. ఆస్తియందున్న వారి హక్కులన్నియు పోగొట్టి ఒక జాతివారి నందరినణగదొక్కి భూమి దున్నుకొను వారితో ప్రత్యేకించి సెటిల్ మెంటు చేసి ఆదాయమును వృద్ధి చేసికొనుట విదేశీయపరిపాలనమునకు కనికరముగల రాజనీతి కానేరదు.

బంగాళాదేశమునందలి కారణవాలీసుప్రభుని రాజనీతికిని మదరాసునందలి వెల్లస్లీ ప్రభువుయొక్క పరిపాలననీతికిని ప్రతికూలమైన వ్యత్యాస మెంతయో గలదు. కారణవాలీసు తరతరములనుండి జమీందారులకింద వ్యవసాయదారు లందరు బ్రతుకుచున్నట్టు కనిపెట్టెను. ఆజమీందారీసంస్థానముల బలపరచి శాశ్వతముగ నుండునట్లు చేసెను. వెల్లస్లీ ప్రభువుయొక్క దొరతన మన్ననో కర్ణాటకదేశములోని చాలప్రదేశములు పాలెగాండ్రి యధికారముక్రింద నున్నట్టు కనిపెట్టెను. ఆజనుల నందరను తమ ప్రత్యేక యాజమాన్యముక్రిందకు తెచ్చుటకై వారి నందర నిర్మూలము చేసెను. పూర్వపు కూటముల కారణవాలీసు ప్రభువు గౌరవించి బంగాళాదేశమున మధ్యతరగతి ప్రజల

ననేకుల కాపాడి వారి నందర నభివృద్ధి చేసెను. సంతుష్టి పరచెను. వెల్లెస్తీప్రభువు నీతి యిట్టితరగతి వారి నందర మదరాసురాష్ట్రమున లేకుండ మాడ్చివేసెను. ఆనవ్వు మిప్పటికి బ్రటిషుదొరతనము వచ్చి నూరుసంవత్సరము లైనను కూడివచ్చినది కాదు. విదేశీయ ప్రభుత్వమునకును, వ్యవసాయదారులకును నడుమ కొక్కెమువలె నుండు పలుకుబడి గలిగినట్టియు స్వస్థులైనట్టియు మధ్యమ తరగతివారు మదరాసున లేనే లేరు.

చెన్నరాష్ట్రమునందలి వెల్లెస్తీప్రభువుగారి ప్రభుత్వనీతి ఫ్రెంచి విప్లవమునకు పూర్వము ప్రాంశుదేశమున గల రాష్ట్రీయశ్రీమంతుల యధికారముల నెల్ల నిర్మూలించిన నీతి ననుసరించి యున్నదనిన లెన్సుగా నుండును. కాని ప్రాంశుదేశమునం దట్టి సామంతులకు కలిగిన నష్టమెల్ల ఫ్రెంచిజాతివారికి లాభకరముగా నుండెను. ఇచ్చటనో, పాలేగాండ్రకు పోయిన దేమియో విదేశీయవర్తకసంఘమునకు లాభకరముగా నున్నది. తమయధికారమునకు లోబడియుండు జనులయొద్ద పాలేగాండ్రు సంపాదించెడు పన్నులు జనులకే కర్చుపడినవి. వారివర్తకమును, వారి చేతిపనులును, వారి పరిశ్రామికములును, వృద్ధి యైనవి. పాలేగాండ్రందరును పూర్ణముగా నిర్మూలమైన పిదప కంపెనీవారికి వచ్చెడు భూమిపన్ను లన్నియును, పరిపాలనకయ్యెడు ఖర్చు లెల్ల పోను మిగతసా మ్మంతయును దేశమునుండి విదేశీయవర్తకులకొరకై తీసికొని పోబడు చుండెను. “గవర్నమెంటువారికి భూములపైని రాతగినంతపన్నును రాబట్టుటయే యీరైతువారి పద్ధతియొక్క యుద్దేశము. ఇది కాదని చెప్పలేము. దాచిపెట్టుటకు వీలులేదు.” అని సమర్థుడగు కంపెనీదైరక్తు రొకడు చెప్పెను.

1807 సంవత్సరమువరకు మదరాసురాష్ట్రమున జరిగిన భూమి

సెటిల్ మెంటుయొక్క చరిత్రము నంగ్రహముగ నీవెనుకటివుటలయందు చేర్చి చెప్పితిమి. 1802-1805 సంవత్సరములలో ముగిసిన ఉత్తర సర్కారులలోని శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటునుగూర్చి విమర్శించితిమి. బారామహాలు, కనరా, సీడెడ్డు జిల్లాలలో థామసు మన్రోగారు కావించిన సెటిల్ మెంటులను పేర్కొంటిమి. మలబారు తంజావూరులలో జరిగిన కార్యములను వివరించితిమి. కర్ణాటదేశమున మిగిలియున్న పాలేగాండ్రతో జరిగిన శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటును గూర్చియు తదితరస్థలము లన్నిటియందును రైతులతో ప్రత్యేకించి జరిగిన సెటిల్ మెంటులను గూర్చియును గూడ ముచ్చటించితిమి.

ఈ సెటిల్ మెంటులయొక్క పర్యవసాన మొకపట్టికగా నీ చివరను చేర్చిన బాగుగ నుండును.

శాశ్వతపు సెటిల్ మెం టైనవి

చెన్న పట్టణము చుట్టునున్న జాగీరు.	1801-2
ఉత్తరసర్కారులు	1802-5
సేలము, పశ్చిమపుపాలేగాండ్ర యెట్టేటులు, చిత్తూరుపాలేగాండ్ర యెట్టేటులు, దక్షిణపాలేగాండ్ర యెట్టేటులు	1802-3
రామనాథము	1803-4
కృష్ణగిరి	1804-5
దిండిగల్లు	1804-5
త్రివేండ్రము, జాగీరుగ్రామములు	1806-7

శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటుకానివి.

మైసూరు	...	మలబారు, కనరా
		కోయంబుత్తూరు
		బాలఘట్టము

కర్ణాటదేశము

...

పాలనాడు
నెల్లూరు, ఒంగోలు
ఆర్కాటు
సాటివాడ
తిరుచినాపల్లి
మధుర
తిరునల్వేలి

మొందు చెప్పినదానినిబట్టి జమిందారులతోడను సాళేగాండ్ర తోడను మిగిలిన పెద్దమనుష్యులతోడను జరిగిన సెటిల్ మెంటుపద్ధతి మ దరాను గవర్న మెంటువారిచే నిరాదరముగా చూడబడె ననియు, రై తులతోడను వ్యవసాయదారులతోడను, ప్రత్యేకముగ జరిగిన సెటిల్ మెంటు ఆదరమును పొందె ననియు, కనిపించుచున్నది. ఈరాష్ట్రము న కంతకును రైతువారీ సెటిల్ మెంటు కట్టకడపట కంగీకరింపబడెను. ఆచారిత్ర మిక ముందు రాబోవు రెండుప్రకరణములయందును చెప్ప బడును.

హిందూదేశాధికచరిత్రము.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

గ్రామసముదాయములు-ప్రత్యేకవ్యవసాయదారులు.

మదరాసులోనిచర్య.

(1807-1820)

వెనుకటిప్రకరణము చివరను చేర్చబడిన లెక్కవలన మదరా నురాష్ట్రమున 1807 సంవత్సరమున శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు చేయబడి న జిల్లాలును అట్టి సెటిల్ మెంటు చేయని జిల్లాలును, తెలియుచున్నవి. ఈకడపటి వానిని శాశ్వతముగా నిలుపుట కేమియేర్పాటులుచేయవ లెనో వానిని గూర్చి చర్యలు జరిగెను.

బంగాళాదేశమునందు కార్కవాలీసుప్రభువుచేసిన శాశ్వతపు జమిందారీ సెటిల్ మెంటువంటి యేర్పాటు ఈప్రదేశములకుకూడ వ్యా పింపచేయుట యుచితమా?

ధామన్ మన్రోగారిచే సిఫార్సుచేయబడిన శాశ్వతపు రైతువారీ సెటిల్ మెంటు చేయుట యుక్తమా?

రివిన్యూబోర్డువారు సిఫార్సుచేసినప్రకారము కట్టకడపటకు శా శ్వతపు ముజావారీ సెటిల్ మెంటు చేయవలయునా? ముజావారీ సె టిల్ మెంటు అనగా గ్రామ మందరితోడను కలిసి మొత్తముగా శిస్తు ఏర్పాటు చేసికొనుట.

ముఖ్యమైన యీవిషయమున జరిగిన చర్యలను తెలిసికొనుటకం
ఁగ నభిరుచిగల ప్రకరణ మీహిందూదేశాధిక చరిత్రమున మరియొకటి
యుండదు.

సీజెడ్డుజిల్లాలలో ఏడుసంవత్సరములు పాటుపడి 1807 సంవత్స
రమున అయిదో పాఖండమునకు పయనమైపోవునపుడు ధామన్ మన్రోగా
రాజిల్లాలకు శాశ్వతమైనరైతువారీ సెటిల్ మెంటు కావింపుడని సిఫా
ర్సుచేయుచు నుప్రసంగమయిన రిపోర్టు ఒకటి చేసి పోయెను. పండిన
పంటలోనూటికి 45 వంతున తాను పన్నులను దారుణముగ వృ
ద్ధిచేసితి నని వివరించెను. పన్నులు శాశ్వతముగ నేర్పాటు చేయు
మని సలహా యిచ్చెను.

“కావున భూమిహక్కుల కేమియును నష్టము లేకుండ నర్హ
త్ర పండినపంటలో పన్ను మూడవవంతు కట్టుటయే హెచ్చు. వ్యవ
సాయదారులు కానివారు సర్కారుభూములను నష్టములేకుండ ఆక్ర
మించుకొందులేని, ఆ వరబడిని పన్ను తగ్గింపవలయును. పన్ను లావరబ
డిని తగ్గిననేకాని దేశవాసు లన్ని తరగతులవారును భూములు వ్యవసా
యము చేయుటకుగాని, వారి కప్పటికై నను, ఆస్తియందు హక్కుకలు
గుటకుగాని, రైతు స్థితిగతులు వృద్ధియగునట్లును, సర్కారుపన్ను లభివృ
ద్ధియగునట్లును, ఏదైనను శాశ్వతమైన సెటిల్ మెంటు చేయుటకుగాని,
వీలుపడదనుట న్నష్టము. ఈ కారణమునలన సీజెడ్డుజిల్లాలలో చేయు
శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటులో పండినపంటలో గవర్న మెంటువారిపన్ను
దాదాపు మూడవవంతుండవలె నని నాయభిప్రాయము. ఇప్పటి పన్ను
నూటికి 45 వంతు. నేను చెప్పిన వరబడికి గొనిరావలయునేని యీ
క్రింద చూపిన రెన్నున నూటికి 25 వంతున తగ్గింపవలయును.

మొత్తము పంటకిమ్మతు. 100 అనుకొందము.

ఇప్పటి శిస్తుప్రకారము గవర్న మెంటువారి భాగము

45

ఇందులో నూటికి 25 మిసహాయింపుడు

114

నేను చెప్పిన శాశ్వతపుశిస్తు ప్రకారం దొరతనమువారిభాగము 334

“సీజెడ్డు జిల్లాలలో శాశ్వతపు రైతువారీ సెటిల్ మెంటు ఎట్లు
చేయవలెనో నాయభిప్రాయ మిప్పుడు చెప్పబోవుచున్నాడను.

“1. సెటిల్ మెంటు రైతువారీగా నుండవలెను.”

“2. సాగుబడి చేసిన పరిమితమునుబట్టి పన్ను ఏటాను వృద్ధిపీ
యము లగుచుండవలయును.”

“3. సర్వే తరమునుబట్టి కట్టిన పన్నులో భూమి అంతటిమీదను
నూటికి 25 వంతున తగ్గింపవలెను.”

“4. నూతి నీటివలన తడువుకొనిన భూములకును, యంత్రసహాయ
మువలన నదులు నల్లలులోని నీరుపెట్టుకొన్న భూములకును
పన్నులలో నూటికి 3 వ వంతున గాని మొత్తముమీదనూ
టికి 33 వంతుకాని అదనముగా తగ్గింపవలెను.” ఈముదరా
లనునది నూతులుగాని గట్లుగాని వారి స్వంతపుకర్చుమీద
మరమ్మత్తు చేసినపుడే; రైతులు మరమ్మత్తుకర్చులు తాము
భరింతు మని ఒప్పకొనినయెడల చిన్నచిన్న చెరువుల నీటివ
లన తడిసిన భూములన్నిటిపైన నిట్లే పన్ను తగ్గింపవలయును”

“5. దానిస్థితిగతుల ననుసరించి రైతులకందరునుసంవత్సరముఆఖ
రున తమసేద్యములో నున్న భూమిలో కొంత విడుదల యి
చ్చుటకుగాని మరికొంత పుచ్చుకొనుటకుగాని స్వేచ్ఛయైన
యధికార ముండవలయును. విడుదల యిచ్చినపుడుగాని పు
చ్చుకొన్నపుడుగాని మంచిది నిలుపుకొని చెడ్డదిమాత్రమే వ

నల వల్లకాదు. మంచిచెడ్డలు కలిపి పుచ్చుకొనుటగాని విడుదలయిచ్చుటకాని చేయవలయును.”

“6. ప్రతిరైతును భూమిపైన పన్ను చెల్లించినంతకాలము భూమికి పూర్ణస్వాతంత్ర్యము కలవాడుగా భావింపబడవలయును. ఆతడు స్వేచ్ఛగా ఆభూములను ఎంతపన్నునకైన అమర్చుకొనవచ్చును. లేదా తనయిచ్చవచ్చినట్లు అమ్ముకొనవచ్చును”

“7. సామాన్యముగా పంటనష్టమునకుగాని యితర దైవికరాజకములకుగాని యేవిధమైన ముదరాలను కోరరాదు. బాకీదారుని ఆస్తివలనగాని భూమివలనగాని ఆషన్ను రానపుడు మిగిలినరైతులు తమపొలములమీద చెల్లించెడు పన్నులపైని నూటికి పదివంతున ఆగ్రాహములోని వారందరును అదనముగా చెల్లింపవలయును. అంతకంటె కోరరాదు.”

“8. గయాభూము లన్నియును గవర్నమెంటుస్వాధీనమునందుండవలెను. తరువాత సాగుబడిలోనికి వచ్చెడు భూమిపైనిచెల్లెడుపన్ను లన్నియును పబ్లిక్పన్నులకు చేరవలెను.”

“9. ఇండ్లు, దుకాణములు, వృత్తులు, నరకులుపన్నులు, లైసెన్సులు, మొదలగుపన్ను లన్నియును, ప్రత్యేకము దొరతనమువారికే చెందవలెను. ఏరైతుభూమిలో నైనను, ఇండ్లు, దుకాణములు, కట్టబడునేని అత డాభూమి సర్వేవరిమితముపై నేర్పడియుండు పన్నునకు మించి అదనముగా పుచ్చుకొనుటకు హక్కుదారుడు కానేరడు.”

“19 అదనముగా పన్ను ముదరా యిచ్చుటమూలమున సొంతపు ఆస్తిగా ఘోర్పుకొన చెరువులమరమ్మతులును, దేశబంధపు యీనాముల మరమ్మతులును దొరతనమువారి కర్చున జరు

గవలెను.”

“11. తుక్కువి క్రమక్రమముగా తగ్గవలెను.”

“12. పటేళ్లు, కరణములు, తదితరగ్రామసేవకులు కలెక్టరు అధికారముకింద పూర్వమువలెనే యుండవలెను.”

“13. రైతుల ఆస్తులను జప్తుచేయు సొంతపుబాకీదార్లు గవర్నమెంటువారికి రైతులు బాకీయుండు పన్నులను చెల్లించవలెను. జప్తు చేయకపూర్వము అట్లు చేయుటకు జామీనీయవలెను.”

అని 15-8-1807 సంవత్సరమున వ్రాసిన రిపోర్టులో నున్నది.

ఇంతమట్టుకు ఎత్తివ్రాయుట కపసరమే ఘంధురా? రైతువారి సెటిల్మెంటు మొదట యేర్పరచినవారి యభిప్రాయ, మేమియో స్పష్టముగా తెలిసికొనుటకై యవసర మయ్యెను. ధామన్ మన్రోగారు విడివిడిగా రైతు లందరితోను సెటిల్చేయు మనియెను. వ్యవసాయమునకై పుచ్చుకొనిన భూమి హెచ్చుతగ్గులవెంబడిని పన్నులుకూడ చెల్లించుచుండుపద్ధతిని ఆ సెటిల్మెంటు శాశ్వతముగా నుండవలె ననియెను.

1803 సంవత్సరమున లార్డు క్లైవుగారిస్థానే మదరాసునకు గవర్నరుగా వచ్చిన విల్లియం బెంటిక్ ప్రభువును ఖచితముగా ఆయభిప్రాయమునే పొందెను. 1806 సంవత్సరమునం దాతడు వ్రాసిన “సభాసారాంశములో” బంగాళాదేశమున తరతరములనుండి జమీందారులుండుటచే నచ్చట జమీందారీ సెటిల్మెంటు సాగె ననియు మదరాసున అట్టి భూస్వాములు మొదటనుండియును లేకపోవుటచే నీప్రాంతముల కదిపనికిరా దనియు వ్రాసెను.

“జమీందారీల నేర్పరుచుట దొరతనము వారికిగాని ప్రజలకు

గాని లాభకారికాదని నాకు తృప్తియైనది. శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు పద్ధతియును ఆసంబంధమైన షరతులును నాకు నచ్చినవి. ఈ దేశమునందును ప్రపంచమునందలి యితర దేశములందునుకూడ అవి వర్తింపతగినవని నానమ్మకము.”

ఆసంపత్సరముననే మరియొకనూరు వ్రాయబడిన “సభాసారాంశమున” ఆగవర్షముగా రిట్లు చెప్పిరి.

“స్థిరమైన షరతులతో రైతులకు ఏటేటను కవులు ఇచ్చినయెడల నిశ్చయముగ లాభము కలుగును.కదా! ఇందలి ముఖ్యాంశము రైతు సంపత్సరమువరకును పడినపాటువలని ఫలితము అతనినేపొందనిచ్చుట. రైతుల కింతకంటె అదనముగా లాభము కనబడునిమిత్తమై ఆషరతులమీదనే శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు చేయబడునేని అయ్యది మొదటిదానికన్న చాలరెట్లు ఉపయోగకరముగ నుండుదా!”

ఈపై వాక్యములనుబట్టి విలియమ్ బెంటింకుగారును, ధామసుమన్రోగారునుకూడ రైతువారీపద్ధతినిగూర్చియే వాదించిరి. ప్రధాన మగు వారిరువురి తలంపులునుకూడ శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటుకావలెననియే. ఇండియా విడిచిపోయిన ఆరుసంవత్సరములకు అనగా 1813 సంవత్సరమున కంపెనీకి కవులు తిరిగి యిచ్చెడునపుడు పార్లమెంటు కమిటీవారు ధామసు మన్రోగారిని తనిఖీ చేసినారు. అతడు కమిటీయెదుట తనయభిప్రాయమును నిర్దుష్టముగను ప్రబలముగను ఇట్లు వివరించి చెప్పెను.

“మీరు కలెక్టరుగా నుండిన నీడెడ్డుజిల్లాలలో శాశ్వతపు రివిన్యూ సెటిల్ మెంటు పద్ధతి యేర్పడినదా?”

“నేను ఇండియానుండి వచ్చినప్పటికి శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు జరుగలేదు, కాని రైతుల భూములమీద స్థిరమయిన పన్నులు కట్టియును శిస్తు చెల్లించినంతవరకును, ఏరైతు సేద్యము చేయుచున్న భూమి

ఆరైతే చేయుటకును, శిస్తులు వృద్ధిచేయకుండుటకును తగిన ఏర్పాటులు చేసి భూమిల యనుభవమునకు వారి కేమియును భంగము లేకుండ చేసియును కాపాడు చుంటిమి.”

“రైతువారీపద్ధతి యనగా మీయభిప్రాయ మేమో దయచేసి కమిటీవారికి తెలియజెప్పెదరా?”

“రైతువారీ పద్ధతియొక్క సారాంశ మేమో తెలియజెప్పెదనుగాని వాని వినరము లన్నియును చెప్పిన విపులముగా నుండును. రైతువారీ పద్ధతిలో దేశములోని భూమి యంతటిపైని శిస్తు నీనలు పరచవలెను. ఆశిస్తు శాశ్వతముగా నుంచవలెను. భూమికి హక్కుదారులై వ్యవసాయము చేసికొనెడి వారందరిని తమ చిల్లమువచ్చినంతకాలము స్థిరమైన శిస్తు చెల్లించుచు భూమి యనుభవింప నీయవలెను. అతనియధీనమందున్నన్ని నాళ్లును భూమి కదియే పన్ను. అదనము కట్టరాదు. గయాభూమిగాని, భూమి అదనముగా గాని, ఆక్రమించుకొనినయెడల ఆభూమిపైని కట్టబడిన పన్ను మాత్రమే ఆత డిచ్చుకొనవలెను. అదనముగా నీయ నక్కరలేదు. అతని పన్ను మార్పుకాకూడదు.”

“బంగాళాదేశమునందలి శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటునకును ఈ రైతువారీ పద్ధతికిని శాశ్వతస్థితినిగూర్చి భేదమేమియు లేదనియే మేమనుకొనవచ్చునా?”

“శాశ్వతముగ నుండుటనుగూర్చి రెండుపద్ధతులకు నేమియును భేదము లేదు. కాని రైతువారీ పద్ధతిలో గయాభూమి, సేవ్యమైన కొలది దొరతనమువారికి వచ్చెడుపన్ను వృద్ధియగుచుండును.” అని 1813 సంవత్సరమున తూర్పు ఇండియా సంఘమువారి వ్యాపారములనుగూర్చి పార్లమెంటు కమిటీయెదుటను, సెలెక్టుకమిటీయెదుటను, ఇచ్చిన సాక్ష్యమునం దున్నది.

భాష కర్ణమనునది యున్నదందుచేని ధామన్ మనోగారు చేసి నట్టియు, మదరాసు రాష్ట్రమున మిగిలియున్న ప్రదేశములలో చేయద లందినట్టియు రైతువారీ సెటిల్ మెంటు పద్ధతి ఏమనగా, తిరిగి ఆక్రమించు కొన్న కొత్త భూములకు తప్ప, నిదివరకే రైతాధీనమునందుండు భూమి కి హెచ్చుపన్ను చెల్లింప నక్కరలేకుండ శాశ్వతముగా రైతులు భూములనుభవించు పద్ధతయే. మాటల కేమైన నిర్దిష్టమైన యర్థ ముండే నేని కారణవాలీనుప్రభువుగారి జమీందారీ సెటిల్ మెంటునకును, మనోగారి రైతువారీ సెటిల్ మెంటునకును గల భేదము, రైతువారీ పద్ధతిలో గయాళుభూములు సాగుబడిలోనికి వచ్చినపుడు వాని కగుపన్ను చెల్లించుటయే కాని పన్నులు స్థావరముగ నుండు విషయమున భేదమేమియును లేదనుట స్పష్టము. ఈ విషయమును స్పష్టముగా తెలిసికొనుట అవసరమైయున్నది. ఏమనిన, మదరాసు గవర్నమెంటువారి నడుమ మనోగారి రైతువారీ సెటిల్ మెంటుయొక్క మొదటి నిబంధనను అగౌరవ పరచిరి. మదరాసు రైతులకు తమ భూములపైనుండు మార్పు చెందరాని శాశ్వతపు పన్నుహక్కు లన్నియును లేవనిరి.

శాశ్వతపు జమీందారీ సెటిల్ మెంటున నిరాదరమును, శాశ్వతపు రైతువారీ సెటిల్ మెంటున సమాదరమును, మనోగారి హృదయమున చూపట్టు చుండగా మదరాసు రివిన్యూ బోర్డువారు మూడవ ద్ధతి యొకటి మొదలుపెట్టిరి. ఇదియే శాశ్వతపు మాజావారీ పద్ధతి. ఇయ్యది గ్రామము మొత్తముమీద అమరకము చేయుపద్ధతి. 1807 సంవత్సరము ఆగష్టు 15 తేదీని ఇదివర కపరిమితముగా నేర్పడియున్న పన్నులో నూటికి 25 వంతున తగ్గింపవలె నని మనోగారు తెలియచేసిన యోచనలపైన రివిన్యూ బోర్డువారి కొత్త పద్ధతిని ప్రస్తావించిరి.

“29 కర్నల్ మనోగారి పద్ధతియొక్క స్వభావ మిది. అది నీ

జెడ్డుజిల్లాల కేరితవర్తించునో కడమజిల్లాలకును అంతియే వర్తించును. ఇప్పుడు ప్రేమాణముగా నేర్పరుపబడిన పన్నులలో నూటికి 25 వంతునగాని అధమము నూటికి 15 వంతుగాని తగ్గించుటకు దొరతనమువారి ప్రస్తుతస్థితిగతులనుబట్టి వీలుపడునేని, ఈ సాధనము మిక్కిలి యుపయుక్తమైనదియు, ముందు ముందు మంచిలాభకరమైనదియు నగును. వ్యవసాయదారుడు కష్టించి పండించిన పంటలో మన మెంత తక్కువ గ వుచ్చుకొందుమో ఆతడంత ఉచ్చగ నుండు ననుట నిర్వివాదాంశము.”

“30. ఇప్పటి యవసరములనుబట్టి గవర్నమెంటువారింతటి నష్టమున కోర్వలే మండ్తులేని, ఈతరుణముననే స్వంత ఆస్తిని కలుగచేయు లాభమును రైతులకు కలుగచేయలే మందులేని, ఇజారాపద్ధతియందువలెనే భూమియందు కొన్ని సొంతహక్కులను స్థాపనచేయుటతోనైన సంతృప్తి చెందవలసి యుండెను. భూమికామందులు శిస్తుపాలు వదలుకొనలేరేని అధమము వారు కరుణాభిరయినను అయి యుండవలెను.”

“31. ఈసంగతి సందర్భములనుబట్టి దొరతనమువారిపన్నులు సురక్షితముగా నుండుటకును, దేశము సుభిక్షముగా నుండుటకును, మాడ్చునుగారిచే ప్రస్తాపింపబడిన రైతువారీ పద్ధతినుండి గ్రామశిస్తులపద్ధతికి మార్పుచేసిన మేలుగా నుండునని స్ఫురించుచున్నది.”

“38. ప్రతి గ్రామమును దానితో చేరియుండు 12 గ్రామములును కలిసి యొక చిన్న ప్రజాస్వామికమువలె నుండును. ఈ గ్రామములకు ఆగాగంద్యా లని పేరు. ఈ ప్రజారాజ్యములకు పెద్ద, మొకద్దము, పటేలు, రాపాడు, రెడ్డి, పెద్దకాపు వీరిలో నెవ్వరో యొకరై యుండును. యుద్ధసమయములయందు గ్రామస్థులందరును వారివారి పెద్దకాపులకై చూచుచుందురు. వారి గ్రామము వారికి విడిపోకుండ నుండు

నంతవరకు, రాజ్య మెట్లుచీలిపోయినను, ఎన్ని ఖండములై పోయినను, వారి కక్కరలేదు. అది యేయధికారముక్రిందకు వచ్చినను సరే ఎవరి యధీన మైనను సరే వారికి లెక్క లేదు. ఆంతరపరిపాలన మెప్పటివలెనే యుండును కాని మారదు. ఎప్పుడును వారికి కలెక్టరనినను, మేజిస్ట్రేటన్నను, పెద్దయిబారావా రన్నను పెద్దకాపే.

“ 39. మనువుకాలము మొదలు నేటివరకును ఆభూముల అమరకము లన్నియును పెద్దకాపులతోనో వారిద్వారాగనో జరుగుచుండెను.” పన్ను హెచ్చుగా నున్నదనుకొనినప్పుడు పెద్దకాపు అందుల కొప్పుకొననేని ఘామూలుగా రైతులతో జరుగునేర్పాటులన్నియునాతనికి విడిచిపెట్టబడుచుండెను. పన్ను మిక్కిలి తక్కువగా నుండి పెద్దకాపు హెచ్చుకట్టుకొనుటకు ఒప్పుకొన కుండనేని అమలుచారుడు రైతులతో వానియెదుటనే పరిష్కరించుచుండెను. ఈపద్ధతి యనేకయుగములనుండి చాలదెబ్బలు తిని గట్టిపడి చెదరకుండ నున్నది. ఈపద్ధతిక్రింద అన్ని రాష్ట్రములయందును వ్యవసాయ మభివృద్ధియగు చుండుటచే వ్యవసాయాభివృద్ధి కావలయునేని మనకార్యమున కీపద్ధతి లెస్సగా పనిచేయునని చెప్పవచ్చును.” అని 1808 సం॥రము ఏప్రిల్ 25 తేది యుత్తరమునం దున్నది.

మదరాసుగవర్న మెంటువారు రివిన్యూబోర్డువారికి ప్రత్యుత్తరముగా ఇంకను అమరకము గాకుండు జిల్లాలలో మూడుసంవత్సరములు మితియేర్పరచి శాశ్వతపు గ్రామ సెటిల్ మెంటుకు సన్నాహము చేయు సాధన మని చెప్పి గ్రామ సెటిల్ మెంటు చేయు సాధికార మొసంగిరి. ఈమూడు సంవత్సరముల వరకు ముగియగనే పదినంవత్సరములకుమరియొక సెటిల్ మెంటు చేయునట్లును అది అంగీకార మగునేని అదియే శాశ్వతముగా నుండునట్లును, కంపెనీ డైరెక్టర్లపేర వ్రాసిన యుత్తరమునందు

మునందు సంవృత్తింపునకు తెచ్చిరి.

శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు అనుపేరు చెప్పటతోడనే డైరెక్టర్లు అదరపడి పదియేండ్ల సెటిల్ మెంటు చేయు హక్కు లేనిదే కలుగజేసి కొని మిగుల పనిచేసినారని రివిన్యూబోర్డువారిపై నేరస్థాపనచేసిరి.

“ ఈసమాచారము మీకు చేరుసరికి సెటిల్ మెంటు జరుగని అన్ని రాష్ట్రములలోను రైతువారీ పద్ధతియేయవలంబించి పనిజరుపవలెను. మరి యేయితరపద్ధతి మీదనైనను, గ్రామశిస్తులు కట్టబడి యున్నయెడల అవి యన్నియు నిప్పుడు ఈయబడిన వరకుకాలము సరిపోగానే మర్తబు అయిపోవునట్లు ఖచితముగా తెలియచేయవలయును.” అని 16-12-1812 సంవత్సరము ఉత్తరమునం దున్నది.

మదరాసు గవర్న మెంటువారి డైరెక్టర్ల తీరుమానమును నిషేధించిరి.

“ శాతీయైశ్వర్యమునకును, అభివృద్ధికిని వ్యవసాయమే మూలాధారముగా పరిగణింపబడు చుండెను. భూములహక్కులపై దొరతనమువారు వుచ్చుకొనెడు సొమ్మునకు హద్దు ఏర్పడియుండుట వ్యవసాయవ్యాప్తికిని అభివృద్ధికిని ముఖ్యమని తలంచుచున్నారు. ఇందుమూలమున దొరతనమువారిని నష్టపడుమని కాదు. అట్టిలాభము లేకుండిన వ్యవసాయము వృద్ధిపొందుటకాని విరివియగుటకాని సంభవింపదు. దేశములోని యాధారములు వర్ధిల్లువు ... ఈవెనుకటియభిప్రాయములను తెలుపునపుడు శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు ద్రవ్యసంబంధమగు నీతియనుసంగతి నిష్కర్షగా యోచించితిమి. వ్యవసాయమే జీవనముగా నుండు జనసామాన్యమునకు మనదొరతనము స్థిరముగా నిలిచియుండుటయందు మనస్ఫూర్తి యగు శాశ్వతమైన యభిమానమును పుట్టించుటయందుకూడ నియ్యది ప్రాణావసరమగు విషయ మని తెలుపవలసి

న పనిలేదు.

మరుసటి సంవత్సరమున మదరాసు గవర్న మెంటు వారి శాశ్వతమైన గ్రామ సెటిల్ మెంటుల కనుకూలముగను, శాశ్వతమగు రైతువారీ సెటిల్ మెంటునకు ప్రతికూలముగను, వాదించుచు కంపెనీ డైరెక్టరు లిం శకంబు నెక్కువ బలముగ మొరలెత్తిరి.

“ శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటువలని ప్రధానోద్దేశము జనులు వారి వ్యవహారములను వారు చక్కబెట్టుకో నిచ్చుటయే యైనయెడల ఆ యుద్దేశము రైతువారీ సెటిల్ మెంటు వలన నీషత్తు అయినను, నెరవేరునా? వారి వ్యాపారములను సర్కారు ఉద్యోగస్తులు చక్కబెట్టుటకంటె వారే యెక్కువ చక్కగ చూచుకొందు రను గట్టిన ముక్కు మున్నది. అట్టి వ్యాపారము తెవరివద్దనుండి తప్పింపబడగల ననియున్నదో వారి యొద్దనే ఆ యేర్పాటు లన్నియు పూర్ణముగ నిలిచిపోవును కదా! భూమి హక్కుదారుల హక్కు స్వాతంత్ర్యముల సంరక్షించుటకై యుద్దేశింపబడిన యీ పద్ధతినలన వారే సంవత్సరమైనను, దేశవై పరీత్యమువలనగాని, ప్రత్యేక విపత్తువల్లనగాని, సోమరితనమువలనగాని, తెలివిలేమివలనగాని వ్యవసాయము చేయలేకపోయిరేని ఆ సంవత్సరముతో వారి హక్కులన్నియును నశించి గవర్న మెంటుకు చెందిపోవలసివచ్చును.”

భూవసతియందు నిజమైన హక్కులుగల చోట్ల ఇక నేపద్ధతికిం దను నింత దారుణ మైన యక్కోమ మెన్నడును జరిగియుండదు.

“ రైతువదలిపెట్టిన భూమి కాని, ఆక్రమించుకొన్న పరిమితిగాని, యింతయున్నదని చెప్పవిషయమున వానికేవిధమయిన కాపుదలయును లేదు. ఈ బాధలనుండి తప్పించుకొనుటకై తన భూమి పరిమితమున మార్పులేకుండ చేసికొను ననుకొందుము. ప్రస్తుత వ్యవసాయస్థితియును నీటితడుపు ఆధారములును, పన్నుల అర్జింపును, తుక్కావి

యేర్పాటుచేయుటయు, కాల వై పరీత్యమును బట్టి పన్ను తగ్గించుటయు, ఇవియున్న యును భూమియందు హక్కు లేనట్టివారు రైతునందభిమానము లేనట్టివారును చేయవలసి యుండెను. స్వాభిమానము చెడ్డ మార్గములకు దింపకుండ నురక్షితముగా పనిజరుపగలుగునేని నిరుపయోగులగునట్టియు, తప్పత్రోవలకు బోవునట్టియు నీనర్కారు ఉద్యోగస్తులబారిని పడకొట్టి వారియొత్తుడునకును, వారి కార్యమునకును లోనుచేయుటకంటె, జనులయందే నమ్మకముంచుటయును, దేశము జనుల చిత్తము పచ్చినట్లు జనులనే యభివృద్ధిచేసుకొన నిచ్చుటయును, నిశ్చయముగ మేలైన మార్గము. ఏది యెట్లున్నను కర్మలోమనోగారు యోచనలోని కి తెచ్చిన రైతువారీ పద్ధతికే భూమిపన్నుల శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు పద్ధతిననిపేరు పెట్టుట యేవిధము చేతను పొనగదని చెప్పెదను. దీని యందున్న భూమిపన్నును, భూమియందలి హక్కులను పూర్వమెంత యస్థిరముగ నున్నవో అట్లే యుండిపోవును. అనవసర వ్యాపారములయందు జోక్యము కలుగ చేసుకొనడు పట్టికు ఉద్యోగస్తుల బాధ ప్రజలకు తప్పకపోవును. అట్టివారి యాధిపత్యమున స్వంత వ్యాపారము లేవియును స్వస్థత గననేరవు... ..

“ హిందూ దేశమునందలి భూమిపన్నులగురించి ఇంగ్లాండునందెప్పుడు కలిగియున్న యభిప్రాయములకును, ఇక్కడియభిప్రాయములకును, గలగొప్ప వ్యత్యాస మొకటి కలదు. ఇంగ్లేయ దేశమునం దుండెడువారు హిందూ దేశమునందలి యాధారములపై చెల్లవలసియుండు పన్నులు, దాని యాన్నత్యమునకు తగినంత చెల్లవేయని యలజడిపడుచున్నట్లు కాన్పించుచున్నది. ఇక్కడ నన్ననో, దేశముయొక్క స్వస్థత పట్టికుపన్నుల భారముచే క్రుంగిపోవుచున్న దనియును, భారాశ మైనట్టియు, వివేకము కలిగినట్టియు, కట్టుదిట్టము యుండిననగాని దే

మునందలి యాధారము లన్నియు త్వరత్వరగ వృద్ధిపొందు నను నాశ కంట, అవి క్షీణించుచుపోవు నను భయమే హెచ్చుగా నున్న దనియును, వర్షే సర్వత్ర యుద్దేశమును కలిగియున్నారు. ఇట్టి యుద్దేశము లేని వారే లేరు. ఈయుద్దేశము దేశమునం దెంత దృఢముగా నున్నదో దానిని తమకు విశదపరుప మాకు శక్తిచాలదు. మీవివేకమును ధర్మ బుద్ధియును, దాక్షిణ్యభావమును, వినియోగింపవలెను. ఇయ్యది వేలకొ లది జనుల యోగక్షేమముతోడను, విశాలమైన దేశముయొక్క నుభి క్షతతోడను మీదొరతనమువారి జయప్రద పరిపాలనముతోడను సం బంధించి యున్నది. ప్రకృతసిద్ధముగ దేశము అనుకూల మైనది. విదేశీ యుల దాడియును, అంతఃకలహములును లేకుండ నురక్షితమైయున్నది. ఇంక దేశము సిరియును, స్వస్థతయును, పొందవలె నన్న అయ్యది దొ రతనమువారు దానియాధారములపై విధించెడు పన్నులపరిమితినిబట్టి యుండును." అని 12-8-1814 తేదీ యుత్తరమునం దున్నది.

ధర్మపరిపాలనమునందును ప్రభుత్వవ్యాపారమునందును సంస్కారములు శీఘ్రముగ జరుగవలసి వచ్చుటచే మున్రోగారి మననంతయునా వైపునకు మరలి అవలంబింపవలసినది రైతువారీ సెటిల్ మెంటు పద్ధతి యా, గ్రామ సెటిల్ మెంటు పద్ధతియూ, యను సంగతి తీర్మాన మగుట యాలస్య మయ్యెను. ధామన్ మున్రోగారు 27 సంవత్సరములు హిం దూదేశమున కష్టించి పనిచేసెను. అనంతర మింగ్లండున 7 సంవత్సర ములు గడవెను. ఆవెనుక ధర్మపరిపాలనాపద్ధతిని సవరించు విషయము న విచారణసంఘ మొకటి యేర్పడెను. అందునకు పెద్దగా నాతనిని, ఇం దియాకు మరల బంపిరి. 16-9-1814 తేదీని అతడు ఇం దియాకు నచ్చి చేరెను. ధర్మపరిపాలనాపద్ధతి అభివృద్ధి చేయుటకును ఆయుద్యోగములందు పూచీగల అధికారములు హిందూదేశ వాసుల కి

ప్పించుటకును అత డెంత పాటుపడెనో యయ్యది మరియొకచోట చెప్ప బడును. మహారాష్ట్రయుద్ధమున హిందూదేశ వాసులయందు విశ్వాసము ను నమ్మకమును చూపుటచే యుద్ధరంగమున అతని శౌర్యసాహసముల కది యెంతగా తోడ్పడి అతనికి పేరు ప్రఖ్యాతులను తెచ్చెనో వానిని తెలుపుట యీగ్రంథముయొక్క యుద్దేశము కాదు. ఈయుద్ధము ము గిసిన పిదప 1819 సంవత్సరము జనవరి నెలలో మున్రోగారు తిరుగ నిం గ్లండునకు పోయిరి. భూమి సెటిల్ మెంటు పరిష్కార మిప్పుడు తటస్థ మయ్యెను.

మదరాసు రివిన్యూ బోర్డువా రిప్పటికిని గ్రామము మొత్తము మీదనే సెటిల్ మెంటు చేయవలెననుతలంపు కలిగి యుండిరి. 1818నం వత్సరమున వారు, కొదువలేనట్టియు హిందూదేశమునం దెన్నటికిని మ రచిపోవ నట్టియును సారాంశము మరియొకటి వ్రాసిరి.

జమీందారీ పద్ధతినిగూర్చి ముచ్చటించుచు వా రిట్లు చెప్పిరి. "పన్నులు మునుపటికంటె నుకరముగాను క్రమముగాను వసూ లగు చున్నవి. దేశీయులగు రివిన్యూ అధికారులు సేయుదారుణమైన అక్రమ ము లన్నియును, తొలగిపోయినవి. ఏటేట చేయు అమరకములవలన కలెక్టరులద్వారాగను తనిఖీ కమిటీల ద్వారాగను దొరతనమువారిపై బడియుండు యేటేట జరుగుఅమరకముల అవిధి యంతయును తొలగిపో యినది. ఆపన్నులు వసూలయ్యెడుపట్ల జరిగెడు దగానేరములును, సా మ్మ హరించు నేరములును, దర్యావు చేయ నక్కరలేకపోయెను. ఉత్త రసర్కారులలో దొరతనమువారికి రావలసిన పన్నులవసూలునకై విని యోగించెడు పూర్వపు నిష్ఫలప్రయత్నములును, జమీందారులును సా శేగాండ్రును జరిగించు మోసకృత్యములును, ఎగవేయుప్రయత్నములు ను, తగ్గిపోయినవి. జమీందారుల పాలియము భూములమీద రావలసి

నపన్నులకై తరచు సైన్యబలసహాయమును బెదరింపులును కావలసివచ్చెడివి. దేశీయపు సిబ్బందీలలో పూర్వము బలముగా నుండు వేనవేలు దురభ్యాసము లన్నియును అంతరించినవి. అట్టి దుండగము లన్నియును అస్థిరములగు అమరకములుగల జిల్లాలలో అవమానకరముగ నివ్వటికిని నిలిచి యున్నవి.....

“పూర్వపు జమీందారులును, పాలేగాండ్రును నిశ్చయముగా దేశములోని సామంతజన మైయున్నారు. వారి భూమిహక్కుల ప్రాతిపదిక విడదీసి పరీక్షించినచో నిలువక పోవచ్చును. వారికిని ప్రజలకును కలిగియుండు సంబంధములను విడదీయుటకన్న వానిని బలపరచుటయే యెక్కువ న్యాయముగను, ఎక్కువ ధారాశముగను, ఎక్కువ లాభముగను ఉండును. ఆరాప్తములు మనకు సంపాదన మైనప్పటికన్న తరువాత తరువాత మనకు నర్హులలో కలిగినబలము, నీడెడ్డు జిల్లాలు మనకు వచ్చిన కాలమందే యుండి యున్న యెడల పూర్వపు జమీందారుల కందరకును, ఈ కడపటి దేశమునందలి పాలేగాండ్రవలెనే వారి యాదార్యముకొల్పి యుపజీవితముల నిచ్చి, వారి భూము లన్నియును లాగిజొని యుండుము. దేశీయ నాయకులకును ప్రజలకును ఉండెడి అనుబంధములును, జమీందారుల కనేకులకు తమతమ దేశములందుగల సామంతమును, మనము తలంచుకొనిన యెడల, ఈప్రక్రియ అవివేకమైనదియును దయాశూన్య మైనదియును కాదా యని మిక్కిలిగా సంశయముకూడ పొడమును.”

రైతువారీ సెటిల్ మెంటునుగూర్చి వారిట్లు వ్రాసిరి. “1792 సంవత్సరమున కంపెనీవారి కియ్యబడిన బారామహాలు సేలముజిల్లాలలో రైతువారీ పద్ధతి మొట్టమొదట ఆరంభ మైనది. ఆదేశము మనకు చేరిన వెంటనే ఒప్పగించుకొనుటకు “కర్నల్ రీడ్డు” అను నాయన అధి

కారిగా నియమింపబడెను. అప్పుడు లెప్టినెంటులుగా నున్న “కర్నల్ మన్రో” “కర్నల్ మెక్లియాడ్డు” “కర్నల్ గ్రాహము” అనువారు కర్నల్ రీడ్డుగారికి సహాయులుగా నుండిరి.....

“ఆర్కాటు దేశమునందలి ఉత్తరభాగమున మిరాసీదార్లకును వంశపరంపరానుగతముగ నుండు భూమిఖామందులకును గల ప్రత్యేక పు భూమిహక్కు లన్నియును తప్పించివేయబడి సర్కారురివిన్యూయలో కలిపివేయబడెను. వేయేల? సర్వేపరిమితముమీద కట్టిన పన్ను లమితములై భూమిఖామందులకు వచ్చెడు స్వల్పముగు నాదాయము కూడ ప్రోత్సహిత పోయెను. వ్యవసాయదారునకును దొరతనమువారికిని నడుమ మరియొక రెవ్వరును లేకుండ పోయిరి.....

“ఈరైతువారీ సెటిల్ మెంటు తరుచుగా క్రిందితరగతి యుద్యోగములలో నుండు తహశీలుదారులును సిరస్తాదారులును ఏటేటచేయుచుండెడివారు. సామాన్యముగా పైరు వేసెడువరకును పూర్తి అయ్యెడిదే కాదు. అప్పటి పద్ధతి ప్రకారము పన్నెంతవరకు వసూలు చేయుటకు వీలుపడునో అంత హెచ్చుగ పన్ను కట్టుటయే. పంటపండెనా సర్వీతరము నుబట్టి రైతు ఇచ్చుకొనగలిగినంత హెచ్చుగ పన్ను కట్టబడుచు వచ్చెను. పంటపండెనను, దొరకినంతవరకు పన్ను వసూలుచేయుటయును, రైతు చెల్లింపలేకపోయిన తప్ప ఏవిధమైన ముదరాయును ఇయ్యకపోవుటయును జరుగుచుండెను. ఈవిషయమున దారుణమైన దర్యాపు చేయుచువచ్చిరి. అట్టివారి యుపపత్తిని దర్యాపు చేయుటకై ఏర్పడిన కలెక్టరుగారి సిబ్బందీల మాట యటుండగా వాని యిరుగుపొరుగువా రందరునుగూడ విచారణకర్త లగుచుండిరి. ఏ మందురేని ఆతని కేదైనను ఆస్తియైనను చూపనలెను. లేదా యాసొమ్ము తామైన నిచ్చుకొనవలెను.”

“వ్యవసాయదారునకు రివిన్యూ అధికారి ఏపొలములు ఏర్పరచి

యచ్చునో వానినే పుచ్చుకొనితీరవలెను. “ ఖేకరీ ” యనునాతడు వక్కాణించినట్లు ఆభూమి నాతడు దున్నుకొనినను, దున్నుకొనకుండినను దానిపైని కట్టిన శిస్తులిచ్చుకొనవలసినదే. బల్లారి కలెక్టరు గారగు “ ఛాప్లిను ” గారు కర్నూల్ మన్రోగారికి సహాయులై యుండిన వారిలో నమధ్యుడు. ఇప్పటికిని ఆతడు రైతువారీ పద్ధతినిగురించి పూర్ణప్రయత్నముతో పనిచేయుచున్నాడు. “ ఇప్పటి నిబంధనల ననుసరించి తమస్థితి గతులకు తగినంతవరకు కాపురస్థులు వ్యవసాయముచేయ బాధ్యులై యున్నవారు. అట్టి నిబంధనలకునరిపడని విశేషాధికారమును చలాయింతుట యీ పద్ధతియొక్క యాచారమై యున్నది.” అని ఆయన చెప్పి యున్నాడు. కలెక్టరును ఆతనికింద నుండు దేశీయులగు రివిన్యూనౌకరులును, మనుష్యులనుబట్టి చెరయందుంచి వారిని శిక్షించుటయే యీ యధికారమును చలాయించుమార్గ మని ఆతడు వివరించినాడు. ఈబాధలవలన రైతు తాను దున్నుకొనెడి పొలములను వదలి పెట్టి పోయెనేని ఆవలాయితుడెచ్చట కేగిన నచ్చటికి వెంబడించుటయును ఆక్రొత్త వానస్థలమున కలిగెడి నదుపాయములను ఆతనికి లేకుండుచేయుటకై తమచిత్తము వచ్చినరీతిని పన్ను కట్టుటయును చిరకాలమునుండి జరుగుచున్న ఆచారమై యున్నది.

“క్రొత్తగా సంపాదనమైన దేశముయొక్క వాస్తవమైన ఆధారములు కాని, భూములయందు వారికి గలహక్కుల స్వభావములు కాని తెలియకయే విదేశవిషయములు కొందరు, అనేకజాతుల జనులచే నిండియుండి ఆచారవ్యవహారాదులచే అనేకవిధముల భేదపడియుండు విరివియైన ప్రదేశములు తమకు స్వాధీనమైనతోడనే, ఐరోపాఖండమునందు మిక్కిలి నాగరికతనందిన దేశములలో సైతము కల్పనావ్యాపారములవలెను, భగీరథప్రయత్నములవలెను ఉండుకార్యములకై ప్రయత్నపడు

చున్నవారు. ఐరోపాఖండమునందు దేశస్థితిగతులు తెలియు వివిధములగు మెట్టులెక్కిలు దొరకును. జనులకును దొరతనమువారికిని సంబంధమున్నది. ఈప్రయత్న మనునది, భూమిపన్నుల నిర్ధారణకొరకు. ఆనిర్ధారణ యొక రాష్ట్రముపై కాదు. ఒక మండలముపై కాదు. ఒక దేశముపై కాదు. ఒక జమీనపై గాదు. ఒక యిజ్జారాపొలముపై కాదు. తమరాష్ట్రమునంగల పొలము లన్నిటిపై విడివిడిగా నిర్ధారణచేయవలెను. ఇట్టి మిథ్యాభివృద్ధికై వారిలోవారికిగల పూర్వపు అనుబంధము లన్నియును ఎరుగక త్రొక్కివేయు చున్నారు. గ్రామగ్రామమునకుగలి హిందూప్రజాప్రభుత్వమున కాధారభూతమై యుండు పూర్వాచారము లన్నియు నశింపఁ జేసినారు. ఏదో భూమిశాస్త్ర మొకటి కల్పించి అనాదినుండియును, గ్రామసముదాయమున కంతకును మొత్తముమీద చెందియుండు భూములన్నియును, చీల్చి క్రొత్తగా పన్నులు కట్టుచున్నారు. ఈసాముదాయపు హక్కు విశేషాధికారముగల ఒక్క మిరాసీ దార్లకును ఖదీములకే కాదు. పైకారు లనుపేర నొప్పు చిన్నచిన్నరైతాంగమునకు గూడ ఈహక్కు లుండియున్నవి. ఇవి యన్నియును తెలివిలేమిచే నిరాకరించుటయు అట్టినిరాకరణమువలన పట్టికుసంఘమునకు చెందియుండు గ్రామమాన్యము హక్కులన్నియును లాగుకొనియును భూముల యందుండెడు స్వంతహక్కు లన్నియు నశింపుచేసియు అందుకు బదులుగ నెవనికో యొకనికి రొక్క రూపముగ కొంత వేతనము నొసంగుటయును మనము కనులూర కనుచున్నారము. తమపన్ను పొలము పొలమునకును ఏర్పాటుచేయుటయే కాని వాస్తవముగా వారే ర్పరచిన మితి యెప్పటికిని చేరరాని పరిమితి. రైతులకు చిత్తమువచ్చినరీతిని పన్నులు కట్టుచున్నారు. వీరికి పూర్వమందున్న ముగల్కాన దొరతనమువలెనే రైతులను బలవంతముగ నాగలికి కట్టి వేయుచున్నారు. ఎక్కువ పన్నులు కట్టి భూముల వ్యవసాయము చేయ నిర్బంధించుచు

న్నారు. ఆతడు తప్పించుకొని పోయేనేని తిరిగి లాగుకొనివచ్చి మరల దానికే కట్టిపెట్టుచున్నారు. పైరు పంటముఖమునకు వచ్చువలకును తమ పన్నులను నిలుపుచేసి ఆపంటవలన రాగలిగినంత ఆదాయమును లాగుకొనుచున్నారు. వానికి ఎడ్లును, విత్తనములు తప్ప ఏమియును మిగుల లిచ్చుటలేదు. ఈ దుఃఖకరమైన వ్యవసాయవ్యాపారమును మరల చేయుటకై కొన్నియెడల ఈవిత్తనములును మరల వారే తెచ్చి యాయవలసి వచ్చుచుండెను. ఈవ్యవసాయము దొరలకొరకెగాని తననిమిత్తము కాదు.”

శాశ్వతమైన పన్నులుకాని మితమగు శిస్తులుగాని యేర్పడనిరైతువారీ సెటిల్మెంటు పద్ధతికింద వ్యవసాయదారుల స్థితిగతు లిట్లున్నవి. ఈపద్ధతికే మన్రోగారు శిఫార్సు చేసినది. ఇంతకంటె ప్రబలమగు ద్విపాదపశుక్షేత్రము వేరొకటి యెన్నడైన చిత్రింపబడి యుండునా?

కడపటికి గ్రామపద్ధతినిగూర్చి బోర్డువా రిట్లు వ్రాసిరి. “ఈపద్ధతి అన్నిజిల్లాలలోను ఒక్కమాదిరిని జయప్రదముగ లేకపోయినను (ఎక్కడికో పోవనేల బల్లారిలో బాగుగ పనిచేసినది కాదు) దేశములోని వ్యవసాయదారుల స్థితిగతులను చక్కగా వృద్ధిపొందించె ననియు ఈ గ్రామ సెటిల్మెంటువలన ముఖ్యముగా బాగుపడినది మన మెవ్వరి కమరకపరచితిమో వారొక్కరే కాక మొత్తము రైతులందరును గూడ బాగుపడినారనియును కలెక్టరు లందరు నేకగ్రీవముగ చెప్పుచున్నారు. రైతువారీ తీర్మాలు అన్నిచోట్లను విశేషముగ తగ్గింపబడినవి. పెద్దరైతులు క్రిందివారిని ఒత్తుడుచేయుట లేదు సరికదా క్షీణించిన పెద్దరైతుల యధికారమునకు నాయము చేయ కలెక్టరులు తహశీలుదారులను పంపవలసిన వారగుచున్నారు. వారి రిపోర్టు లన్నియును, ఈప్రధాన విషయమునగ దేశిషయమునను మినహాయింపులేకుండ సర్వత్ర ఒక్కటే మాదిరి ననువదించు చున్నవి. ఈపద్ధతి మొదట స్థాపించినవారి యుద్దే

శముల కనుకూలముగా పనిచేసిన దని చెప్పటకు నమ్మకముగా నుంచ తగిన సరిపూర్ణ సాక్ష్యమై యున్నది. కాని ఈ సెటిల్మెంటు బాగుగ నడుపబడిన కడపజిల్లాలోను ఆర్కాటుజిల్లాలోని యుత్తరభాగమునందును దేశ మెంతనుభిక్షముగా నున్నదో దాని కుపమానముగా చూపుట కైన నీరాప్తమునందలి రివిన్యూ రికార్డులో మరియొక సాదృశ్యమును కానరాకున్నది.” అని 1818 సం॥రం జనవరి 5 తేదీని బోర్డువారు వ్రాసిన సారాంశముననున్నది.

ఈకడపటిమొట్ట వ్యర్థమై పోయినది. రైతువారీ పద్ధతికి మూల కారకుడును ఇప్పుడు “సర్.కె.సి.ఐ.”అను బిరుదులను పొందినవాడును అగు ధామను మన్రోగారు కడసారి మూడవమాటు మదరాసుగవచ్చురుగా వచ్చిరి. జమీందారులతోడను పాళిగాండ్రతోడను, ఇదివరకు జరిగిన జమీందారీ సెటిల్మెంటు తప్ప రాప్తమున కంతకును రైతువారీ సెటిల్మెంటు వర్తింపవలెనను ఫయిసలా యుత్తరపులు పుట్టెను. ఎనుబది యేండ్లు పైన గడచిన తరువాత సంస్కరణీయమైన యీచర్చలకేసి మరలి చూచిన హిందూదేశ విద్యార్థి కెవ్వనికి దుఃఖకరమైన యభిమాన ముదయింపదు? ఎవ్వనికివి తలంపునకు రాక యుండును? సర్ ధామన్ మన్రోగారి నైజప్రవర్తనము అట్టివిద్యార్థి కెంత శ్లాఘాపాత్రముగ నున్నను, ఈవివాదాంశమున రివిన్యూబోర్డువారిదే న్యాయమనియెడి యభిప్రాయ మెట్లు పుట్టకుండును? దేశమున పూర్వమునుండియును, ఉన్న సంఘములు వర్తమానాభివృద్ధికి అసందర్భముగ లేవేని, వివేకముగల దొరతనము దానిని పోషించి వృద్ధిచేయ ప్రయత్నింతురుగాని దానిని తుడిచి వేయ ప్రయత్నింపరు. హిందూదేశగ్రామములందు ఆంతరంగిక వ్యాపారములన్నియును తహశీలుదారులకంటెను, సిరస్తాదారులకంటెను, రక్షకభటులకంటెను, గ్రామస్తులే తృప్తికరముగాను జయప్రదముగాను పనిచేసికొని రనుట నిస్సంశయము, చేత నగుచో

ట చాలమంది జనుల వ్యాపారములను వారిని నడుపుకొన నిచ్చుట భూ తదయాలక్షణము. బారామహాలు, కనరా, సీడెడ్డుజిల్లాలలో మొదటమ ప్రోగారు సెటిల్ మెంటు చేసినపుడు గనుక గ్రామసముదాయములు ప నిచేయు స్థితిలో నుండియుండె నేని, అతడే ఆపద్ధతి యుండితీరవలె నని బలముగా వాదించియుండును. ఆయాప్రదేశములలో రైతులతోడనే అమరకములు ప్రత్యేకించి చేసియుండుటచేతను, మదరాసు గవర్న మెంటువారి యెదుటను పార్లమెంటువారి యెదుటను ఈపద్ధతి మంచిదని వాదించి యుండుటచేతను, ఇదివరకు సెటిల్ మెంటుకాని జిల్లా లన్నిటి లోను ఈపద్ధతియే అమలుజరుగవలె నని డైరెక్టర్లచేత ఉత్తరవులు, పొంది యుండుటచేతను, అతనిజీవితమునందు త్తరభాగమున తనయభిప్రాయమును మార్చుకొనుటకుగాని 1812 మొదలు 1818 వరకు రివిన్యూ బోర్డువారు పోషించిన గ్రామసముదాయముల మూలమున జరుగు భూ మిపరిపాలనమును మెచ్చుకొనుటకుగాని మన్రోగారు శక్తుడు కాకపోయెను. మదరాసు గవర్నరుగా నుండి మన్రోగారు గ్రామసంఘముల నుద్ధరింప చాల పనిచేసెను. ఆతడొకసముదాయములను కట్టుబాటులోనికి తెచ్చెను. వానికి ధర్మపరిపాలనము చేయ నధికారము లిచ్చెను. హిందూదేశము నందలి గ్రామసముదాయము లన్నిటిని పునరుజ్జీవింపజేసి పూర్వము ప నిచేసినట్లున లెక్కబట్టముగా పనిసాగింప ప్రయత్నించెను. కాని యీ యత్నము లన్నియు నిష్ఫలము లయ్యెను. పూర్వపు సంఘముల కుం డవలసిన బలమెల్లచుపోయినపుడు అధికారముమాత్ర మెట్లు జీవనము నిలుపగలుగును? ప్రతి రివిన్యూ అధికారియును, దుర్మార్గుడగు ప్రతిరక్షక భటుడును, వచ్చి గ్రామస్తు లందరను బాధించుచున్నపుడు పూర్వము నిలిచినట్లు సాంఘికభావ మెంతవరకు నిలుచును? బ్రిటిషు పరిపాలనము ప్రారంభ మైనది మొదలు హిందూదేశమునకు అనేక మార్పులు సం పాద్య మయ్యెను. అందులోని వనేకములు అభివృద్ధికిని, ఉన్నతికిని,

కేవలమును ఉత్పాతకరమైనవి. అన్నిటికంటెను విచారకర మైనసంగతి పూర్వమునుండి యున్న స్వరాజ్య స్వరూపములను, గ్రామసముదాయములను, ఉన్నాచింతుటయే. ఇట్టి సంఘముల కీ హిందూదేశమే ప్రపంచములోని దేశముల కెల్ల జనస్థానము.

రివిన్యూబోర్డువారిచే ననుకరింపబడిన గ్రామపద్ధతి కడముట్ట నిరాకరింపబడుట వర్తమానపాఠకునకు విద్యాసంబంధమైన యభిరుచిని మాత్రమే కలిగించును. పైపెచ్చు న్యాయహార లక్షణములను బట్టి విచారించినచో మన్రోగారిచే ననుకరింపబడిన రైతువారీ పద్ధతియైనను పూర్వముగా సాగనిచ్చిన మేల్మెయిండును. అదియును సాగనిచ్చినారు కాదు. 1807 సంవత్సరమునను 1813 సంవత్సరమునను, ధామసు మన్రోగారు చేతనై సంతవరకు, దృఢముగ నొత్తి చెప్పిన దేహనగా రైతువారీ పద్ధతియొక్క సారాంశము పన్నులు శాశ్వతముగ నిలిచియుండవలెననియే. బంగాళమున జమీందారీ పద్ధతి యెంతశాశ్వత మైనదో గయాభూములవిషయమునతప్ప రైతువారీ పద్ధతి యిచ్చట అంత శాశ్వతమని. మదరాసురాష్ట్రమున సెటిల్ మెంటు కాకుండ నిలిచియుండిన అన్ని జిల్లాలలోను ఈపద్ధతి 1820 సం॥రమున కడముట్ట వర్తింపజేయబడెను. మదరాసు గవర్న మెంటువారిచేసంగీకరింపబడి 1862 సం॥రమువరకును అమలుజరుపబడుచున్న పన్నులశాశ్వతస్థితిమాత్ర మప్పటి నుండి నిరాకరింపబడియెను. సెటిల్ మెంటు సెటిలుమెంటుకును దొరతనమువారికి చెల్లెడు పన్నులమార్పులో కలుగుచున్న నిత్యచాంచల్యమును ఆపన్ను లెట్లుకట్టబడునో ప్రజలకు ఆకారణము తెలియక పోవుటయును, మదరాసునందలి వ్యవసాయకులనందరకును శాశ్వతమైన సందేహములోను నిత్యదారిద్ర్యములోను ముంచివేయుచున్నది.

హిందూధేశార్థిక చరిత్రము.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

మన్రోగారు, మదరాసురాష్ట్రమునందలి రైతువారీ సెటిల్ మెంటు.
(1820-1827)

1820 సంవత్సరము మే నెలలో సర్ థామస్ మన్రోగారు మదరాసురాష్ట్రమునకు గవర్నరుగా వచ్చెను. దొరతనమువా రా నెలలో రైతువారీపద్ధతిని సర్వత్ర వర్తింపజేసినట్లు ప్రకటించిరి. వీలు కలిగిన పుడెల్ల జమీందారీలును ముఠాలును స్వాతంత్ర్యములుగల తదితరభూములును ఏలములమూలముగను ఆతిక్రమణదోషములమూలముగను సర్కారువారు మరల సంపాదించిరి. అట్టిచోటులందెల్ల రైతువారీపద్ధతి వర్తింపజేసి, ఊరిమొత్తములమరకము లన్నియు శీఘ్రముగ తప్పించివేసిరి. జాయంటుహక్కు లున్నచోటులందెల్ల నశింపుచేయుటకును రైతురైతునకును విడివిడిగా అమరకము చేయుటకును కలక్టర్లకు ప్రోత్సాహము కలిగించిరి. భూమిపంటలో దొరతనమువారు పన్నుక్రింద నిర్ణయించి పుచ్చుకొనెడిపన్ను నూటికి 45, 50 లేక 55 వంతునపొచ్చుతరముశిస్తు ఏర్పడి అందునలన దురంతమైన బాధ కలుగుచువచ్చెను. సర్ థామస్ మన్రోగారు మొత్తముమీద ఈబాధ కొంతవరకు యోచనాపరు డగుటచే తగ్గించుకొనుచువచ్చెను.

మదరాసురాష్ట్రమున రైతువారీపద్ధతి యేయేజిల్లాలలో యెప్పుడెప్పుడు వర్తింపజేసినదియు ఆచరిత్ర యంతయును వరుసగా చెప్పట

యీప్రకరణముయొక్క యుద్దేశము కాదు. సంపుటములకొలది యుండిన ఆకాలపుదొరతనపురికాద్దులలోని కొన్ని ముఖ్యభాగములను మాత్రము మన మెత్తి వ్రాసినచో ఆసంవత్సరములలో జరిగిన ఘట్టములను మదరాసురాష్ట్రమునందలిజనులయూర్థికస్థితియును కొంతవరకు మనకు తెలియగలదు.

నెల్లూరు :—1818 సంవత్సరమున నెల్లూరుకలెక్టరు ఈమండలమున కోవూరుగ్రామమున భూములు సర్వీ చేయించి తరములు యేర్పరచి శిస్తులు కట్టి ప్రయత్నించి చూచునిమిత్తమై రైతువారీ సెటిల్ మెంటు ప్రారంభించెను. రివిన్యూబోర్డువారి ప్రొసిడింగ్సువల్ల మొదటిలో శిస్తు ఎట్లు ఏర్పరచినదియు తరువాత నది యెట్లు సవరణ చేసినదియు బోధపడగలదు.

పల్లపుభూములు :—“దామాపాయి ఆమ్మధరప్రకారము పుట్టి యొకటింటికి 20 రూపాయిలచొప్పున ధాన్యమునకు ధరకట్టగా 34,373 రూపాయిలు తేలినది. అందులో మామూలుకాలవాసము రూపాయికి 0-1-0 వంతున మినహాయించిన 2234 రు. ఆగును. అది పోను న్యవసాయదారులకును దొరతనమువారికిని పంచవలసిన మొత్తము 32,139 మాత్రము మిగిలియుండును.”

“ఇందులో రైతులకు ఇరునదింట తొమ్మిదిపాళ్లు అనగా నూటికి 45 వంతున యగును. అది రు 14,462 లు. సర్కారుకు రావలసిన మొత్తము రు 17,667.”

మెరకభూములు :—మెరకభూములమీదను తోటపంపులమీదను ఈరీతినే ఆర్జించి పుట్టికి రు 25 లువంతున ఖరీదు కట్టిరి. మెరకభూములమీద దొరతనమువారికి నిలిచియుండునది రు 768 లు. తోటలమీద రు 205 లు.”

కలెక్టరు కట్టినలెక్కలకును ఆత డనలంబించిన ధాన్యపుఅమ్ము

ధరలకును వ్యవసాయదారులు పేదలు పెట్టిరి. కొన్ని మినహాయింపు లంగీకరించి బోర్డువారు కోపూరుపైన సాలుసరి పన్ను మొత్తము మట్టముగా రు 15600 లు తేల్చెను." అనగా లెక్కప్రకారము గ్రామమున పండుపంటలో అర్థభాగ మిక్రొత్త పద్ధతికింద దొరతనమువారికి రావలసినభాగముక్రింద చెల్లింప నిర్ణయము చేసిరి.

తిరుచునాపల్లి :—తిరుచునాపల్లిక లెక్కరు తెరతలుారు గ్రామములోనిభూములు కొలతవేయించి తరములు ఏర్పరచి పన్నులు కట్టెను. మామూలు మినహాయింపు లన్నియును పోగా పండినపంట 5816 కళ్లములు తేలినది. " ఈ మొత్తము మామూలు పాలిపద్ధతిని సర్కారునకు రైతులకును పంచగా సర్కారువారిపాలికి 2908 కళ్లములు వచ్చినవి. కలెక్టరుగారు సిఫార్సుచేసినచోప్పన గడదినమూడు సంవత్సరములలోనిధరలను, ఆర్జించి దామాషాయి చేయగా 3232 రూపాయి తైనది. ఇంకను మరికొన్ని మినహాయింపు జాస్తిలును చేసి తేల్చిగా నిర్ణయమైనపన్ను రు 3211 లు. భూమిలో పండినపంటలో అర్థభాగము భూమిపన్నుకింద పుచ్చుకొనుటవలన దేశము పేదవడిపోవును. కాని మదరాసుబోర్డువారు వారిపన్నును మూడవవంతునకైనను కుదించుటకు నిడివిమీదగాని యొప్పుకొన్నరైరి. అదియె మిక్కిలి మితముగా నున్నదని చెప్పుచువచ్చిరి. మొత్తముపంటలో మూడవవంతు సర్వత్ర పన్నులుకట్టుటకై ఖరీదు లేర్పరచిరి. నగదుగా చెల్లించుట కిది సర్వసామాన్యమాణముగా నంగీకరింప వల్లపడదు గాని కలెక్టరులు పన్నులు మితముగా కట్టనలెనని చెప్పటకది మార్గదర్శకముగానుండగలదు."

కోయంబుత్తూరు :—ఈకోయంబుత్తూరుజిల్లాయందు అతిదారుణముగ కట్టినపన్నులచెడుగునకుతోడు సిగ్గుమాలిన లంచగొండితనము వలనియనర్థములు కూడ వచ్చి చేరినవి. ఈయక్రమము లన్నియును

విచుర్చించుటకై సంఘ మొకటి యేర్పాటునది. " కోశాధిపతి " కాజి చిట్టి " యనునతడు ఈ దేశమునకు వచ్చినదిమొదలు దేశమున గలప్రతిమనుజునిప్రతివస్తువును తనస్వంతలాభమునకై యుపయోగించుకొనుచున్నాడనియును, ఆత డావిషయమున నత్యాత్మితతోడను సతిశ్రద్ధతోడను పనిచేయుచుండెననియును ఆసంఘమువారు రిపోర్టు చేసిరి. "గోరో" అనుకలెక్టరుకూడ నిట్టిలంచగొండియే యని యనుమానపడి కంపెనీకై రెక్టరులు మదరాసుగవర్నరుగానుండిన సర్ థామస్ గారిపేర మంపిషడుచు 1821 సంవత్సరమున నొకయుత్తరము వ్రాసిరి.

ఈయక్రమములు ప్రత్యేకించి చూచిన దారుణముగా నున్నవి. మనసంఘములలోనుండు లోపముల కివి పాక్షిభూతములుగ నుండినచో అది తలచుకొనినపుడు మనస్సన కెంతకష్టముగ నుండును? కోయంబుత్తూరులో జరిగినచర్యలు మరియొక్కజిల్లాలో సంభవము కావని నిశ్చయ మెట్లుచెప్పగలము? కలెక్టరు బోర్డువారివిశ్వాసము నందకతానే పంచకుడగుటయును జిత్తులమారులును దగాకోగులు నగుదేశీయులకు తానే సహకారి యగుటయును చూడ దొరతనమువారి యధికారమునందినదుర్మార్గులు కొందరియేలుబడి క్రిందబడిన రాష్ట్రమంతయును నలిగిపోవలసినచ్చును. కలెక్టరుయొక్క అక్రమప్రవర్తనవలన గాని చేత కానితనముచేతగాని కోయంబుత్తూరులో కలిగినయక్రమములనంటి యక్రమములు సంభవించి ప్రజలయాస్తులును దివాణమువారి పన్నులసొమ్ములును కూడ దొరతనమువారి కొలువులోని తక్కువజీతగాండ్రదయకు పాత్రుములయియున్న సమయములో దొరతనమునందలి వ్యాపారములన్నిటిని వివరముగ తనిఖీచేయుటకై నియమింపబడినయుద్యోగిగణులు ఆలోపములను కనిపెట్టి అవి మరలపుట్టుకుండ తగినశ్రద్ధపుచ్చుకొనరేని, దేశమున దారుణములైన అనర్థములు సంభవించు నని

భయము కలుగక మానదు. అందులకై యెక్కువబాధ్యత గలయే
ర్పాటులను చేయవలసిన అవసరము వచ్చును. “గారో” గారు మర
ణించియుండుటచే అతని నింకను మనకొలుపులో నుండనిచ్చుట యుక్త
మా యనునంశము విచారించుట యనవసర మయ్యెను. అతని నేరము
యొక్క స్వరూపస్వభావము లెట్టివి యనునంశము తెలిసికొనుట య
నావశ్యక మయ్యెను.

వల్లీకుడద్యోగస్థు డేమాత్రము కనుగలిగినంచరించినను వాని
క్రంద నింతదీర్ఘకాల మేయక్రమములును విజృంభింపనేరవు. అట్టి య
క్రమములు వారిననుసరించి యుండువారింజేర నైన నేరవు. ఇట్టి వన్ని
యును కనపడుచున్నపు డీపై యద్యోగస్థుడుకూడ నీదుర్మార్గమున సాలు
గొని యుండుననుట కిదియే సాక్షిభూతముగ నుండుననుట నిశ్చయము.
ఇది 31-10-1821 సంవత్సరమున గవర్నరుగారికి డైరెక్టర్లు వ్రాసిన
యుత్తరమునం దున్నది.

మరుచటి సంవత్సరమున వ్రాసిన మరియొకయుత్తరమున కం
పెనీడైరెక్టరులు యీయక్రమోద్దేశములవలని పీడచుగురించియే గాక
కోయంబుత్తూరున కట్టినజాస్తిపన్నులను గురించి కూడ వివరముగా తె
లిపిరి.

“ఆచారమునుబట్టి పూర్ణమైన శిస్తు అనునది సాగుబడి చేయ
తగిన యావత్తు భూమిపైన కట్టినశిస్తుమాత్రమే యైయున్నది. అనగా
తోటలమీద వచ్చునది కాదు. దున్నకుండ నిలిపియుంచినవియు బీడు
గా నుంచినవియు పైరుపంటలతో నిండియున్నవియు పన్ను కట్టతగిన
భూములై యున్నవి. గోగ్రాసమున కని బీడుపెట్టినభూములపైనివచ్చు
పూర్ణమైనశిస్తులో మూడవవంతు గాని లేక నాలవవంతు గాని పన్ను
కట్టుటయును తోటభూములపైన పూర్ణమైన శిస్తులకంటె అదనముగ

పన్నులు కట్టుటయును జరుగుచున్నది.”

1816 సంవత్సరము సెప్టెంబరు 7 తేదీ యుత్తరమున కలెక్టరు
సల్లివనుగారు ఇట్లు వ్రాసిరి.

“భూములను రెండు సంవత్సరములు రైతు తన అధీనమందుం
చుకొని పన్ను చెల్లించునేని అతడే దానికి హక్కుదారుగా భావింపబ
డును. అంతటినుండి అతడు చెల్లించగలిగినన్నాళ్లు ఆశిస్తు అతనిపై బ
డుచునే యుండును. దీనినిబట్టి దొరతనమువారి లాభమునిమిత్తమై ఆ
తడు హక్కుదారుడుగా అంగీకరింపబడినాడు గాని అతని లాభమునిమి
త్తమై కాదని కనబడుచున్నది. అది యంతయును అతనిని కొంత సొమ్ము
నకు బాధ్యునిగా చేయుట కొరకే.

“నూతనీటివలన తడిసినభూములపైని గాని తోటపయిర్లు వేసి
నభూములపైని గాని కట్టెడుజాస్తిపన్ను దానిపైని చేసినమరిమ్మత్తుల
నిమిత్తమై కట్టినపన్నుని కలెక్టరులు చెప్పుదురు. అది న్యాయమే. హిం
దూదేశమునందలి ఆప్రాంతమున గలభూములకు చేయతగినగొప్పమ
రిమ్మత్తు నూతుల నేర్పాటు చేయుటయే యని యతడు వివరించుచు
న్నాడు. హిందూదేశమున కాలవైపరీత్యమునలన పంటలలో అనేకవి
ధములైన మార్పులు కలుగుచుండును. తరచు పంటలన్నియు పట్టమే
యగును. ఒక్కనూయిగనుక నుండేనా దానిక్రింద తడియతగినంతభూ
మి కట్టి కాలవైపరీత్యము లెవ్వియును కలుగనేరవు. ఆకారణముచేత
నూతులు త్రవ్వకొనుటకు చేయుప్రాతాహమునకన్న వేరెయిపయో
గకరమైన పని మరియొకటి లేదు. వారికి చేయతగినప్రాతాహ మం
తయును వారు పడ్డపాటువలని ఫలితములను వారిని అనుభవింప నిచ్చు
టయే.” అని ది 2-1-1822 సంవత్సరమున కంపెనీడైరెక్టర్లు మదరా
సుడైరెక్టరులకు వ్రాసినయుత్తరమునం దున్నది.

ఈసంవత్సరములలో జరిగిన యుత్తరప్రత్యుత్తరము లన్నియును పన్ను లెక్కువగా కట్టినా రనుపేచీలతోనే నిండి యున్నవి. డైరక్టర్లు మాత్రము గతించిన “గారో” గారి యక్రమములను గూర్చి ఆయన ను నోటికొలది నిందించుటయే కాని తమవల్ల కలిగినలోపముల నిట్లు సవరించు మని తెల్పుట కాని అవి సవరించుటకై శీఘ్రముగ తగినపని చేయుట గాని జరిగింపకపోయిరి. పైయుత్తరమునకు మూడువారములకు నుండు డైరక్టరు లొకయుత్తరము వ్రాసిరి. దానియం దిట్లున్నది.

“హెచ్చుపన్నులను కట్టుటవలన స్వతస్సిద్ధముగ అనర్థములును దారిద్ర్యమును కలుగుచుండును. వీని యవలక్షణము లన్నియును తిరుచునాపల్లిలో కనబడునంత మరియొక చోట కనుపింపవు. అని తిరుచునాపల్లి కలెక్టరుచున్నాడు’ వ్యవసాయదారులు భూములకు తగినమరమ్మతులు చేయక నాశనము చేయుచున్నారనుటకు సాక్ష్యము భూమిలవెలలు తగ్గుటయే. వేలకొలది కానులభూమి పూర్వము యిజారాచే సెడుమిరాసిదార్లందరును ఇప్పుడు అన్ని పండ్లలైనను ఇజారా చేయుట లేదు. భూమిపన్ను మార్పు చేయుటయో నిలిచియున్న బాకీ లన్నియును నిలిపి యుంచుటయో జరిగించనియెడల నీయున్నవికూడ నీయే డో ముందునాడో అమ్మవలసి వచ్చును. నేను బోర్డువారి నొక్కవిషయమును మాత్రము ముఖ్యముగా గమనింపుమని కోరెదను. ఈపన్ను లీమోస్తరున నిలిపియుంచుట యసాధ్య మనునదియేఅది. అదియే నా గట్టి నమ్మకము.”

“ఇప్పుడు మిక్కిలి పీడించుచున్న యీబాధ లన్నిటికిని మీరు (మదరాసుగవర్న మెంటువారు) ఎక్కడెక్కడ కలెక్టరులకు అగత్య మని తోచునో అక్కడ నెల్ల తగినరిమిషను (పన్నుముదరా) ఇమ్మనిమాకధికారమిచ్చుటయే ముదమనుకొనుచున్నారు. కవుల్లపద్ధతులను మా

ర్చుకొనుట కొప్పుకొనకున్నారు. ఇప్పుడు జరుగుచున్నది నిశ్చయముగా సాలుసరి. సెటిల్ మెంట్ కాని ఇందువలన కలుగు ఫలితము సిస్టలైనసాలుసరి డిమెండు లేకపోవుటక్రింద తేలును. దాని నాపుటకు మీ రెంతో కష్టపడవలసి వచ్చును. అనగా కొన్ని స్థలములలో రైతులనెక్కువ బాధించుటయును మరి కొన్ని స్థలములందు గవర్న మెంటువారిలాభమును విశేషముగ వదలుకొనుటయును జరుగుచుండును. అది కలెక్టర్ల యుత్సాహము, భూతదయాభుత్వము, అలక్ష్యము, క్రౌర్యము వీని ననుసరించి యుండును.” ఇది 12-12-1821 సం॥రమున మదరాసు డైరక్టర్లు వ్రాసిన యుత్తరమునం దున్నది. అనగా శిస్తులు చెల్లించలేనంత హెచ్చురేటున నిలిపియుంచి యేటేటను వ్యవసాయదారులు చెల్లించగలిగినంత సొమ్ము పసూలు చేయవలసివచ్చును. డైరక్టర్లు అది యే ప్రజలస్థితి సభివృద్ధిచేయుటకు తగియున్నట్లు యోచించిరి.

తంజావూరు :—మున్న సుభిక్షముగా నుండిన తంజావూరురాజ్యమునందు నిట్టికథయే వినవచ్చుచున్నది.

“తంజావూరి కవులుషరతు 1229 ఫసలీ (1820) తో ఆఖరై నది. ధాన్యాదుల ధర లన్నియును విశేషముగ తగ్గిపోయినవి. అవి ముందుకూడ హెచ్చెడునట్లు కనిపించలేదు. తగ్గిన ధర లట్లే యుండునట్లు కనిపించెను. శిస్తులు మొదట యనుకొనినదానికన్న హెచ్చయినవి అది నిలుపుచేయుటకై తగినంత సాక్ష్యము తెచ్చిరి,

“పంటలో భాగము వుచ్చుకొను పూర్వపుపద్ధతులందు జనుల కెంత యభిమానమున్నను మదరాసుగవర్న మెంటువారు చేసిన సిస్టలైన నగదుశిస్తుల యేర్పాటు యుపయుక్తముగా నుండుననుట నిస్సంశయము.”

“ధాన్యాదుల ధరలు నూటికి పదివంతున హెచ్చిననే కాని ప

న్నభివృద్ధి చేయరాదనియు ధర నూటికి 5 వంతున తగ్గినచో ధరలహెచ్చుతగ్గులనుబట్టి పన్ను హెచ్చు తగ్గు లగుచుండ వలెననియు ఇట్టి ఆగంతుకములకు మీ రేర్పరచిన పద్ధతి యుక్తమైనదే యనియు మాయభిప్రాయము.” అని 18-8-1823 సం॥రమున మదరాసుకు కలెక్టరుగారు వ్రాసినారు.

ఆర్కాటు :—ఆర్కాటునందు కూడ నిట్టి దుఃఖికరమైన కథ యే వినబడుచుండెను.

“కలెక్టరుగారు సూచించిన యభిప్రాయము ననుసరించి బోవారు పన్ను తగ్గించినారు. మరియొక విషయమును గూడ పట్టుదలతో యోచనకు దెచ్చుని పాదించుచున్నారు. ఈ విషయమే మామనస్సులకు నెక్కువగా గమనించవలసిన విషయమైనట్లు కన్పట్టుచున్నది. కలెక్టరుగారికిని బోర్డువారికిని మాపన్నుల సంగీకరించుట కిష్టము లేకున్నది. దేశమంతయును శోషగొట్టి యున్నదనియు పన్నులు చాలహెచ్చుగా నున్నవనియు ఆట్టి హెచ్చుపన్ను దేశము సహింప నోపదనియు వారు ఖండితముగా చెప్పుచున్నారు. కాని యట్టి పన్ను వసూలుకావచ్చునను నాశమాత్రము కల దని నమ్మకముగ చెప్పెదరు. అట్టి పన్నులుండినయెడల దేశము వృద్ధిలోనికి రా నేరదనియు అందులకై నూటికి 7 మొదలు 10 వరకు పన్నులు తగ్గింపవలెననియు పాదించుచున్నారు.”

“అందుపైన మీరును (మదరాసుగవర్న మెంటువారు) హెచ్చుపన్నులవలన కలుగు అనర్థములను గూర్చి గట్టిగానే చెప్పుచున్నారు కాని పన్నులు తగ్గించునవసరము ఇతరజిల్లాలలో లేనపు డొక యుత్తర ఆర్కాటు జిల్లాలో మాత్రమే కల దని వాదించుటకు తగిన కారణము లేవియును కనపడవని చెప్పుచున్నారు. అనగా నట్టి యవసరము దేశమునం దంతటను కూడ కలిగియున్నట్లు స్థిరపరుచుచున్నారు. సర్వత్ర

పన్నులను తగ్గింపుదనియును దొరతనమువారి భాగముక్రింద 'మొత్తముపంటతో' మూడవవంతు ప్రమాణముగా నేర్పరచుకొని పని జరుపుదనియును మీరు ప్రస్తాపించుచున్నారు.”

“కాని మూడవవంతుగాని మరి పంటలో నేవంతయినను గాని పన్నునకు స్థిరమైన ప్రమాణముగా నైకొనుట యుచితమా యనువిషయమున మాకు సంశయము కలుగుచున్నది.” అని 12-12-1821 సం॥రమున డైరెక్టరులు మదరాసునకు యుత్తరము వ్రాసినారు.

గ్రంథములనుండి గ్రహింపబడిన భాగము లివి చాలును వీనినిబట్టి కంపెనీ డైరెక్టర్ల యత్యాశవలనను ప్రదేశాధికారుల కౌతన్యమువల్లను దక్షిణహిందూస్థానమునందలి జనులు పందొమ్మిదవ శతాబ్ద ప్రథమభాగమున నెట్టి భాధలను పొందిరో యెట్టి దారిద్ర్యము ననుభవించిరో ప్రతి పాతకునకును బూర్ణముగ దెలియగలదు. సర్ థామస్ మన్రోగారు చేసిన యేడు సంవత్సరముల పరిపాలనమునందును మిక్కిలి కష్టించి పన్నులు తగ్గించెను. ఆతని ప్రయత్నము లన్నియును రాష్ట్రమునం దంతటను జయప్రదముగ నెరవేరినవి. అందుల కాతని మనము కొనియాడవలసి యున్నది. 31-12-1824 తేదీని ఆతడు వ్రాసిపెట్టిన సారాంశమునందు అతినియాశయములును ఆతని ప్రయత్నములును పటుత్వమయిన శైలితో వివరింపబడి వ్రాసియుంచినాడు. కారణ వాలీను కాలమునుండి యిండియాలో అంత రాజనీతి నైపుణ్యముతోడను అంత యోచనతోడను వ్రాసినవిషయము మరియొకటి కనిపించదు. అది మిక్కిలి పెద్ద గ్రంథము. ఈస్టిండియాగ్రంథములందు ముప్పది పేజీలుండును.

ఈ కొలదిగ్రంథమునం గాగ్రంథమునందలి యంశము లన్నియు సంగ్రహముగా నైన తెలుపుట యసాధ్యమైన కార్యమగుటచే ఆగ్రం

ధము నుండి జనులస్థితిగతులను గూర్చిన కొంతభాగము మాత్ర మెత్తి వ్రాసెదము.

మితముగు స్థిరమైన భూమిపన్నులు.

“ భూములను విక్రయించుకొనుటకును రైతులకు భూములను వృద్ధి చేసికొన మనసుకొలుపుటకును అది తమకు స్థిరమైన వనతి యను కొనుటకును భూమిపన్ను స్థిరపడి యుండవలెను. మొత్తము మీద నిప్ప టికంటె నెక్కువ మితముగ నుండవలెను. ఇవి యన్నియు నటుండగా అధికారుల తెలివితేలిచేత గాని చలచిత్తతచేత గాని అట్టి పన్ను లేవి యును వృద్ధి గాకుండ స్పష్టమైన యేర్పాటులు చేసియుంచవలెను.”

“ రైతు భూమికి అన్నలైన హక్కుదారుడు. దొరతనమువారిది కానిభూమియంతయును రైతులదే. కొన్ని కొన్ని స్థలములయందు కొన్ని కాలములలో పన్నులు హెచ్చుచుండుట ఆతనిభాగమునకు నష్టము తెచ్చును. ఆతడు పెట్టినపెట్టుబడి మాత్రమే మిగిలి యున్నను, భూమి ఖామందునకప్పు పన్నుక్రింద నేమైనను నీవత్తు మిగిలియున్నను ఆతడే దానికి నిజమైన హక్కుదారుడు. దొరతనమువారి పన్నులక్రింద గైకొనకుండ వదిలివేసిన దంతయును వానిదే.

“ పన్ను లెల్లప్పుడును మారుచుండుటచేత భూమి విలువగల యాస్తి యగుట లేదు. అది మారుచుండుట అటు యుండినయెడల ముందును కానేరదు. పన్నులు మిక్కిలి తక్కువగా నుండుచోట్లను గూడ యెప్పుడైనను పన్నులు మారిపోవచ్చు ననెడుతలంపు మనస్సున పారినతోడనే భూములను విక్రయపదార్థముగా చేసికొనగలమనెడు యాశ యంతరించి పోవును. ఏపంపువైన చెల్లవలసియుండుపన్ను దానిమీద ముందుగ నిర్ధారణ చేసిననే గాని దాని కుండతగినంత విలువ దానికి కలిగింపనేరదు. దానినిసులభముగా అమ్ముకొనుటకుగాని తనభా

లుపెట్టుకొనుటకు గాని తగిన సంతకస్తీని చేయలేము. అది స్థిరపడినయెడల నీవిషయమైన సందిగ్ధము లన్నియు తొలగిపోగలవు. పన్ను ఏవిధముచేతను హెచ్చుకాని భూము లన్నిటికిని విలువ యేర్పడును. ఆవిలువ దినదినమును చేయుమరమ్మత్తులతో వృద్ధి పొందును. అట్టి మరమ్మత్తు లన్నియును చేయుటవలన కలుగుఫలితము లన్నియును తామే పొందవచ్చు ననునిశ్చయముతో చేయబడును.

ఇండియనులను పరిపాలనాకార్యముల నియోగించుట.

కోటి యేబదిలక్షల జనసంఖ్య గలదేశమున దేశీయు నొక్కనికిని బాధ్యత గలయుద్యోగ మియకయు, తుదకు కొరడాతో నొక్క దెబ్బ కొట్టించుశిక్ష విధింపగలయధికారమైన నైరోపియనులకే యొప్పగించుటయు, మొన్నటివరకును జరుగుచునే యున్నది. ఇట్టి మనపరిపాలనము పితృపరిపాలనమువంటిదని యేమొగము పెట్టుకొని చెప్పగలము! అట్టి నిషేధము జాతినంతయును న్యూనతచేయు శిక్షయనిపించుకొనును. ఆకొరత మన మేమిచేసినను తీరునది కాదు. ఇంత న్యూనతపరచుశిక్ష ప్రపంచమునం దేజాతికిని నిదివరకు విధింపబడినట్లు దృష్టాంతము కానరాదు. వారు దాక్షిణ్యస్వభావము కలవారనియు, అయ్యది తప్పదారులను మనసు దిట్టములేని మార్గములను పోవుచున్నదనియును, అదియే యిందుకు మూల సునియును చెప్పుచున్నారు. కాని దేశవాసులపై వచ్చెడు చిన్నచిన్న నేరములను సైతము వారు విచారించుట కనర్హు లని వారిని తోసివేసి మీరు వారికి చేసిన యవమానమున కిది సరియైన కారణ మని దేశీయులు తలంపరు. మనము వారివృద్ధిని కోరుచున్నా మందుము కాని మన మవలంబించుమార్గము లందునకు నతిరేకముగ నున్నవి. అభివృద్ధికై పనిచేయువారు దాని కాశ్ర

యము లగు పెద్దయాథారములను గనలేకున్నవారు. వారందరును దేశీయులయెడ నేవిధమైన విశ్వాసమును నుంచవల్లపడ దనుచున్నారు. వారి కధికార ముండరా దనుచున్నారు. ఏలయినంతవరకు వారినుద్యోగముల యం దుండనీయరా దనుచున్నారు. కాని సర్వత్రా జ్ఞానము వెల్లివిరియచేసి వారిని బయటకు దీసికొని రావలెనని మనస్ఫూర్తిగ గోరుచున్నారు.

“ అనాగరికయుగములయందైనను ఎప్పుడును నిట్టి పిచ్చియూ హాలును, నిట్టి వ్యర్థపుతలంపులును పుట్టి యుండవు. ఏ యుగమునందు గాని యే దేశమునందుగాని కీర్తియును, ధనమును, అధికారమును అనునవియే జ్ఞానము సంపాదించవలెనని కోరిక పుట్టించుచుండును. దేశపరిపాలనమునగల వివిధధర్మములయందు తమతమశక్తిసామర్థ్యముల నుబట్టి తమ కున్న పోజ్జ యంతయు వినియోగింపలేని, దేశసేవ సేయుమహత్కార్యమునకు తమశక్తి యెల్ల ధార ప్రాయరేని, ఎన్నరెన్నివిద్యల నేర్చిన నేమి ప్రయోజనము ?

“ కేవలమును గ్రంథములవలన గలుగుప్రయోజన మేమియును లేదు. వట్టి గ్రంథసామగ్రియే జాతియోగ్యతను నృద్ధిపెయనేరదు. ఈపని జరుగవలయునన్న ద్రవ్యసంపాదనమునకును గౌరవసంపాదనకును, రాజకీయోద్యోగసంపాదనమునకును, వారికి గూడ ననకాశము కలుగచేయవలయును. అట్టి స్రతిఫలముల యాశకలుగదేని ప్రకృతిశాస్త్రము లెన్నిటియం దెంతవ్రజ్ఞ యుండినను జనులయోగ్యత యెప్పుడును నృద్ధికాజాలదు.

“ ఇయ్యది యన్ని జాతులవారికిని నెట్లో ఇండియాకును నట్లే. అది మనకును వర్తించును. రేపు విదేశీయరాజ్యము వచ్చి బ్రీటనుదేశమును స్వాధీనము చేసికొన్నదనుకొనుడు. దొరతనములో గాని రాజ

కీయశారవములలో గాని యెక్కువ బాధ్యత కలిగినట్టియు, నెక్కువ ప్రతిఫలము కలిగినట్టియు నుద్యోగమునందు గాని మనకేవిధమైన సంబంధము లేకుండ చేసెననుకొనుడు. ఏవ్యాపారమునందును మీరు విశ్వాసపాత్రులు కారని యందురనుకొనుడు. మీజ్ఞానమును, మీ యాపవిత్ర గ్రంథసామగ్రియును, మీజాతినంతయును నొకటి రెండు తరములలో మిక్కిలి స్థిరమైనదిగను, వంచకమైనదిగను, అయోగ్యమైనదిగను కాకుండ కాపాడగలుగునా ?

“ పెద్ద యుద్యోగములును చిన్న యుద్యోగములును గూడ నైరోపియనులకె యిచ్చి ధేశీయుని నహాయ మొక్కనిదైన లేకయే దేశములోని వ్యాపారము లన్నియు నిర్వహించుట మనకు ఏలుపడిన ను అట్లుచేయరాదు. చేసిన లొకకముగను, ధార్మికముగను గూడ తప్పుగా నుండును. రాజకీయోద్యోగములలో దేశీయు లెంతమంది యెక్కువగ నియమింపబడిన వారికి దొరతనము సందంత సంబంధ మెచ్చగుటకు బలవత్తరమైన కారణమగును. మన మెంతవారిని చేరకుండ జేయుదుమో వారిమీద మనకంత యధికారము తగ్గిపోవును. అంత మనము పూర్ణముగ వెలియగుదుము. వారికి మనయంధు అనురాగము కలుగుటకు మారుగ అసూయ కలుగును. వారి మనోవికారములనే జనులకందరకును దేశీయసైనికులకును వ్యాపింప జేయుదురు. అంతట అపంతస్థి యుద్దేశమగును. దాని నెదిరించుటకు గాని, అణచివేయుటకుగాని మన మశక్తుల మగుదుము. పోనిమ్ము. వారందరు మ కదలకుండ మెదలకుండ మనకొదిగియే యుందు రనుకొందము. అప్పుడు వ్యాపార మింతకంటెను చెడిపోవును. వారి యోగ్యత యంతయును అడుగంటును. రాజకీయోద్యోగములయందును, పేరు ప్రఖ్యాతుల యందును వారికి ఆశపోయినట్లే మంచి మంచి యుద్దేశములయం

దు గూడ వారి యాశ యడుగంటి పోవును. జాతి యంతయును సో మరులును నీచులును అయిపోవుదురు. కేవల కుక్షింభరత్వమునకు తప్ప వారికి మంచి యుద్దేశములే పుట్టకుండ పోవును. మన ప్రభుత్వ పద్ధతివలన జాతి యంతయును అధములై పోయినారని చెప్పుకొనుట రన్న దేశమునుండి మనము లేచి పోవుటయే నిశ్చయముగ కోరతగిన విషయము.

పన్నులు కట్టుటయును, శాసన నిర్మాణమును.

“స్వతంత్రముగల దేశము లన్నిటి యందును జనులయొక్క ముఖ్యమైన హక్కు తమ యంగీకారము చొప్పున పన్నులు కట్టించు కొనుటయే. అన్ని హక్కులలో నిదియే మేటియైనదిగా నెన్నబడును. అదియే మనుజుని మనస్సునకు విశేషముగ పరిశ్రమను కలుగజేయునది. స్వతంత్రతను సంరక్షించు వారందరును చాల తడవలు దీనిని నిర్ధారణగ చెప్పుచు వచ్చినారు. స్వాతంత్ర్యము లేని దేశములందు గూడ పన్నుల విషయమే దొరతనమున మిక్కిలి బాధ్యతగల వ్యాపారము. అదియే సర్వత్రా జనులయొక్క సౌఖ్యములకును సదుపాయములకును ప్రతిబంధకముగ పనిచేయును. అందు మూలముననే జనులు చాల సారులు ఉక్రేణికమును చెంది యెదిరింతురు. దాని వలన గొన్ని యెడల లాభకరముగా నుండును. కొన్ని యెడల హానికరముగా నుండును. ఆకారణముచేత నెంత నిరంకుశ ప్రభుత్వమునందైనను పరిపాలనము నందు దేశమునందలి సమర్థులగు వారిని నియోగింప నవసరము కలుగుచున్నది.

“ఇతర దేశములలో దొరతనమువారును, వారి యుద్యోగిస్థులును వారి ప్రజాసంఘములో చేరిన వారేయైయుండురు. అందు వలన

దేశమున. జరిగెడు రాజకార్యము లన్నియును అందును గూర్చి దేశ వాసులకు గల యభిప్రాయములును వారికి తప్పక తెలియుచునేయుండును. ఇక్కడ నన్ననో యీసదుపాయము దొరతనము వారికి లేకుండ పోయెను. జనులకై దొరతనమువారే చట్టములను చేయుదురు. అందు జనులేమియును నోరెత్తువీలులేదు. జనులను గూర్చి దొరతనమువారికి తేలిసినది ఘిగుల స్వల్పము. అందు వలన చురుకుదనము గలిగినట్టియు తెలివితేటలు గలిగినట్టియు ప్రదేశాధికారుల నియమించుటయు వారిచేత జనుల స్థితిగతులను మనోభావములను శ్రద్ధగలిగి విచారణ చేయించుటయును, ఆమూలమున వాస్తవమైన సమాచారమును సంపాదించుటయును జరుగని యెడల నీచట్టము లేవియును జనుల స్థితిగతుల కుపచరింపనేరవచ్చుట నిశ్చయము. ఈ యుద్యోగిస్థులైనను అనుభవజ్ఞులగు దేశీయులను నౌకరులుగా నియమించుకొనిననే యిట్టి సమాచారమంతయును సంపాదించ గలుగుదురు. ఆనౌకర్లు తమకు నియమితమైన యుద్యోగ ధర్మములను బట్టి యితరు లందరికంటెను నిట్టి సమాచారమును సంపాదింప నెక్కువ సమర్థులగుదురు.”

బ్రిటిషు పరిపాలనము వలని యుపయోగములు

అనుపయోగములు.

“ఇందువలన మన పరిపాలనముచే దేశీయులకు కలుగు లాభ నష్టములను మనము సంగ్రహముగ పోల్చి చూచికొనవలసినప్పుడేని వారి కదియుండవలసినంత యనుకూలముగా లేదని చెప్పవలసినప్పుడున్నది. విదేశీయుల యుద్ధముల మూలమునను, అంతఃకలహములవల్లను కలుగు విపత్తులన్నియును పోయి మునుపటి కంటె జనులు సురక్షితముగా నున్నారు. వారి యర్థప్రాణములకు ఏవిధమైన యపాయము

లేకుండ నెక్కువ స్వస్థత పొందినారు. ఆతతాయి తనముగా వారికి శిక్షలు పడుటలేదు. అధికారులైన వారిచే వారియాస్తులు విభాగీనము లగుటలేదు. మొత్తముమీద వారి పన్నులును తేలికగనే యున్నవి. కాని వారికి చట్టములు చేసికొనుటచో జోక్యములేదు. వాని నమలు జరుపుట యందంతకన్న లేదు. మిక్కిలి యల్పమగు నుద్యోగములతో నైన వారికి సంబంధము లేదు. సివిలు ఉద్యోగమునందుగాని మిలటరీ యుద్యోగమునందుగాని వారే పెద్ద యధికారమును పొందుటలేదు. వారినందర మనము తక్కువజాతివారిగా చూచుచున్నారము. దేశమునకు వారు పూర్వపు హక్కుదారులనియును, వారే దానిప్రభువులనియును, తలంచుటకు మారుగ వారిని క్రింది వారిగను, నౌకరులుగ ను భావించుచున్నారము.

“దేశీయులకు కలుగచేయు లాభములు స్వాతంత్ర్యమున చట్టములు చేయుటయు మితముగ పన్ను కట్టుటయును మాత్రమే కాదు. మనము వారి ప్రవర్తనను చక్కచేయుటకు ప్రయత్నింపవలయును. దేశీయులు విదేశీయ ప్రభుత్వము క్రిందపడి నలిగిపోవుటకు అనేక కారణములున్నవి. వారియోగ్యత నడుగంటకుండ నావుట నులభసాధ్యము కాదు. స్వతంత్రము పోయిన మనుజుడు తనపద్వర్తనము సందర్భభాగము గోల్పోవునని యనుశ్రుతముగఁ బూర్వమునుండియును నచ్చుచున్నది. అది మనుజుల కెల్లు వర్తించునో జాతీయంతకు నట్లే వర్తించును. మనుజున కాస్తి లేనియెడల నధముడగును. జనుల కేసుయును సంబంధము లేక విదేశీయ పరిపాలనము వారి యధీనమున ఆస్తియుండిన జాతీయు నట్లే కుంగి పడియుండును. స్వతంత్రముగల మనుజునికున్న హక్కు లన్నియును బాసినవానికడ లేనియట్లే, ఒకని కొదిగి బాసిన వలెనుండు జాతివారికిని స్వాతంత్ర్యపు హక్కులన్నియును నంతరించును.

తనకు తాను పన్నుకట్టుకొను నధికారము పోవును. చట్టములు చేసికొను హక్కులు లేకుండబోవును. ప్రభుత్వమునందు గాని సామాన్య పరిపాలనమునందు గాని సంబంధము లేకుండబోవును. బ్రిటిషిండియాకు యీహక్కు లేవియును లేవు.

“మనప్రభుత్వము వలన నిండియాకు కలిగెడు గొప్ప యర్హత మేమనగా సంఘమునందలి పెద్ద పెద్ద తరగతులలో వారినందరి గూఢుమాపుట. వారినడుగున కంట్రచొక్కుట. జనులందరి నొక్క మాదిరిని తేకూడని స్థితిలోనికి దెచ్చుట. దేశము యొక్క యంతరపరిపాలనమున కుపయోగకరమై యుండువారి పూర్వపు పలుకుబడియును వారి పూర్వపు గౌరవమును నశింపజేయుట. ఇట్టిది దానికి స్వభావమై యున్నది. స్వదేశీయ ప్రభుత్వమున క్రిమితులగు పెద్దమనుష్యులు కొందరు సివిలు మిలటరీ యుద్యోగస్తులలో గలిసి జాగీరుదార్లుగను ఈ నాందార్లుగను ఉండి యున్నారు. వీరును నేతైనవర్తకులును రైతులును కలిసి పెద్దసంఘముగా నేర్పడి యుండువాడు. వారు స్థానికమంత్రులైన నై యుండిరి, లేదా కష్టము లేవియును లేకుండ కాలము జరిపుకొను వారుగనైన యుండిరి. ఒక రాజయొక్క జాగీరులును యీనాములును మరియొకడు తరుచుగ లాగుకొనుచుండెడివాడు. సివిలు మిలటరీ యుద్యోగస్తులలో తరుచు మార్పులు కలుగుచువచ్చెనుగాని జాగీరులును క్రొత్తయీనాములును క్రొత్తహక్కుదారులకు నీయబడుటచేత దేశమునందెడ తెగకుండ ద్రవ్యముగల మనుష్యులు సమీకరణముగు చుండెడి వారు. ఆకారణమున వ్యవసాయమును చేతిపనులును ప్రోత్సహింప బడుచువచ్చెను. మన పరిపాలనమున నీనదుపాయములన్నియును నించుమించుగా నంతరించినవి. బాధ్యతగల యుద్యోగ మెట్టిదియైనను సివిలు మిలటరీసిపార్టుమెంటులలోనవియై విరోధియనులకే యియ్య

బడుచుండును. వారి యాదాయ మంతయును వారిస్వదేశమునకే పోవుచుండును."

హిందూ దేశము యొక్క భవిష్యత్తు.

మనము చేయునేర్పాటు లన్నిటియందునను ముఖ్యముగ మనము యోచింపవలసిన విషయమొక్కటి యున్నది. మన యీ ప్రభుత్వమూలమున జనుల ప్రవర్తనమునకు చివరకు కలుగు ఫలితమేమి? అభివృద్ధిసేయునా? అధోగతికి తెచ్చునా? మనయధికారములను సురక్షితముగా నిలుపుకొనుటతోడను దేశవాసుల సంరక్షించుటతోడను సంతృప్తి చెంది దేశవాసులందరును క్రమక్రమముగా తమ తమ ప్రవర్తనమునంద ధోగతిని పొందుచుండ చూచుచు నూరకుండుటయా? లేక వారి ప్రవర్తనము చక్కచేయు తెరవూహించి వారిదేశమును వారు పరిపాలించుకొను పెద్ద పెద్దయుద్యోగములకు వారెల్ల యుండునట్లు వారిని బాగుచేయుటయును, అందులకు తగిన మార్గముల నాలోచించుటయునా? వారినున్న తస్థితికి కొనిరావలెననియును, ఎన్నటికైనను ఇండియాతోమన సంబంధము విడిపోవు నేని మన రాజ్యమువలన మనకును వారికిని సంబంధము కలిగినప్పటికన్న పరిపాలనాకార్యములందు తామెక్కువ యశక్తులమై యధములమై యుండినారమని వారెప్పుడును తలంచుకొనరాదనియును, అదియే మనరాజ్యము వలన వారికి గలుగు ఫలితముకాకూడదనియు, నెల్లప్పుడును మన యభిప్రాయమై యుండవలయును. వారి ప్రవర్తనను చక్కచేయుటకై యనేక విధములగు సుపాయములు స్ఫురింపచేయవచ్చును. వారిని వృద్ధిజేయుటయే మన రాజనీతిలోని ముఖ్య నిబంధనయై మాత్రముండవలయును. అది మొట్టమొదట మన మవలంబింపమేని యవి యెన్నియును పనిచేయనేరవు. నీతి సూత్రమొకసారి మనము నెలకొల్పితిమేని పట్టుదలతో దానినిగూర్చి కొంతకాలము

పనిచేసికొనుట ఆయుద్ధదేశము పరిపూర్ణముగా నెరవేరు నని నమ్మవచ్చును. వారి యభివృద్ధికి యేమార్గము నుకరమైనది యనునది ప్రయత్నములుచేయకుండ మొదటనే నిర్ణయించి యవలంబించుటకు మనకు దేశీయులతో గల సంబంధము మిక్కిలి తక్కువ. మన కనుభవమాను విశేషము లేదు. అనేక విధములైన మార్గముల యోచించుచుండవలెను. అందులో కొన్ని పనిచేయవచ్చును. కొన్ని పనిచేయక పోవచ్చును. వారిశక్తియందు వారికి మంచి యభిప్రాయమును కలిగించుట, వారియందెక్కువ సమ్మకముంచుట, బాధ్యతగలయుద్యోగములను వారిని నియమించుట, దొరతనమునందలి ఇంచుమించుప్రతియుద్యోగమును వారికిచ్చుటకు స్వతంత్రమును కలుగ చేయుట, నున్న శునవి యీవిషయమున జయప్రదముగ పనిచేయదలచువారి ప్రయత్నములు. యోచనాపరున క్రితకంటె మేలిమార్గములున్నట్లు కనిపించవు. వారి యర్హతకు మితి యేర్పించి నిరూపించుట ప్రస్తుత మవసరముగ కనిపించదు. కాని మన యాధికారమునకు భంగము లేకుండ కాపాడుకొనగల్గినంతవరకు వారు చేయదగిన యుద్యోగ మెల్ల వారికేల యియ్యకూడదో దానికి కారణము కనిపించదు.

“మన మొక్కసారి యోచించి చూచితిమేని జాతులయొక్క యోగ్యతా యోగ్యత లెప్పుడును దొరతనమువారి స్థితిగతులను బట్టి యెంతవరకు పనిచేయుచుండునో తెలియగలదు. ఒకప్పుడు మిక్కిలి యున్నతినండిన జాతివారెట్లు కేవల మడుగంటిపోవుదురో పూర్వము మిక్కిలి పనికి మాలిన వారుగా నుండెడి వారందరు నెట్లు మిక్కిలి నాగరికులై యుందురో తెలియగలదు. నిర్భరముగా మనము యుక్తమైన మార్గముల నవలంబించితిమేని మన యిండియను ప్రజల ప్రవర్తనామంతయును చక్కచేసి స్వతంత్రపరిపాలకులై వారికి వారె సంరక్షకులై

యుండునట్లు చేయగలమునుట కేమియును సంశయము లేదు.

సర్ థామస్ మన్రోగారు గడచి ముప్పాతిక శతాబ్ద మైనది. మన్రోవంటి పరిపాలకులు స్వల్పముగా నున్నారు. మదరాసురాష్ట్రము నం దన్ని జిల్లాలయందును 1,50,000 మంది రైతు లున్నారు. వారివద్దనుండి న్యాయముగ భూమిపన్ను వసూలుచేయుకష్టకార్యము తృప్తి కరముగ పని జరిగియుండలేదు. మన్రోగారు గతించిన 25 సంవత్సరములకు హిందూ దేశపరిపాలనమునందు మహోన్నతపదవికి మరియొక సమర్థుడైన స్కాచియతడు నియోగింపబడెను. ఆతడు మదరాసుపద్ధతిని గూర్చి యిట్లు వ్రాసియున్నాడు.

“ ఇది యొక్కటి తలంచి చూడుడు. ఒక్క కలెక్టరు 1,50,000 రైతులతో న్యవహరించుచున్నాడు. ఒకనికిని కవులు లేదు. ప్రతిరైతును తాను పైరుచేసిన పంటనుబట్టియు తన కున్న పశువులు, గొర్రెలు, పిల్లలు వీనినిబట్టియు పన్ను చెల్లించుచుండును. వారందరును కూడ తగినకారణము చూపిరేని పన్ను తగ్గించుటకు ఇరవు కలుగును. ఇట్టి స్థితి యింగ్లండునందుగాని మరి యేయితర దేశమునందు గాని యుండినచో పెద్ద పెద్ద కుటుంబములలో నీవ్యవసాయపునుస్థితిని గూర్చి యెంత గోల వచ్చియుండునో? ఒక్కరైతైనను తనభూమి మీద నేమి వచ్చునో తన పశువులవల్ల నేమి వచ్చునో తన భార్యకు పిల్ల లెంతమంది యుండిరో చెప్పనా? కలెక్ట రెంత దైవజ్ఞుడైనను ఎన్నాళ్లు ఆజిల్లాయందె వసియించి యుండినను, ఈపని కత డర్హుడు కానేరడు. అతడును సామాన్య మానవుడే. పైగా విదేశీయుడును. అత డొక చోటినుండి మరియొక చోటికి తరుచుగ మార్పబడుచుండును. ఆకారణముచేత దేశీయులగు క్రిందియద్యోగియులు తమ చిత్తమువచ్చినట్లు చేయకపోవుటయును అధికారముండినచో దానిని దుర్వినియోగము చేయరనుటయును ఆశ్చర్య

మయినవిషయమే. ఆకారణమున నీపద్ధతియందు సర్వత్ర గలయనర్థములును అందునను ముఖ్యములగు రిమిషను విషయమైన యనర్థములు మిక్కిలి భయంకరముగ నుండెనని యెల్లెడ నంగీకరించిరి. మిథ్యావాదములును అన్ని విధములైన కుట్రలును అపరిమితమై యుండును. మదరాసుకలెక్టరు తనకు కావలసిన సంజాయిషీనిమితమై యితరులను నమ్మి యుండుటచే నాతడీవ్యవహారముల నేవిధముచేతను చక్కజేయ నేరడు.” అని 1852 సంవత్సరమున కాంపుబెలుగారు వ్రాచురించిన “వర్తమానహిందూ దేశము” నుగ్రంథమునం దున్నది.

సర్ థామస్ మన్రోగారు మదరాసురైతుకు స్థిరమైన సిక్కు నేర్పాటుచేయుటకై బ్రతికినన్నాళ్లును పాటుపడియెను. ఇందువలన రైతు పడిన కష్టములఫలిత మాతనికి దొరకు నని యాతనియూహ. ఆశిన్తులశాశ్వతస్థితి కని ప్రత్యేకించి యేచట్టమును, ఏప్రకటనయును చేయకపోయినను థామసు మన్రోగారు గతించినతరువాత నలుబదినంవత్సరములకు మదరాసుగవర్న మెంటువారు దీనిని వాస్తవముగా నంగీకరించినారు. 1855-56 సంవత్సరముల పరిపాలనావిషయమగురిపోర్టులో “మదరాసురైతు తనకు నియమితమైనశిక్కు చెల్లించినంతకాలమును భూమినుండి గవర్న మెంటువా రాతనిని తొలగింపరు.....ఆపద్ధతిని బట్టి రైతు వాస్తవముగా హక్కుదారుడై యున్నాడు. ఆతని కందుసంపూర్ణస్వాతంత్ర్య మున్నది. ఆతనికి శాశ్వతపుకవులు పొందినవానికున్న షరతులన్నియు నున్నవి.” అని వ్రాసినారు. 1857 సంవత్సరమున రివిన్యూబోర్డువారు “మదరాసురైతు పన్నేవిధముగను వృద్ధికాకుండగ నే భూమిని శాశ్వతముగా నిలుపుకొనుటకు సమర్థుడైనాడు” అని వ్రాసినారు. 1862 సంవత్సరమున మదరాసుగవర్న మెంటువారు ఇండియాగవర్న మెంటువారికి “రైతువారీపద్ధతియందలి పునాది యంతయును భూ

మిమీద గవర్న మెంటువారు కట్టినపన్నెప్పటికిని మార్పులేకుండ నుండుటయే." అని చెప్పియున్నారు.

ఇన్ని సారులు చెప్పిన యీనిశ్చితవాక్యము లన్నియును చెప్పగలిగినంత బలవత్తరముగ చెప్పబడియెను. కాని వీని నన్నింటిని స్వరింపక తోసివేసినారు. 1855 సంవత్సరమున సర్వేపనులు ప్రారంభమైనది. మొదలు సెటిల్ మెంటు వచ్చినపు డెల్ల రివిన్యూ అధికారులు తమచిత్తమువచ్చినట్లు పన్నులు కట్టుచున్నారు. మదరాసురైతుకు స్థిరమైన పన్నులేదు. అదనము చేయుటకు కావలసిన రక్షక మేదియును లేదు. భూములు మరమ్మత్తుచేయుటకు తగిన కారణమును కనిపించదు. సందిగ్ధ మగు భూమిపన్ను వారితలపై నెల్లప్పుడును వ్రేలాడుచునే యుండును.

భూమిపన్ను ననేమి? 1856 సంవత్సరమున కంపెనీ డైరెక్టరులు దొరతనమువారివలక నిర్ణయించినది వ్యవసాయపుకర్చులును వ్యవసాయపుపెట్టుబడి కయ్యెడు లాభమును పోను మిగిలిన పంటయే గవర్న మెంటువారు శిస్తునికాదు. భూమిపన్నునకు గవర్న మెంటువారికి హక్కుకలదనిమాత్రమే చెప్పినారు. మరి రెండుసంవత్సరములకు ఈస్టిండియాకంపెనీ రూపు మాపబడినది. రాజుగారి క్రింద కీరాజ్యము వచ్చిచేరినదిమొదలు స్టేటు సెక్రటరీగారైన "సర్ భారెస్ వుడ్డు" అనుపేరు గలహాజీలాక్కు ప్రభువు భూమిపన్నుక్రింద పంటలో సామాన్యముగా అర్థభాగము దొరతనమువారు వుచ్చుకొందు రని చెప్పినారు.

ఇది మిక్కిలి యెక్కువ మొత్తమే కాని స్వస్థమైన మితి యొకటి వివరముగా నేర్పడియెను. వ్యవహారమున నీమితికూడ నతిక్రమించి పోవుచున్నారు. మదరాసున భూమిపన్నుగా వుచ్చుకొనబడునది శిస్తురూపకముగ నుండుమావద్దనమును తుడిచిపెట్టు చున్నది. గవర్న మెంటువారు శిస్తుక్రింద నిర్ధారణచేసిన హెచ్చురేటు పండినపంటలో మూడవవం

తు. ఇదియే భూమిపై వచ్చెడుయావత్తు పన్నును. సాలుకు 12 పౌనులు పంట పండించుచిన్న చిన్న పంపులపైని వ్యవసాయపుకర్చులును వ్యవసాయపుపెట్టుబడి లాభములును నేజెనిమిదిపౌనులగును, అందులో దొరతనమువారు 4 పౌనులు వుచ్చుకొన్నచో అది భూమిపై వచ్చెడునికరపుశిస్తులో నూటికి 50 వంతుగాక నూటికి నూగవవంతు లగుచున్నది.

ఏండ్లు గడచిపోయి దొరతనమువారి అనిశ్చితపు డిమెండునలని యనర్థములు వృద్ధి యగుచున్నవి. మదరాసురైతు లాభారము తేకుండ పోవుచున్నారు. 1877 సంవత్సరముపట్టిన కాటకమున వారు నిరాధారులై యుండి ఆర్థాస్థ్రమున 50 లక్షలజనమును తుడిచిపెట్టెను. రిప్పను ప్రభువుగారు మూడేండ్లకు వెనుక గవర్నరుజనరలుగా వచ్చి మదరాసుభూమివ్యవహారమును గూర్చి విచారించెను.

1856-1862 సంవత్సరములలో మదరాసుగవర్న మెంటువారు మదరాసురైతుహక్కు లన్నియును నంగీకరించి భూమిపన్నువిషయమై జరిగిన సంపూర్ణనిర్ధారణను రిప్పనుప్రభువుగా రంగీకరింపక, ఒకసారి సర్వేయై సెటిల్ మెంటు అయినజిల్లా లన్నిటియందును ధరలుపెచ్చి న్యాయమైన కారణము కనబడిననే గాని పన్ను వృద్ధిచేయరా దని యుత్తరవు చేసెను. ఇందువల్ల వృద్ధిచేయువారికి వృద్ధిచేయ ననకాశమును రైతునకు పండినపంటకు ధరలుపెచ్చిననే గాని పన్ను వృద్ధికాదనియెడునిశ్చయమును కలిగెను. ఒకసారి పూర్ణముగా నిర్ణయమైన పన్నువిషయమైన శాశ్వతస్థితి గడచిపోయిన వెనుక నిదియే యుధయులకును సహేతుకమైన సమాధానము. మదరాసురైతున కిందుమూలమున నొకరక్షక మేర్పడియెను. అదియే లేనియెడల ప్రపంచమునం దేదేశమునను వ్యవసాయము వృద్ధి పొందనేరదు.

1884 సంవత్సరము డిశంబరు నెలలో రిప్పను ప్రభువుగారు ఇం

డియానుండి తరలిపోయిరి. 1885 సంవత్సరము జనవరి నెలలో ప్లేటు సె క్రీబీగా రీన్యాయమైన యుత్తరవును రద్దుచేసిరి. ఈరీతిని ఇండియా ఆఫీసువారును కంపెనీడైరక్టర్ల వలెనే యిండియనురైతులయెడల దయా శూన్యత కఠినముగ పనిచేసినారు. 1901 సంవత్సరమునుండి జరుగుచున్న ప్రస్తుతపు సెటిలుమెంటులో అన్యాయముగా చేయుజాస్తిలకును అనిశ్చితముగా నుండు దొరతనమువారి డిమెండులకును మదరాసువ్యవసాయదారునకు రక్షకమే లేకపోయెను. ఆర్జనచేసికొనుటకు గాని తనస్థితిని వృద్ధి చేసికొనుటకు గాని వీలు కలుగకపోవుచుండెను.

హిందూ దేశాధిక చరిత్రము.

పదియవ ప్రకరణము.

వెల్లస్తీప్రభువును ఉత్తరహిందూస్థానమునందలి జయములును.
(1795-1815)

ఇప్పుడు వచ్చి మోత్తరపరగణాలును, బౌడ్ అని మనము చెన్నకొనేడు రాష్ట్రము బ్రిటిషువారిపరిపాలనముక్రిందకు వేరువేరు గాలములయందు వచ్చియున్నది. 1775 సంవత్సరమున అయోధ్యనవాబు మరణించిన వెనుక వారక్ హేస్టింగ్సు అతనితరువాతివానిని సమాధానము చేసి కాశీయును దానిని జేరియుండు మరికొన్ని జిల్లాలును సంపాదనచేసెను. 1801 సంవత్సరము వెల్లస్తీప్రభువుగారి యొత్తుడు పడలేక అలహాబాదును మరికొన్ని జిల్లాలును అయోధ్యనవాబు బ్రిటిషువారి కిచ్చెను. అగ్రాయును గంగాయమునానదుల మధ్యప్రదేశమును 1803 సంవత్సరమున మహారాష్ట్రయుద్ధమున “లేకు” ప్రభువు జయించెను. బౌడ్డులోనుండు మిగిలిన భాగము డాల్ హౌజీ ప్రభువు 1856 సంవత్సరమున కలుపుకొనియెను.

1793 సంవత్సరముతో బంగాళాదేశమున పూర్తియయిన శాశ్వతపు జమీందారి సెటిల్ మెంటు పద్ధతియే కాశీదేశమునకు వర్తింపజేయవలె నని కారక్ వాలీసు ప్రభువును పోరుగారును కుతూహలపడిరి. అందులకై 1787 మొదలు 1794 వరకు కాశీరాజుగారితో రాయబారములు నడచెను. 1794 సంవత్సరము ఆక్టోబరు 24 తేదీని అందులకు కావలసిన యొప్పుదలకూడ పూర్తియయ్యెను. తనకుటుంబమునకు పితృార్జితమైన కోలదీ ప్రదేశమునందు తనజమీందారీ హక్కులను దిగ

దొక్కుకొని రాజ్యచుంతటను అత డిదివరకు చలాయించు చుండిన అధికారము లన్నియును బ్రిటిషువారికి వదలివేసెను. ఈయొడంబడిక పుట్టినతరువాత ఇంగ్లీషువారు అప్పుడు గవర్నరు జనరలుగా నుండిన “సర్ జాన్ ఘోరు” గారు యీవిడుదల యయ్యబడిన ప్రదేశములయందలి గ్రామములలోను జమీందారీలలోను భూమి పన్ను సెటిల్ మెంటు చేసెను.

రాజా పరిపాలనమున పోయిన యెట్టేటులను పూర్వపు జమీందారులకు మరల నిచ్చివేసెను. పండినపంటలో దొరతనమువారికిని రైతునకును ఉండెడు పాలులో మార్పులు కొంచె మైనను, దేశమునందలి వేగువేరు ప్రదేశములయందు వేరువేరు విధములుగా నుండెను. అదియే నిగ్ధారణచేయు నిబంధన లేర్పరచుటకు మార్గదర్శక మయ్యెను. 1795 సంవత్సరమున కాశీ దేశమునం దంతటను శాశ్వతపు రివిన్యూసెటిల్ మెంటు చేయబడియెను. బంగాళము బీహారు, ఒరిస్సాదేశములయందుండెడు నిబంధనలే కొలది మాగ్నూలతో నీదేశమునకు గూడ నర్తింపచేయబడెను. సివిల్ క్రిమినల్ ధర్మము లన్నియును ఆమాదిరినే యుండెను.

ఇది జరిగినయారేండ్లకు వెనుక అయోధ్యనవాబు యీస్టిండియాకంపెనీవారికి అల్లహాబాదు జిల్లాయును నీడెడ్డుజిల్లా లని చెప్పబడు జిల్లాలును నిచ్చివేసెను. ఈవిషయమున వెల్లెస్లీగారికిని నవాబుగారికిని దీర్ఘకాలము జరిగిన రాయబారములును ఉపబలద్రవ్యమునకు బ్రత్యామ్నాయముగ నీజిల్లాలను పొందుటలో నాతడు పెట్టిన యుల్లంఘనములును ఈవ్యాపారములనుగూర్చి యాతనిపై మోసబడిన పెద్దనేరములును, అధర్మప్రవర్తనలును రాజకీయచరిత్రతో సంబంధించి యుండినవి. అందువలన వాని కీప్రస్తుతగ్రంథమునం దెడమీయ వలనుపడదు.

ఈసంబంధమునే వెల్లెస్లీ ప్రభుత్వముతో చేరిన రాజ్యసంపుటములు గూడ జూడతీగిన్ననై యున్నవి. నాయదృష్టవశమున నాకు వెల్లెస్లీప్రభువుగా రుపయోగించిన రాజ్యగ్రంథసంపుటములే నాలుగు లభించినవి. ఆతడు మరణించినవెనుక ఆసంపుటము లితరగ్రంథములతోపాటు విక్రయించిరి. అందు మధ్య చిన్నచిన్నషరాబును, మధ్యమధ్య హంసపాదులును గూడ నున్నవి. ఆతనికి తరువాతివారైన కారన్ వాలీసు బార్లోగార్ల పాలనముపై నతడు వ్రాసినషరాబు మిక్కిలి చిత్రముగ నుండును. పై వారిద్దరును సీతడు చేసినవానిని తారుమా రొనరించిరి. “మిక్కిలి నింద్యమైనది.” “రద్దుచేయుటయే విచారణీయము.” అనుషరాబు కోపిష్టియైన యీప్రభువుగారు ఆతని తరువాతివారిని గూర్చి వ్రాసిన షరాబులు.

అయోధ్యనవాబునకును వెల్లెస్లీకిని జరిగిన యొడంబడిక ప్రకారము ఉపబలద్రవ్యముక్రింద నవా బిచ్చివేసినది 76,00,000 లుండెను. అదనముగా నాతని కంటంగట్టిన సైన్యపుకర్చు పాటుకు 54,12,929 ఇది యంతయును జేరి 1,30,12,929 ఇందులకై బ్రిటిషువారికి శాశ్వత రాజ్యాధికారములతో కొంతదేశ మివ్తుచిరి. ఏవిధమైన పంటలుపండని యారోజులలో నందుపై వచ్చెడు నాదాయము పన్నునసూలునకై నలయు కర్చు లన్నియును పోను ఈమొత్తమునకు సరిపోవును. ఈ దేశము మరమ్మత్తులు చేయుటకు అనునైనది. ఇది మినహాయింపు కాఁగా నవాబునకు వచ్చెడు ఆదాయము మొత్తము కోటిరూపాయిలు. అనఁగా అప్పుడు నవాబు వసులుకోవలసివచ్చిన రాజ్యము తనరాజ్యములో సగమునకు మించియున్నది. దాదాపు మూడుపాళ్లలో రెండుపాళ్లుండును ఇందుల కాతఁ డంగీకరింపక పోవునేని అవసరము కలుగునెడల తమ యధికారబలముచూపి దానిచేత నయ్యది యమలుజరుగునట్లు చేయును

మని చెప్పిరి." అని మిల్లుగారి బ్రిటిషిండియా చరిత్ర 6 వ సంపుటము 9 వ ప్రకరణమునం దున్నది.

సీదెడ్డుజిల్లాలు కంపెనీవారి యధీనముగావించిన యాయొడంబడిక వెలిస్తీ ప్రభువు అంగీకరించినరోజుననే ఆజిల్లాలపరిపాలనకును సెటిల్ మెంటునకును, విచారణసంఘ మొకటి యేర్పడియెను. ఆసంఘములో ముగ్గురు సివిలు ఉద్యోగస్తులను కమిషనరులుగా నియమించిరి. గవర్నరుజనరలుగారి సోదరుడగు హెన్రీ వెల్లస్లీ యను నాతడు ఈక్రొత్త రాష్ట్రమునకు లెఫ్టినెంటుగవర్నరుగను ఈబోర్డునకు అగ్రాసనాధిపతిగ ను, పేర్కొనబడియెను. ఈ హెన్రీ వెల్లస్లీగారు జమీందారులతోను, రైతులతోను భూమి పన్నులకు మూడు సంవత్సరముల మితితో నొక యమరకము చేసెను. 1803 ఫిబ్రవరి 10 తేదీ గల యీతని ప్రథమ సెటిల్ మెంటు రిపోర్టువలన హిందూ దేశమునందు క్రొత్తగా సంపాదన మైన రాష్ట్రము లన్నిటియందునను కంపెనీ నొకర్లు హెచ్చుపన్ను లెట్లకట్టిరో యట్లే యిచ్చటను జరిగినట్లు తెలియగలదు.

“3. నేను „ బెరీలీ ” కి చేరకపూర్వమే నవాబుదొరతనమువారేరేటున కట్టిరో కలెక్టరులు ఆసిస్తుతో సమానముగనే సిస్తు లేర్పరచిరి. ఈరాష్ట్రమంతయును సెటిల్ మెంటు చేసినారు. దేశమునందలి యిప్పటి యాదాయమునుగూర్చి తప్పులెక్కలు వేసి యీపన్నులు కట్టినట్లు న నొకసంశయము బాధించుచున్నది. ఆసొమ్ము వసూలు అగుట యును దుర్ఘటముగనే యున్నది. కాని కలెక్టర్లు మొన్ననే పూర్తిచేసిన యాయొర్పాటులు నేను రద్దుచేయ తలంచుకొనలేదు. నే నింత శీఘ్రకాలముననే యిందుతో సంబంధము కలుగజేసికొన్నచో అది వారి యధికారమునకు బలక్షీణముగ నుండును. ఇట్టి యసందర్భసమయములలో దానిని బలపరచుటయే యవసరమై యున్నది.”

“18. స్థాకు దొరకిన దస్తావేజులనుబట్టి షెంగలాయి ప్రభుత్వముక్రింద నీరాష్ట్రము లున్నపుడు సాలుసరికి 2½ కోట్లరూపాయిలు పన్ను వచ్చెడునట్లు కనబడుచున్నది. బ్రిటిషు దొరతనము వారి న్యాయమైన సాధుపరిపాలనమున నీరాష్ట్రము లన్నియును పూర్ణముగా సాగుబడిలోనికి వచ్చినపుడు ఆమొత్తమునకు రావచ్చునని నేను నిస్సంశయముగ చెప్పెదను.”

“24. ఈనడుమ క్రొత్తగా చేసిన నిబంధనలను బట్టి ఆబుకారీ యని చెప్పబడెడు మత్తుపదార్థముల యమ్మకమువలన వచ్చెడు పన్ను యీస్టేటుమెంటులో అప్పుతెచ్చిన మొత్తముగా నమోదు చేయబడిన మొత్తమునకు సరిపోవచ్చును.”

“కంపెనీవారియొద్దనుండి ఉప్పుకొని యమ్మకముచేసెడు ప్రత్యేకాధికారమునకై నే నవలంబించిన యేర్పాటు ప్రభువులకు విన్నవింపబోవుచున్నాడను.” అని 1806 సంవత్సరమున ఈస్టిండియా కంపెనీ వారికి సంబంధించిన కాగితములం దున్నది.

ఈరిపోర్టుతో నున్న స్టేటుమెంటులో నీక్రింది మొత్తములు కనిపించుచున్నవి.

నవాబుయొక్క భూమిశిస్తు మొత్తము	రు 1,35,23,474
మొదటి సంవత్సరము బ్రిటిషువారిపన్ను మొత్తం	1,56,19,627
రెండవసంవత్సరము	... 1,61,62,786
మూడవసంవత్సరము	... 1,68,23,063

ఈయంకెలనుబట్టి చూడగా మదరాసునందును బంగాళమునందును చేసిన పెద్దతప్పితమునే యీరాష్ట్రములను సంపాదించిన ప్రధమదినములలో మత్తురహిందూస్థానమునను మరల చేసినట్లు కనబడుచున్నది. తరుచు యుద్ధముల వీడ నొంది కఠినముగా పన్నులు పిండివేయు

టవల్ల పేదవడిన దేశమునందలి వివులమైన ప్రదేశము లన్నియును మిక్కిలిగా నాగరికత నందిన దేశపరిపాలనక్రిందకు వచ్చినవి. సాధువులును పరిశ్రమశీలురు నగు నీజనులకు తగిన విశ్రాంతి యొసంగ తరుణము వచ్చినది. కాని హెన్రీ వెల్లస్లీగారి పరిపాలనముక్రిందికి వచ్చిన ప్రథమ సంవత్సరముననే యీ “ సీడెడ్డుజిల్లాల ” పై కంపెనీవారు నవాబుకట్టిన పన్నులకంటె 20 లక్షల రూపాయలు హెచ్చుపన్నులు కట్టిరి. మూడవ సంవత్సరము వచ్చుసరికి మరియొక పదిలక్షలు వృద్ధిచేయబడియెను నవాబుగారి డిమెండు పేరునకు మాత్రమే యంత యుండెడిది కాని న సూళ్లు మాత్రము పంటలస్థితినిబట్టి అయ్యెడివి. ఇంక కంపెనీవారి డిమెం డన్ననో ఇండియానందలి జను లిదివర కెన్నడును నెరుంగని కాఠిన్యముచే పనూ అయ్యెను. “ డంబిలుటా ” అను కలెక్ట రొకడు 1801 సంవత్సరమునందలి సెటిల్ మెంటు సహేతుకముగ నుండు మితి ని మించిన దనియును నవాబుదొరతనమునందలి హెచ్చురేటుల నీబ్బి టిషుదొరతనమువా రనుసరించినారనియును ఖారు పసూలునందుచూ పెడు మార్దవమును చూపకుండఁ బోవుచున్నారనియును వ్రాయ జొచ్చెను.

ఇతరవిషయములో నీకొత్తగా సంపాదనమైన రాజ్యమునందలి పరిపాలనమును కట్టుదిట్టములలోనికిఁ దెచ్చుటకై సర్వవిధములైన ప్రయత్నములు జరిగెను. 1803 సంవత్సరము మేయి 24 తేదిని దీనికి బంగళమునందలి రెగ్యులేషను లన్నియును వర్తింపఁజేసిరి. దేశమంత యును ఏడు జిల్లాలుగా విభజించిరి. ప్రతిజిల్లాకును సీవిలుఉద్యోగస్థు నొకనిని జడ్జిఁగిని మేజిస్ట్రేటుపనిని నియమించిరి. మరియొకనిని కలెక్టరుపనికి నియమించిరి. అప్పీలుకోర్టుకటియు సర్క్యూటుకోర్టుకటియు బెరిలిపట్టణము స్థాపింపఁబడెను. తమయధికారమునఁగల దోపిడి

కాండ పట్టుకొనుటకును ప్రజల నెమ్మదిని కాపాడుటకును కాశీయందు వలెనే తహశీలుదారులకును భూస్వాములకును అధికారముల నిచ్చిరి.

ఇదివరకు జరిగిన మూడేండ్ల సెటిల్ మెంటు నామోదించుచు ముఖ్యమైన నిబంధన మరియొకటి పుట్టెను. అందులో ఆమరు ఆఖరైన తరువాత మరియొక మూడేండ్ల సెటిల్ మెంటు జరుగు ననియు నీరెండును గడచిన శిమ్మట శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు జరుగు ననియు ప్రకటించిరి.

హెన్రీ వెల్లస్లీ చేసిన ప్రథమ సెటిల్ మెంటు మొదలు మొత్తము పది సంవత్సరములు గడచిన వెనుక భూమికామంధుల కందరికి శాశ్వతపు సెటిల్ మెంట్ లొకటి చేయబడు నని సర్వాధికారముగల గవర్న మెంటువారు వాగ్దానము చేసియున్నారని పార్లమెంటువారికి సెలెక్టు కమిటీవారు వ్రాసియున్నారు.

1803 సంవత్సరమున గవర్నరు జనరలుగారి మరియొక సోదరుడైన జనరల్ వెల్లస్లీ యను సతఁడు (ఇతఁడే తరువాత వెల్లింగ్టన్ ప్రభువు అను బిరుదును పొందెను) దక్షిణమున మహారాష్ట్రలతో యుద్ధముచేసి ప్రసిద్ధి కెక్కిన “ అసే ” యుద్ధములో వారి బలమెల్లను హత మార్చెను. ఉత్తరమున లోస్వారి యుద్ధమున “ లార్డ్ లేక్ ” అను నాతడు వారిబలమునే నిర్మూలము గావించెను. గంగాయమునా నదులకు మధ్యనుండు దేశము దీనితరువాత సంపాదన యయ్యెను. రెండేండ్ల క్రిందట నయోధ్యనవా చిచ్చిన సీడెడు జిల్లాలకును నీనికిని భేదము తెలియుటకై ఈ దేశమును విజితరాష్ట్రము లనిరి. 1803 సంవత్సరమున బుందేలుఖండము కటకము కూడ వచ్చిచేరెను.

ఈవిజితరాష్ట్రములు మొదట లేకు ప్రభువుగారు పరిపాలించిరి. కాని 1805 సంవత్సరమున ఈప్రదేశ మంతయును అయిదుజిల్లాలుగ

విభజింపఁబడి ధర్మపరిపాలనకును రివిన్యూపరిపాలనకును వేరువేరు ఉద్యోగస్తులను నియమించిరి. సీడెడ్డుజిల్లాలవలెనే యివియును కలకత్తా యందుండు నువ్వీము గవర్నమెంటువారి యాధిపత్యమున చేర్పబడియెను. మొన్నమొన్న నే సీడెడ్డుజిల్లాలలో వర్తింపచేయఁబడిన నిబంధనలన్నియును నీజిల్లాలకును వర్తింపజేసిరి. పూర్వదేశములోని భూమి ఖామందుల కెట్టిహక్కు లేయబడినవో వీరికిని అట్టిహక్కులే కలుగజేసిరి. ఒకటి రెండు నాలుగు సంవత్సరముల సెటిల్మెంటు వరుసగా చేసిరి. భూమిఖామందుల కంగీకార మయ్యేనేని ఆఖరు సెటిల్మెంటు శాశ్వతముగా నిలిచి యుండుట కేర్పాటయ్యెను. రెండేండ్లకు వెనుక నీప్రతిష్ఠనే మరల నెలకొల్పిరి. కాని శాశ్వతపు సెటిల్మెంటున కొనంగెడు పూర్ణాంగీకారము మాత్రము కంపెనీడైరెక్టర్ల చేత నుండు ననిరి.

1803 సంవత్సరమున ఉత్తరహిందూస్థాన మంతయును మహారాష్ట్రులచే నాశనము చేయఁబడెను. కంపెనీ నౌకర్లు కట్టిన దారుణమైన భూమిషన్నులవలన జనులు వారిస్థితిని చక్కజేసి కొనుటకు సావకాశము కలుగ దయ్యెను. అందువలన 1804 సంవత్సరమున కాటక్ ము తటస్థ మయ్యెను. గవర్నమెంటువారు భూమిషన్నులో విశేషముగా రిమిషను ఇయ్యవలసి వచ్చెను. మరికొందరికి పెట్టుబడి పెట్టవలసి వచ్చెను. కాశీ, అలహాబాదు, కాన్పూరు, ఫతేఘర్, వీని కెగుమతీ చేయబడు ధాన్యముపై యీక్షోమమునకై కొంతధర్మము నీయఁజూపిరి. 1807 సంవత్సరమున జరిగిన సెటిల్మెంటు తనిఖీ చేయుటకై ప్రత్యేకముగ కమిటీ యొకటి యేర్పాటయ్యెను. ఇదివర కేర్పాటయిన నిబంధనలనుబట్టి శాశ్వతము కావలసినది యీ సెటిల్మెంటు.

ఇక మన ముత్తరహిందూస్థానమున జరిగిన ప్రసిద్ధవాదములలో ప్రవేశింతము.

స్పెషలుకమిషనర్లుగా నేర్పడిన “ కాక్సు ” “ జార్జిటక్టరు ” అను వారిద్దరును శాశ్వతపు సెటిల్మెంటువలన లాభమే కలదని రిపోర్టు వ్రాసిరి. కాని దత్తరాష్ట్రములలోను విజితరాష్ట్రములలోను నీ సెటిల్మెంటు నింత శీఘ్రముగ స్థిరపరచకూడ దని ఖండితముగ వ్రాసిరి.

“ 230 భూములమీద దివాణమునకు చేరదగిన వన్ను మితి యేర్పరచుటవలన కలుగులాభములు మాకును పూర్ణముగ దెలియును. పదేపదే మార్పు కలుగుచుండు సెటిల్మెంటువలన రైతులకు పీడకలుగు ననుటయును, అందువలన దగాలును, అనర్థములును మెండుగ కలుగుటకు వీలువడుననుటయును గూడ మే మెరుంగుదుము. సర్కారునకు రావలసిన పన్నులు క్రమక్రమముగా వృద్ధియగు చున్నపుడును ప్రజలెక్కువ కష్టపడినప్పుడును దానివలన కలుగు ఫలితములను పాఠ అనుభవింప వీలులేనపుడును దేశ మేమైన నభివృద్ధిగోనికి రావీలుపడునా యని ప్రశ్నింతురు. అది న్యాయమైన ప్రశ్నమే యగును. శాశ్వతపు సెటిల్మెంటుయొక్క మంచిని గూర్చి మన కిదివర కెంత మంచి యభిప్రాయ మున్నను, విజితరాష్ట్రములతోడను, దత్తరాష్ట్రములతోడను సబంధించినంతవరకు నీపద్ధతి వర్తింపచేయబడుట కింకను తగుణము రాలేదని మేము వక్కాణించు చున్నారము. ఇప్పుడేజిల్లాలకును అది పనికి రాదు. ఇది పూర్ణయోచనమీద మాకు కలిగిన యభిప్రాయము. ఈనూయభిప్రాయము సమగ్రమైనది. ఈయకాలప్రయత్నమువలన సర్కారువారి ద్రవ్యాధారములకు విశేషమైన నష్టము తప్పక సంభవ మగును. ఈసాధనమును స్థావరమైన యాధారముగా జేసిన నెవ్వరి యభివృద్ధికి ముఖ్యముగా నుపచరించు నని తలంతుమో అట్టివారికే కొన్నికొన్ని చోట్లనిది హానికరముగా బరిణమింపఁగలదు ” అని 13-4-1808 తేదీని వ్రాసిన రిపోర్టులో నున్నది.

ఉత్తరహిందూస్థానమున శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటును గూర్చిన మొదటియలజసి యిదియే. పబ్లిక్ పన్నులకు విశేషముగ దండుగ వచ్చు ననియెడి భయమే యీయలజసికి కారణ మయ్యెను. ఈస్పెషలు కమిషనరులు చెప్పిన యంశముల కన్నిటికి కోలుబ్రూకుగారు పరిపూర్ణమైన సమాధానము నిచ్చిరి.

“3. 1802 సంవత్సరము జూలై 4 తేది, 11 జూలై 1805 సంవత్సరము తేదీలను జారీ చేయబడిన ప్రకటనమున, అం దుదహరింపబడిన షరతు ఆఖరునుండి భూస్వాములకు శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు చేయబడు నని గవర్న మెంటువారు వాగ్దానము చేసిరి. నవ్యమై న్యాయమైన షరతులు దొరకేనేని వారీసాధనమువలన భూములను పూర్ణముగా మరమ్మత్తు చేసికొని వృద్ధిచేసికొందుగని అట్టి షరతులేర్పాటుయినవి. ఈవిషయ మంతయును పూర్ణముగా యోచింపబడి నప్పుడు మీ రనునదింపిన సంగతి సందర్భము లన్నియు పూర్ణముగా దెలిసినవి కావనియు, ఈషరతుకాలమును ముందుగానే యోచించి యుంచుట యుపయుక్తముగా నుండు ననియు తీరుమానింపఁబడియెను. ఆ కారణమున గవర్నరు జనరలు సభ వారు 1807 సంవత్సరము జూన్ నెలలో జమీందారులకును నితర ప్రాప్రియిటర్లకును 1807 సంవత్సరము 10 యవ రిగ్యులేషనును బట్టి అంతకు పూర్వపు సంవత్సరాంతమునకు నిలిచి యుండు సిస్తు యెప్పటికిని స్థిరముగానే యుండు ననియును ఇట్టముందు నెడల నాషరతుల కంగీకరించి భూస్వాములు తగినయేర్పాటు చేసికొనవచ్చు ననియు అట్టియేర్పాటు లన్నియును కంపెనీ డైరెక్టర్లు అంగీకారముపై కావచ్చు ననియును బ్రకటించి యుండిరి.”

“4. అట్లు యధావిధిగ చేయబడిన ప్రతిజ్ఞను మనము భంగించితిమేని మనయెడల ప్రజలకుఁ గలవిశ్వాస మంతయును, నీదారుణ

ప్రతిజ్ఞాభంగమువలన నశింపఁగలదు. అట్లు నశించుటయునే తగినదియే.”

“9. నాయభిప్రాయము తప్పకాదేని ముందు చేయఁబోవు మరమ్మత్తు లన్నిటివలన కలుగులాభమున మనకుగూడ కొంచెము హక్కునిలుపుకొనక విడువరా దనియును, గవర్న మెంటువారును యీ పెద్దయెట్టేటునకు ఒకతరహా భూస్వాములును, ప్రొప్రియిటర్లును అనియును పూర్వపు కమిషనర్ల వాదమైనట్లు కన్పట్టుచున్నది.

“26. బంగాళము బీహారు దేశములలోను, తూర్పుసముద్రతీర ప్రదేశములలోను శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు జరిగిన ముఖ్యావసరముల యందు నిండుయోచనలను చేసి దత్త విజితరాష్ట్రములలో మనకు రాగలవని పూర్వపు కమిషనర్లు లెక్కచేసిన హక్కులకంటె గయాఖు భూములకు ముందుచేయఁబోవు మరమ్మత్తులలో మనకు రావలసిన హక్కులన్నియు హెచ్చుగనే వదలుకొంటిమి.

“27. ఈపద్ధతివలన గలుగు ఫలితమును సౌఖ్యమును బంగాళాదేశమునందు కనబడుచున్నది. దేశమున మరలనుత్పన్న మగుచున్న సుభిక్షతయు, అభివృద్ధినందుచున్న దానియైశ్వర్యమును, త్వరితగ్గ జరుగుదాని యభివృద్ధియును నిస్సంశయముగ శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు వలననే కలిగినవి. దీనిని అమలు జరపునపుడు మన మెంతెంత పెద్దతప్పిదము లొనరించినను తుదకు మనమొదటి యభిప్రాయమునకు మోసము రానేరదు. ఇదియే దీనియందలి సుగుణము.

“32. మీ రూహలగూడ వాదముచేయుటకన్న సనుభవమును చూచి మాట్లాడిన బాగుగ నుండును. గయాఖుభూములు సాగుబడి యగుటవలన జమీ లభివృద్ధియై భూమి ఖామందునకు మామూలుగవచ్చెడు రాబడి హెచ్చి భాగ్యవంతుఁ డగును. అందువలన సతివృత్తి,

అనావృష్టిదోషములను కాలవై పరీత్యములను తప్పించుకొనుట కలఁడు నమధ్యఁడగును. అతనికి పన్ను రిమీష నిమిత్తము కోరుట కవసరము లేకుండఁబోవును. ఇవి యన్నియు మొదట ననుకొనినవే.

“33. మన మనుకొనిన వన్నియును అనుకొనినట్లు జరిగినవి.

“38. హిందూప్రజల కందరకును బ్రీటిషుపరిపాలన మనిన సామాన్యముగా నిష్ప్రము లేనట్లు దేశమంతటను వ్యాప్తమైనట్లు కన్పట్టుచున్నది. ఈయభిప్రాయమంతయును గేవలము నిరాధారమైనదే యనుకొందము. దీనినిబట్టి మనపరిపాలనాపద్ధతిలోని రసవిహీనమైన భాగములుతప్ప వారియభిరుచికి దగినవి మరెవ్వియును లేనే లేవనియును వర (Boon) ప్రాముఖ్యముగ సంగీకారమైన యీయొక్కవిషయమును వారికి మనము లేకుండఁజేయుచున్నవార మనియును దేలుచున్నది. ఇందువలన భూస్వాములును వారినిబట్టి జనులును దొరతనమువారి పయినుండి అనుదినమును బేసికి బోవుచుందురు. వారికి కలిగిన యాశలనుబట్టియును వారివారి కనుభవమగుచున్న ఆయాశాభంగమునుబట్టియును దొరతనమువారికి దూరస్థ మగుచుందురు.

“63. స్థైర్యమును, సమభావమును, న్యాయమును దొరతనమువారి పరిపాలనమున కుండవలసిన లక్షణములని కమిషనర్లకు కలిగిన యభిప్రాయముతో నేనును ఏకీభవించు చున్నాడను. ఇది నేను ఖండితముగఁ జెప్పుచున్నాడను. ఈస్థైర్యము నిలఁబెట్టుట యనునది ప్రజలకు లాభకరముగ నుండునని యోచించి యోచించి తుదకు మనము నిశ్చయించిన ప్రక్రియల నెల్ల రద్దుపరుచుకొనుటచే కాదు. మనము సమభావమును గనఁబరుచుట కట్టఁగలిగినంతశిస్తును గట్టి కాపువాండ్రనుండి వచ్చినంత శిస్తును రాఁబట్టుటచేతఁ గాదు. మనము వారియెడ కనఁబరుచు న్యాయవృత్తియెల్ల చిన్నచిన్న భూస్వాముల వంశి

కులకు బన్ధుతః కలిగియున్న హక్కుల నెల్ల లేకుండ చేయుటచేతను కాదు.”

ఈయభిప్రాయమును కాన్సిలులోని మరియొక సభ్యుడగు “లమ్బుడెను” అనునాతని యిట్టియభిప్రాయ మొకటియును అప్పటి గవర్నరు జనరలుగారైన మింట్లోప్రభువుగారు కంపెనీడైరక్టర్లకు విశదపరచియున్నారు. మింట్లోప్రభువుగారును తమయభిప్రాయమును నీమాదిరినే వివరముగ తెలిపియున్నారు.

“బంగాళము, బీహారు, ఒరిస్సా, కాశీరాష్ట్రములయందును చెన్నరాష్ట్రములో చేరియున్న ప్రదేశములలోను జరిగిన శాశ్వతపు సెటిల్మెంటుతో సంబంధించిన లిఖితపూర్వకమైన గ్రంథము యావత్తును “దత్త” “విజిత” రాష్ట్రములకు వర్తింపఁజేయుటకై ప్రస్తుతము యోచనలో నున్న శాశ్వతపు సెటిల్మెంటు బాపతు రిపోర్టులును అందలి ముఖ్యాంశములును పూర్ణముగ బరిశీలించి చూచి, ఇయ్యది యత్యవసరమైన తరుణ మనియును, యీనీతి పరిపక్వమైన నీతి యనియును పూర్ణముగా సంతుష్టుడయ్యెను.” అని 15 సెప్టెంబరు 1803 తేదీ యుత్తరమునం దున్నది.

కాని డైరక్టర్లు ఇదివరకే తమమనస్సు నిశ్చయపరచుకొని యుండిరి. ముందు తమకు కలిగెడిలాభమును, యభివృద్ధియును అప్పటి సంగతినందర్భములనుబట్టి దేశక్షేమమునకై వారు మొదట వదలుకొనవలసినవారైరి. పిమ్మట కారణవాలీను ప్రభువుగారు కాలధర్మము నొందిరి. అప్పుడు డైరక్టర్లు చూపినదాక్షిణ్యము, ఎప్పుడును మరల చూపు పాపమునకు వారొడిగట్టినారు కారు. కట్టగలిగినంత పన్ను కట్టుటయును, రాఁబట్టగలిగినంత పన్ను కాపువాండ్రనుండి రాఁబట్టుటయును నిప్పటివారి నీతి యయ్యెను.

“కటకమునగాని యితరరాష్ట్రములందు మరియెచ్చటను గాని మిరిప్పుడు చేయుచున్న యావత్తుచర్యలును పూర్ణముచేసి మాకు పంపి మా యేకీభావమును మాయంగీకారమును బొందువరకు నిక సెటిల్ మెంటు నెచ్చటను శాశ్వతమని చెప్పనల్లకాదు.” అని వారు తురపుల నిచ్చిరి. మరి తొమ్మిది నెలలకు పిమ్మట “ఇప్పుడు మీకు మేము వ్రాయుదానివలన మీరు గమనించు విషయ మేమనగా బంగాళాదేశము నందు వ్యాప్తమైన పన్నుల శాశ్వతస్థితి మాకు నూతనముగ దఖలుపడిన రాష్ట్రములయం దెచ్చటను ప్రయోగింపకూడదని మీకు ఖండితముగ తెల్పుటయే.” యని మరల వ్రాసిరి.

గవర్నరుజనరలుగా రీయావత్తు ఉత్తరప్రత్యుత్తరములు చేరిన తోడనే నిర్విణ్ణుడయ్యెను. హిందూదేశజనుల క్షేమమునకై అగత్యమైయుండు ప్రజీయల నెల్ల వదలివేయు మనియును, జనుల కిదివరకు రెండుసారులు నిరాఘాటముగ నొసంగఁబడినట్టియు, 1803-1805 సంవత్సరముల రెగ్యులేషనులలో చేర్పబడినట్టియు పవిత్రమైన వాగ్దానమును భంగింపుఁ దనియును, సుత్తరపు చేసిరి. దత్తరాష్ట్రముల కేర్పడిన 1803 సం॥రం 25 రెగ్యులేషను 29 సెక్షనునకు భాగముగా నుండిన ప్రకటనలో నీక్రిందివాక్య మున్నది.

“ఈపదిసంవత్సరముల యనంతరము (నిదివర కమరకమునకు పుచ్చుకున్న వారి కిష్టముండి అంతకంటె నెక్కువ హక్కుదారు లెవ్వరును రాకుండిన యెడల) నీసాధనము మంచిదియే యని చెప్పుటకై పూర్ణముగ న్యవసాయ మభివృద్ధిలో నుండిన భూము లెల్ల దొరతనమువారికి సవ్యముగను న్యాయముగను నుండిన వని తోచిన పరతుల మీద వారికే యియ్యబడును.”

విజితరాష్ట్రములకై యేర్పడిన 1805 సంవత్సరము 10 రెగ్యు

లేషనులో చేర్పబడిన ప్రకటనలలో నీవాగ్దాన మీపరతులతోనే యేకరపు పెట్టబడెను.

“1222 ఫసలీతో అంత్యమయ్యే పదిసంవత్సరముల పరతు అనంతరము (ఇదివర కమరకమైన వారి కిష్టముండి అంతకంటె నెక్కువ హక్కుదారు లెవ్వరును రాకుండినయెడల) నీసాధనము మంచిదని చెప్పుటకు పూర్ణముగ న్యవసాయములో నుండిన భూము లెల్ల దొరతనమువారికి న్యాయముగను సవ్యముగను నున్నట్లు తోచిన పరతుల మీద శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు సమాప్తముగా చేయబడును.”

ఈవాగ్దానము లన్నియును బాధ్యతగల కంపెనీనాకర్లును వారి యేజంట్లును హిందూదేశప్రజల కప్రతిబంధకముగ నిచ్చియుండిరి. ఆకారణముచే కంపెనీవారు వాని కన్నిటికిని బద్ధులై యున్నారు. దత్త విజితరాష్ట్రములు రెంటికిని ఏర్పడిన 1807 సంవత్సరము 10 రెగ్యులేషనులో నీవాగ్దానమే మరల నేకరపు పెట్టబడెను. కాని యీమాటలు “ఘనతవహించిన కంపెనీడైరక్టు ఈయేర్పాటుల కంగీకరించినయెడల” శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు సమాప్తముగా చేయబడు ననియెడు పరతు చేర్పబడియెను.

1811 సంవత్సరమున సాదరు చేయబడిన డైరక్టు యీశాసనములు (అంతకు పూర్వమునందు వుట్టిన) పైవాగ్దానముల నెట్లు సతి క్రమింప గలుగును? “ఘనతవహించిన” కంపెనీడైరక్టు 1803-1805 సంవత్సరములలోని రెగ్యులేషనులనుబట్టి స్థాపనమైన యేర్పాటులు తమ కనష్కృతముగానుండేనేని ఆరెగ్యులేషనులు శాసనములుగా చేయబడిన తరుణముననే తమయభిప్రాయమును తెలుపవలసి యుండెను. ఆరెగ్యులేషనులలో డైరక్టు యంగీకారము కానలెనని చెప్పుటకు ఏవిధమైనచోటును లేదు, గాని ప్రభువులగు తమకు నైస్సర్గికముగ నున్న

యధికారమునుబట్టి తమయసమ్మతమును బలపరచుచు వాదించుటకు సావకాశముండియుండును. కాని యిప్పుడో దత్తరాష్ట్రములలో నియ్యబడిన షరతు యావత్తును సమాప్త మయ్యెను. విజితరాష్ట్రములలోని షరతు రెండువంతు లైనది. ఇంతకాల మైనతరువాత దీనిని రద్దుపరుచుమనుట మేమిదివరకు విశదపరచినట్లు లౌకికమార్గమున యోచించినను, ధార్మికమార్గమున యోచించినను సమంజసముగా నుండనేరదని మేము జంకుచున్నారము.” అని 9-10-1812 తేది యుత్తరమున యిండియను గవర్న మెంటువారు వ్రాసిరి.

మింట్లోప్రభువు “అంతబాహుటముగను యధావిధిగను దొరతనమువారు భూస్వాములకొసంగిన వాగ్దానములతో” నీప్రస్తుత యుత్తరవుల సమన్వయించి మూలమునకు సమంజసమున అర్థము చెప్పలేక తనకు తోచిన యర్థమొకటి కల్పించి చెప్ప ప్రయత్నించెను. ఈప్రయత్నము లన్నియును 11-7-1812 తేదీని వ్రాసిన సారాంశమునందున్నది.

1813 సంవత్సరమున మింట్లోప్రభువు ఇండియానుండి మరలిపోయెను. ఈలోగా మరియొకసారి డైరెక్టర్ల యుత్తరవులను ప్రతిరోధించి వ్రాసిపోయెను. శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటువలన పన్నుల కేమియును నష్టములేదని చూపెను. భూమిపన్ను మార్పుచెందుట భూములకు మరమ్మత్తు చేయువిషయమున నిరుత్సాహమును కలిగించుటయని “ఆదముస్మిత్తు” అను నాతడు తనజాతీయార్థశాస్త్రమును గ్రంథమున గర్హించి యున్నాడనెను. ఉత్తరహిందూస్థానమున భూస్వాముల స్వాధీనమునందున్న భూములకు గయాళుభూములను చేర్చక శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు చేయవచ్చు ననియెను. మంచిదొరతనముయొక్క యుద్దేశము తుదకు దేశీయుడు స్థితిగతుల నభివృద్ధిచేయుటయే యగునే

ని యట్టి ముఖ్యోద్దేశముల నెరవేర్చు విషయమున త్వరితముగను జయప్రదముగను పనిచేయుసాధనముగాని యేర్పాటుగాని యీశాశ్వతపు సెటిల్ మెంటుతప్ప మరియొకటి లేదనెను.

కాని కంపెనీడైరెక్టర్లు కఠినహృదయులైరి. హిందూదేశజనుల మంచినిమిత్రమై వారి కున్నట్లు చెప్పెడి యభిలాష లన్నియు తమస్వలాభమును పోగొట్టుకొను విషయమున వారిమనస్సును కదలింపలేక పోయెను. 1803-1805 సంవత్సరములలో వారు చేసిన వాగ్దానములనుండి తప్పించుకొనుటకు తగిన యుపాయములను నిశ్చలముగ నేర్పరుచుకొనియే యుండిరి. న్యాయసభలలో శాస్త్రసమ్మతమైన దని చెప్పవీలులేని తప్పుదారి యొకటి దొక్కుమని సూచించిరి. ఆదారి సామ్రాజ్యముల పాలించు ప్రభువులమాటయట్లుండ యోగ్యముగవర్తించు వర్తకులకు సైతము తగనిదియై యుండెను.

“మూడేండ్ల షరతుకవుల్లనుబట్టి యంతరాయములేకుండ భూములనుభవించుటయును క్రమముగ సకాలమున దొరతనమువారి బాకీలన్నియు చెల్లించుటయును, భూస్వాములకు శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు చేయుటకై శపథముచేసిన షరతులలో నొక్కభాగమునూత్రీమే యై యున్నది. ఈషరతులకన్న నెక్కువ ముఖ్యమైనది మరియొకటి యున్నది. అది యేమందురేని దానిపై మనము సినలుపరచబోవు పన్నులను నిరుకుపరుచుటకై ఈషరతాఖరులోగా భూములు మంచి యున్న లస్థితిలోనికి కొనిరావలసియుండు ననుటయే. భూమి యెంతవరకు వృద్ధిచేసిన నట్టిసాధనముల వర్తింపజేయుటకు వీలుపడునో దానిని 1803 సంవత్సరము రెగ్యులేషనుగాని 1805 సంవత్సరము రెగ్యులేషనుగాని నిశ్చయించి యుండలేదు. అట్టిది యిక ముందు మరియొక రెగ్యులేషను సాధనమువలన నిశ్చయించుటకు సావకాశము లేదు. అది

యెట్లు నిర్ధారణ కావలయు ననియెడి విషయము పూర్ణముగ దొరతన మువారి పరిశీలననుబట్టి యుండును. వారి పరిశీలనమున కీషత్తయిన సంతరాయము కలిగించు కట్టుబాటు లైనను ఆచట్టమునందు కానరా వ"ని 16-3-1813 తేది యుత్తరమునం దున్నది.

ఇట్టివాదము సదుద్దేశముతోడను యోగ్యతతోడను జరిగియు న్నయెడల పూర్ణముగ నభివృద్ధిలోనికి వచ్చిన కొన్ని యెట్టేటులలో తరుణముననే శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు జరుగుటయుచు కొన్నిటిలో కొంచెము ఆలస్యముగ జరుగుటయును సంభవించియుండును. కాని అది యిదివర కొసంగిన నియతవచనమును భంగించుటకై పన్నిన పన్నాగమై యుండెను. దానినిబట్టి ఆనియతకృత్యమును తప్పించుకొ నిరి. 1813 సంవత్సరమునఁగాని తరువాత మరియెప్పుడుగాని యేజమీ లకును శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు జరుగ లేదు.

మింటోప్రభువుగారి యనంతరము “మార్క్విసుసేస్టింగ్సు” అను పేరు పొందిన మాయిరా ప్రభువు గవర్నరు జనరలుగా వచ్చెను. ఆతని ప్రభుత్వమున నేపాళయుద్ధమును, పిండాళీలయుద్ధమును, కడపటి మహారాష్ట్రయుద్ధమును తటస్థమయ్యెను. చరిత్రమున ఆయన కిందు మూలమున బ్రఖ్యాతియు వచ్చెను. ఈయుద్ధములనల్లనే 1817 సంవ త్సరమున బొంబాయిరాష్ట్రము సంపాదన మయ్యెను.

ఈసంక్షోభములనడుమ ఉత్తరహిందూస్థానమునందలి భూమి సెటిల్ మెంటునకై తగు శిక్ష తీసికొనుటకు తీరిక లేకపోయెను.

హిందూదేశాధికచరిత్రము.

పదునొకండవ ప్రకరణము.

హేస్టింగ్సుప్రభువు, ఉత్తరహిందూస్థానమునందలి
మహారాష్ట్రసెటిల్ మెంటు.
(1815-1822)

కడపటి మహారాష్ట్రయుద్ధ మయ్యెను. 1818 సంవత్సరమున పీష్వాలలో కడపటివాఁడు విజితుఁ డయ్యెను. మహారాష్ట్రసేనలతోడ ను, పిండాళీదండులతోడను కలిగినకష్టములకన్న ఉత్తరహిందూస్థాన మునందలి భూమిపరిపాలనాపద్ధతితోడ ఎక్కువకష్టములు పొందగలసి వచ్చెను.

మంచిశిక్షపొందిన సైన్యములు యుద్ధరంగమున శిక్షాముఖ మె రుంగని దండుల నెదుర్కొనునేని, విజయకార్యములును, సంపాదన కార్యములును పూర్ణముగ నుకరములైనవే యగును. కాని యట్టివిజ యకథనము హిందూదేశచరిత్ర కాదు. పరిపాలనచరిత్రము క్రొత్త ప్రభుత్వమునందలి జనులస్థితిగతులు ఇవి మాత్రమే దేశముయొక్క నాస్తవమైన చరిత్ర యగును.

ఉత్తరహిందూస్థానమునందలి ఉత్తరాష్ట్రములకును విజితరా ష్ట్రములకును నేర్పడిన కమీషనరుల సంఘములో “ఎడ్వర్డు కోలు బ్రూకు” అనునతడును “ట్రాంట్లు” అను నాతడును కమీషనరులుగా నుండిరి. మొరాడబాదా బెటిల్, పాజహనువురము, రోహిలాఖండ

ము అను వేర్వేరుశిల్పాలలోని భూమి సెటిల్ మెంటునుగూర్చి ఒకరిపాల్పవాసి, కట్టెడుపన్ను లన్నియును శాశ్వతముగా నుండవలయునని మరల నిర్బంధించిరి.

“దత్త విజితరాష్ట్రములలోని జనులందరును మిక్కిలి యాత్మ తతో తమకు శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు లాభముకలుగునని చాలకాల మునుండి యెరుగు చూచుచుండిరి. అట్టిలాభముల నదికట్టుట ఈదేశ పాలనమున బ్రతిఘ దొరతనమువారి కనర్థక మని మేము చెప్పక తీరదు. అట్లు చేయమేని దొరతనమువారు మా కేర్పరచిన కృత్యధర్మము ను మేము నెరవేర్పనివార మగుదుము.

“ఇందువలన రాష్ట్రమునకు ద్రవ్యలాభ మున్నదని మాకు తృప్తియైనది కాని యీక్రియవలన దొరతనమువారికి కలుగు ద్రవ్యలాభమునుగూర్చి మేము చర్చలోనికి దిగఁబూనుకొన లేదు. ఏమందురే ని కంపెనీడైరక్టర్లతో శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటునుగూర్చి యిదివర కొకసారి పూర్ణమైన చర్చ జరిగినది. అటుపిమ్మటనే పై నుదాహరింప బడిన రెండురెగ్యులేషనులను బ్రకటించి దొరతనమువారియెడ విశ్వాసము కలుగఁజేసితి రని తలంచుచున్నారము. ఆతీర్మానమే ఈదేశము నందునను, ఐరోపాదేశమునను గల పెద్దపెద్దయుద్యోగస్తుల కడపటి తీర్మానముగాను నిర్దివాద మైనదిగాను యోచింపవలసి యుండెను.

“ఈరాష్ట్రము లన్నిటియందును కలభూముల సెటిల్ మెంటు లకు శాశ్వతపద్ధతి యేర్పడదేని మరియేసాధనములవల్లను భూస్వాముల యాశలు కొనసాగ నేరవు. ఈయాశ లన్నియును దొరతనమువారి విధ్యుక్తనచనముచే కలిగినట్లు వారందరును దలంచుచున్నారు. ఈ విషయమున చూకొక్కక్కరికిని కలిగిన యభిప్రాయమైనను ఏకగ్రీవముగ నందరికిని కలిగిన యభిప్రాయమైనను నిదియే. మాకుగల యీ

నృధావిశ్వాసమును దెలుప సాహసించెదము.” అని 27-10-1818 సంవత్సరమున రిపోర్టు వ్రాసిరి.

ఆముఠుచటసంవత్సరమున “డౌడస్వెల్లు” అను నాతఁడు చిరకాల మిండియాయందు ప్రఖ్యాతమైన యుద్యోగముచేసి విశ్రాంతికై పోవునపుడు ఈవిషయమునుగూర్చి మరల వ్రాసిపోయెను.

“ఇంక నేను సిద్ధాంతీకరించునది యేమనిన జనసంఘమున కంతకును శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటువలని లాభము కలుగచేయుదు మని దొరతనమువారభయహస్తమిచ్చి రనియు, అది తిరుగు లేని దనియు పైని చెప్పబడిన వేళై కొలది మినహాయింపులు తప్ప మన విజయమునాటినుండి విజితరాష్ట్రములలోను ప్రదానకాలమునుండి దత్త రాష్ట్రములలోను పదిసంవత్సరముల యనంతరమువరకు నిది వ్యాప్తము కాలే దనియును విన్నవించుచున్నాను.

“కొన్ని జరిగిన సంగతులను కొన్ని యభిప్రాయములను ముఖ్యముగ యోచనకు తే నుద్దేశించితిని. అవి చెప్పక తీర దయ్యెను చెప్పిన కష్టముగా నుండు నని యెరుంగుదును. నామనస్సు నావేశించి యున్నయద్దేశము లన్నిటిని ఘనతవహించిన కంపెనీడైరక్టరులు కొనసాగింపవలె నని మరిమరి చెప్పుచున్నాఁడను. నాయిత్యము వచ్చినట్లు చేయుటకు నాకు స్వాతంత్ర్యమే యుండెనేని నాకిప్పు డొసంగిన పనిని చేయనని నేను మిక్కిలి యుత్సాహముగ చెప్పి యుందును. నామనస్సులో నున్న యద్దేశము లన్నియును బయటబెట్టుట యిట్టిసమయమున కేవల సామాన్య ధర్మముమాత్రమే గాక విధ్యుక్తధర్మమై యున్నకారణముచేత నే నీయద్దేశముల నెల్ల కాగితమున కెక్కింపవలసిన వాఁడ నైతిని.

“దేశములోని వ్యవసాయముయొక్క యభివృద్ధిని ప్రోత్సహిం

చుట ఈసాధనమువలన జరుగుననియు నయ్యది దొరతనమువారి లాభమునకే యనియును అందు ముఖ్యముగ సర్కారువారి యాధారములకు విశేషముగ దండుగ లేకుండ బిట్టిషువారికి బలమును, అధికారమును నిండుమూలమున జనుల యనురాగముతో నెనసిపోవుననియు జూపకలుగుదునేని నాహృదయమునందుగల యుద్దేశము లన్నియు ననుకూలపడగలవు. మనము సెటిల్ మెంటు చేసిన జమీలో చేరిన పరగణాలలోను, ముజాలలోను తదితరభాగములలోను నిదివరకు వ్యవసాయమైన భాగమున కలిసియున్న చిన్నచిన్న పొలము లన్నిటిని క్రమక్రమముగా వ్యవసాయము చేసుకొని భూస్వాము లందరును తమతమ యుపకర్తు లన్నియు వృద్ధిచేసికొందురు. ఇందుకు నాకేమియు సందియములేదు. పైపేరాలలో చెప్పబడిన చూడిని మిగతభూము లన్నియును నస్తుతః దొరతనమువారికే చెందియుండగలవు.

“ఇందుకు భిన్నముగా దొరతనమువారు భూములమిడివన్నులను క్రమక్రమముగా వృద్ధిచేసి చెల్లింపగలిగినంతవన్నును ఆకర్షించుట వివేకమనికాని న్యాయమనికాని నీతియనిగాని తలంపబోను. మొత్తముమీద పరిశీలింపి చెప్పవలసినచ్చినచో నిదివరకు కట్టిన పన్నులే వ్యవసాయకుల క్షేమమునకును దేశముయొక్క క్రమాభివృద్ధికిని సరిపడినంత హెచ్చుగనే యున్నవని నానమ్మకము.

“ఇంక నేనీవిషయమును పూర్ణముగా విడిచిపెట్టెదను. బహుశః ఎప్పుడికిని దీనిని మరల నెత్తబోను. ఇందుమూలమున దేశముయొక్క మేలికట్టుబాటులనుగూర్చియును జనుల నెమ్మదినిగూర్చియును కొంతవరకు పనిచేసినా ననుకొనుటకును, సివిలుక్రిమినలు పరిపాలనకును తదభివృద్ధికిని చేత నై సంతవరకు కష్టించి పనిచేసినాడననుకొనుటయును నేను పరిపాలనము చేసినందువలన సర్కారువారి యాధారము లేవి

యును క్షీణించలేదనుకొనుటకును, వానినెల్ల తడవిచూచికొని సంతృప్తి నొంది, గర్వపడుటకును నాధారము కలుగును. చేయవలసినపని చాలనున్నది కావున నేను దేశమునుండి తరలిపోయెడులోపల నీపశ్చిమరాష్ట్రములలో శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు వ్యాపించుట నాకనులార నేను చూడగలిగితినేని నేను చేయగలిగిన పని మిగిలిపోయినదే యను విచారము లేకుండపోవును.” అని 7-10-1819 తేదీని వ్రాసెను.

ఇంతకంటెను విఖ్యాతి చెందిన యుద్యోగస్థుడగు “ఎడ్వర్డు కోలుబ్రూకు” అను నాతడు 42 సంవత్సరములు దేశమున కుపయుక్తమై పేరు మ్రోసిన యుద్యోగము చేసి ఇస్ట్రా డిండియానుండి తరలిపోవు చుండెను. ఆతడును తాను విశ్రాంతి నొందబోవు తరుణమున దేశప్రజలకు ముందుముందు భూమిమీద కొంచెము లాభము కలుగుటనుగూర్చియును, అయ్యది ఫలవంత మగుటనుగూర్చియును తగినకృషి చేసి వారికి తగినయాశలను సరికొల్పించుటకును దినదినమును నభివృద్ధియగుచు దేశమును పేదవరచుచున్న కంపెనీ డైరెక్టర్ల ఆకర్షణములను ప్రతిరోధించుటకును మరియొకప్రయత్నము చేసెను. 1820 సంవత్సరమునందాతడు వ్రాసిన సారాంశముతో 1807 మొదలు 1818 సంవత్సరమువరకు పండ్లెండు సంవత్సరములలో దత్త విజితరాష్ట్రములలో భూములు క్రమక్రమముగా నెట్లు వృద్ధిచేయబడినవో దానిని తెలుపు లెక్కయొకటిపంపెను. మీ రిదివర కనినప్రకారము భూమివన్నునకు మితి యేర్పరచు డనియును, అందువలన మరమ్మతులకై భూస్వాములు పడిన కష్టములవలని ఫలమువారికి నిలిచిపోవు ననియు నుపదేశించెను.

ఈక్రిందిమొత్తములు కోలుబ్రూకుగారి పై లెక్కనుండి యెత్తి వ్రాయబడినవి.

ఉత్తరహిందూస్థానమునందలి దత్త విజయరాష్ట్రములు.

సంవత్సరము.	భూమిపన్ను.	మొత్తముపన్ను.
1807	2,008,955	2,065,396
1808	2,042,437	2,304,004
1809	2,254,791	2,579,949
1810	2,392,852	2,782,643
1811	2,414,737	2,741,728
1812	2,274,709	2,646,858
1813	2,508,681	2,931,906
1814	2,502,223	2,815,579
1815	2,483,133	2,891,045
1816	2,665,667	3,130,853
1817	2,626,761	2,926,923
1818	2,892,789	3,262,366

ఎడ్వర్డు కోలుబ్రూకు హిందూదేశప్రజలతో కలిసి చాలకాలముండెను. ఆతడు పై సంవత్సరముననే హిందూదేశవాసుల యభివృద్ధి నిగూర్చి మరియొక సారాంశమునం దిట్లు వ్రాసెను.

“చిరకాలముక్రిందట 1780 సంవత్సరప్రారంభమున వారక హేస్టింగ్సుగారు నాయందలియభిమానముచేత నన్ను గవర్నమెంటువారికి పరిషియను భాషాకార్యదర్శిగా నియమించి యున్నారు. 42 సంవత్సరములనుండియును నేను నివసించియుండిన దేశమును విడిచిపోవు సమయము వచ్చినది. నాపదునెనిమిదవ యేటనుండియును బాధ్యతగల యుద్యోగమునే పమర్థింపవలసినవాడ నైతిని. కడపటి పండ్రెండు సంవత్సరములు నేను కడలికగా పనిచేసిన బ్రిటిషురాష్ట్రములలో నుండె

డు ప్రజల శీఘ్రుల కొకమితి యేర్పరచు నుపకారము నేను చేయగలిగితి నేని నే నుద్యోగము చేసినందులకు కడపటి కింతటికార్యము చేయగలిగితి నని వాస్తవమైన నంతుష్టి చెందగలను.....ఈరాష్ట్రమునందలి భూమికామందులు సర్వత్ర సత్ప్రవర్తన కలవారై యున్నారు. అట్టివారి ప్రవర్తనమే నేను పడినకష్టములు ఫలించుట కాధారమైనది. ఈయుగమును నేను మరచిపోనేరను. ఈసాధనమువలని యుపయోగ మింతకంటె తక్కువగా నుండినను వారియెడ మనఃపూర్వపు కృతజ్ఞతకై నను ఈయుపకారమును మనము చేయవలసియుండెను.”

ఈయుద్దేశము షిక్కిలి యాదార్యమైనదే కాని కొనసాగినది కాదు. హిందూదేశప్రజల మెత్తని వృత్తియును, రాజభక్తియును, తమ స్వలాభమును తగ్గించెడుపట్ల దొరతనమువారికడ పనిచేసినవి కావు. ఈవృత్తివలనఁ దరుచుగ నందునకు వ్యతిరేకమైన ఫలమే కలుగుచువచ్చెను. బ్రిటిషువారి పరిపాలనమువలన దేశ మెంతసురక్షితముగను, నేర్పుదిగను, ఉండినను జను లెంతపాటుపడువారును, ఊర్జితపరులును ఐనను దేశ మంతయు నెంత శ్రీమంతమైనదియును, ఎంత సారవంతమైనదియు నైనను జను లెల్లరును నిరాధారులై నిరుక్షేదలై పోవువరకును, వారికడగల సర్వస్వమును రాబట్ట దొరతనమువారికి ప్రవృత్తి గలుగుచువచ్చెను.

బోర్డు కమిషనర్లును “డౌడేస్ వెలుగారును” “ఎడ్వర్డు కోలుబ్రూకుగారును” “స్టూలర్డు” “ఆదము” “పెండల్” గార్లు వ్రాసిన రిపోర్టులను రికార్డుచేసిన సారాంశములను ఆధారపరుచుకొని గవర్నరుజనరలుగారు రగు హేస్టింగ్సు ప్రభువుగారు కూడ దేశాభివృద్ధి కవసరమైనట్టియు బ్రిటిషుదొరతనమువారిచే యధావిధిగ వాగ్దత్తము చేయబడినట్టియు శాశ్వతపు సెటిల్మెంటు సాధనమును అంగీకరింపు

మని కోరుచు కంపెనీడైరక్టర్లకు తన కడపటి విన్నపమును చేసికొని యెను.

“ఇప్పుడు మొత్తము సిస్తు ఇంతయని నిరుకుపరచి ఆపద్ధతిని గాని లేదా తరిమొకటి యేర్పరచి ఆరేటున కెన్నటికిని మార్పులేకుండు సిస్తు నేర్పరచి ఆపద్ధతినిగాని ఈడత్త విజితరాష్ట్రములలో భూమి పన్నులకు శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటు వ్యాప్తము చేయుమని మేమందరమును నేకగ్రీవముగ చెప్పుచున్నారము.” అని గవర్నరుజనరలును, కాన్సిలు మెంబరులును కలిసి సంతకముచేసి 16-9-1820 సంవత్సరమున కంపెనీడైరక్టర్లకు త్తరము వ్రాసిరి.

అప్పుడు సామ్రాజ్యమునకు స్వాములగు నర్తకసంఘనాయకులు తమసొమ్ముతో సంబంధించిన బాధము చూడవలసివచ్చినపుడు జరుల యొక్క సౌఖ్యమునుగూర్చి యీషత్తయినను యోచనసేయక హేస్తింగ్సు ప్రభువు గారి యుపదేశముల నన్నిటిని రెండుముక్కలతో సంక్షేపముగా త్రోసిపుచ్చిరి.

“మొత్తముశిస్తు ఏర్పాటుచేయుపద్ధతినిగాని సిస్టలైన రేటునేర్పరచి యది మార్పులేకుండ సిస్తు లేర్పరచుపద్ధతినిగాని డత్త విజితరాష్ట్రములలో శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటును నెలకొల్పు మని మిఠికందరకును నేకగ్రీవముగ కలిగినట్లు చెప్పెడి యభిప్రాయమును మే మంగీకరింపజాల మని నిష్కర్షగ మరల చెప్పు చున్నారము. భూమిపన్నునుగూర్చిన శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటునకు ప్రతికూలముగ 15-1-1817 తేదీని ఈడిపార్టు మెంటువారు వ్రాసిన యుత్తరముయొక్క 6 వ పేరలో నుదాహరింపబడిన యుత్తరవునే ఖండితముగ మరల సాదరుచేయుచున్నారము. మేము మిమ్మును కోరునది యేమన, నట్టి సెటిల్ మెంటు చేయరాదనుట యొక్కటియే గాక యిక ముందైనను అట్టిశాశ్వతపు

సెటిల్ మెంటు చేయబడునను నాశ వారికి కలిగింపరా దనికూడ మిమ్మునే వేడికొనుచున్నారము.” అని 1-8-1821 తేదీ నుత్తరము వ్రాసిరి. ఇట్టి చర్య నలుబది సంవత్సరములకు ముగిసినది.

ఈనడుమ 1819 సంవత్సరమున బోర్డు సెక్రటరీగా నున్న “హోల్ట్ మెకంజీ” అనునాయన విఖ్యాతమైన యంశ మొకటి వ్రాసి యుంచెను. అందు ఉత్తరహిందూస్థానమునఁగల గ్రామసంఘములను గూర్చి ముచ్చటించుచు, అట్టిసముదాయము లుండెడిచోట్ల నెల్ల భూములను యధావిధిగ సర్వేచేసియు, దర్యావు చేసియు పన్నులు కట్టవలె నని సిఫార్సుచేసెను. ఆయాజిల్లాల విమర్శనచేయుచు గ్రామములన్నియు నిపుడు సర్వేచేయవలెననియును, వారవారిహక్కులకన్నిటికిని రికార్డు తయారుచేయించవలె ననియును, గ్రామసముదాయము లన్నియును లంబరుదారు లనియెడి పెద్దకాపుల పరిముఖమున నుండవలె ననియు, దొరతనమువారికి పన్ను చెల్లించవలసినవారిపేరులు కలెక్టరు రిజిస్టరులో వరుస నెంబరువేసి వ్రాయించి యుంచవలె ననియు, వ్రాసెను. పన్నులరేట్లు వృద్ధిచేయుటకన్న సమానముగా భాగించుట యుత్తమముగా నుండు ననికూడ సూచించెను. పన్నులు చెల్లించువారి పూర్వపు హక్కు లన్నియును సంరక్షింపబడవలె ననియెను.

1821 సంవత్సరమున శాశ్వతపు సెటిల్ మెంటునుగూర్చిన యాలోచన లన్నియును విడువబడుటచే “హోల్ట్ మెకంజీ” గారి యభిప్రాయమే సెటిల్ మెంటునకు ఆధారముగ గైకొనబడెను. దీనియభిప్రాయమేమనగా భూస్వాము లున్నచోట అట్టిభూస్వాములతోడను సముదాయముగా భూము లనుభవించెడుచోట గ్రామసముదాయములతోడను అమరకములు జరుగవలె ననియును ఇన్నిటికిని ముఖ్యముగా కోరినది భూమిపన్ను మితమైన రేటున నేర్పాటుచేయవలె ననియును 1822

సంవత్సరమున గవర్న మెంటువారి తీర్మానమునం దొత్తి వ్రాయబడెను.

“87. పూర్వపు హిందూధర్మశాస్త్రములనుబట్టి రాజునకు పంటలో కొంత మితమైన భాగముమాత్రమే నియతమై యుండినట్లు కనబడుచున్నది. ఇప్పుడిప్పుడు బయలుదేరిన హిందూరాష్ట్రములలోని యాచారమునకును, పూర్వకాలపు ఆచారమునకును భేదము విమర్శింతుమేని వ్యవసాయదారులకడనుండి వాస్తవముగా వసూలుచేయబడు మొత్త మెల్లప్పుడును రేట్లవారీని మితముగ నియతమై యుండలేదని చెప్పవలసివచ్చును.

“88. గ్రాంటుగారు మొగలాయీపద్ధతికూడ నిట్లే యున్నట్లు చెప్పుచున్నారు. వారు పండినపంటలో నాలగవంతునకు దామాషాయీ విలువకట్టి సగదుగా వసూలుచేసి రని కూడ, చెప్పుచున్నారు.

“మనకు పూర్వముండిన స్వదేశపరిపాలకులు తమసొమ్ముతో సంబంధించిన వ్యాపారమునందు సైతము పూర్వాచారముల కెతిఘన గౌరవము చూపినను, తరువాత రోజులలో తమకు న్యాయముగ రావలసిన బాకీలనైనను వసూలు చేసికొనుట కెంత యసమర్థులై యుండినను, రైతుయొక్క స్థితిగతులకు తగిన సదుపాయమును వారికి కనపరచి తమకు రావలసిన పన్నులను తాము నిరుకుచేసికొను హక్కులు దొరతనమువారికి లేవని చెప్పిరినుటకు సావకాశము లేదు. మొత్తముమీద విచారిచిచూడగా ప్రభువుగారికిని వారిసభవారికిని వాస్తవముగా కనిపించిన ప్యవసాన మిదియే.

“101. దొరతనమువా రీవిషయమున ముఖ్యముగా జాగరూకతతో చూడవలసింది హెచ్చుమొత్తములను కోరికుండ కాపాడుటయే. లేకున్న వారికి వచ్చెడు నికరాదాయములో మాత్రమే మనము కొంతపుచ్చుకొన్నా మనుకొని వారుపడిన పాటున కయ్యెడు కూలియు

ను, పెట్టుబడిల్లాభములును కూడ మనమే వేసికొను వారల మగుదుము. ఈరెంటిభయమును లేకుండ మనము కనిపెట్టిచూడవలెను.

“129. రైతులు చెల్లించవలసిన శిస్తురేట్లను నిర్ధారణచేసి సదుమచుండు మేనేజర్లకును తదితరభూమికామందులకును కలుగచేయవలసిన సదుపాయముల పరిమితమును, వానిమాదిరియును, గవర్న మెంటువారికి నియతమై యుండు మితమగు నికరాదాయమును రాబడియును, యేయేరితిని పంపకముకావలసినదియు నిర్ణయింపవలసియుండును.

“373. ఇతరసమయములలో లభ్యమైన సాక్ష్యమునుబట్టిచూడగా దేశీయులగు రివిన్యూ అధికారులు గౌరవసూచకములగు బహుమానములం దెంతయును మక్కువగ నుండిరిని ఈసభవారు మిక్కిలి సంతోషముతో తెలిసికొన్నారు. అట్టికోరికను వర్ధిల్లి జేయుట మిక్కిలి ముఖ్యమై యుండెను. దొరతనమువారి యుద్యోగము నందుండెడి యధికారులకే విపులమైన బాధ్యతలను మీదబెట్టి వారికి సరియైన ప్రతిఫలమును ముట్ట చెప్పకుండుటయును, అందుమూలమున వారు నిరుపేదలగుటయును, వారయోగ్యముగ ప్రవర్తించుటయును, యాదొరతనమువారి యుద్దేశమై యుండరాదు. అట్టి మితవ్యయము కేసలము తప్పవ్యయ మని నాయాశయము. అట్టి విషయముల మంచియాశల వర్ధిల్లజేయుట మిక్కిలి ముఖ్యమై యున్నది. దొరతనమువారి యుద్యోగమునందుండు వారేతరగతివారైనను వారిమీద బాధ్యత హెచ్చుగానున్నపుడు అట్టివారియెడ గుఱహస్తులై వారికి దుష్ప్రవర్తనలపై మనను పోనిచ్చుటగాని లేమిడిచేత బాధపడ నిచ్చుటగాని దొరతనమువారి యాశయమై యుండరాదు. అట్టి మితవ్యయమార్గ మెప్పుడును కుచ్చితమార్గమని నాయభిప్రాయము.”

ఈతీరుమానమైన యొక్కవారమునకు 1822 సంవత్సరము 7 వ

రెగ్యులేషన్ నేర్పరుపబడినది. అందు కటకమునకును, పాలనపురమునకును దానిలో చేరియుండు తదితరరాష్ట్రములకును దత్త విజితరాష్ట్రములకును వర్తించెడు భూమిపన్ను సెటిల్ మెంటునుగూర్చిన నిబంధన లన్నియుఁ బ్రకటింపబడియెను.

ఈ సెటిల్ మెంటు సవరణ యూరూపికిని జమీజమీకిని జరుగవలసి యుండెను. ఇండియనుభాషలో జమీకి “మహాలు” అని పేరు. అందుమూలమున నుత్తరహిందూస్థానమున జరిగిన నీ సెటిల్ మెంటుకు మహాలువా రీ సెటిల్ మెంటు అని పేరు వచ్చెను.

భూస్వామికివచ్చెడు నాదాయము పన్నులో స్పష్టముగా అయిదవవంతుకు మించినదే గాని యేజమీలోను భూమిపన్ను జాస్తి చేయరాదు. “జమీందారులకును పైనచెప్పబడిన తదితరులకును పన్నుగా నేర్పడిన మొత్తములో నికరముగా నూటికి ఇరువదవవంతున లాభము చూపి పన్ను లేర్పాటు చేసికొనవలయును.” అనగా 1200 కానులు సిస్తుచెల్లెడు జమీపైని దొరతనమువారి పన్ను 1000 కానులవరకు కట్టి యందులో అయిదవవంతు అనగా 200 కానులు భూస్వామికి మిగిలెడులాగున నుండవలయును. దీనినిబట్టి యెట్టేటుపైన చెల్లెడు శిస్తులలో దొరతనము వారిపన్ను నూటికి దాదాపు 83 వంతు అని తేలుచున్నది.

వ్యవసాయదారులతో షరతు లేర్పాటుచేసి వారికి పట్టాలిచ్చు అధికారము రివిన్యూకలెక్టరుల కీయఁబడియెను. జమీాలు భూస్వాముల స్వాధీనమందు లేక ప్రత్యేకించి వ్యవసాయదారుల స్వాధీనమందే యుండినయెడల అమరకపు శిస్తులో నూటికి 95 వంతువరకును పన్నుకట్టవచ్చును. అనగా మొత్తము రాబడిలో మాలిఖానానిమిత్తమై నూటికి 5 వంతునగాని 5 కు తగ్గకుండ గవర్నమెంటువారి చిత్తమువచ్చిన

వంతునగాని కట్టవచ్చును. అట్టిసితిగతులలో రివిన్యూకలెక్టరుకు గాని మభూములను తిరిగి విభజించుటకుఁగాని లేక ఆగ్రామముపై నేర్పాటున సర్కారువారిపన్ను వంతులవరబడిని విభజించుటకుగాని అధికారము కలుగ చేయబడియెను.

ఈరైతులకును భూస్వాములకును మధ్యనుండెడు వ్యాజ్యములు విచారించుటకును, పిస్తుల నిర్ధారణ చేయుటకును, లెక్కలు సీసలుచేయుటకును, భూస్వాములకును రైతులకును మధ్యనుండెడి భూమాల శిస్తులు, కవుళ్లు, కడపాలు, షరతులు మొదలగు స్వవిధములైన తగాయిదాలు తీర్చుటకును రివిన్యూకలెక్టర్లకు అధికారము కలుగుచేయఁబడియెను. కలెక్టర్ల తీర్పులపైని బోర్డువారికి అప్పీలు చేసికొనవచ్చును. కడపట సివిలుకోర్టులో, వ్యాజ్యముకూడ వేసికొనవచ్చును.

ఉత్తరహిందూస్థానము బ్రిటిషువారికి లభ్యమైన తరువాత 20 యేండ్లకు ఆదేశమునం దేర్పాటు అయిన భూసంబంధమగు చట్టముల స్థితి యిట్లులుండెను. పరిశీలించి యండలి భాగములన్నియును జూచినయెడల అందలిలోటు లన్నియును వెల్లడియగును. రివిన్యూకలెక్టర్ల తీరుమానమునకన్న వ్యవసాయదారులు చెల్లించు సిస్తులకు న్యాయమైన ప్రమాణ మేమియును నాచట్టమున నేర్పడలేదు. అమరకపుశిస్తులో నూటికి 17 రూపాయిలు తప్ప భూస్వాములకు న్యాయముగ మిగిలెడు ఆదాయ మేమియును లేదు. “అపరిమితమగు పన్నులుబాధనుండి సంరక్షింపఁబడవలె నని” యును. “నికరాదాయములో కొలదిభాగమే పుచ్చుకొనవలె నని” యును చెప్పుచువచ్చిన వాక్యములకు కేవలము వ్యత్యస్తముగ వింతరీతిని దేశములోని యాదాయ మంతయును తుడిచిపెట్టుకొని పోయెను. భూస్వాములును వ్యవసాయదారులును కూడ నొకమాదిరి దరిద్రులై పోయిరి. ద్రవ్య

మును కూడబెట్టుటకుగాని, జనులయొక్క యుపపత్తి సభిసృద్ధిచేసికొనుటకుగాని, యేవిధమైన యాధారమును లేకుండపోయెను. సెటిల్ మెంటు అయిన కొలదికాలములోనే మరలమరల సెటిల్ మెంటులు రానై యుండెను. ముందు దొరతనమువారు వేయబోవు పన్నులకు మితి యేర్పడదయ్యెను.

చివరకు ఈప్రక్రియ యందలికాఠిన్యమువలననే పనిచేయకుండపోయెను. ఆఖరున 1833 సంవత్సరమున గవర్నరు జనరలుపనికి వచ్చినవారిలో నుత్తముడును సమర్థుడును నగు విల్లియము బెంటింకు ప్రభువు ఉత్తరహిందూస్థానములోని ప్రజలకు కొంతవిశ్రాంతి నొసంగెను. 1833 సంవత్సరమున జరిగిన భూమి సెటిల్ మెంటు స్థితి యెట్టిదియో దానినిగూర్చి ముంపుప్రకరణమున ముచ్చటెంతము.

సువర్ణ లేఖా కార్యస్థానమున వెలకుదారకు గ్రంథములు.

1. ద్రావదీపస్త్రాసహరణము:—(అంకముల నాటకము). భారతగాథ ననుసరించి స్వకపోలకల్పితముగ వ్రాయబడినది. ఇందలి నాలవయంకమునందలి శృంగారరసమును, ఆరవయంకమునందలి కరుణరసమును చదివరిగినది. మూడవయంకమున నాడవలమోసములు మిక్కిలి స్వభావముగ వ్రేల్చినవి. శైలిసులభము. పద్యములు శ్రావ్యములై మృదువుగానుండును. వెల రు 0 - 8 - 0 లు.

2. వశిష్ఠీరవర్తకృందంతము:—ఆంగ్లేయభావయందు మహాకవియగు షేక్స్పియరుచే వ్రాయబడిన నాటకమునకు చక్కనితెలుగు. గ్రంథముచదివిన భాషాంతరీకరణము ముగిసినవలెనుపడదు. ఇందు వశిష్ఠాపారముచేయువాడి యండగములు చక్కగ వర్ణింపబడినవి. నాలగవయంకమునందలి ప్రహర్షికాస్వాయనిరూపణము కడుదనుభూతముగనుండును. ఆంగ్లేయక వివాద మయిదవయంకములోనిది మిక్కిలి రసవంతముగనుండును. పద్యములు ధారాళములుగనుండును. ఇట్టిభాషాంతరీకరణములు తెలుగున యిదివరకులేవు. వెల రు 0 - 12 - 0 లు.

3. నలచరిత్ర:—పూర్వకవియగు సిరిప్రగడ భర్మనామాత్య విరచితమగు పద్యకావ్యము. రెండుసార్లుపుటలుండును. శైలిమృదువై మధురమైనది. పద్యములు ధారాళముగనుండును. వెల రు 1 - 4 - 0 లు. చందాదారులకు రు 1 - 0 - 0.

4. బుద్ధనాటకము:—కాసు నారాయణరావు, B. A., B. L. గారు సంకీర్తనకవితరంగిణి యనుచేర రచించిన చరిత్రాత్మకమగు 5 అంకముల నాటకము. రసాస్పదముగనుండును. వెల రు 0 - 12 - 0 లు. చందాదారులకు రు 0 - 8 - 0.

5. అపూర్వనవనాగరికవిశాసము	(శ్రీహాసము.)	0 - 2 - 0.
6. హిందువులపూర్వస్థితి	(వ్యాసము.)	0 - 1 - 0.
7. ఆంగ్లేయలమితభేదము	డిటా.	0 - 1 - 0.
8. ఆంగ్లేయలజాతిభేదము	డిటా.	0 - 1 - 0.
9. మీరాబాయి	(వచనము.)	0 - 1 - 0.
10. ప్రభంజనవిజయము	(గాలిపానవర్ణనము.)	0 - 1 - 0.

11. చంద్రశేఖరము:—ప్రసిద్ధికెక్కిన ఎంకించంద్రచటర్జీగారి ఆంగ్లేయభాషయందలి నవలకు తెలుగు. చరిత్రాత్మకమయి స్త్రీల కత్యంతోపయోగముగనుండును. మిథ్యానిము నబాబుగారి కథమునాటి ఆంగ్లేయుల చరిత్రమిందించుక వర్ణింపబడినది. (ఆచ్చుటోనున్నది.) వెల రు 0 - 12 - 0 లు. 200 ల పుటలుండును.

12. హిందూ దేశ అస్థిక చరిత్ర.

ప్రసిద్ధి కిక్కిరించు రమేశ చంద్ర దత్తు గారి ఆంగ్లేయ గ్రంథములు భాషాంతరీకరణము. 800 పుటలుగల నాలుగు సంపుటములుగా వెలువడును. ఇందు ఆంగ్లేయుల రాజ్య ప్రాగ్భంభము నాటి హిందువుల జాతి వైవిధ్యమును, పిమ్మట వారికి కలిగిన వృద్ధి క్షయములును, దారి కారణములును విపులముగ వ్రాయబడినవి. ఆంగ్లేయ పరిపాలనల విహేస్తుల నుండి యెత్తివ్రాయబడిన భాగము తిందు విశేషముగ నున్నది. దేశస్థితి బోధపడనలేనన్ని ఈ గ్రంథములు చదివితీరవలెను. శ్రేణి సుఖోభముగా నుండును. నాలుగు చందాదారులకు సంపుటమునకు రు 1 - 0 - 0. ఇతరులకు రు 1 - 8 - 0. ప్రథమము పుటయు వెలువడినది. అంచెకూలి కొనువారలకే.

వర్తమానము:—

సువర్ణ భేషా కాగ్యస్థానము,

తెలుగు, కృష్ణా.

(అని వ్రాయవలెను.)

END OF
TITLE